

Asbóth László

Hotel

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretném köszönetemet kifejezni mindenki felé, aki bármilyen formában elősegítette e könyv létrejöttét. Külön köszönet illeti Ostorics Jánosnét, Polákovics Mariettát, S. Papp Máriát, és Varga Szilviát, akiktől kiemelkedő támogatást kaptam.

A legmélyebb hálámat szeretném kifejezni az Univerzum teremtő erői felé, amiért engem választottak a történet megírására, valamint az általam megismert igazságok ilyen formában történő átadására.

Tükör

Talán csak egy tükör - kép
Mely fonákjáról mutat meg
    Belőled egy részt.
    Belenézel, s nem érted
    Ki az, ki visszanéz,
    Mert az az arc,
    Melyet a tükör mutat
Úgy érzed: nem Te vagy.
    Mi az mi zavar,
Nem fogadtad el magad?
    Lásd meg a szépet,
    S meglátod tükörképed
Mosolygós szemmel néz meg;
Mert Ő SZERET Téged!
    S szemének fénye,
Folyton ezt közli Néked:
Szép vagy, s ha szépnek
    Tartod magad,
Így majd mindenki elfogad.
A szem, mely lelkednek tükrözője
    Benned élő lényed őrzője
    Új élettől telik meg.
    S a tükör már nem egy
    másik arcot mutat meg
Mert egy lettél újra éneddel
S így eggyé vált a tükörrel
Magával az élettél: Veled.

Dömölki Katalin

Tisztelt Olvasó!

Amikor e könyv megírásának gondolata felmerült, elég hihetetlennek tűnt számomra. Nehezen tudtam képzelni, hogy valaha is képes leszek ezt megvalósítani. Zárkózott, érzelmek nélküli ember voltam. A különbséget egy dologban látom magam és a többi ember között, ez pedig a felfokozott tudásvágy. Mindig is arra vágytam, hogy megismerjem önmagam, és a körülöttem lévő világot. Életemben eddig számos tapasztalatot szereztem, és az akaraterőmnek köszönhetően feltárultak előttem az élet bizonyos törvényei, igazságai. Ezek felhasználása, és átültetése a valóságba segítettek hozzá, hogy életemet ezentúl a tiszta, feltétel nélküli szeretet hassa át, és nyithassak a körülöttem lévő világ felé. Ez a szeretet késztetett arra, hogy írjak a saját tapasztalataimról. Így sikerült eljutnom e könyv elkészítéséhez.

A már megszerzett tudás azonban csak akkor ér valamit, ha azt megosztjuk, továbbadjuk mindazoknak, akik esetleg éppen erre várnak, ezt keresik. Ezt a célt szolgálja ez a könyv. A benne lévő tudás viszont csak úgy érhető el, ha teljes nyitottsággal olvasod. Így lehetőséged nyílik arra, hogy a könyv által sugallt gondolatok, érzelmek eljussanak a szívedig, és pozitív irányú változást idézzenek elő benned.

Ha csak maga a történet érdekel, akkor is biztosan megtalálod benne a számodra szórakoztató gondolatokat, érzéseket. A jelenetek által keltett érzelmek akkor érzékelhetők igazán, ha készen állsz az átélésükre.

Kívánom, hogy az a szeretet, amellyel ez a könyv készült, téged is érintsen meg.

Sárvár, 2001. augusztus 22.

1. fejezet

Samantha-t a közeli templomból hallatszó vidáman csengő harangszó ébresztette. Lassan kinyitotta a szemét, ránézett a rádió órájára, ami pontosan hat órát mutatott. Csodálatos napsütés szűrődött be a szobája ablakán. A nap melege lágyan simogatta az arcát, ami teljesen elkápráztatta. Imádta a természet minden ilyenfajta megnyilvánulását. Ekkor érezte igazán jól magát, ami erőt és önbizalmat adott neki.

Már előre örült a napnak, mivel ma lép be első munkahelyére, a város legelegánsabb szállodájába.

- Éppen jó helyre kerülök! - gondolkodott magában - hiszen az egyetemen is vendéglátást hallgatok. Így legalább a gyakorlatban is hasznosíthatom az ott megszerzett elméleti tudást, a gyakorlati tapasztalatok pedig nagymértékben segítik majd elmélyíteni az iskolában tanultakat. Kicsit szomorú vagyok ugyan, mert az édesanyám gerinc betegsége folytán jutottam el idáig. Sokszor kértem, had vegyem ki a részemet én is a családfenntartás feladataiból, de ő mindig csak azt hajtogatta:

- Kislányom, neked tanulnod kell, hogy okos, és ez által gazdag légy, a saját lábadra tudj állni, gond nélkül élhess, mindent meg tudjál teremteni magadnak, amire szükséged van. Sajnos az én időmben nagyon beszűkültek a lehetőségek. Édesapád korai halála megpecsételte a sorsunkat. De én mindent megteszek azért, hogy te jobb körülmények között élj.

Az anyja odaadó szeretete sokat jelentett a lánya számára. Neki köszönhette ezt az állást is. Telefonon előre megbeszélte a szálloda illetékesével a belépést az ő helyére, ám folyton azt hangsúlyozta, hogy csak addig dolgozhat, amíg felépül. Annyira aranyos, amikor ennyire elszánt!

- Na arra még várhatunk! - jutott eszébe az orvosok véleménye. - Szerintük a kivizsgálás, és a gyógyulás több hetet is igénybe vehet.

Samantha nyújtózkodott egy jó nagyot, majd vidáman, erővel telve kelt ki az ágyból. Úgy érezte eljött az idő, hogy ő is letegyen valamit a családi asztalra.

Nyugodtan, de kicsit izgulva készülődött. Kellemes érzések jelezték a szívében a mai nap sikerét. A lány megérzéseai legtöbbször előre megmutatják az elkövetkező eseményeket, amiben ő maximálisan megbízik.

Vett egy kellemes fürdőt, majd a legszebb ruháját vette fel. Tudja, hogy az első benyomás mindig döntő egy találkozásnál. Bár már hallomásból ismerte a leendő munkaadóját, még sosem találkoztak személyesen.

- Jobb minden eshetőségre felkészülni - morfondírozott magában, - mint idő előtt pórul járni. Az édesanyám hírnevét is öregbítenem kell, - húzta ki magát - meg hát itt az ideje, hogy a sajátomat is szép lassan felépítsem.

Szolid sminket tett csak az arcára, mondván a természetes kisugárzás sokkal erőteljesebb és hatásosabb, mint csupán a festékből és púderből álló vastag álarc.

- Csak éppen annyira van szükségem, amivel kiemelem az arcvonásaimat - ellenőrizte magát a tükörben, miközben megigazította a ruháját.

- Határozottan jól nézel ki! - dicsérte meg magát, majd elégedetten távozott a fürdőszobából.

Összeszedte a szükséges holmikát, majd bezárta maga mögött az ajtót. Nagy levegőt vett és elindult a megbeszélésre.

A szálloda Denver belvárosában, a Capitólium-hoz közel található sétálóutcán helyezkedik el. Gépjárművel való behajtás csak a hotel bejáratához van kiépítve, és teljesen független a gyalogosforgalomtól.

- Nyolc órára hívtak be, így még van időm egy kicsit lófrálni a városban - határozta el magában.

A kirakat-nézegetés egy ideig elvonta a figyelmét a közelgő eseményekről, és ez nyugodtabbá tette. Denver a szokásos képét mutatta, bár még sosem járt ilyen korán a városközpontban. Általában később indul az egyetemre, ami a város szélén található. A forgatagban érdeklődéssel figyelte az embereket ahogy sietnek a munkahelyükre, körül sem nézve, mit sem törődve azzal, hogy a többi ember is szeretne minél előbb eljutni a céljához. A nagy ricsaj és hangzavar kicsit bántotta a fülét, de aztán ahogy figyelmét a butikok színes kirakatai lekötötték, úgy kapcsolta ki magában a zajt. Szívesen nézegette az új divat irányzatokat, bár ő megmaradt a szolid, mégis jó minőségű termékek mellett. Sosem értette miért tudnak az emberek rajongani azokért a holmikért, melyek abszolút rosszul állnak rajtuk, csak éppen a flanc, a magamutogatás, valamint a társadalmi ranglétrához való merev ragaszkodás miatt kell megvásárolni.

Az önfeledt nézegetés közben egyszer csak azon vette észre magát, hogy igencsak közel ért az úti céljához. Ez a tudat máris gyorsabb szívdobogást idézett elő nála. Nyugalomra intette magát, majd lassú, de határozott léptekkel elindult a szálloda felé. Nagy betűkkel, szép formában, lámpákkal kivilágítottan hirdette magát, így csalogatva magához a városba érkező vendégeket. Őt csillagos szálloda lévén nagyon sok gazdag ember fordul itt meg - legalábbis az édesanyja elmondása alapján -, ami számára is élményt jelenthet. Forogni a legmagasabb körökben, figyelni a vendégek viselkedését, mimikáját; azt a felsőbbrendűségi érzést, ami már messziről látszik rajtuk - tisztelet a kivételnek, - bár a valódi okát azóta is keresi.

Samantha minden embert egyformán tisztel, bármilyen társadalmi osztályhoz is tartozik. A lelke mélyén mindig is hitt, és egyre jobban hisz benne, hogy olyan körülményeket fog tudni magának teremteni, mely az igényeit maximálisan kielégítik. Sohasem vágyott anyagi gazdagságra, a lelki gazdagságot sokkal magasztosabbnak tartja. Ezért szívesen segített az elesett, beteg embereken, támogatta az időseket. A koldusok, utcai zenészek kis pénztartójába mindig tett valamennyi pénzt, mivel ismeri az adás - elfogadás törvényét, amely így szól: Amit adsz, azt kapsz, amennyit adsz, annak a sokszorosát kapod vissza. Ahhoz, hogy kapj, először adnod kell.

És ő ezt állandóan szem előtt tartja. Az eddigi tapasztalatai teljes mértékben alátámasztják a mondás valódiságát. Adás közben mindig jóleső érzés fogja el, hogy a maga módján, de tud segíteni másokon. Véleménye szerint a világ jelenleg kizárólag a pénz körül forog. Világnézete a szeretet, a tisztelet, a bizalom és a becsület eszméjét sokkal előbbre helyezi. Éppen ezért ő ennek megfelelően is él.

Éppen ebben a pillanatban ért a szálloda bejáratához. A denveri forgatagból kész felüdülés e szálloda küszöbét átlépni. Mintha száz évet mennék vissza az időben. Történelminek számító épülete van, 1918-ban építette Spencer Parker, a város akkori első embere.

A díszes ruhába öltöztetett jamaicai származású doorman - kapuőr, aki csak az ajtót nyitja, más dolga nincs - hatalmas mosollyal tárja ki az ajtót a vendégek előtt.

- Szép jó napot kívánok kedves kisasszony! - üdvözölte udvariasan Samantha-t.

- Önnek is tisztelt uram! - válaszolt illedelmesen.

A recepcióhoz vezető folyosó gyorsan elfeledteti az emberrel a külvilágot. A modern és a régi kor keveredése izléseken jelenik meg e kis hallban, ahol a recepció is található. Körös-körül festmények, aranyozott mennyezet, jobbra egy kis folyosó falán az üvegszekrény tíz méter hosszan és másfél méter magasan telis teli van ötven - nyolcvan éves boros - illetve pezsgős-üvegekkel. Legtöbbjüket húsz - harminc éve találták meg a szálloda alatti titkos alagútban. Amerikában ugyanis egy időben igen szigorúan vették az alkoholtilalmat, de szomjas és pókerjátszmára éhes ember mindig akadt. Maradt tehát a csak jómódúak által ismert titkos alagút az épület alatt, ami mind a mai napig létezik, igaz, senki sem teheti be a lábát oda.

Balra elegáns boltok, valamint egy kávézó nyílik a kis folyosóról. Ha csak egyenesen haladunk, egy hatalmas, bár egyszerű faborítású recepció tárul elénk. A falakon itt is az eredeti tulajdonosról és gyönyörű feleségéről készült portrék láthatók. A recepció mellett található az ugyancsak a kezdetek óta működő filmszínház. Egy mozgólépcső vezet fel az igazi hallba, mindenhol márványborítás, a legfinomabb anyagból készült függönyök, szőnyegek, a huszas évek stílusának megfelelő hatalmas kanapék, bútorok, az egész hallt bevilágító két - három méter átmérőjű, kézi megmunkálású kristály csillár, festett mennyezet, cirádás oszlopok - minden rendkívül előkelő és harmonizáló, mint ahogy egy előkelő öt csillagos szállodához méltó. Természetesen a friss virágokból összeállított kompozíciók díszítik a szálloda minden részét. A hallból egy tükör-étterem valamint egy éjszakai bár nyílik. Ugyancsak innen, egy kisebb folyosón keresztül juthatnak el a vendégek a szobájukba, illetve választják az egyik tükörbe bújtatott liftet is. Az információs pult is ezen a szinten található, mindjárt az ajtó mellett. A hall egyik fala csupa üveg, innen vezetnek az ajtók a belső udvarba, a romantikus környezetben elhelyezett szökőkúthoz, ami egy kis tó közepén díszleg. Egzotikus virágok és a zöld növényzet adja a meghittségét e kis udvarnak, mely fiatal és idős párok kedvenc tartózkodási helye.

A szállodáról különféle szellem-történetek is keringenek. Lehet, hogy csak egy jó marketing-fogás, de az alkalmazottaktól a vendégekig rengetegen észleltek már különböző furcsaságokat. A szálloda nyitott falú toronyrészén például többször látott a biztonsági szolgálat szivarfüstöt szállni, és mikor felment leellenőrizni az amúgy teljesen lezárt részt, érezte is a szivarfüstöt. Érdekes módon mindig ugyanazt - a harmincas években elhalálozott tulajdonos kedvencét. Aztán van a róla elnevezett Parker étterem, ami fölé a padlásrészre a felszolgálók félnek egyedül felmenni egy-egy igen értékes bor rendelésekor. Többen is beszámoltak már róla, hogy lépcsőn lefelé jövet különös, lökő érzés irányítja őket. Az is mindig furcsa érzéssel tölti el az ott dolgozókat, - bár a padlásrészre csak ők tudnak felmenni - amikor üres az étterem, és még a zenekar is pihen, a csendben gyakran hallanak lépteket felülről.

Samantha odalépett a recepcióhoz, ahol egy sötét öltönybe, fehér ingbe, divatos nyakkendőbe öltözött elegáns fiatalember szólította meg:

- Jó napot kívánok. Mit parancsol? Segíthetek valamiben? - kérdezte a lányt, miközben kíváncsi szemeivel alaposan végigmérte.

- Meg tudná mutatni nekem a személyzeti igazgató úr szobáját, kérem? - kérdezte, mintha észre sem venné a közeledési szándékot.

A recepciós részletesen elmagyarázta neki az utat, ami első hallásra elég bonyolultnak tűnt. Vidám színekkel festett falú, drága faburkolattal borított, melegséget árasztó folyosón haladt keresztül, melyet élő virágok és szép festmények díszítettek.

Végül könnyedén megtalálta a keresett irodát, ahol már valószínűleg várják. Ránézett az órájára, ami két perc múlva nyolc órát mutatott.

- Ez igen, a pontosság az egyik legfőbb erényem - dicsérte meg magát.

Megállt az ajtó előtt, vett néhány mély lélegzetet, kihúzta magát, mosolyra nyitotta a száját, és határozottan bekopogtatott.

- Tessék! - szólt bentről egy kellemes női hang.

Benyitott az ajtón, és egy tágas szobába jutott, ahol egy középkorú hölgy fogadta.

- Ugye ön Ms Samantha Rey? - kérdezte.

- Igen, én vagyok - mondta az izgalomtól kissé rekedten.

- Mrs Fox vagyok - mutatkozott be a titkárnő, miközben kezét fogott vele. - Kérem, foglaljon helyet, azonnal szólok az igazgató úrnak, hogy megérkezett.

Egy fényes bőr fotelra mutatott, jelezvén, hogy hova üljön, amit a lány gyorsan meg is tett.

Kis feszültséget érzett magában, de ezt természetesnek vette. Minden ilyen helyzetben elő szokott fordulni nála, mint minden más embernél. Néhány mély lélegzetvétellel gyorsan lenyugtatta magát, és türelmesen várt. Közben körülnézett. Kényelmesen, ízlésesen berendezett szobában várakozott. A falakon különböző motívumokat ábrázoló festmények ragadták magával a figyelmét. Próbálta megfejteni, melyik kép mit ábrázol. A zöld, és a színes virágok a természet szépségét tükrözték vissza. Csodálattal adózott a lakberendező stílusának.

- Az eddigi benyomások a szállodáról maximálisan pozitívak, biztosan jól fogom magam itt érezni - vonta le a következtetést magában, amikor kinyílt az ajtó, és a titkárnő intett neki, hogy fájjon be.

Kihúzta magát, magabiztosságot, határozottságot erőltetett magára, majd belépett az igazgató szobájába.

- Jó napot kívánok! - köszönt illedelmesen.

- Jó napot kívánok, Samantha! - üdvözölte az igazgató. - Jeffry Coleman vagyok. Kérem, foglaljon helyet. Már sok jót hallottan önről az édesanyjától, és remélem, a hírek igaznak bizonyulnak.

- Mindent el fogok követni igazgató úr, hogy megfeleljek a követelményeknek - bizonygatta a lány, miközben leült a hatalmas íróasztallal szemben.

Mosolygó, napbarnított arcú ötvenes éveiben járó férfi állt vele szemben divatos öltönyben, hozzáillő nyakkendővel. Magabiztos egyéniséget vélt felfedezni a testtartásában. Tisztességes ember benyomását keltette. Samantha határozott rokonszenvet érzett iránta, ami megnyugtatta.

- A mi szállodánk mint tudja, Colorado állam legelőkelőbb hotelje, és minden dolgozónak ezt maximálisan figyelembe kell vennie. Csak úgy tudunk megfelelni a vendégeink elvárásainak, ha a dolgozóink tökéletesen tisztában vannak a saját feladatukkal, és azt maradéktalanul el is látják. A szálloda hírnevéhez méltó, magas színvonalú szolgáltatást kell biztosítanunk. Mindent el kell követnünk azért, hogy a jövőben is legyenek visszatérő, elégedett és természetesen új vendégeink.

A szálloda négyszáz szobával várja vendégeit. Ezek között vannak egy, illetve kétágyas szobák. Ezen kívül több lakosztály is rendelkezésre áll azok számára, akik ilyenfajta luxusra tartanak igényt. Rengeteg kiegészítő szolgáltatást is kínálunk: gyógyfürdő, különféle gyógykezelések, masszázások, szauna, szolárium, fitness, úszómedencék. Több konferenciaterem teszi lehetővé, hogy az üzleti célú tárgyalások, konferenciák is itt kerüljenek megrendezésre. Ezek egy másik épületben kerültek elhelyezésre, amelyek stílusát tekintve eltérnek a főépülettől. A szállodához tartozik egy golfpálya is. Tenisz, lovaglás, kerékpározási lehetőség teszi teljessé a kínálatot. Természetesen ezen kívül mindenfajta egyéb igényt is ki tudunk elégíteni.

Most pedig kérem, meséljen magáról, hogy jobban megismerhessem.

Samantha részletesen beszámolt a személyével összefüggő dolgokról. Beszélt az egyetemről, sőt még a jövőjét érintő terveiről is. Emellett kitért édesanyja betegségére is, mely felől Mr Coleman intenzíven érdeklődött.

A beszélgetés után bemutatta a leendő kollégáknak. Minden felmerülő kérdésre nyílt, alapos választ adott, amivel még nagyobb bizalmat váltott ki Samantha-ban.

- A mai és az elkövetkezendő két nap általános információk átadásával fog telni. Minden új munkatársnak részt kell vennie egy ilyen bemutató tréningen. Csak ezután dolgozhat teljesen nálunk. A közvetlen felettese fogja a továbbiakban segíteni önt a beilleszkedésben. Bízom benne, hogy jól megleszünk egymással amíg az édesanyja felépül, vagy talán a továbbiakban is?! - nézett kérdően a lányra miközben elbúcsúzott. - Ha bármilyen problémája van nyugodtan keressen meg! Azért vagyunk, hogy megoldjuk!

A tréningre több új felvételes is hivatalos volt, így Samantha azonnal megfelelő társaságra talált. Egy kisebb konferenciaterembe vezették őket, ahol kényelmes székek, modern szemléltető eszközök várták a tréning kezdetét. Szendvics, üdítő, kávé és sütemény várta a résztvevőket, amit a lány újabb pozitívumként konstataált.

Itt még a szobalányokkal is megfelelően bánnak - jegyezte meg magában.

A nap további részében érdekes és tanulságos előadások hangzottak el minden, a szállodát érintő témakörben. Kihangsúlyozták a vendégekhez való helyes viszonyulást, mint legfontosabb dolgot. Samantha nagyon sok új és hasznos információhoz jutott. Megtudta azt is, hogy az első héten egy régi dolgozó mellett fogja megtanulni a szakmát. Így lehet a már meglévő tapasztalatokat hatékonyan átvenni. Ha már minden egyes mozzanatot sikeresen elsajátított, csak akkor kezdheti meg önállóan a munkát.

Vidáman, feldobódva távozott a szállodából, boldognak érezte magát. Csak kellemes élményei voltak a mai napon, így nincs miért aggódnia a jövőjét illetően.

Ujjongva futott be édesanyjához a kórházba. Útközben arról sem feledkezett meg, hogy valami ajándékot vigyen neki. Szép csokor virágot, friss, érett gyümölcsöt, és egy kis finom süteményt vásárolt össze a lábadozó betegnek, ezeknek biztosan örülni fog.

- Hahó itt vagyok! - nyitott be a kórházi szoba ajtaján.

Az édesanyja éppen befejezte az ebédet, az ápolónő most vitte ki a tányérokat. Meghatódva vette át az ajándékokat.

- Jaj de örülök, hogy látlak kislányom, már alig vártam, hogy halljam a híreket felőled. Na mesélj, mit intéztél a szállodában? Ugye milyen kedvesek ott az emberek?

- Igen, mindenki nagyon rendes volt velem, nagyon meg vagyok elégedve a leendő munkahelyemmel.

Részletesen elmesélte az eseményeket, melyek az elmúlt időben történtek vele. Ezután az egészségi állapotáról kezdett érdeklődni. Beszélt az orvosokkal is, akik részletesen elmagyarázták a betegségét, és sajnos hosszú gyógyulást helyeztek kilátásba.

Ez az édesanyját elég komolyan nyugtalanította, ezért Samantha megígérte neki, hogy minden nap bejön hozzá meglátogatni, és beszámol a lépéseiről. Ettől aztán némileg beletörődött a jelenlegi helyzetébe.

Este már otthonról hívta fel az összes barátnőjét, hogy tájékoztassa őket a fejleményekről. Mindannyian sok sikert kívántak neki, amit ő jólesően köszönt meg.

2. fejezet

Leslie Curtis! - szólították a diplomaosztó ünnepségen. Felállt, és méltóságteljesen közeledett a díszemlényhez, hogy a rektor meleg kézfogás kíséretében adja át neki a végzettséget igazoló bizonyítványt.

Saját makacssága dacára végül mégis sikeresen elvégezte a jogi egyetemet, amire Lisa néni, a nagynénje kényszerített rá. Eleinte hatalmas ellenszenvvel viseltetett az ötlet iránt. Leslie teljesen más pályát szeretett volna választani. Olyan iskolába akart járni, ahol megtanulhatja, hogyan működik a világ, ami hozzásegíti jobban megismerni önmagát, és az itt megszerzett tapasztalatokat aztán átadhatja másoknak is. Végül hosszas gondolkodás után rájött, hogy a jogi pálya is pontosan beleillik abba a folyamatba, amit élete céljaként már régen elképzelt, megtervezett.

Felért az emlényre és mosolyogva, határozott kézfogással vette át az oklevelet. Hatalmas megkönnyebbülést érzett ebben a pillanatban. Életének egy küzdelmes szakasza sikeresen lezárult.

- Mostantól kezdve magam veszem kezembe a sorsom irányítását - határozta el elszántan.

Boldogan fogadta a hozzátartozók gratulációit, ajándékait. Lisa néni egy szép aranyórával lepte meg kedvenc unokaöccsét, akit Leslie apja halála után vett magához. A fiú tisztelettel megköszönte az ajándékokat, majd közös ebéd kíséretében a családdal együtt ünnepelték meg a diploma sikeres megszerzését.

A többi végzős hallgató is örömmámorban úszott az ünnepség után. Ahogy illik közös bankettet szerveztek, ahová meghívták a tanáraikat, az oktatóikat, valamint az egyetem vezetőit. Újra felelevenítették az egyetemen történeteket, persze most már más szemszögből. Jókat nevettek egymás akkori ballépésein. A tanárok is sokkal lazábbá váltak, és ők is elmondták az egyes hallgatókról alkotott véleményüket, kiemelve a pozitív tulajdonságaikat, majd apró tanácsokkal látták el őket. Az ünnepség fénypontja a korszóavatás volt. Mindenki kapott egy korszót, melyre az egyetem címerét festették. Ezután következett az egyetem vezetőjének búcsúbeszéde, ahol méltatta a végzős évfolyam érdemeit, és sok sikert kívánt nekik a jövőben. A tanáraik is felszóltak, majd a hallgatók szószólója következett. Megköszönte azt a támogatást, amit az egyetemtől kaptak. Sok jó élménnyel lettek gazdagabbak, és természetesen a megszerzett tudás a legfontosabb, amivel ki-ki a saját jövőjét megalapozhatja. Ezután következett a korszó felavatása. A villanyok kialudtak, csak az asztalokon égő gyertyák világították be a termet. Mindenki a kezébe vette a saját korszóját, majd elérzékenyülve énekelték el azokat a dalokat, melyeket az egyetemen tanultak. Végül néma csendben itták ki a korszóból az összes sört. Ezzel az est hivatalos része befejeződött. Elérzékenyülve borultak egymás vállára, így köszönve meg a másiknak azt a sok jót, ami az elmúlt időben kaptak.

A vidám, boldog társaság még hajnalig önfeledten mulatott, élvezte a szabadságot.

Leslie reggel hat órakor ért haza. Lisa néni már régen felkelt.

- Ti aztán jó sokáig mulattatok! - korholta nevetve. - Na menj, és pihend ki magad. Hamarosan nagy dolgok fognak történni veled!

Leslie meg se hallotta a nagynénje szavait. Sietve, kissé másnaposan ment fel a szobájába. Sebtében megmosakodott, majd elterült az ágyában. Hamar álom jött a szemére, és mélyen aludt.

Késő este ébredt fel, amikor már eléggé korgott a gyomra. Kissé zsongott a feje az éjszaka történetek miatt, de úgy gondolta, még lesz pár napja kipihenni a fáradalmakat. Egyszer az életben megteheti, hogy egy kicsit kirúg a hámból. Komótosan lesétált a konyhába, ahol már régóta megterített asztal várta. Farkaséhesen állt neki a vacsorázásnak. Lassan, élvezettel ette az ínycsiklandozó ételeket. Régen evett már ilyen jóízűen. Még mindig érezte azt a felszabaddultságot, amit a tegnapi nap hozott meg számára. Olyan hatalmas erővel van tele a szíve, amivel az egész világot meg tudná ölelni, kivétel nélkül mindent és mindenkit. Még a nagynénjét is, akit igazán tisztelt. Csak egy komoly problémát látott benne, az pedig a túlzott megfelelni akarás minden helyzetben, minden körülmények között. A nevelését is ilyen szemléletben végezte, ami Leslie számára kezdett egyre nagyobb teher lenni, mint inkább segítség. Úgy bánik vele, mint az állatokkal, akiknek mindent megparancsolnak, és szó nélkül engedelmeskedniük kell. Ő ki akart maradni belőle, de eddig hiányzott a lehetőség ahhoz, hogy a saját lábára tudjon állni, így mostanáig Lisa néni mellett kellett maradnia.

A nagynénje alapján véve egy kedves, pozitív szemléletű hölgy, aki hatalmas vagyont szerzett magának. New York leggazdagabb emberei között tartják számon, bár őt ez egyáltalán nem érdekli. Ritkán jár fogadásokra, inkább a közeli barátaival jönnek össze, és a bridge mellett tárgyalják meg az aktuális híreket. Több cég tulajdonosa, vannak köztük kiadó vállalatok, termelő üzemek, szabadidő központok, utazási irodák. Mindegyik élére megbízható, szakavatott embereket állított, akik pompásan, önállóan, nagyobb gondok nélkül végzik a rájuk bízott feladatokat. Egytől egyig hűséges emberek, akikben vakon megbízik. Sok éven keresztül dolgoztak együtt, és közösen építették fel a Douglas birodalmat. Ennek részese volt a fiú édesapja is, aki oroszlanrészt vállalt a munkából. Amikor Nick Curtis a halálos ágyán feküdt, magához hívatta Lisa nénit. Megbeszélték a jövőbeni dolgokat, és arra kérte, hogy nevelje fel a fiát. Ő ígéretet tett arra, hogy Leslie-ből embert farag. Ha meg lesz elégedve a fiúval, akkor halála után őt teszi meg a hatalmas vagyon örökösévé.

Jó estét kívánok, álomszuszék! - köszöntötte a nagynénje őszinte örömmel. - Látom, jól érezted magad a bulin, igaz?

- Így van. Sokat bohóckodtunk, és igencsak felszabadultak voltunk. Mindenki örült annak, hogy sikeresen levizsgázott, és beléphet a nagybetűs életbe. Most már rendelkezünk egy jó szakmával, amivel felépíthetjük a saját életünket.

- Én is éppen erről akartam veled beszélni. De most még csak nyugodtan pihend ki magad, majd néhány nap múlva újra összeülünk, és komolyan megtárgyaljuk a jövődet. Nagyszerű terveim vannak veled kapcsolatban. Fényes karriert terveztem neked.

- Lisa néni már megint töri a fejét valamin! - forrongott magában. - Még meg sem száradt a festék a diplomámon, máris újabb feladatot akar rám eróltetni. Elegem van a bábáskodásából! Hát mostantól kezdve kizárólag én irányítom a dolgaimat, és beleszólásnak helye nincs. Legfeljebb meghallgatom a véleményét, de a döntés az enyém.

Gyorsan elszállt a jókedve. Az előbbi rövid beszélgetés teljesen felzaklatta. Csodálkozott rajta, hogy ilyen hamar eljött az idő a nagynénjével való szembeszállásra, de ha ennek most kell megtörténnie, ám legyen.

Komor, de határozott tekintettel ment fel a szobájába. Leült kedvenc székére, ahol meditálni szokott. Behunyta a szemét. Fokozatosan ellazította az egész testét. Egy idő után érezte a

lazaság érzetét minden porcikájában. Figyelmét belső világa felé irányította. Elképzelte azt a harmóniát, nyugalmat, erőt sugárzó tájat, ahol már többször járt, és ahol jól érezte magát. Ez mindig teljesen megnyugtatta. Feltöltődött energiával, majd feloldotta magában a negatív gondolatokat. Mindig így szokott meditálni. Ez napi szokásává vált, és tökéletesen működött nála. Miután kitisztította az elméjét, elővette az intuícióját, és a jövőjét firtató kérdéseket tett fel. Egy idő után az információk képek és gondolatok formájában jelentek meg lelki szemei előtt. A válaszok nagy része örömmel töltötte el, mivel az események az ő akaratával összhangban, a fejlődését elősegítve fognak vele megtörténni. Ekkor ismerte fel, hogy minden esemény, ami vele történik, a javát szolgálja. Nincsenek véletlenek. Ezért aztán teljesen felesleges aggódnia a jövőjét illetően. Csak az események okaira kell mindig koncentrálnia, hogy megtalálja a legoptimálisabb megoldást az adott helyzetben. Az előző kemény ellenállás Lisa néni vele kapcsolatos elképzeléseivel szemben fokozatosan enyhült, majd beleegyezéssé alakult át benne. Így már sokkal magabiztosabban állhat a tervek elé, és kíváncsian várhatja, mit hoz a jövő számára. Boldogságot, tiszta szeretetet érzett a szívében, és a lelkében. Teljesen felszabadultan fejezte be a meditációt.

Lisa néni néhány nap pihenőt hagyott Leslie-nek. Tudta, hogy mennyire fontos a fiúnak a jól megérdemelt szabadság.

- Had élvezze ki ezt az időszakot úgy, ahogy akarja. Szüksége van rá, mert látszik rajta, hogy rosszul viseli, ha korlátozzák, vagy irányítani akarják. Ilyenkor sokkal agresszívebb, durvább. Meglátszik, hogy az ikrek jegyében született. Az édesapja is pontosan ilyen volt. Sohasem engedett beleszólni az életébe. A jó tanácsokat viszont szívesen vette, és így mindig sikerült vele megtalálni az optimális megoldást minden kérdésben.

- Néha túlságosan csökönyös, önféjű vagyok - vallotta be magának. Bár ezen változtatni nagyon nehéz. Egyelőre félreteszem ezt a problémát. Leslie-vel is sokszor vagyok túlságosan szigorú. De pont azért teszem, hogy idővel méltóvá váljon a vagyon átvételére. Alakuljon ki a felelősségtudata, hogy képes legyen ezt a hatalmas szervezetet egyedül is irányítani. Még az a szerencse, hogy megbízható emberek vesznek körül. Így kevesebb problémával kell szembenéznem, ezeket pedig sokkal könnyebben meg tudom oldani.

A következő héten Lisa néni bevezette Leslie-t az üzleti világba. Bevitte az összes cégéhez. Megismertette minden fontos emberrel. Úgy mutatta be őt, mint az utódját. Nagyrabecsülése jeléül saját irodát rendeztetett be a magáé mellett.

- Íme ez a te saját irodád. A titkárnóm a rendelkezésedre áll, bármire legyen is szükséged. Most magadra hagylak, ismerkedj meg a munkahelyeddel.

Leslie elképedve lépett be az irodába. Csodálatos, izléselesen berendezett szoba fogadta. Még sosem volt saját irodája, és nagyon meghatotta a nagynénje figyelmessége. Mosolyogva, kissé büszkén járta körbe a saját birodalmát. Leült a kényelmes bőr karosszékre. Pusztán kíváncsiságból feltette mindkét lábát az asztalra, ahogy a filmekben látta, csakhogy kipróbálja, milyen érzés. A falakon elhelyezett képek éppen az ő stílusát tükrözték vissza. Boldogsággal töltötte el az a tudat, hogy Lisa néni ennyire törődik vele.

Mégsem olyan rossz a természete, mint ahogy én gondolom? - töprengett magában. - Talán most már felfogta, hogy neki is lehetnek saját igényei, elvárásai. Most már hagyja, hogy egyedül irányíthassam az életemet? Csakhogy végre eljutottunk idáig. Már úgyis kezdett elegendő lenni a túlzásaiból.

Elégedetten járkált körbe a szobában, majd az ablakon kinézve a New York-i forgatag látványa kötötte le figyelmét. A harmincadik emeletről egészen másképpen látja az ember, mint a földszintről.

Miután alaposan megismerkedett az irodájával, Leslie fogta magát, és átment nagynénje irodájába.

- Szeretném nagyon szépen megköszönni, hogy ilyen szép irodát kaptam - mondta, miközben egy-egy cuppanós puszit nyomott Lisa néni mindkét arcára. - El vagyok ragadtatva. Álmomban sem gondoltam volna, hogy ilyen körülmények között fogok dolgozni. Remélem, meg tudok majd felelni az elvárásaidnak.

- Örülök, hogy tetszik neked. Úgy próbáltam kialakítani, hogy elégedett légy. Akkor mostantól kezdve ez lesz a munkahelyed, és én megtanítalak minden fontos dologra, amire szükséged lehet. Már intézkedtem arról, hogy az igazgatósági megbeszélésekre te is hivatalos legyél. A jó ötletek, a fiatalos lendületed sokat javíthat a cégeim teljesítményén. Remélem, hogy hasonlóan apádhoz a te kreativitásod segít majd a fejlesztésekben is.

Leslie gyorsan belejött a munkába. Mindenkiel jól kijött. A hozzáállása a feladatokhoz kiemelkedő elismerést váltott ki mindenkiben, főleg Lisa nénién. Egyre jobb lett a cégek jövedelmezősége, ami jórészt a fiú tevékenységének volt köszönhető. Ügyvédként emellett a cég jogi ügyeiben is elég nagy jártasságot szerzett.

- Itt az ideje, hogy keressünk Leslie-nek valami jó partit - villant át Lisa néni agyán az ötlet. - Van egy régi ismerősöm Denverben, akinek éppen van egy hasonlókorú lánya. Ő megfelelő anyagiakkal rendelkezik ehhez. Milyen jó lenne, ha a két vagyont egyesíteni tudnánk!

E gondolatokat tett követte...

3. fejezet

Samantha jól érezte magát a tréning alatt. Találkozott a leendő munkatársaival, majd a közvetlen főnöke elmagyarázta neki a feladatát. Elintézték a papírmunkát, felvette a munkaruháját, és a takarító eszközöket.

Már alig várta, hogy végre dolgozhasson. Egy fekete szobalányhoz osztották be. Első látásra megkedvelték egymást. A harmincöt év körüli, kissé molett Kate már több éve itt dolgozik. Eddig kifogástalanul végezte el a munkáját. Neki óriási megtiszteltetés, ha egy új dolgozót osztanak be melléje. Főleg azért, mert néger. Sajnos még mindig él az emberekben a fajgyűlölet, bár most már jóval kisebb mértékben. Szerencsére ebben a szállodában mindenkire egyformán viszonyulnak. Itt csak az számít, ki hogyan végzi a munkáját. Ezért is szeret annyira itt dolgozni.

- Neked is azt kell szem előtt tartani, hogy a hozzáállásod az emberekhez megfelelő legyen. A tisztelet mindenkinek megjár, akármilyen a bőre színe, a nemzetisége, vagy a kinézete. Itt a legfontosabb az, hogy a vendég maximálisan ki legyen szolgálva. Amúgy az édesanyáddal nagyon jól kijövök, egymást segítjük, ha valamelyikünknek esetleg aznapra túl sok feladat jut. Bízom benne, hogy veled is hasonló tapasztalataim lesznek.

- Légy nyugodt, minden rendben lesz! - nyugtatta meg Samantha.

Együtt végezték a napi feladatokat. Kate elmagyarázott neki minden fontos tudnivalót. Megmutatta, hogyan kell a tisztítószeret használni, majd közösen rendbe raktak egy szobát, hogy lássa, mit kell tennie. Az esetleges problémákra is felhívta a figyelmet. Pontosan elmondta, hogyan kell viselkedni, ha egy vendég megszólítja, vagy éppen a szobában tartózkodik, amikor takarítani megy.

A lánynak egyre jobban tetszett a hely, még nagyobb elánal vetette bele magát a munkába. A többi munkatársa is szívélyesen fogadta. Mindannyian az édesanyja állapotáról tudakozódtak, és jobbulást kívántak neki.

A lányban újra felmerült az az ismerős érzés, mint amikor az ember elvárásainak megfelelő helyzetek teremődnek. Most is örömmel tapasztalta, hogy a pozitív életszemlélet előbb-utóbb meghozza gyümölcsét. Még az előzetes elképzeléseit is felülmúlja az, ami most vele történik. Ilyen érzésekkel telve dolgozta végig első munkanapját. A nap végén egy kicsit szomorúan, de mégis elégedetten fejezte be a munkát.

- Majd holnap folytatom - bízta magát.

Még mindig tele volt erővel, teljesen frissnek érezte magát. Lelkesen, vidáman számolt be az édesanyjának a vele történetekről, akire átragadt a lánya jókedve. Ez a gyógyulására is jótékony hatást gyakorolt.

Hazaérve aztán már észrevette, hogy itt az ideje pihenni. Rendet rakott, megmosakodott, és gyorsan ágyba bújt. Sokáig tartott, amíg a nap élményeit újra végiggondolta, de aztán végül is mély álomba merült.

Már több hete dolgozott a hotelben, és egyre jobban érezte magát. Mindenki azon csodálkozott, hogyan lehet vidáman munkába jönni, dalolva, mosolyogva végigdolgozni a napot. A szálloda többi dolgozója búskomoran, mogorva arccal jött dolgozni, csak a munkához

szükséges kedvesség sugárzott az arcukról. Unottan tették a dolgukat, és alig várták már, hogy leteljen a munkaidejük. Eleinte próbálták a lányban letörni ezt a fajta viselkedést, de hamar rá kellett jönniük, hogy ez lehetetlen. Képtelenség volt a jókedvét elvenni, sőt éppen az ilyen kellemetlen beszélgetések erősítették benne a szeretet érzését. Samantha elmagyarázta nekik a pozitív életszemlélet lényegét, és állandóan segítőkésznek mutatkozott, hogy a többiek is hasonlóan gondolkodjanak. Persze azért voltak olyan munkatársak is, akikre pont ellen-szenvesen hatott a lány magatartása. Szinte félték a vele való beszélgetéstől. Őket békén hagyta. Már régen felismerte, hogy csak annak tud segíteni, aki belülről indítatva akar jobba válni. A fejlődésnek is megvan a maga mechanizmusa, teljesen felesleges erőltetni. Majd eljön az idő, amikor ők is elkezdnek másképp gondolkodni. Nekik még meg kell tapasztalniuk a negatív gondolkodásuk következményeit, hogy felébredjenek, és változtassanak életük folyásán.

Egy idő után egyre több dolgozó kezdte átvenni ezt a fajta magatartást. A szállodában elural-kodott az optimizmus. Ez a munkához való pozitív hozzáállás eljutott a személyzeti igazgató fülébe is. Magához hívatta a lányt. Széles mosollyal, szívélyesen köszöntötte.

- Kedves Samantha. Amióta ön megjelent a szállodában teljesen felforgatta az eddig kialakult rendet. Természetesen ezt pozitív értelemben értem. Sok jót hallottam az eddigi tevé-kenységéről, és meg kell, hogy mondjam, nagyon meg vagyunk elégedve a munkájával. Bár ritkán szoktuk a dolgozóinkat egyedileg kiemelni, mégis szeretnénk önt valamilyen formában megjutalmazni. Tudjuk, hogy ön még iskolába jár és egyedül tartja el a családját. Ezért úgy gondoljuk, hogy kinevezzük szobaasszonynak, és a jelenlegi órabérét is megemeljük.

A lány erre teljesen elpirult. Mr. Coleman észrevette a lány ámulatát, ami őt is örömmel töltötte el.

- Pedig a dicséretnek még nincs vége. Örülnénk neki, ha az egyetem elvégzése után nálunk dolgozna. Ezt úgy szeretnénk elérni, hogy tanulmányi szerződést kötnénk önnel. Mi anyagilag támogatjuk az iskolába járás költségeit, cserébe azért, hogy utána itt folytatja a munkáját. Természetesen a jelenleginél magasabb beosztásban és jóval több fizetéssel. Na mit szól hozzá?

- Ó Mr. Coleman, én szóhoz sem jutok! - mondta a lány, miután felocsúdott a meghatottságtól.
- Ekkora elismerést még sohasem kaptam. Én csak azt tettem, amit a szívem diktált. Örömmel fogadom el az ön ajánlatát, és nagyon szépen köszönöm.

- Akkor megegyeztünk - köszönt el a lánytól. - A formaságokat majd a kollégáim elintézik önnel.

Még mindig kábultan távozott az irodából. Érezte, hogy elégedettek a munkájával, de hogy ekkora elismerést kapjon! Ez az eset még nagyobb hitet adott neki. Ismét igazolta az élet az adás - elfogadás elvének igazságát, működését. A jövőjével kapcsolatos, még meglévő minimális aggodalma is teljesen elszállt.

Próbálta magát összeszedni, és higgadtan folytatni a munkáját. Természetesen minden kollégájának elmondta a jó hírt, még azoknak is, akik eddig irigykedve, sőt ellenségesen nézték a lány ténykedését.

Már alig várta, hogy tudassa a vele történeteket az édesanyjával is. Rohant be a kórházba, és a boldogságtól sírva ugrott a nyakába. Részletesen beszámolt az esetről, és újra biztosította az édesanyját arról, hogy legyen nyugodt, a dolgok a lehető legnagyobb rendben folynak.

Karrierjének ilyen gyors felívelése váratlanul érte. Átgondolva a dolgokat azonban tökéletesen elégedett lehet. Sokan keresik a társaságát, már annak is örülnek, ha csak a közelében lehetnek, vagy néhány szót válthatnak vele. Ő mindenkivel nyíltan és őszintén beszél. Figyel-

mesen, elfogulatlanul meghallgatja a problémáikat, és a tudásához mértén megpróbál tanácsokat adni. Az eddigi élettapasztalata sokat segíthet azoknak, akik kizárólag a fizikai problémáikkal vannak elfoglalva.

Az ilyen embereknél az érzések, gondolatok, cselekedetek csak ösztönösen működnek. A megnyilvánulások tudatosításával van lehetőségük az életüket jobbra tenni. Ez azonban új eszmék, pozitív gondolatok felismerését és elfogadását igényli. Ez egy hosszú folyamat, de valahol el kell kezdeni. Egy idő után aztán kezdi magát az ember megismerni. Felismeri a jó és rossz tulajdonságait, és ez továbbsegíti a változásban. A következő lépcső a fejlődésben az ember tetteinek a következményei. Ekkor válik tudatossá, hogy amit tesz, az benne kellemes, vagy kellemetlen érzéseket kelt. A kellemes érzés jelenti a helyes cselekedetet. Így tudja megkülönböztetni egymástól őket. Ezután már magától a gondolattól is megjelenik az érzés, tehát már előre lehet tudni, mi lesz az adott cselekedet következménye. Mindehhez persze egyfajta nyitottságra és bátorságra van szükség, hogy ezen az úton valaki egyáltalán el merjen indulni.

Samantha úgy érzi, hogy ő jelenleg itt tart, és ezzel tökéletesen meg van elégedve. Emellett naponta gyakorolja a szeretet adását, továbbítását a körülötte lévő emberek felé. Minél többször gyakorolja, annál erősebbnek érzi magát, annál több szeretetet tud kisugározni a szívéből. Ekkor erősödik benne a boldogság élménye. A nagy lelki tanítók is azt mondják, hogy a szeretet az egyetlen dolog a világon, amit minél jobban pazarolunk, annál többet kapunk vissza, annál több lesz nekünk belőle.

Néhány napja új vendégek érkeztek. A szálloda legszebb lakosztályába költöztek be. Állítólag nagyon fontos vendégek. Különböző álhírek keringtek a dolgozók között. Mindenki mást vélt tudni, mire fel ez a nagy érdeklődés irántuk. Ettől eltekintve mégis minden dolgozónak felhívták a figyelmét arra, hogy fokozottabban figyeljen oda a munkájára, mert mostanában sokkal többet jár a tulajdonos a hotelben, és mindennek tökéletesen kell működnie.

Szerencsére éppen Samantha-t osztották be a lakosztályok felügyeletére, így közelebről is megismerkedhet a lakóival. Igaz, még sosem találkozott velük, mert mindig akkor járt arra, amikor ők távol voltak.

Ügyet sem vetett az itteni szóbeszédre. Mindig csak a munkájára koncentrált. A pletykálgatás nagyon messze áll tőle, azt meghagyja másoknak. Az igazság kimondása nála sokkal fontosabb, mint holmi találgatás. Csakis akkor beszél valamiről, ha az pozitív, segítő szándékú, és fontos az adott ember számára. Különben csöndben marad, és hallgat.

Szombat este a tulajdonosok hatalmas bált rendeznek. A város leggazdagabb, legfontosabb embereit hívták meg. Csak személyre szóló meghívóval lehet belépni. Állítólag ez lesz mostanában az első ekkora méretű és fontosságú rendezvény a városban. Érdekessége, hogy a meghívók személyre szólóak. A legfurcsább a dologban az, hogy a belépőjegyek ingyenesek. Ilyesmi ritkán fordul elő, hiszen ennek óriási költség vonzata van. Persze a tulajdonosok megtehetik ezt.

Lisa néni és Leslie együtt élvezték a szálloda által nyújtott kényelmet. Minden lehetséges szórakozást, extra szolgáltatást kihasználtak. Végül is azért jöttek, hogy kikapcsolódjanak. Legalábbis ez volt az utazásnak a célja. A nagynénje mégis sokszor volt távol, mondván üzleti ügyei elszólítják. De meghagyta a fiúnak, hogy nyugodtan szórakozzon egyedül, érezze magát otthon. Leslie örült a jelenlegi helyzetnek, bár belül érezte, hogy itt valami komoly dolog

készül. Lisa néni izgett-mozgott, sündörgött, izgatottan beszélt, mintha komoly üzlet lenne kilátásban, a fiút viszont teljesen kihagyta belőle, pedig az elmúlt időkig mindenbe beavatta.

- Mit foglalkozok vele, az ő dolga - vont vállat, és elhatározta, hogy úszik egy jó nagyot az uszodában.

Felment a lakosztályba a holmijaiért. Amint belépett, azonnal észrevette, hogy időközben a szobalányok rendet raktak.

- Szépen dolgoznak - jegyezte meg magában.

Gyorsan előkapta a fürdőruháját, majd egy fürdőlepedőt magára csavarva távozott. Kilépett, majd bezárta maga mögött az ajtót. Elindult a lift felé. Útközben szembejött vele egy szobalány. Hosszú, enyhén hullámos hajával, karcsú derekával, vidám mosolyával szinte megigézte Leslie-t. Amikor elment mellette, a lány illedelmesen köszönt neki. A fiú elámulva, a szemével, majd a testével feléje fordulva követte a lányt, figyelte, ahogy eltűnik a sarkon. Szóhoz sem jutott az ámulattól. Mire felocsúdott, akkor jutott csak eszébe, hogy köszöntek neki. A lány teljesen elbűvölte őt. Még sohasem találkozott ilyen lánnyal, aki ekkora hatást gyakorolt volna rá. Pedig csak egy szobalány, de milyen szép mosolya van!

- Ez a vendég aztán jól megnézett magának. Még most is érzem a tekintetét a hátam közepén. - jegyezte meg magában Samantha, miután ellépett a férfi mellett. - Egész jóképű. Szép zöld szemei igéző, tiszta tekintet takarnak. Magabiztos tartása önbizalmat sugárzott.

Sportos alakja, - már amit a fürdőlepedő szabadon hagyott - erőteljes vonzó hatást gyakorolt a lányra. Gyorsan elhessegette magától a gondolatot.

- Én csak olyan fiúval vagyok hajlandó megismerkedni, aki megadja a tiszteletet mindenkinek. Márpedig ő ezt elfelejtette. Kis vidéki fruskának nézhetett, akit könnyen el lehet csábítani. Végül is csak egy szobalányt láthatott bennem, aminek viszont egy jó kapcsolatban semmi jelentősége.

Leslie elgondolkodva ment le az uszodába. Egész idő alatt a lány járt az eszében. Olyan érzéseket keltett benne a megjelenése, amit eddig még sohasem tapasztalt. Pedig csak egy pillanat volt az egész. Mégis olyan erős benyomást gyakorolt rá, amit fel kell dolgoznia.

Belevetette magát a hideg vízbe, hogy lehűtse magát, és tisztázza magában az előbb történeteket.

Lisa néni hamarosan visszatért, és két meghívót lobogtatott a kezében.

- Képzeld el, minket is meghívtak a szombati bálra. A város színe - java vesz részt rajta, ami szerintem nekünk is jól jöhet még. Legalább megismerkedünk több fontos és gazdag emberrel. Biztos sikerül valami jó kis üzletet kötni.

Lisa néni lelkesedése Leslie-re is átragadt.

- Hogyan tudtál jegyet szerezni?

- A szálloda tulajdonosa, és a felesége régi jó ismerősöm, és mióta itt vagyunk, többször találkoztunk már. Eddig főleg üzleti ügyekről tárgyaltunk. Éppen ma is ott voltam náluk, amikor a kezembe nyomták a jegyeket, és tisztelettel megkértek arra, hogy mi is vegyünk részt a bálon. Meg aztán szeretnének téged is közelebről megismerni. Sok jót meséltem nekik

rólad, úgyhogy már nagyon kíváncsiak rád. Van egy csinos lányuk, akinek éppen partnert keresnek. Ki tudja, talán neked is megtetszik.

Leslie nagyon furcsán nézett a nagynénjére.

Szóval erről van szó - világosodott meg a fejében Lisa néni szándéka. - Ezért hagyott mindig itt a szállodában, amikor üzleti megbeszélésre ment. Össze akar boronálni azzal a lánnyal. Hát majd elválnak. Csak akkor vagyok hajlandó rá, ha mindenben megfelel számomra, és én is tetszem neki. Addig meg úgy teszek, mintha mindenbe beleegyeznék. A többit meg majd meglátjuk.

- Holnap szerda van, és újra találkozom velük. Megígértem nekik, hogy magammal viszlek. Vacsorázunk, és beszélgetünk. Mi a véleményed róla?

- Ha fontos neked, akkor benne vagyok. De előre figyelmeztetlek, csak semmi trükk. Tudod, hogy utálok, ha manipulálni akarnak.

- Természetesen. Hidd el, szigorúan üzleti megfontolásból fontos a holnapi találkozó - válaszolta Lisa néni.

Samantha munka után meglátogatta az édesanyját a kórházban. Ma már sokkal jobban érezte magát mint tegnap, és az orvosok is bizakodóbbak lettek a gyógyulásával kapcsolatban. Azt mondták, ha így folytatódik, néhány hét múlva hazaengedik. Otthon viszont még sokat kell pihennie, hogy teljesen felépüljön, és aztán dolgozni mehessen.

Az édesanyja azonnal észrevette a lánya arcán gondterheltséget. Befelé fordult, alig figyelt oda arra amit mondott. Faggatni kezdte, mi történt vele.

- Semmi különös, csak éppen ma nincs jó kedvem.

- Talán rosszul bánnak veled? Mondd meg, mi bajod van? Úgy aggódom érted.

- Tényleg nincs semmi bajom, de van valami, amin még el kell gondolkodnom. Amint tisztán látom a dolgokat tudatom veled is. Jó lesz így?

Az anyja csodálkozott a lánya viselkedésén. Most először vett észre rajta gondterheltséget. Ez az első eset, amikor ilyennek látja. Ettől függetlenül teljesen megbízott benne. Tudta, hogy egyedül is biztosan sikerül neki megoldani a problémát. Határozott, magabiztos, talpraesett. Szerény, mégis pontosan tudja, mit akar. Büszke rá. Az elmúlt időben történtek teljesen megnyugtatták. A lánya óriási fejlődésen ment keresztül. A munkahelyi események tökéletesen igazolták a nevelési módszerének helyességét. Bár az anyagiakban szűkölködtek, a lelki nevelésre nagy hangsúlyt fektetett. Szoros kapcsolatot tartott fenn vele, és minden kérdést őszintén megbeszéltek. Tökéletesen nyitottak voltak egymás felé, ami most hozta meg a gyümölcsét. Ekkora eredményt csak az egyetemes elvek betartásával lehet elérni. A lányát mindig is ezek szellemében nevelte. Legyen benne alázat, tisztelet mindenki felé, végezze szeretettel, örömmel a munkáját, bízson az emberekben, higgyen Isten jóságában. Fejlessze ki magában a nyugodtságot, a lelki békét, ezzel minden helyzetből könnyedén ki tud mászni, meg tudja találni a leoptimálisabb megoldást.

- Biztos valami fiú lehet a dologban, azért titkolózik ennyire! - ismerte fel a lánya problémájának az okát. - Remélem, valami talpraesett vőlegényt talált magának. Az sem utolsó szempont, ha van elég pénze, így könnyebb lenne a lányom élete. Ha eljön az ideje, úgyis bemutatja nekem.

Lisa néni este hétre beszélte meg a találkozót. Az egész délutánt a város sétálóutcájában töltötte, hogy új ruhában tudjon megjelenni. Órákat ötlött a boltokban, ruhák sokaságát próbálva, amire megtalálta a számára jól álló, alkalomhoz illő öltözéket.

Leslie is izgatottan készülődött. Megmosakodott, megborotválkozott, kedvenc parfümjével fújta be magát. Elegáns sötét öltönyt vett fel, hozzáillő nyakkendővel. Komoly üzletember benyomását keltette ebben a ruhában. Jól akart kinézni, hogy a vendéglátókban is maradandó legyen az első találkozás, így segítve nagynénjét a várható nagy üzlet megvalósulásában. Magabiztosan, útra készen állt a nagynénje elé.

- Ez igen! - dicsérte meg Lisa néni. - Nagyon jól nézel ki. A megjelenéseddel biztosan mindenki elégedett lesz.

A Lisa néni által bérelt autóval mentek a megbeszélthelyre. Ő már otthonosan mozgott a városban, így könnyedén kormányozta a megfelelő irányba a kocsit. Jó fél órát autóztak mire megérkeztek. A birtok bejárata már előre jelezte, hogy dúsgazdag tulajdonos várja őket. Hatalmas területen vitt keresztül az út, mire a főépülethez értek. Mindenütt gondozott fű, egészséges fák, jól megtervezett kert tükrözte vissza a házigazdák stílusát. Az ott dolgozó emberek sorban meghajoltak az autó előtt, mintegy köszöntve a vendégeket.

Leslie-ben kellemes érzéseket keltett a látvány.

- Az első benyomások határozottan jók! - jegyezte meg magában.

Lisa néni is észrevette a fiú csodálkozását.

- Na mit szólna hozzá?

- Hát, van mit a tejbe aprítani! - mondta ki nyíltan az érzéseit. - Nagyon érdekesek itt az emberek. Olyan tisztelettudóak. Remélem, ezt a szívük diktálja, mert az az igazi.

Az utat folytatva egy hatalmas kastély tárult eléjük. Angol stílusú, pazar kinézetű épület felé vezetett az út. A bejárata emelt szintű, két oldalról is megközelíthető. Körös - körül pompás bokrok, színes virágok elszórt csoportjai emelték a hely nyugalmát, hangulatát.

Lisa néni a jobb oldali feljárót választotta. Pontosan az ajtó előtt állította meg az autót. Azonnal megjelent az inas, és mosolyogva, készségesen kinyitotta a kocsiját. Leslie kiszállt, miközben az inas illedelmesen köszöntötte. Ezután a vezető felőli ajtóhoz ment, és Lisa nénit is kísérelte a kocsiból.

- Szabadna a kulcsot, kérem? - kérte el a kocsiját.

Miután megkapta beült az autóba, és a parkolóhelyre vezetette.

Lisa néni már ismerte a járást, úgyhogy karon fogta Leslie-t, és méltóságteljesen bevezettette magát az épületbe. Óriási előcsarnokba jutottak, ahol a házigazdák már várták őket.

- Nagyon örülünk, hogy eljöttek - üdvözölte Margaret Rockefeller a vendégeket.

- Mi köszönjük a meghívást - válaszolta Lisa néni. - Engedjék meg, hogy bemutassam az unokaöcsémet, Leslie-t.

- Jó napot kívánok, Leslie! - köszöntötte Joe, a ház ura. - Sok jót hallottunk önről, és már türelmetlenül vártuk, hogy személyesen is találkozhatunk.

- A nagynéném biztosan eltúlozza a dolgokat velem kapcsolatban, nagyon elkényeztetet! - reagált szerényen a megjegyzésre, mialatt mindenkivel kezét fogott.

Készségesen válaszolt a hozzá intézett kérdésekre. Kissé feszült hangulatban várta a további fejleményeket. Kíváncsi volt, mi fog ma itt történni, milyen irányba haladnak a dolgok. Ha a pénz lenne az elsődleges egy házasságban, akkor az itt aztán bőven rendelkezésre áll. Csakhogy számára ez a legutolsó. Hite szerint a szerelem és a másik feltétel nélküli elfogadása az alapja egy jó kapcsolatnak. Kölcsönös megértésen keresztül lehet csak a házasságban felmerülő problémákat hatékonyan megbeszélni, és aztán megoldani. Ehhez pedig azonos világmépre, szemléletre van szükség mindkét fél részéről.

Miközben így gondolkodott, közösen az ebédlőbe értek.

- Egy kis vacsorát készítettünk az önök tiszteletére, reméljük ízleni fog - vette át a szót Margaret, miközben mindenki helyet foglalt.

Hosszú, megterített asztal várta őket. Felsorolták nekik az összes választható ételt. Megtalálható volt jóformán az összes ínycenc étel, mint például a tenger gyümölcsei, vagy különböző távol-keletről származó ételkülönlegességek. Emellett természetesen a hagyományos amerikai konyha is választható volt. Leslie alig tudta kiválasztani a számára ideális ételt, végül mégis sikerült neki.

Szolgák hada igyekezett minden kívánságukat teljesíteni.

A fiú teljesen megilletődött ettől a kényeztetéstől. Ilyesmit még sohasem tapasztalt. Sok helyen járt már, ahol hasonló kiszolgálásban volt része, de az itteni messze felülmúlta mindet.

- Ilyen fontos üzleti partnerek lennének, vagy csak a kizárólag a leánykérés miatt részesülünk ekkora megtiszteltetésben? - tette fel magában a kérdést. - Majd kiderül! Még a sorsdöntő találkozás várat magára.

- Elnézést kérünk önöktől, de a lányunk jelenleg házon kívül tartózkodik, és csak később csatlakozik hozzánk - szólalt meg Margaret, mintha kitalálta volna a fiú gondolatát.

- Semmi probléma, majd később megismerkedünk vele - nyugtatta meg Lisa néni, miközben Leslie-re nézett, mintha beleegyezést kérne tőle, pedig ő már régen elfogadta a jelenlegi helyzetet.

Kölcsönösen jó étvágyat kívántak egymásnak, majd mindannyian nekiláttak a vacsorának. A fiú is önfeledten fogyasztotta el a felkínált ételek közül a neki leginkább tetszőt.

- Köszönöm szépen a vacsorát, nagyon finom volt - szólalt meg Leslie miközben jóllakottan dőlt hátra a székében.

- Nagyon szívesen - válaszolta Joe.

- Örülünk neki, hogy ízlett - vette át az irányítást Margaret. - Ha megengedik, most körbevezetnénk önöket a kastélyban, és megmutatnánk az értékes porcelán gyűjteményünket. Eddig mindenkinek tetszett, aki látta.

- Hogyan mondhatnának mást a házigazda házában - fakadt ki Leslie magában. - Ki merne ilyet tenni. Biztos kizárólag üzleti partnerek jönnek ide, akiknek érdeke, hogy jó viszonyban legyenek velük. Ehhez persze imponálni kell. Margaret egy kicsikét nagyképűnek tűnik, és úgy érzem, a férje teljesen el van nyomva ebben a házban. Itt mindent a feleség irányít, és határoz meg, a többiek az ő utasításait hajtják végre.

Fényűzően berendezett szobákat mutattak nekik, a folyosókon a perzsa futó szőnyegek, a falak mellett arany gyertyatartók, különböző távol-keleti szobrok díszeltek. A falakon vadállatok kipreparált tetemei jelezték a házigazda kedvenc időtöltését.

Külön hatalmas terem állt rendelkezésre a porcelángyűjtemény elhelyezésére. A különböző országokból, világrészekből származó darabok egymástól jól elkülönülve lettek kiállítva. Mintha egy valódi múzeumban lennének. Már régiségnek számító darabok képezték a gyűjtemény jelentős részét, de azért voltak újabbak is. Könnyedén össze lehetett hasonlítani az egyes területekről származó edények motívumait, festési technikáit. A leghíresebb porcelán műhelyekből származó darabok összességében felemelő érzést váltottak ki a nézőben. Lisa néni és Leslie is csodálattal adózott a gyűjtemény szépségében.

A fiú magában visszavonta az elhamarkodott következtetést, bár némi igazság azért mindenképpen volt benne. Találkozott már olyan házigazdával, akinek a büszkeségét sértette, ha más véleménye volt róla, mint nekik.

- Csodálatosak a porcelánok! - dicsérte meg Lisa néni a látottakat. - Ennyi szép és értékes példányt összegyűjteni biztos sok időbe és pénzbe kerülhetett.

- Hát igen, évtizedeken keresztül jártunk, és még most is járunk különböző aukciókra, ahol ilyesmiket adnak el - válaszolta büszkén Margaret. - A jelenlegi gyűjteményünk több mint húszmillió dollárt ér. Természetesen biztosítást is kötöttünk rá, bár ezek a darabok pótolhatatlanok.

Ez a mi hobbink. Bár a férjem emellett, mint látták a vadászatot is kedveli. Többször járt már Indiában, Afrikában, és Ausztráliában. Több szerencsés kalandot élt már át, amiről tudna mit mesélni.

- Kérem, jöjjenek le a nappaliba, ott kényelmesebben, egy jó kávé, egy kis édesség, és ital mellett tovább tudunk beszélgetni.

Levonultak a nappaliba, ahol szintén terített asztal várta őket. Finom, friss sütemények illata terjengett a szobában. Leslie a kávé helyett inkább a gesztenyés tortát választotta. Amerikában a gesztenye igazi ínycsiknak számít, ezt Európából szerezték be a vendéglátók. Nagyon ízlett neki.

A kellemes környezetben a nők és a férfiak kissé különválva beszélgettek egymással. Joe és Leslie üzleti témát választott, míg a szebbik nem képviselői a divatról és a kozmetikáról folytattak elmélyült eszmecsere.

Időközben megérkezett Gina Rockefeller is.

- Kedves vendégeink, engedjék meg, hogy bemutassuk egyetlen lányunkat, a szemünk fényét - szakította meg a beszélgetést Margaret.

Leslie és Gina összenéztek. Belül mindketten tudják már, hogy mi várhat rájuk, így egymással szemben egy kicsit tartózkodóbban viselkedtek. A lány hosszú, szőke haja, kék szeme, és formás teste azért elismerést váltott ki a fiúban.

- Egész elfogadható az alakja - nyugtázta magában. Ha a belső tulajdonságai is ilyenek, akár még lehet is belőle valami.

Az est többi részében a két fiatal nagyon keveset beszélt, hagyták a felnőtteket társalogni. Csak a hozzájuk intézett kérdésekre válaszoltak. Közben messziről méregették egymást.

Késő estig tartott a látogatás. Megegyeztek abban, hogy holnap délelőtt újra itt találkoznak, és megnézik a farm többi részét.

Hazafelé Lisa néni intenzíven érdeklődött Leslie-nél a benyomásairól.

- Mi a véleményed a ma esti kiruccanásunkról? Elégedett vagy?

- Jól éreztem magam, nagyon kedves embereket ismertem meg bennük. Fenséges volt a kiszolgálás, szinte királynak kijáró tisztelettel fogadtak minket. Látszik, hogy dúsgazdagok, a jellemük is teljes mértékben ezt tükrözi. Főleg Margaret az, aki felsőbbrendűnek érzi magát. Joe pedig egy papucsférjnek tűnik.

- És milyenek találod Gina-t?

- Ő csinos, kedves lánynak tűnik. Mivel keveset beszélgettünk, így elég nehéz volt jobban megismerni. Az első találkozás alapján sok közös vonás lehet bennünk.

Lisa néni nagyon örült a fiú álláspontjának.

- A dolgok jó irányba haladnak! - gondolta magában. - Nagyszerű ötlet volt a házigazdák részéről a holnapi meghívás, így a fiatalok jobban össze tudnak ismerkedni.

- Örülök neki, hogy ezt hallom - szólalt meg hangosan. - Margaret nagyon el van ragadtatva tőled. Nekem elmondta, hogy jóképű vagy, komoly, felelősségteljes embernek ismert meg. Látja rajtad a magabiztosságot, ami ritka a mai fiataloknál. Ezért is jött az az ötletük, hogy holnapra is meghívják minket. Szeretnének közelebb kapcsolatba kerülni velünk.

Másnap a megbeszélt időben Lisa néni és Leslie újra megjelent a farmon. A délelőtti programban a birtok többi részének megtekintése szerepelt.

A hatalmas területen több kisebb épületegyüttes helyezkedik el. Mindegyik más célt szolgál. A legfigyelemreméltóbb épületben a lovakat tartják. Nagyon szép versenylovak ejtették ámulatba a vendégeket. Sok versenyről tértek már győztesen haza. Gondozóik minden lehetséges eszközt megragadnak, hogy a lovak mindig a legjobb formájukat hozzák.

- Rengeteg pénzt áldozunk évente a lovakra - magyarázza Joe. - A versenyeken elért eredmények, a siker viszont teljes mértékben kárpótol minket a befektetett energiáért. A világ legjobb versenylovait mondhatjuk magunkénak. Ez komoly elismertséget ad számunkra.

Végül a nyári lakot is megmutatták. Aranyos kis épület, szolidan berendezve, egy halastó kellős közepén. Az egész terület keleti stílusban került kialakításra. A növényeket, melyek a tóban, illetve a környezetében vannak, egyenesen Japánból hozták ide. Külön tervezőt kértek fel arra, hogy pontosan olyan legyen mintha tényleg ott lennének. A fahidat mely a szigetet köti össze, kézzel faragott motívumokkal díszítik.

- Itt aztán igazán kellemesen lehet pihenni - jegyezte meg Leslie örömmel. - Ez nagyon tetszik nekem.

- Sajnos ritkán jövünk ki ide - reagált a fiú véleményére Margaret. - Nagyon elfoglaltak vagyunk. Inkább a lányunk szokott néha itt aludni. Igaz Gina?

- Így van. Néha úgy érzem, szükség van e hely nyújtotta harmóniára, hogy a stresszt le tudjam küzdeni, és megnyugodjak.

- Szerintem, mi a nagynénéddel most visszamegyünk a kastélyba, ti meg beszélgessetek egyet - javasolta Margaret. - Itt az ideje, hogy ti is egy kicsit jobban megismerkedjétek egymással. Végül is egy korosztályba tartoztok. Nektek bizonyára több közös témátok van, mint velünk felnőttekkel. Itt zavartalanabban tudtok társalogni. Közvetlenül ebéd előtt majd telefonálunk, és akkor várunk benneteket az ebédlőben.

Gina és Leslie magára maradt. Percekig némán ültek egymás mellett. Leslie vette a bátorságot ahhoz, hogy beszélgetést kezdeményezzen.

- Hogy érzed magad ebben a családban?

- Megvan mindenem amire szükségem van, legalábbis anyagilag. A család boldogsága azonban csak látszat. Anyám irányít mindent, még azt is megszabja, mikor mit csináljak. Apám pedig mindent ráhagy. Keveset van itthon. A munkája a teljes idejét leköti.

- Mivel foglalkozol?

- Apám vállalkozásaiban veszek részt. Közgazdasági egyetemet végeztem, segítek a könyvelési feladatokban, és néha tanácsokat is adok. Kettőnk között egész jó a kapcsolat. Emellett főleg a lovakkal foglalkozom. Gyakran járunk édesapámmal versenyre. Így aránylag keveset vagyok itthon.

- Szerinted a gazdagság előny, vagy hátrány?

- A családunké szerintem már hátrány. Egyszerűen nincs szükség ekkora vagyonra. Képtelenség ennyi vállalkozást egyszerre jól vezetni. Rengeteg a gond, a probléma, amit meg kellene oldani, de nincs rá idő és energia. Néhány jól működő cég bőven elegendő lenne ahhoz az életszínvonalhoz, amire mi be vagyunk rendezkedve. A bankokban áll a pénzünk, és képtelenek vagyunk elkölteni. Sajnos ezt anyám teljesen másképp gondolja.

- Nekem is pontosan ez a véleményem. Gyakran járnak hozzátok vendégek?

- Ide nagyon ritkán jönnek. Az édesanyám csak a legfontosabb embereknek engedi meg, hogy itt aludjanak. Ekkora kastély is mint a miénk, teljesen felesleges 3 embernek.

Kölcsönösen kerülték azokat a témákat, melyek az egymással való kapcsolatuk tisztázását segítette volna elő. Hamarosan megszólalt a telefon a házban. Gina felvette, és jelezte, hogy már indulnak is ebédelni.

A visszafelé vezető úton is csak felületes témákról folyt a beszélgetés.

Leslie felismerte, hogy Gina csak kényszerből van a társaságában, és egyáltalán nincs szándékában az átlagos barátságnál közelebbi kapcsolatba kerülni hozzá. Ő viszont határozott vonzalmat érzett iránta. Tetszett neki a lány, bár azon el kell gondolkodnia, hogy mennyire, és az érzés benne milyen irányú. Még csak a kapcsolat elején vannak, így van elég idő a komolyabb ismerkedésre. A lány távolságtartása azonban elgondolkoztatta a fiút. Ésszerű magyarázatot keresett rá, amit eddig még képtelen volt megtalálni.

Rövid séta után visszaértek a főépületbe. Az ebédlő újra a már megismert bőséget mutatta. Az ebéd fenséges volt, Leslie szokásához híven a zöldséggel teli ételeket részesítette előnyben. Jóllakottan hallgatta Lisa néni és Margaret csevegését az aktuális újdonságokról, melyek a

világban a történetek. Joe és a fiatalok csendben figyelték, hogyan próbálják egymást meggyőzni a saját igazukról. Mindketten makacsul ragaszkodtak a saját elképzelésükhöz.

Az ilyenfajta beszélgetések a fiú szerint teljesen értelmetlenek, csak arra szolgálnak, hogy valamelyikük vesztesként kerüljön ki a végén. Bár azt nehéz az elején meghatározni, hogy ki lesz az. Az viszont biztos, hogy valaki bukik. Ez a típusú viselkedés negatív hatást fejt ki, mivel a vesztes majd valaki máson fogja a dühét kitölteni, hogy újra nyerő pozícióba kerüljön. Ez pedig előbb utóbb visszaüt. Az okos ember kitér az ilyen fajta konfrontációk elől, mert tudja, hogy a harc beszüntetése maga a szabadság. Így mindig győztes maradhat.

Az üzleti életben csak akkor érdemes tárgyalni, amikor mindegyikük arra törekszik, hogy megtalálják a kompromisszumos megoldást. Ekkor mindkét fél úgy érzi, hogy eredményt tudott elérni.

- Mrs. Rockefeller, megengedné, hogy egy kicsit horgászhasak a halastóban? - vetette közbe a kérdést Leslie azért, hogy megszakítsa a már-már késhegyre menő küzdelmet.

- Természetesen, Leslie, - nyugodott meg gyorsan Margaret. - Utasította az inast, hogy intézzon el mindent.

Új horgászbótot adtak neki. Joe is vele tartott, hogy megmutassa, merre érdemes próbálkoznia.

- Gina, kedvesem, légy szíves te is kísérd el a férfiakat - utasította a lányát Margaret. - Legalább addig is együtt vagytok, és jobban össze tudtok barátkozni.

- Lisa néni, gyere te is - kérte Leslie a nagynénjét.

- Rendben van, én is megyek - adta be a derekát.

Végül mindannyian lesétáltak a tóhoz. Amire odaértek, lenyugodtak a kedélyek, ami a fiút elégedettséggel töltötte el.

A horgászás sikeres volt. Leslie több nagy pontyot is fogott. Ez a faj szintén ritkaság Amerikában. Természetesen a kifogás után visszaengedte őket. Ő csak az élvezetért horgászik. A többiek is együtt izgultak vele, amikor fárasztotta a halakat. Így aztán kellemesen, jó hangulatban telt a vízparton töltött idő.

Lisa néni és Leslie kora délután búcsúzott el a Rockefeller családtól. Megegyeztek abban, hogy a szombati bálon újra találkoznak.

4. fejezet

Samantha-nak többször is eszébe jut az a rövid találkozó a bizonyos vendéggel, és ettől a gondolattól nehezen tud szabadulni. A szíve mélyén érzi, hogy akivel a folyosón találkozott, azóta is komoly hatást gyakorol rá. A legfőbb gond azonban az, hogy a szívéből jövő érzéseket képtelen teljes mértékben elnyomni. Egészen mostanáig kizárólag a szívére hallgatott, de most teljesen elbizonytalanodott. Az esze azt diktálja neki, hogy el kell őt felejtene. Teljesen más társadalmi osztályba tartoznak, és valószínűleg a fiú emiatt ügyet sem vet rá. Pedig a kisugárzása alapján egészséges kapcsolat lehetne belőle, kellemes érzéseket keltett benne. Az esemény átgondolása után aztán arra a következtetésre jutott, hogy a fiú talán mégis érezhet valamennyi vonzalmat iránta, hiszen úgy megnézte. Lehet, hogy elhamarkodottan mondott róla akkor véleményt. Elképzelhető, hogy a fiú figyelmét éppen ő kötötte le annyira, hogy közben elfelejtette viszonzni a köszönését. Biztos, hogy csak egy kis flörtre lenne jó nála. Arra pedig ő képtelen. Szerinte csak a tartós kapcsolatnak van értelme. Alkalmi ismeretségeknél csak felületes érzések alakulnak ki.

Ezen kívül pedig a szálloda szabályzata kifejezetten tiltja a vendégekkel való munkán kívüli érintkezést, ami szintén ellentmond a szív üzenetének.

- Még az a szerencse, hogy a munkatársaim előtt jól tudom leplezni a bennem lévő bizonytalanságot - nyugtatta meg magát. - Bár az is igaz, hogy az édesanyám azonnal észrevette rajtam. Ő viszont annyira megértő. Valószínűleg már tudja a problémám okát, ezért is hagyott nyugton, amikor bent voltam nála. Sürgősen rendeznem kell magamban ezt a dolgot, mert a végén még gond lesz belőle. Csak az a kérdés, hogyan?

Lisa néni teljesen feldobott volt a Rockefeller házban tapasztaltaktól. Leslie és Gina egyre közelebb kerülnek egymáshoz.

- Már alig várom, hogy szombat este legyen, és a bálon tovább segísem a két fiatal egymásra találását - ujjongott magában. - Margaret is mindent megtesz azért, hogy a tervünk sikerüljön. Már csak egy kis lépés hiányzik, és nyélbe üthetjük az üzletet.

Leslie szokásos esti meditációján az eddig történeteket próbálta tisztázni. Az események számára eddig megfelelő irányba mennek. Főleg arra a kérdésre kereste a választ, hogy milyen a kapcsolata Gina-val. Először a saját maga érzéseit próbálta tisztázni. Vonzódik a lányhoz. Szívesen beszélget vele, sok közös témájuk van. Vannak azonban a lányban olyan jelek, amelyek kifejezett ellenszenvet keltettek benne. Gina nagyon anyagias. Más értékrendjük van az élet fontosabb kérdéseiben, ami viszont már aggasztó a fiú szempontjából. Belső érzései is inkább csak barátiak. Valami fal van kettőjük között, ami úgy látszik, hogy majd csak később fog kiderülni, mit takar.

Ismét teljesen megnyugodva, feltöltődve fejezte be a meditációt. Az eddigi tapasztalatokból arra következtetett, hogy a Gina-val való házasságnak egyelőre nincs meg az érzelmi alapja, bár még alakulhatnak úgy a dolgok, hogy ez változzon.

- Addig is hagyjuk meg Lisa néniben a reményt, hogy minden rendben van - döntötte el magában. - A jelek azt mutatják, hogy ő egyre jobban bízik a dologban. Úgyis csak addig megyek el ebben az ügyben, amíg számomra megfelelő. Ha nagyon eldurvulnának a dolgok, akkor kiszállok belőle. Gina kellemes társaság nekem, úgyhogy nincs miért aggódnom. Jól

elszórakozunk majd egymással a bálon. Még úgysem táncoltam vele. Legalább csiszolom a tánc tudásomat is. Hátha éppen ott találkozom az életem párjával.

Eddig jutott a gondolataival, amikor rájött, hogy a jövővel foglalkozik, ahelyett, hogy a jelen pillanatát élvezné. Gyors ötlettől vezérelve szépen felöltözött, és hosszabb sétára indult a városban.

Céltalanul lófrált a városban, mint aki most jár először itt. Meglátogatta az útjába eső főbb nevezetességeket. Beült egy hangulatos kávéházba, melynek ablakából megfelelő kilátás nyílt az utcára. Megkóstolta a kínálatban szereplő, neki leginkább tetsző süteményeket, közben pedig figyelte az utcán elhaladó embereket. Próbálta meghatározni, kinek milyen a hangulata, milyen érzésekkel van tele a szíve. Jó személyiségfejlesztő gyakorlatnak tartja. Ez elősegíti az együttérzés, és az alázat képességének kifejlesztését.

Visszatérve a szállodába Lisa nénit kifejezetten jó hangulatban találta. Lelkesen idézte fel az elmúlt napok történéseit, beszélgetéseit Margaret-tel, mintha Leslie semmit sem tudna róla.

Elérkezett a szombat. Mindenki lázban égett a szállodában. A bál a város legnagyobb szabású rendezvénye lesz ebben az évben. A hotel vezetői alaposan felkészültek. Megvizsgálták az előkészületek pillanatnyi állapotát. A kiszolgáló személyzettel minden apró hibát kijavítottak, hogy a vendégek elégedettek legyenek. Itt mindennek tökéletesnek kell lennie, hiszen a város színe - java itt lesz. A szálloda báltermét már délelőtt elkezdték kicsinosítani. Csodálatos virágkompozíciók díszítették a falakat. Káprázatos látványt nyújtott. Samantha még sosem látott ilyen szépet. Teljesen elbűvölte a látvány. A terem hangulata a nyugalom és a harmónia érzetét keltette benne. Minden nagyon elegáns, előkelő. Tökéletesen feltöltődött ebben a környezetben.

Neki is kiosztották az extra munkát, amit nagyon szívesen el is végzett. Örömmel sündörgött a bálterem berendezései között, miközben porolta őket. Ez alatt a bál hangulatát próbálta magában elképzelni. A rengeteg ember, mind a legmagasabb körből származik. Kióltözött férfiak, csinos, valószínűleg erre az alkalomra vásárolt új ruhában pompázó nők, fodrász igazították a hajukat, kisminkelt arcok, vagonokat érő ékszerek jellemzik a burzsoázia diszkrét báját.

A város leghíresebb zenekara húzza a talpalávalót. Minden pompázik a szállodában. Még a régi dolgozók sem láttak ehhez hasonló, ilyen nagyszabású rendezvényt. Biztos valami fontos eseményről lehet szó - suttogták egymás fülébe.

A bálra hatalmas kocsifolyam közeledett a hotel felé. Szolgák hada segített a vendégeknek a kiszállásban, és a gépkocsik elhelyezésében. Nyári estének megfelelő öltözék jellemezte a megjelenteket. A férfiak az alkalomhoz illően szmokingban, taxido ingben, hozzáillő csokornyakkendővel. A fogadás után mindenki mosolyogva, önbizalommal telve lépett be a bálterembe, ahol személyre szóló asztalok várták őket. A kisegítő személyzet segített megtalálni mindenkinek a saját helyét.

- Hölgyeim és uraim, tisztelt vendégeink! - kezdte megnyitó beszédjét Joe Rockefeller. - Sok szeretettel köszöntjük önöket a mai bálon. Nagyon örülünk, hogy elfogadták a meghívásunkat. Régen volt már ekkora méretű rendezvény városunkban. Ezért úgy gondoltuk, itt az ideje, hogy bepótoljuk a lemaradást. Ez jó alkalom arra, hogy egy kicsit együtt lehessünk, eszmecserét folytassunk egymással, és emellett alaposan kikapcsolódjunk, félretéve a napi problémákat. A magunk részéről mindent megtettünk az önök szórakoztatása érdekében, a

többi már kizárólag önökön múlik. Reméljük, hogy nagyon jól fogják magukat érezni. Bízunk benne, hogy ez a bál hozzájárul egymás jobb megismeréséhez, és ez által lakóhelyünk továbbfejlődéséhez. Jó szórakozást kívánunk mindenkinek.

Hatalmas taps kísérte a házigazda szavait. Elfogyasztották az aperitifnek előkészített italokat, majd a pincérek elkezdtek felszolgálni a vacsorát.

Lisa néni és Leslie a házigazdák mellett foglaltak helyet. Innen jóformán az összes vendéget látni lehetett. A fiú mellé Gina, míg Lisa néni mellé Mr. Cotter, a polgármester ült. Ők ketten a kölcsönös bemutatkozás után azonnal elmélyült társalgásba kezdtek. A város első embere kíváncsian érdeklődött a New York-i társasági életről, az ottani viszonyokról.

A fiatalok szótlánul várták a vacsorát. Közben Leslie megkérte Gina-t, hogy távolról mutassa be a meghívottakat. A lány megmutatta a legismertebb, leggazdagabb embereket. Mindegyikről elmondta a saját véleményét, és tanácsokkal látta el, hogy kivel, hogyan beszéljen, ha esetleg találkozóra kerülne sor. Gina elég jól ismerte már a vendégeket. Régóta vannak üzleti kapcsolatban az édesapjával, így jóformán naponta találkoznak. Azonkívül többen közülük szintén lóversenyekre járnak. Persze vannak közöttük olyanok is, akik kizárólag a szerencsejáték iránt érdeklődnek.

A város előjáróit is bemutatta. Mindannyian eljöttek a bálra. Ha valami ingyen van, akkor azonnal megjelennek. Igazi érdekemberek. Arra hajlanak, amerre a szél fújja őket. Csak marionett bábuk. A befolyásos emberek egyéni érdekeit valósítják meg, a közösségi érdek helyett. Ezért van még sok megoldatlan probléma a városban.

Meghozták a vacsorájukat, így nyugodtan nekiláttak az elfogyasztásának.

Leslie-nek először nyílt alkalmja megfigyelni ilyen nagy körben a gazdag embereket. Még étkezés közben is járt a szájuk, ami illetlenség. Mind a legszebb ruhájában feszített, ékszerek garmadáját viselték magukon. Így mutatják ki, hogy mekkora vagyonnal rendelkeznek.

A fiú őszintén csalódott bennük. Az átlag ember azt várná el tőlük, hogy ők sokkal okosabbak, és tisztelettudóbbak legyenek. Sajnos pont az ellenkezője igaz rájuk. Elvakítja őket a pénz. Visszaélnék vele, ahelyett, hogy csak a szükségleteiknek megfelelő mennyiséget szereznek meg, és a többit a dolgozóknak adnák, vagy felajánlanák a köz javára. Rengeteg megoldandó feladat van a világban, amire nincs elegendő pénz. Az egyensúly teljesen felborult. Az emberek húsz százaléka rendelkezik a pénz nyolcvan százalékával, és fordítva. Szerencsére egyre több ember kezdi felismerni, hogy a pénz csupán másodlagos tényező a boldogság eléréséhez vezető úton. Attól, hogy valakinek sok pénze van, még nagyon messze lehet a boldogságtól. És ez a tudat őt teljesen megnyugtatta. Ezeken az embereken egyértelműen látszik, hogy a pénz irányítja az életüket. Ők nagyon messze vannak a boldogságtól. Állandó félelem és harc jellemzi a mindennapjukat. Fogcsikorgatva küzdenek a megszerzett pénzük megtartásáért. Így akadályozzák annak a körforgását, ami aztán előbb - utóbb a vagyonuk elvesztéséhez vezethet.

A harc beszüntetése maga a szabadság - tartja a mondás. Minek harcoljunk, ha amúgy is megkapunk mindent, amire szükségünk van. Az életet más szemmel nézve rájövünk, hogy az magával hozza mindazokat az anyagi javakat, amelyek a fejlődésünkhöz feltétlenül fontosak. Ha valaki belegondol az életének eseményeibe, észreveszi, hogy minden élethelyzet segített neki nagyobb tudáshoz, tapasztaláshoz jutni. Arra szolgálnak, hogy felismerjük a cselekedeteink következményeit. Ezeken keresztül tudjuk igazán megismerni önmagunkat.

Leslie-nek rá kellett jönnie, hogy az emberek zöme sajnós az önmegismerés nagyon alacsony fokán áll.

A vacsora fenséges volt. Lisa néni jólesően dőlt hátra, és nyugodtan kevergette a kávéját.

- Neked is ízlett a vacsora? - fordult Leslie-hez.
- Természetesen. Itt aztán jó pár kilót fel lehet szedni, olyan bőséges volt.
- Remélem, most majd felkéréd táncolni Gina-t. Mozogjatok egy kicsit. Rátok fér. Tudod, fontos az üzlethez, hogy jó benyomást keltsünk, ami eddig tökéletesen sikerült.
- Igenis, Lisa néni, minden úgy lesz, ahogy te akarod - válaszolta Leslie alázatosan.
- Köszönöm szépen.

Vacsora után a zenekar alkalomhoz illő muzsikával rukkolt elő, hogy egy kicsit jókedvre és táncra bírassa a vendégeket. Szép lassan kezdtek az emberek mozgolódni. A táncot a házigazdák nyitották meg, majd ezt követően több pár is megjelent a táncparketten. Eleinte lágy dallamok szóltak, hogy az elfogyasztott vacsorának legyen ideje egy kicsit leüledni. Aztán beindult a tánc. Egyre többen álltak fel az asztal mellől, és követték a többiek példáját. Mint ahogy várható volt, a polgármester úr felkérte Lisa nénit táncolni. Végül Leslie is hívta Gina-t, aki engedelmesen elfogadta a felkérést.

Lágyan összesimultak, ahogy illik, bár Gina mindig tartott egy kis távolságot közöttük. A lány puha, selymes teste engedékenyen reagált a fiú irányítására. Gyorsan megtalálták a közös ritmust, és kezdtek élvezni a mozgást. Az első szám végére már egész jól ment nekik. A következő táncnál már Gina is lazább, nyitottabb lett, ami Leslie-t meglelégedéssel töltötte el. Még közelebb húzta magához a lányt, így mindketten megéreztek a másik szívdobogását. Felszabadultan ropták a táncot, majd Gina jelezte hogy elfáradt, és szomjas. Leslie visszavezette őt a székéhez, miközben megköszönte a táncot. Teljesen kimelegedtek, de jól esett nekik a mozgás.

- Nagyon jól táncolsz - dicsérte meg Leslie a lányt.
- Köszönöm szépen, te is. Régen élveztem ennyire a táncot. Valamikor a középiskolában, volt egy tánctanárunk, akitől tanultunk. Akkoriban sokat botladoztam, és időbe telt, mire belejöttem. A záró bulin éreztem hasonlóan magam, mint most.
- Az elején eléggé távolságtartó voltál.
- Igen, de aztán rájöttem, hogy ez csak egy tánc, és nincs mitől félnem. Később elengedtem magam, és azt hiszem, ez nagyon jól tett. Így már hamar megtaláltuk az összhangot.
- Miért félsz tőlem? - szegezte neki a kérdést a fiú.
- Nincs semmi oka, csak mostanában egy kicsit nyomott a hangulatom, és nehezebben engedek magamhoz bárkit is. Te egy nagyon rendes fiú vagy. Most már tudom, hogy benned megbízhatok.

Leslie kételkedéssel fogadta a lány magyarázatát.

- Ennél többről lehet szó - konstataálta magában. - Még mindig megválaszolatlan a kérdésem.
- Bennem tökéletesen megbízhatasz - folytatta hangosan. - Tudok, vagyis inkább sejtek mindent az elkövetkezendő eseményekről, ezért teljesen nyugodt lehetsz. Bár a helyzet kissé zavaros, de majd csak kiderül minden a maga idejében, és akkor tisztán láthatunk. Mi tudjuk, hogy mi a

jó számunkra. Minden csak rajtunk múlik, mi döntünk a saját sorsunk felett. Addig meg élvezzük a jelen pillanat adta lehetőségeket.

- Örülök neki, hogy így látod a dolgokat - szólt megkönnyebbülten Gina.

Eközben a kiszolgáló személyzet a háttérből figyelte az eseményeket. Egymást arrébb lökve próbáltak minél nagyobb látószöghöz jutni. Ámulva nézték a vendégek ruháit, csillogó, gyémántokkal kirakott nyakláncokat, gyűrűket. Irigykedve figyelték az önfeledt táncot. Ők is szívesen vettek volna részt benne.

Samantha is először látott ekkora méretű rendezvényt. Teljesen elbűvölte. Az elképzelései pontosak voltak. Mindenki a legjobb formáját akarta hozni, és ezért mindent megtett. A lányt inkább az emberek viselkedése érdekelte, mint az öltözékük. Bár az is igaz, hogy a külső egyértelműen jelzi a belső tulajdonságokat. A túlzott cicoma akaratos, mégis gyenge embert mutat, aki ily módon próbálja leplezni a hiányosságait. A küllemével próbálja eltakarni a belső félelmeit. Többet akar magáról mutatni, mint amilyen a valóságban. Minden találkozásnál éppen az adott személy felé mutatandó képet, álarcot veszi elő, így védve magát az esetleges támadásoktól. Ez sajnos az emberek legtöbbszörénél már szokássá alakult. Samantha ezt is felfedezte a résztvevőknél.

Nagyot dobbant a lány szíve, amikor meglátta a vendégek között álmai lovagját. Aztán azonnal el is fogta a szomorúság, amint észrevette a mellette ülő lányt. Hallomásból már ismerte. Ő a szálloda tulajdonosának a lánya. Felismerte, hogy a fiú és a lány valószínűleg azért vannak együtt, mert szeretik egymást. Ettől még szomorúbb lett. Gyorsan elfordította a fejét, nehogy valaki észrevegye rajta a változást. Sírás kerülgette.

- Az első férfi, aki igazán tetszett nekem, az is másé - mondta elkeseredetten magában. - Így legalább megoldódott a problémám. Bár a szívem majd kiugrik a helyéről, mégis el kell fogadnom a megváltoztathatatlant. Azt kívánom nekik, legyenek boldogok egymással.

Nagyon nehezen sikerült lenyugtatni magát. Szomorúan nézett újra vissza a szórakozó társaságra. A fiút kereste. A széke, ahol az előbb ült, üresen árválkodott. Meglepően nézett körbe, amikor végre megtalálta a táncolók között. Ugyanazzal a lánnyal táncolt, mint akivel az előbb az asztalnál ült. Lassú számot játszottak, és a fiú éppen Samantha felé fordult. Egy pillanatra találkozott a tekintetük. Samantha gyorsan lesütötte a szemét. Amikor visszanézett, a fiú még mindig őt nézte. Csillogó szeme szinte megigézte a lányt. Addig látták egymást, míg a forgás engedte. Leslie úgy irányította Gina-t, hogy sokáig nézhesse. Szeretet sugárzott a fiú szeméből, ami Samantha-t még jobban megnyugtatta. A fiú biztatóan nézett rá, ami viszont a lányt teljesen elbizonytalanította.

Érthetetlen volt számára a fiú viselkedése. Határozott mozdulattal hátrafordult, és elment haza. Neki mára elég volt ebből. A két véglet között csapongott, és a látottak még zavarodottabbá tették. Egyrészt a másik lány közelsége zavarta, másrészt viszont a fiú feléje sugárzott gondolatai. Már elkönnyvelte magában, hogy elveszítette őt, a fiú viselkedése viszont egész mást mutatott.

A tánc végén Leslie még mindig a szobalányt kereste. Csalódottan vette tudomásul, hogy közben eltűnt. Megkérte Gina-t, hogy üljenek le pihenni. A lány közelsége és vidámsága aztán visszazökkentette a valóságba, így aztán félretette a lehangoltságát.

- Otthon majd nyugodtan átgondolom a történeteket - határozta el magában. - Most szórakozni jöttem.

Leslie és Gina alaposan kipihenték magukat, miközben vidám beszélgetést folytattak. Jókat nevettek egymás baklövésein. A fiú elmesélt néhány humoros történetet is, így szórakoztatva a lányt.

Többen is felfigyeltek a kettőjük viszonyára. Mivel Leslie-t alig ismerték, így különböző gondolatok vetődtek fel bennük a kettejük kapcsolatát illetően. Sokan már tudni vélték, hogy itt valami házasság-féle van kilátásban. Ez a pletyka aztán gyorsan végigfutott a résztvevők között.

Margaret és Lisa néni is kíváncsian nézték a fiatalokat. Örömmel vették tudomásul, hogy egyre közelebb kerültek egymáshoz. Elégedetten dörzsölték össze a kezüket.

- Lám, lám sikerült a tervünk - súgta Margaret mosolyogva Lisa néninek. - A fiatalok egész jól összebarátkoztak. Gina pontosan úgy viselkedik, ahogy én utasítottam. Mindent megtesz azért, hogy megkedveltesse magát az unokaöccsével.

- Úgy látom, Leslie is egészen más szemmel nézi a lányodat - válaszolta Lisa néni. - Bár én csak azt mondtam neki, hogy szigorúan üzleti megfontolásból fontos, hogy Gina-val legyen jó a kapcsolata, remélem azóta ő is másképpen érez. A látottak alapján elkönnyelhetjük a győzelem tényét. Az unokaöccsemet majd én megpuhítom. Nehéz lesz, de biztosan belemegy a dologba. Szerintem nyugodtan bejelentheted a vendégeknek is. Már úgylis többen suttogták a hírt egymásnak.

- Jó ötlet - dicsérte meg Margaret.

A következő szünetre időzítették a bejelentést. Ekkor Margaret odalépett a mikrofonhoz, és mosolygós arccal beszélni kezdett.

- Hölgyeim és uraim, egy kis figyelmet szeretnék kérni önöktől!

Megvárta, amíg elcsendesedik a terem, majd folytatta.

- Azt hiszem már mindenki sejti, hogy miért jöttünk ma itt össze. Van egy nagyon kedves régi ismerősünk New Yorkban. Régen láttuk már egymást, ezért meghívtuk ide hozzánk. Néhány hete a mi vendégszeretetünket élvezni ebben a szállodában. Ez idő alatt több sikerrel kecsegtető üzletet kötöttünk egymással. Örömünkre szolgált, hogy elhozta magával a kedvenc unokaöccsét, Leslie-t is. Volt szerencsénk megismerkedni vele, és őszintén mondhatom, hogy teljesen elbűvölt minket. Komoly, határozott, okos, tisztelettudó, és emellett szerény. A legörömtelibb pedig az, hogy nagyon jó kapcsolat alakult ki ez idő alatt a lányom és közte. Ezért úgy gondoltuk, hogy a mai nap a legalkalmasabb arra, hogy bejelentsük, hogy Leslie hamarosan el fogja jegyezni a lányunkat. Gratulálunk nekik a döntésükhöz. Sok sikert kívánunk, és mi mindenben támogatjuk őket.

Óriási taps követte e szavakat. A legtöbb vendég éljenzésben tört ki. Sorban gratuláltak az elképedt Leslie-nek, és Gina-nak, sok boldogságot kívánva nekik.

A két fiatal meghökkenve nézett egymásra. Erre egyikük sem számított.

Leslie-nek még legmerészebb álmaiban sem fordult meg az a gondolat, hogy Lisa néni nélküle döntsön arról, hogy kit vegyen ő feleségül. Óriási haragra gerjedt, de leplezte magában. Tisztelettudónak tartják, hát ő megfelel ennek az erénynek.

- Majd tisztázom a helyzetet a nagynénémmel, ha felértünk a lakosztályba - nyugtatta le magát, amennyire csak tudta.

Ott aztán kitört belőle a felháborodás.

- Mit képzelsz, hogy a tudtom és beleegyezésem nélkül elintézed, hogy elvegyem Gina-t? Ki vagy te, hogy ilyen mersz tenni? Milyen jogon akarsz uralkodni rajtam, és a saját, önös érdekeidet szem előtt tartva döntesz az én, illetve más emberek sorsáról? Amikor felvetted ezt a denveri nyaralást, akkor csak arról volt szó, hogy pihenni jövünk. Amikor ideérkeztünk, akkor te állandóan távol voltál, engem pedig magamra hagytál. Aztán elvittél Rockefeller-ékhez, azzal az indokkal, hogy kizárólag üzleti ügy, és szeretnéd, ha jó pofát vágnék ehhez a felfuvalkodott népséghez. Erre meg kiderül, hogy ti ketten Margaret-tel azt az aljas tervet eszeltétek ki, hogy összebordonáltok minket. Biztos a két vagyon egyesítését akarjátok elérni. Hát erről le is mondhatod, mert én ebből kiszállok. Nyugodtan elkönyvelheted, hogy az eljegyzés elmarad. Szerelem, vagy házasság szóba sem jöhet. Két eltérő személyiség vagyunk, és ennek előbb - utóbb elhidegülés lenne a következménye. Teljesen más elvek szerint élünk, és ebből az következik, hogy egyáltalán nincs összhang közöttünk. És ezzel mindketten tökéletesen tisztában vagyunk. Gina szép, okos lány, a jelenlegi kapcsolatunk is tisztán baráti. Lehet, hogy őt az anyja bele tudta kényszeríteni ebbe a helyzetbe, de neked beletört a bicskád. Jobb lesz, ha minél előbb visszamondod a további lépéseket.

Lisa néni elvörösödött, amikor ezt meghallotta. Elképedve vette tudomásul, hogy Leslie mennyire fején találta a szöveget. - Tudtam, hogy nehéz lesz meggyőzni őt, de ilyen éles visszautasításra még én sem számítottam - ismerte el. - Ha most kudarcot vallok, akkor az üzletben is bukok. Most már nincs visszaút, végig kell csinálnom, bármi áron.

- Márpedig el fogod venni - ordította torkaszakadtából. - Úgyhogy jobb lesz, ha össze-melegedsz vele, mert a jövő hónapban lesz az eljegyzés. Ez a végleges döntés. Különben koldussá teszek, és kitagadlak a vagyomból. Megértetted?

- Igen, megértettem - válaszolta higgadtan Leslie.

Jobbnak látta itt befejezni a beszélgetést. Magában azonban tovább dühöngött. Mit képzelsz Lisa néni! Tényleg komolyan gondolja ezt a házasságot? Na, itt az ideje egy kicsit megleckéztetni.

Leslie szokásos meditációján feldolgozta a nap eseményeit. Most is átgondolta a jelenlegi helyzetet. Újra megbizonyosodott a felől, hogy minden rendben van. Felismerte, hogy a saját szabadsága érdekében harcolnia kell. A pénz számára lényegtelen. A jelenlegi szakmájával, és képességeivel bárhol talál magának munkát. Amúgy is saját elképzelése van a jövőjéről. A legnagyobb problémát viszont abban látja, hogy ha ő most elmegy, attól még az érintettek rossz tulajdonságai megmaradnak, és helyette másokat fognak bántani. Csak úgy tudja a nagynénjét jobb belátásra bírni, ha itt marad, és végigjátssza a saját szerepét ebben a nagyszabású színdarabban. Olyan tapasztaláshoz kell juttatnia Lisa nénit és a többieket, amitől végre felismerik negatív hozzáállásukat a világhoz, befejezik az emberek fölötti hatalmaskodást, és betartják a szabad akarat egyetemes törvényét.

Ettől aztán teljesen megnyugodott, és hatékony tervet dolgozott ki a jelenlegi helyzet tanulságos rendezésére.

Másnap már az egész város erről beszélt. Futótűzként terjedt a hír. Még az újságok címlapjain is megjelent, fényképekkel illusztrálva. Hasonló volt a helyzet a szállodában is. Néhányan már azt is tudni vélik, hogy itt lesz az eljegyzés megtartva.

Samantha még mindig teljesen tanácstalan volt. Ráadásul az édesanyja előtt is titkolta a problémáját. Ki akarta hagyni belőle, hátha felidegesíti, és ezzel hátráltatja a gyógyulását.

- Nekem kell megoldanom egyedül - határozta el. - Gondoljuk csak át az eseményeket újra! Vegyük elő a józan eszünket. A szállodatulajdonos lányát láttam a fiú mellett. Ebből az következik, hogy ők ketten közeli barátságban vannak egymással. Furcsa volt a fiú reakciója, amikor rám nézett. Mintha én jobban érdekelném, mint a másik lány. Olyan erő sugárzott felőle, amitől teljesen elolvadtam. Szálljunk le a magas lóról. Az is lehet, hogy helyettem valaki mást nézett, és csak beképzelem, hogy én érdeklém őt. Ki kell, hogy verjem őt a fejemből. Koncentráljak inkább az iskolára. Hamarosan vizsgaidőszak következik, és minden erőmre szükség van ahhoz, hogy sikerrel vegyem az akadályokat. Az államvizsga után majd keresek magamnak valakit, aki szimpatikus nekem.

Ezzel magában le is zárta az elmúlt időszakot. Érezte, hogy némileg csökken benne a feszültség, ami megnyugtatta. Felszabadultabban ment dolgozni.

A kollégák már messziről kiabálták feléje a hírt. Mindenki erről beszélt a szállodában. Samantha azonnal elvesztette az eddigi tartását, összeszorult a gyomra, mintha tört szúrtak volna bele. Újra visszaesett a régi állapotba.

- Mi van veled, történt valami? - kérdezte Kate, miután észrevette a lányon a hirtelen hangulatváltozást.

- Nincs semmi bajom, Kate, csak rosszul aludtam az éjjel, és egy kicsit fáradt vagyok.

- Szerintem valami komoly bajod lehet, mert mostanában hiányzik belőled az a fajta vidámság, amit régebben megszoktunk tőled.

- Köszönöm, hogy szóltál. Majd gondolkodom rajta.

- Szólj, ha szükséged van a segítségemre, jó?

- Jól esik, hogy így törődsz velem. De ezt magamnak kell megoldanom.

- Egy külső szemlélő talán jobban át tudja látni a problémádat, és könnyebben tud tanácsot adni. Azonkívül szerintem az is jó módszer, ha valakinek elsírod a gondodat, így meg tudsz könnyebbülni, és egyszerűbben tudod rendbe hozni a dolgot.

- Biztos igazad van. Én is csodálkozom magamon, hogy ennyire el tudtam veszíteni a tartásomat, és az optimizmusomat. Most először fordult elő velem. Majd megbeszélünk egy találkozót, és akkor elmondom, miről van szó. És még egyszer nagyon szépen köszönöm az együttérzésedet. Sokat segítettél nekem. Felnyitottad a szememet. Ebből is látszik, hogy milyen könnyen ki tudunk billenni az egyensúlyunkból.

- Örülök neki, hogy tehetek valamit érted. Nagyon sokat kaptam tőled, és itt az ideje, hogy ezt valahogy viszonzzam. Na gyere menjünk dolgozni, mert a végén még itt is gondok lesznek.

Megnyugodva, vidáman kezdték a munkát. Ma Samantha végezte a beosztottai helyett a szobalányi munkát, mert többen megbetegedtek.

Szokásához híven ezt is örömmel végezte. Felvette a szükséges munkaeszközöket, majd szobáról szobára haladva takarított ki, és végezte el az egyéb tennivalókat. Miután befejezte, következtek a lakosztályok. Ez a munka tetszett neki a legjobban. Itt átérezhette a magas életszínvonal légkörét. Amikor sorra kerültek, általában üresen találta őket. Ha véletlenül valaki bent tartózkodott, akkor megvárta, míg a vendég távozik. Addig a következővel foglalkozott. Ma az összes lakosztály üresen állt, így sorban haladt. A legszebb lakosztályt mindig a végére hagyta. Itt több időt tölt azért, hogy feltöltődjön a gazdagság, és a kényelem érzésével. Neki ennyi bőven elég. Jól érzi magát a saját környezetében. A szállodai légkör csak segít neki növelni magában a vágyat, hogy a számára megfelelő körülményeket meg tudja teremteni. Ez így nagyon jól működik.

Most is itt fejezte be a munkáját. Szépen rendet rakott, összepakolta azt a néhány szétszórt ruhát, amit a vendégek a bál után a földön hagytak. Kicsérélte az ágyneműt, a törülközőket, kivitte a szemetet. Letörölte a polcokat, megtisztította a tükröket. Felsőpörte a szemetet a padlóról, majd felmosta a köves területet. Az utolsó fázis a porszívózás volt. Ezt a folyamatot csak hetente egyszer kell elvégezni, vagy akkor, ha a vendégek kijelentkeztek.

Fogta a porszívót, és bekapcsolta. Lágyan kezelte. Kedvenc zeneszámát dúdolva tette a dolgát. Olyan beleéléssel végezte, hogy figyelmét teljesen elkerülte az, ami mögötte eközben történt.

Ekkor ért vissza Leslie a lakosztályba. Észrevette, hogy nyitva van az ajtó. Megállt a bejáratnál, és csodálkozva nézte, ahogy a szobalány énekelve takarít nála. Csak most jutott el a tudatáig a felismerés, hogy éppen az a lány végzi ezt, akivel a múltkor találkozott, sőt tegnap is őt látta a bálon. Nekitámaszkodott a falnak, és kíváncsian, fürkésző szemekkel figyelte őt. Megcsodálta formás alakját, izmos lábait, szép haját, kecses mozgását. Egyre erősebb lett benne az az érzés, ami biztosította a felől, hogy ő az a lány, aki tetszik neki, és mindenképpen meg akar ismerkedni vele. Leslie számára lényegtelen, hogy ő csak egy szobalány. A belső értékek sokkal fontosabbak ennél. Egy mosolygós, vidám, munkájára igényes nő sokkal többet ér, mint egy dúsgazdag, elkényeztetett, felületes úrilány. Inkább százszor ő, mint egyszer Gina. Teljesen mindegy, hogy mivel foglalkozik, ha azt szívesen végzi. Márpedig éppen előtte van valaki, aki még ezt a lenézett munkát is boldogan teszi. Őszinte csodálattal adózott a lány jellemének.

Leslie most először érezte magát szerelmesnek. Olyan erős érzelmet váltott ki belőle, hogy alig tudta magában tartani. Közelebb lépett a lányhoz, és kíváncsian várta, mi fog történni ezután.

Samantha-nak kezdett melege lenni. Furcsának találta, hiszen ennyi munkától még izzadságnak sem szabadna megjelennie a homlokán. Különös érzés fogta el. Mintha valaki figyelné. Gyorsan elhessegette a gondolatot.

- Már kezdek megbolondulni - korholta magát. - Az elmúlt időszak eseményei kikezdték az idegeimet.

Mivel az érzés egyre erősödött benne, vette a bátorságot, és körülnézett. Mintha áramütés érte volna, úgy hatott benne a felismerés, hogy helyes volt a megérzése. Szóhoz sem jutott a döbbenettől. Álmai lovagja állt előtte, széles mosollyal, magabiztosan. Teljesen váratlanul érte őt ez a találkozás. Egy darabig némán nézték egymást, majd Samantha lesütötte a szemét. Újra feltörték benne az elmúlt napok érzései. Ettől nagyon ideges lett. Hirtelen felszökött a vérnyomása. Érezte, hogy kicsúszik a lába alól a talaj, és elájul.

Leslie észrevette, ahogy a lány arca falfelhérré válik. Gyorsan elkapta, lágyan a karjába vette, majd gyengéden az ágyra fektette. Megvárta, míg a lány magához tér.

- Elnézést kérek, kedves kisasszony, ha ennyire megzavartam önt. Tudja, hihetetlen volt számomra, hogy valaki énekelve végezze a munkáját.

- Én kérek elnézést öntől, amiért elvesztettem az eszméletemet. Azonnal befejezem a munkámat, és már távozom is.

- Csak pihenjen nyugodtan, kerüljük el a még súlyosabb probléma kialakulását.

Samantha aztán hamar visszanyerte az öntudatát. A fiú jelenléte jó hatással volt rá. Nyugalom, erő, és biztonság sugárzott felőle. Leslie hideg borogatást tett a homlokára, és mellé telepedett. Finoman megvizsgálta a pulzusát. Melegség áramlott a fiú kezéből. Samantha nagyot sóhajtott. Teljesen visszanyerte az egyensúlyát. Fel próbált kelni. Számára kezdett az amúgy sem ideális helyzet kellemetlenné válni. El akarta kerülni a további csalódást. De a fiú addig marasztalta, amíg a lány teljesen jól lett.

A takarítás elmaradt részét kicsit idegesen fejezte be. A fiú állandó, érzéki tekintete zavarba hozta.

- Miért viselkedik így velem? - tette fel magában Samantha a kérdést, miután hazaért, és lepihent. - Mit akarhat tőlem, hogy ilyen kedvesen bánik velem? Én csak egy egyszerű szoba-asszony vagyok. Neki meg már van valakije. Össze fognak házasodni. Pedig legszívesebben a karjába vettem volna magam. Olyan kellemes érzéseket ébresztett bennem, amelyeket még soha senki. Teljesen elbűvölt. Erős a vonzereje, a kisugárzása, szinte lehetetlen kitérni előle. Annyira jól esett a belőle kiáradó energia, hogy az elmúlt időszak negatív dolgai kezdtek bennem felszabadulni. Biztos ezért ájultam el. Hogy nézett volna ki, ha éppen előtte sírom el magamat, és adom ki a bennem felgyülemlett feszültséget?!

5. fejezet

A két örömanya másnap megtárgyalta a történeteket.

- Sikerült meggyőznöd Leslie-t a házasságról? - kérdezte Margaret most már tegezõ hangnemben.

- Nehezen ment, de végül kénytelen volt beleegyezni. Azt mondtam neki, hogy megfosztom az összes pénzétõl, és kitagadom a vagyomból, ha ellenkezik. Erre aztán szó nélkül beleegyezett. Kicsit meghökkentem, amikor elmondta az õ verzióját a tervünkrõl. Nagyon jól látja a helyzetet. Ebbõl is látszik, hogy okos fiú lesz a vejed.

- Örülök neki, hogy el tudad érni. Gina már régen behódolt nekem, így õt könnyebb volt meggyőzni a lépés helyességérõl. Én is azzal érveltem, hogy talpraesett fiú lesz a férje. Anyagi gondjaik helyett többet tudnak majd egymással törõdni, és majd csak megszeretik egymást. A mi idõnkben is így mentek a dolgok. A szüleink kerestek nekünk férjet, anélkül, hogy megkérdeztek volna minket.

- Pontosan így van. Az esküvõ elõtt szinte csak az utolsó pillanatban találkozhattunk a jövendõbelinkkel.

- Mit szólnátok hozzá, ha ide költöznének a kastélyba? - vetette fel Margaret.

- Nagyon jó ötlet. Így legalább a fiatalok többet lehetnek együtt. Megbeszélem az unoka-õcsémmeel, aztán intézkedünk. Legalább ennyi szabadságot adjunk neki, hogy eldõnthesse, hol lakjon addig. Szerintem, simán beleegyeznek.

Leslie határtalan boldogságot érzett magában, miután a szobalány elhagyta a lakosztályt. Belül érezte, hogy mindig is ilyen lányra vágyott, mint amilyen õ. Kedves, szép, vidám, és szerény. Nagyon tetszett neki, ahogy a munkájához viszonyult. Sok mindent tapasztalt már a nagynénje cégeinél, de ez a mentalitás még az õ elvárásait is messze felülmúlta. Biztos, hogy egy különleges szobalánnyal van dolga. Egyre jobban vonzódott hozzá. Az eddigi benyomásai róla maximálisan pozitívak. Nyitott, tiszta, egyenes jellemet érzékelt. Nagyon hasonló a rezgés-szintjük, ami hatalmas elõny a fiú szempontjából. Annak meg különösen örült, hogy a lány egy pillanatra elvesztette az eszméletét, és így még több idõt tölthetett el a közelében, bár legszívesebben sokáig ott tartotta volna maga mellett. Óriási akaraterõre volt szüksége ahhoz, nehogy elragadtassa magát, és megcsókolja. Félt, hogy idõ elõtt elijeszti magától.

- Mindenképpen meg akarok vele ismerkedni - döntötte el elszántan. - Biztos õ is érez valamit irántam, láttam a szemében. Különben sokkal hûvösebben viselkedett volna velem. Itt a szállodában biztosan lesz rá lehetõségem, hiszen jóformán naponta jön takarítani. Meglesem, és szõba elegendek vele. A többit meg majd meglátjuk. A nagynéném úgyis állandóan távol van, tõle azt teszek, amit akarok.

Lisa néni visszatért a hotelbe. Feldobva beszélt Leslie-nek az elõkészületekrõl.

- Megbeszélem Margaret-tel, hogy jövõ hónap tizenötödikén tartjuk az eljegyzést, itt a szállodában. Az ünnepségre meghívjuk a Rockefeller család, valamint a mi részünkrõl az összes rokont, barátot, és több fontos embert. Tõlünk majd én összeírom a listát. Légy szíves, te is mondd meg nekem, hogy kit akarsz meghívni, és én mindent elintézek.

- Köszönöm szépen, nagyon rendes vagy. Még meggondolom, hogy kik legyenek a kiválasztottak, aztán ha készen lesz, átadom a listát.

- Rendben van. De van itt még valami - bizonytalanodott el Lisa néni. - Margaret felajánlotta, hogy ha már úgymint rokonok leszünk, költözzünk be a kastélyukba. Így közelebb lennénk egymáshoz, és te is többet lehetnél Gina-val. Mi a véleményed róla?

- Na most mit válaszoljak? - kérdezte magától. - Ha azt mondom, hogy itt akarok maradni, megint kitör a botrány. Ha meg beleegyezek, akkor elvágom a szobalánnyal való találkozás lehetőségét. Mindkét választás rossz eredményt hozna számomra. Akkor mi az optimális megoldás? Buddha tanítása szerint az igazság mindig a két véglet között, valahol középúton van. Ezért is hívják arany középútnak. Már csak meg kell találnom.

- Maradjunk még egy hetet itt, aztán miattam mehetünk. Még szeretném egy kicsit élvezni a szabadságot. Remélem, megérted? Te viszont nyugodtan átköltözhetsz, így kevesebbet kell utaznod, és több idő, és energiád jut az üzleti ügyeid rendezésére.

- Természetesen, tökéletesen igazad van - könnyebbült meg Lisa néni. - Büszke vagyok rád. Akkor én viszont előremennék. De azért szakítasz időt rám, és a menyasszonyodra, ugye?

- Hogyne néném, holnap együtt megyek veled, és megbeszélünk minden részletet. Oké?

- Nagyon okos vagy. Szerintem is ez lesz a legjobb megoldás.

- Ezt a csatát megnyertem - mondta magának, miközben nagyot sóhajtott. - Van egy hetem, ráadásul egyedül, hogy megismerkedjek az igazival. Ügyes voltál Leslie - dicsérte meg magát.

Másnap Lisa néni összeszedte a holmiját, és bepakolta a bérelt autójába. Leslie készségesen segített neki. Margaret már tudott a döntésükről, és ő is szó nélkül elfogadta a fiú érvelését. A nap folyamán aztán összeültek, hogy kitárgyalják az előttük álló feladatokat. Margaret alapos tervet tárt eléjük, amit aztán megvitattak. Összeállították a meghívottak listáját, majd egyeztettek a meghívók formáját, szövegét. A vacsora fogásait is kiválasztották. Végül Leslie kis szabadságáról is szót ejtettek. Megállapodtak, hogy kétnaponta találkozik Gina-val, és közös programot szerveznek. Mivel a lány náluk dolgozik, ezért a szülők azokon a napokon délutánra kimenőt adtak neki, hogy többet lehessenek együtt. A szállodában találkoznak, és közös ebéddel fogják kezdeni a randevút, utána meg majd saját maguk eldöntik, hogy milyen elfoglaltságot keresnek maguknak. Ezzel mindenki tökéletesen egyetértett.

Samantha erőt vett magán, és a legközelebbi látogatáson mindent elmondott az édesanyjának. Kiöntötte a szívét, és elírta minden bánatát. Kiadta magából a gondolatait, és a kétségeit, amelyek eddig gyötörték. Ez a probléma őrá is ugyanúgy tartozik, mint saját magára. Úgy érzi, hogy az édesanyja az egyetlen, akivel eddig felhőtlen, közvetlen volt a kapcsolata. Ez volt az első eset, hogy titkolódzott előtte. A szerelem teljesen megzavarta. Képtelen volt józanul, higgadtan átlátni a dolgokat. Csak csapongott a gondolatai és az érzelmei között, ahelyett, hogy megkereste volna a kettő egyensúlyát, harmóniáját.

A félelme, melyet az édesanyja reakciója miatt táplált, teljesen feloldódott benne. A lánya nyitottsága sokkal jobb hatást gyakorolt rá, mint a hallgatása. Megnyugtatta a lányát, és tudásához, tapasztalatához mérten megpróbált jó tanácsokat adni. Javasolta, hogy minden eseményről számoljon be neki, és közösen beszéljék meg a további teendőket. Így mindketten sokkal tájékozottabbak lesznek, és gyorsabban megtalálják a helyes irányt.

Samantha megkönnyebbülten távozott a kórházból. Végre sikerült neki igazán hatékonyan kezelni a problémát. Örült, hogy az édesanyja pozitívan értékelte az általa elmondottakat, és ez még közelebb hozta őket egymáshoz. Igazából neki annyi is elég lett volna, ha valakinek elmondhatja, a megoldást majd az élet magától adja. Csak a jelennel kell foglalkoznia, és akkor biztos, hogy kiegyensúlyozott marad. Újra visszatért az önbizalma, és a hite. Elhatározta, hogy ezentúl kizárólag azt teszi, amit a szíve diktál neki, és kizár minden egyebet. Ez eddig mindig bejött, még a leghetlenebb helyzetben is ez volt a legjobb megoldás számára. Ezt kell a jelenlegi szituációban, és a jövőben is tennie. Mostantól kezdve nyugodtan kivárja, hogy az események úgy történjenek, ahogy a sors akarja. Ő csak akkor fog majd foglalkozni velük, és ha szükséges, beavatkozik. Azt is eldöntötte, hogy kizárólag hiteles információ alapján ítélik, minden egyéb híresztelést, pletykát, mástól hallott információt figyelmen kívül hagy. Így elkerüli a felesleges aggodás, és a stressz kialakulását. Nagyon jó tapasztalatszerzés volt számára ez a néhány nap. Kemény lecke volt, de sokat tanult belőle.

Magában megköszönte mindenkinek, aki segített neki ebben.

Felszabadultan nézhet a következő napok eseményei elé. Kíváncsian várja, mit hoz számára a jövő. Újra visszanyerte az önbizalmát, magabiztosságát.

Leslie visszatért a szállodába. Az első dolga az volt, hogy kitervelje, hogyan tudna a szobalány közelébe férközni.

- Nagyon óvatosnak kell lennem, mert itt már mindenki tud mindent. Sokan irigykedve néznek rám, pedig ha tudnák a körülményeket, biztosan más lenne a véleményük. Akik ismerik a Rockefeller családot, azok viszont együtt éreznek velem. Ilyen emberrel is találkoztam már. Látszik, hogy ők sem a pénzt tartják a legfontosabb dolognak a világon. Ezek szerint vannak mások is, akik hasonlóképpen gondolkodnak, mint én.

Újra meditációba kezdett, ami végül kitűnő ötlettel ajándékozta meg.

- Már csak a megvalósításra van szükség - nyugtázta örömmel az előbb felmerült tervet.

Teljesen nyugodtan, felszabadultan ment aludni.

Másnap reggel kipihenten, vidáman ébredt. Néhány percet még az ágyban töltött, hogy megtervezze a mai napot. Mindent előkészített ahhoz, hogy az ötletét valóra váltsa.

- Csak pár napom van, úgyhogy igyekeznem kell - bízta magát. - Az első lépés valahonnan megtudni a lány nevét. A legegyszerűbb, ha egy másik szobalánnyal veszem fel a kapcsolatot. Velük viszont az a baj, hogy eléggé pletykások. Hamar elfecsegnék, hogy érdeklődtem utána. Maradnak a férfiak. Kell tehát keresnem egy megbízhatónak tűnő londonert.

Szétszórva hagyta a ruháit, hátha éppen ő jön rendet rakni, amíg ő intézi az ügyet. Lezser ruhába öltözött, így kevésbé feltűnő a megjelenése. Magához vett egy kis pénzt, hogy legyen mivel lekenyereznie az informátort.

Miután mindennel elkészült, kilépett az ajtón, és elindult a földszintre. Lassan mozgott, és a figyelmét az alkalmazottak felé irányította. Leült a hallba, és egy pohár frissen facsart narancslével a kezében kíváncsian fürkészte a dolgozókat. Nagyon gyorsan le tudta mérni az emberekről, hogy milyen jellemmel rendelkeznek. Gyakorlással már régen magas szintre fejlesztette magában ezt a képességét. Mivel mindenki minden pillanatban sugározza a környezetébe a saját jellemét, ezért neki csupán nyitottnak kell lennie rá, és máris hozzájut a szükséges

információhoz. Ez alapján már csak ki kell választania a neki legjobban megfelelő embert. Jó félóra vizsgálódás után aztán meg is találta a jelöltet. Kivárta a kedvező alkalmat, és azonnal cselekedett.

- Elnézést kérek öntől. Tudna nekem segíteni, kérem? - fordult a középkorú férfihoz.

- Természetesen, uram. Mit parancsol? - válaszolt a tanultaknak megfelelően, illedelmesen.

- Szükségem lenne egy kis információra, de fogalmam sincs, hogy kihez fordulhatnék - mondta Leslie, miközben egy tízdolláros csúsztatott a zsebébe.

- Mindenben a rendelkezésére állok, uram. Mondja nyugodtan, miben segíthetek - válaszolta, miután megköszönte a pénzt.

- A múlt vasárnap egy szobalány éppen az én szobámban takarított, amikor elvesztette az eszméletét. Tudja nagyon megijesztettem, amikor váratlanul beléptem. Én okoztam ezt a kis rosszulétet neki. Ezért szeretném megtudni, hogy jobban van-e, és valamivel kiengesztelni. Csak az a probléma, hogy elfelejtettem megkérdezni a nevét. Tudna nekem ebben segíteni, kérem?

- Meg tudná nekem mondani, hogy néz ki? Talán úgy könnyebben megy.

- Azt hiszem, úgy százhetven centiméter magas, világos barna, kissé hullámos haja, kék szeme van. Ennyit tudok róla, remélem, elég lesz.

- Várjon, had gondolkozzak. Mintha mostanában jött volna hozzánk egy ilyen lány, bár csak átmenetileg, mert az édesanyja beteg. Így is van, szerintem róla lehet szó. Samantha Rey a neve. De hogy mikor dolgozik legközelebb, azt csak a felettese tudná megmondani. Ha nagyon érdekli, azt is megtudhatom.

- Nagyon megköszönném. Már úgymint csak néhány napot leszek itt, ezért fontos lenne - majd egy újabb tizest nyújtott át neki.

- Egyezzünk meg abban, hogy ma dél körül itt újra találkozunk, addigra minden információt megszerzek önnek.

Leslie teljesen feldobódott. A megbeszélte találkozón minden fontos, a lánnyal kapcsolatos tudnivalóhoz hozzájutott. A londonert alaposan megjutalmazta, miközben jelezte neki, hogy szeretné meglepni a lányt, úgyhogy tartsa titokban a dolgot.

- A terveknek megfelelően haladnak a dolgok - ujjongott magában. Most következik a második lépés. Samantha csak holnap jön dolgozni, így még van időm alaposan átgondolni a találkozásunkat. Addig pedig élvezzük a mai napot.

Elhatározta, hogy ma megnéz néhány romantikus filmet a moziban, hogy még jobban rá tudjon hangolódni a szerelem édes érzésére. Lesétált a recepcióhoz, és elkérte a moziműsört. Kiválasztotta az első hallásra jónak tűnő filmeket, és sorban végigjárta a megfelelő muzikát. Késő este tért vissza. Jót tett neki a program. Lefekvés után még egy kicsit elábrándozott. Megpróbálta elképzelni, hogy milyen érzés lenne megfogni Samantha kezét, megölelni őt, érezni a testét, a leheletét, simogatni, beletúrni a hullámos hajába, mélyen belenézni a szép kék szemébe, magához szorítani, és édes csókot nyomni az ajkára. Beleborzongott a szerelem által keltett csodálatos érzésbe. Biztos volt benne, hogy sikerül a lánnyal megismerkednie, és bízott abban, hogy a lány is érez valamit iránta. A többi meg majd holnap kiderül. A boldogság érzésével eltelve aludt el.

Samantha ma korábban ébredt, mind szokott. Belső nyugtalanság vett erőt rajta. Ebből arra következtetett, hogy ma valami komoly dolog fog történni vele. Hiába próbálta megtudakolni, mi az, csak kesze-kusza gondolatok jutottak eszébe.

- Biztos találkozom a lovagommal, vagy valaki mással. Vagy esetleg jó hírt kapok az édesanyám állapota felől, és hamarosan hazajöhet - próbált találgatni.

- Légy türelmes, majd minden kiderül a maga idejében - nyugtatta le végül magát.

Ettől függetlenül jól érezte magát. A megérzése kellemes napot jeleztek számára. Vidáman készülődött. Dalolva indult el otthonról.

Elérkezett a nagy nap - ébredt fel Leslie. Újra felelevenítette azt az érzést, amivel az este lefeküdt. Pár percig élvezte, majd tettere készen ugrott ki az ágyból.

- Még sok dolgom van, úgyhogy itt az ideje a cselekvésnek. Nézzük csak, mi az első feladat. Először is szépen megmosakszom, megborotválkozom, felöltözöm. Aztán rendet rakok a lakosztályban. A következő feladat lefutni a virágboltba, és egy szép csokor virágot vásárolni. Végül pedig megvárni, míg a szerelmem megjelenik nálam, és megbeszélni vele a jelenlegi helyzetet.

A gondolatokat tettek követték. A terveknek megfelelően intézte el az ügyeit, és alakította ki a környezetet. Többször ellenőrizte, hogy minden rendben van-e, nehogy valami hiba csússzon a számításába. Mikor elkészült, nyugtalanul járt fel s alá.

- Még sohasem izgultam ennyire. Ebből is látszik, hogy fontos esemény következik az életemben, különben lazán meg tudnám oldani. Eddig már több lánnyal randevúztam, de egyik sem volt rám ekkora hatással, mint ő. Hamar rájöttem, hogy a többiek túlságosan felületesek. Őket elsősorban a pénz érdekli. Érzéseiket nagyrészt elnyomják, sőt vannak olyanok is, akik a gondolatukkal éreznek. A nők nagy része képtelen a házassággal járó felelősséget felvállalni. Ezért válnak el olyan gyorsan, és aztán a másikat hibáztatják a saját döntéseik miatt, meg azért is, mert egyedül maradnak. Akkor inkább facér maradok, mint ilyen futó kapcsolatba kényszerítsem magam. Majdcsak eljön az igazi. Türelmes vagyok, és kivárom. Remélem éppen ő lesz az.

Samantha még mindig a beosztottai munkáját végezte. Tegnap munkaidő után sorban meglátogatta őket, és jobbulást kívánt nekik. Mindannyiuknak jól esett, hogy törődik velük.

Szokásához híven ma is utoljára hagyta azt a bizonyos lakosztályt. Zakatoló szívvel nyomta le a kilincset. Megkönnyebbülve, mégis kicsit szomorúan vette tudomásul, hogy zárva van.

- Hát ebben most tévedtem. Nincs itt a vendég.

Elővette a kulcsot és kinyitotta az ajtót. Benyitott. Azonnal feltűnt neki, hogy tökéletes rend van benne. Sehol egy földre szórt ruha, az ágy szépen rendbe rakva. Az asztal közepén egy csodálatos virágcsokor. Egy pillanatra megállt és áhítattal nézte.

- Milyen szép! Bárcsak én kapnám ezt - sóhajtott fel.

Aztán gyorsan észbekapott. Biztos a másik lányé lesz. A fiú ide várja.

- Hé Samantha, már megint fantáziálsz - szúrta le magát. - Foglalkozz inkább a jelennel. Állj neki a munkádnak, aztán tünés innen.

Mély lélegzetet vett, majd hozzálátott a napi teendőknek. Szobáról szobára haladt, míg végül a fürdőszoba következett. Az ajtaja nyitva állt, a szemközti tükörben látszott a berendezése.

Eközben Leslie a fürdőszoba ajtaján, a résnél figyelte a lány ténykedését. Látta azt is, hogy mennyire megtetszett neki a virágcsokor. Ettől még magabiztosabbá vált. Kivárta a megfelelő pillanatot, és cselekedett. A lány éppen a hálósobában foglalatokodott, így gyorsan kisurrott a rejtkehelyéről, és a bejárati ajtóhoz sietett. Becsukta az ajtót, majd megállt a nappali közepén. Megvárta, míg a lány észreveszi, majd széles mosollyal az arcán megszólalt.

- Kedves kisasszony! Engedje meg, hogy elnézését, és bocsánatát kérem a múltkori eset miatt. - kezdte a mondanivalóját, az elképedt Samantha előtt. - Szeretném a hibámat valahogy helyrehozni, ezért úgy gondoltam, hogy egy csokor virággal kezdeném. Nagyon kérem, fogadja el tőlem, és felejtse el a butaságomat, amiért önt úgy megijesztettem.

Samantha szóhoz sem jutott a megdöbbenéstől. Kisvártatva megnyugodott, majd meghatódva vette át a virágot.

- Nagyon szépen köszönöm, uram, de én voltam a hibás az esetnél, úgyhogy nincs miért büntudatot éreznie, és megbocsátást kérnie.

- Én mégis örülnék, ha elfelejtenénk azt a kellemetlen élményt. Mit tehetnék még önért? Mondjon bármit, és én azonnal teljesítem.

Samantha habozott. Most mit válaszoljon? Hogy nézne ki, ha azt mondaná, hagyja ott a menyasszonyát, és legyen az övé.

- Köszönöm szépen, de nincs szükségem semmire. És most, ha megengedi, folytatnám a munkámat, különben a munkaadóm még megszid, hogy lazások.

- Kérem, maradjon még egy kicsit. Majd én kimentem a feletteseinél. Természetesen, más oka is van annak, amiért ma találkozni akartam önnel. A múltkori találkozásunk óta képtelen vagyok másra gondolni, csak önre. Olyan érzéseket keltett bennem, amit eddig még soha senki. Beköltözött a szívembe, és a lelkembe. Szeretnék önnel közelebből is megismerkedni.

- De hiszen önnek már van menyasszonya? - szegezte neki a legfontosabb kérdést.

- Ez így téves, az eljegyzés elméletileg a jövő hónapban lenne. Egy kicsit bonyolult a dolog ahhoz, hogy ilyen rövid idő alatt el tudjam önnek magyarázni. Ezért gondoltam, most megbeszélünk egy találkozót, és ott majd mindent részletesen elmondok. Már csak néhány napot töltök itt a szállodában, ezért lenne nagyon fontos, hogy minél előbb találkozhassunk. Mindenképpen szeretnék önnel közelebbi kapcsolatba kerülni. Nagyon kérem, adjon egy esélyt, hogy mindent tisztázhassak. - kérte Leslie esengve.

Samantha tanácstalan lett. Alig bírta magát visszafogni, annyira kívánta a fiút. A másik oldalon viszont érthetetlen volt számára a magyarázat.

- Most mit válaszoljak? - tette fel a kérdést magában. - Ha elutasítom, talán örökre kilép az életemből. Akkor viszont megszakadna a szívem. Tehát mindenképpen érdemes megadnom neki a lehetőséget, hogy tisztázza magát és az érzéseit. Csak nyerhetek rajta.

- Rendben van, uram. Hiszek magának, bár egy kicsit zavaros az ön meséje. De most, kérem, engedjen dolgozni, mert a végén tényleg bajba kerülök.

Leslie örömmámorban úszott, miután újra átgondolta és értékelte a találkozót.

- Ez azt jelenti, hogy valamilyen szinten ő is vonzódik hozzám. Különbö azonnal elutasított volna. Jóleső érzés fogott el, amikor felcsillant a szeme. Látom rajta, hogy ő is érez valamit irántam. Van benne egy kis félelem a találkozásunk miatt, de majd segíték neki feloldani. Ehhez nagyon értek.

Samantha is alig bírt magával.

- Tetszem neki! Mégis igaz, amit belül a szívem diktált. Valósággal forrt körülöttünk a levegő. Elismeréssel adózott a fiú leleményessége előtt, ahogy megszervezte a találkozást. Biztos órákat várhatott, mire megjelentem. Csodálatos érzés, ha valaki ennyire vágyik rám. Kíváncsi vagyok, mivel fog előhozakodni a találkozón.

Ekkor eszébe jutott a másik lány.

- Akkor velem mi lesz? Mit szólnak a fiú és a lány szülei, ha netán engem választ? Mekkora botrány lesz a városban emiatt? És én kerülök a középpontba. Mindenki rám fog mutogatni, rajtam fog gúnyolódni. A karrierem is derékba törhet.

Ettől a gondolattól teljesen elbizonytalanodott. Vegyes érzelmek kavargtak benne. Egyfelől a szerelem, másrészt a félelem. Mi lesz most vele?

Munka után aztán szélesebben rohant be a kórházba. Édesanyja már izgatottan várta a fejleményeket. Részletesen elmesélt neki mindent, ami történt. Megmutatta a virágcsokrot is.

- Csodálatos virágot kaptál. Ez a fiú tényleg érez valamit irántad. Véleményem szerint azonban még túl korai lenne találkozni vele. Először tegyük próbára. Nézzük meg, mennyire gondolja komolyan ezt a kapcsolatot. Elég veszélyes, úgyhogy legyünk óvatosak. Azt javaslom, hogy hagyd ki ezt a randevút, és nézzük meg, mi történik. Légy nyugodt, ha tényleg te vagy a nagy szerelme, akkor mindent meg fog tenni érted. Ha másodszor is próbálkozik, akkor viszont biztos lehetsz benne, hogy csak téged szeret.

- Tökéletesen igazad van, köszönöm szépen a tanácsot. Ennek megfelelően fogok cselekedni, és otthon maradok. A többi meg majd meglátjuk.

Leslie izgatottan készülődött. A legszebb öltönyét vette elő, amiben jól is érezte magát. A találkozó előtt egy órát töltött a pezsgőfürdős kádban, hogy lazítson, ezzel is oldva magában a feszültséget. Közben alaposan felkészült a randevúra. Összeszedte a gondolatait, hogy tömören, mégis érthetően el tudja magyarázni a kissé bonyolult helyzetet. A fürdés végére kialakult a fejében a helyes gondolatmenet, amivel tiszta vizet önthet a pohárba. Utána már a kettejük kapcsolatának megbeszélésével folytathatják.

Elindulás előtt még medítált egyet. Furcsa, kissé ködös képek jelentek meg lelki szemei előtt, amitől egy kicsit elbizonytalanodott.

- Eddig minden jól sikerült, akkor most mi van? Talán valami probléma lesz? Milyen probléma? Talán elmarad a találkozó?

Első alkalommal fordult elő vele, hogy zavaros információkat kapott. Ez kissé nyugtalanította, de végül is úgy döntött, hogy lesz, ami lesz, ő mindent megtesz a találkozó sikeréért.

Időben elindult a megbeszélthelyre, hogy előbb ott legyen, mint a lány. Könnyedén megtalálta a megadott kávéházat.

Ránézett az órájára, ami háromnegyed nyolcat mutatott. Így van még negyed óra a megbeszélthelyig. Belépett a kávéházba, keresett egy nyugodt helyet, ahol zavartalanul tudnak majd beszélgetni. Rendelt magának valami italt, és türelmesen várt. Belső feszültséget érzett magában, amit néhány mély lélegzetvétellel gyorsan feloldott. Kíváncsian nézte, vajon melyik irányból jön a lány. Közben elmúlt nyolc óra.

- Késik, jegyezte meg magában. Bár ez természetes a nőknél. Elpepecselnek magukkal a tükör előtt. Az is igaz, hogy a randevúról általában késnek, így teszik próbára a fiúk türelmét. Hát nekem abból van bőven.

Aztán mikor már fél kilencet ütött az óra, kezdett nyugtalankodni.

- Azért ez mégiscsak túlzás! - fakadt ki magában. - Ennyit már illetlenség késni. Lehet, hogy mégis igaza volt az intuíciónak, és elmarad a találkozó? Hát így higgyen az ember a nőknek! Még várok egy negyed órát, aztán visszamegyek a szállodába - döntötte el magában.

Közben azon gondolkodott, mit ronthatott el. Újra végiggondolta az eseményeket, de mindent rendben talált.

- Biztos valami közbejött neki, és elfelejtett szólni nekem. Már csak két napom maradt, hogy nyélbe üssem a randevút.

Csalódottan távozott a megbeszélthelyről. Az egyetlen szerelme is cserbenhagyta. Pedig ő mindent megtett érte. Úgy látszik, harcolnia kell érte, ha meg akarja nyerni magának. Ettől a gondolatától aztán némiképp megnyugodott. Új erőre kapott, mert újra talált valami fogódzót, kiutat a jelenlegi, egyelőre reménytelen helyzetből.

Másnap délelőtt újra megkereste a londonert, és újabb információt kért tőle. Rossz hírt kapott. A lány éppen szabadnapos az elkövetkező napokban, úgyhogy reménytelen egy újabb személyes találkozó.

- Még az a szerencse, hogy megszereztem a címét, így van más lehetőség is kapcsolatba kerülni vele. Az lesz a legjobb, ha megírom neki levélben a dolgokat, és kérek tőle egy újabb időpontot. Ha akkor is sikertelen lesz a találkozó, az azt jelenti, hogy más lány után kell néznom.

Nagyot sóhajtott, és ennek megfelelően cselekedett.

Kedves Samantha,

Remélem, hogy a következő gondolatok segítenek Neked, és megvilágítanak bizonyos dolgokat.

Az eheti történések bizonyossá tették számomra azt, hogy te vagy az, aki engem érdekel.

Már az első találkozás veled olyan erős hatást váltott ki bennem, ami még azt is megakadályozta, hogy viszonzzam a köszöntésedet. A bálon is a te szemedet kerestem, és csalódottan vettem tudomásul, amikor eltűntél. Aztán az a bizonyos találkozó alatt vetődött fel bennem először az irántad érzett vonzalom érzése. Mindent elkövettem, hogy lehetőséget teremtsék egy következőre is. Elintéztem, hogy a nagynéném kiköltözzön a lakosztályból. Egy megbízható kollégád segítségével megszereztem a nevedet, és a címedet. Aztán az utolsó találkozáson elértem azt, hogy randevút beszéljünk meg. Sajnos az elmaradt. Ott szerettem

volna elmondani az érzéseimet veled kapcsolatban. A leendő menyasszonyommal kapcsolatban csak annyit szeretnék előre bocsátani, hogy más mentalitással rendelkezünk, ami nálam teljes mértékben kizárja a házasság gondolatát. A lány szülei, és a nagynéném akarja ezt a frigyot, főleg anyagi megfontolásból. Mi viszont ezt másképp gondoljuk, más partnerre vágyunk. Más terveink vannak a jövőnkkel kapcsolatban.

Ez a levél az utolsó lehetőségem arra, hogy e rövid idő alatt, amíg a szállodában vagyok, lehetőséget teremtsék veled egy újabb személyes találkozóra. Bízom benne, hogy te is érzel valamit irántam, ezért próbálkozok újra.

Csak olyat kérek tőled, ami mindkettőnknek jó. Szeretném a kapcsolatunkat tisztázni. Ha netán teljesen másról lenne szó, mint amit eddig írtam, kérlek, bocsáss meg érte. Ha azt kívánod, hogy hagyjalak békén, akkor eszerint fogok hozzád viszonyulni a jövőben. Amennyiben mégis érzel irántam valamit, akkor találkozunk vasárnap este hét órakor a hotel melletti téren. Ha úgy döntesz, hogy most is távol maradsz, akkor én ezt annak veszem, hogy felesleges tovább erőltetnem a kapcsolatfelvételt. Ez esetben bocsánatot kérek tőled azért, hogy egyáltalán zavartalak.

Kérlek, gondold át ezeket a gondolatokat, biztos vagyok benne, hogy helyes döntést fogsz hozni.

A tiszta szeretetem legyen veled akkor is, ha messze vagyunk egymástól. Segítsen neked életed minden helyzetében (persze ha engeded, hogy segítsen). Kívánom, hogy legyél nyugodt, boldog és vidám.

Várlak a megbeszélt helyen és időben.

Leslie Curtis

Lisa néni jól érezte magát a Rockefeller házban. Úri kiszolgálásban részesült, sokkal jobban, mint a szállodában. Meg is dicsérte magát, amiért kapott Leslie ötletén, és ide költözött. Élvezte, hogy kényeztetik. Állandóan Margaret mellett volt, és folyton beszélgettek. Mindig más témát választottak, miközben Lisa néni megtanította néhány ismert kártyajátékra. Miután megunták a kettesben létet, programokat szerveztek, amelyeken Margaret vitte el őt a különböző ismerőseihez, vagy a város és környéke érdekes látnivalóihoz.

Az egyik beszélgetés alatt Margaret-nek eget rengető ötlete támadt.

- Mi lenne, ha Leslie maradna a szállodában, Gina pedig beköltözne hozzá, a te helyedre? Így állandóan együtt lehetnének, és még jobban megismerhetnék egymást.

- Óriási! - ujjongott Lisa néni is. - Beszéljük meg a fiatalokkal.

A két dáma meghívta a fiatalokat vacsorára, ahol elmondták az ötletüket.

Gina és Leslie mindenbe beleegyezett. A lányon látszott, hogy számára ez kellemetlen, de engedelmeskednie kellett az anyja akaratának.

Amikor a két fiatal magára maradt, Leslie nyugtatni kezdte a lányt.

- Nyugodj meg, minden rendben lesz. Majd olyan megoldást találunk, mely mindkettőnknek megfelel. Jó lesz így?

- Te nagyon optimista vagy. Azért valld be, a báli bejelentésre te sem számítottál?

- Ez így igaz. Engem is teljesen lesújtott a dolog. De aztán átgondoltam mindent, és megtaláltam az optimális megoldást.

- Mi az?

- Majd elmondom, ha egyedül leszünk. Addig meg tegyél úgy, mintha mindenbe beleegyeznél. Had higgyék, hogy az történik, amit ők akarnak. De ez maradjon szigorúan kettőnk közt, jó?

- Természetesen, tartom a számat.

Gina csodálkozva nézett Leslie-re. Most először vette észre, hogy mennyire öntudatos. Még a legkilátástalanabb helyzetben is tud józanul gondolkodni, mindig kitalál valamit. Remélhetőleg győztesen kerül ki belőle. Ez az én érdekem is. Egy pillanatra felvetődött benne a gondolat, hogy mi lenne, ha mégis megmaradna a fiú mellett. Jó parti lenne. De aztán gyorsan visszatért a valóságba. A fiú érzései feléje tisztán barátiak. Mindketten tudják, hogy más társra vágnak. Sajnos ezt ő képtelen felvállalni, neki ehhez nincs elég bátorsága. Az anyja zsarnoksága alatt éli le az életét. Pedig ő csak egyszerűen boldog szeretne lenni, mégpedig egy másik fiúval. Van egy szerelme, akivel még az egyetemen ismerkedett meg. Mivel a fiú családja a társadalmi ranglétrán az alsó középosztályhoz tartozik, ezért az anyja egyenesen megtiltotta neki, hogy bármilyen kapcsolatot is fenntartsen vele. Így aztán kénytelenek titokban találkozgatni. Tiszta szívből szereti John Henderson-t. Széles váll, kisportolt izmok jellemzik a fiú alakját. Igazi macho. Emellett nagyon hasonló a mentalitásuk, és az érdeklődési körük. Imádnak együtt lenni, szeretik költeni a pénzt, szórakozni, moziba járni, kirándulni. Bár a fiú szülei elég gazdagok, vagyonuk mégsem mérhető a Rockefeller családéhoz. Egy közepes méretű kozmetikai gyárral rendelkeznek, ami elég jövedelmet biztosít a családnak a biztos megélhetéshez. Egész szimpatikus a Henderson család. Kedvesek, és látszik rajtuk, hogy harmónia van a családjukban, ami viszont hiányzik az övéből.

- Sajnos az anyámnak más tervei vannak velem. Így kerültem aztán össze Leslie-vel. Azt hiszem, itt az ideje, hogy tájékoztassam őt is arról, hogy nekem már van férjjelöltem - határozta el Gina. - Sőt még meghívom John-t is a megbeszélésre, hátha közösen ki tudunk valami okosat sütni.

Gina a következő találkozón bevallotta Leslie-nek a távolságtartásának okát.

- Remélem, megérted, hogy ez a helyzet, amiben most vagyunk számomra elég kellemetlen. Tudnod kell, hogy nekem már van barátom, csak eddig titkoltam előtted. John Henderson-nak hívják, és szeretjük egymást. Anyám negatív hozzáállása a kapcsolatunkhoz vezetett idáig. Teljesen elhúlt, amikor bejelentettem neki, hogy szeretem őt. Túlságosan szegénynek tartotta, ahhoz, hogy a mi családunknak megfeleljen. Utasított, hogy azonnal függesszek fel minden érintkezést vele. Én viszont ragaszkodom hozzá, ezért titokban találkozgatunk. Mivel nagyrészt anyám jóindulatától függök, ezért kénytelen vagyok belemenni ebbe a frigybe.

Megkönnyebbült a lelkét nyomó tehertől, már nyugodtabban folytatta.

- Bocsáss meg, hogy csak most mondtam el ezt neked. Nagyon félek. Fogalmam sincs, mit tegyünk ahhoz, hogy rendbe hozzuk a dolgokat. John is mindjárt itt lesz, hogy megbeszélhessük a problémát, és valami hatékony megoldást találjunk.

Leslie ámulva hallgatta Gina szavait. Rájött, hogy ez az a rejtély, amire eddig hiába kereste a választ.

- Nyugodj meg, a jelenlegi helyzet nekem is kényelmetlen. Már értem, miért voltál annyira távolságtartó velem szemben. Elhiszem, hogy félsz, hiszen egyelőre kilátástalan a helyzetünk. Most már elmondhatom, amit biztos te is tudsz. Én is más lányra várok. Éppen ebben a városban talákoztam valakivel, aki első látásra megtetszett nekem, de ő eddig elzárkózott a találkozástól. Majd meglátjuk, hogyan alakul a kapcsolatunk.

Ekkor megérkezett John Henderson a szállodába. Körülnézett, kereste Gina-t. Hamar megtalálta, határozott léptekkel feléje indult.

- Ez az az alak, aki el akar venni tőlem? - kérdezte ellenségesen, miközben Gina bemutatta őket egymásnak.

- John, légy szíves, legyél egy kicsit udvariasabb vele. Neki is ugyanolyan kényes, mint nekünk
- intette nyugalomra a barátját.

- Megtiltom, hogy együtt lakj ezzel a ficsúrral! - folytatta a veszekedést.

- Azért hívtalak ide, hogy kitaláljunk valamit a helyzet megoldására - intette csendre a fiút Gina.

- Egyszerű a dolog. Beverem a képét, aztán hónapokig feküdhet a kórházban, így biztosan elmarad az eljegyzés.

- Bírj már magaddal, tartsd meg az ilyen megjegyzéseket magadnak! Most az a fontos, hogy józanul tudjunk gondolkodni. - utasította keményen nyugalomra a lány.

Erre aztán John meghunyászkodott.

- Nos, akkor Leslie, milyen ötleted van, hogyan tudnánk kimászni ebből a slamasztikából? - fordult kérdően hozzá Gina.

- Örülök John, hogy lenyugodtál, ugyanis az egész a ti hibátokból alakult így. Ha ti keményebben kiállnátok a saját szerelmetek mellett, akkor már régen egymáséi lehetnétek. De most hagyjuk egymás ócsárolását, ettől még a közös problémánk megmarad. Az elsődleges ellenségeink Margaret és Lisa néni. Ők ketten fundálták ki az egészet. Sajnos a józanész ellenére mindent elkövetnek, hogy tető alá hozzák ezt a frigyét. Számomra ez csak egy jó játék, ahol emberi játszmák folynak. Nekem minimális erőfeszítésembe kerülne kilépni belőle. Határozott elképzelésem van a saját életemről, és mindenben én magam döntök. Természetesen a vele járó felelősséget is vállalom. Kizárólag egy ok miatt folytatom a játékot, ez pedig az emberek tanítása. Ha ennek idő előtt vége lenne, akkor mindenki maradna olyan, amilyen most. Így viszont mindenki felé tükröt tudunk mutatni. Ebből felismerhetik a saját hibáikat, és remélhetőleg változtatnak a jellemükön. Számomra ez élményt jelent, még ha a külső szemlélő ezt másképp is látja.

Leslie kis szünetet tartott, hogy felmérje, mennyire értették meg, amit mondani akart. Elképedt arcokat látott maga előtt.

Túl komolyan veszitek az életet. Ez csak egy hatalmas színpad, ahol mindenki a saját szerepét játssza. Az emberi létnek az a célja, hogy megtanuljunk boldogok lenni. Boldogok vagytok?

- Sajnos nem - válaszolták egyszerre.

- Szerintetek ki a felelős azért, hogy boldogtalanok vagytok, ki irányítja a saját életeteket?

- Mi magunk.

- Pontosan így van. Minden, ami az életünkben történik, a fejlődésünket szolgálja. Az eseményekre adott reakciónk teljes mértékben rajtunk múlik. Vehetjük azt a mi szempontunkból jónak is, és rossznak is. Mi dönthetjük el, hogy hogyan reagálunk rá. Ez a legfontosabb az életben. Ettől vagyunk boldogok, vagy boldogtalanok. Ha helyesen reagálunk, akkor boldognak érezzük magunkat. Azt hiszem, ez mindannyiunk számára egyértelmű. A cselekedeteink következménye mindig egy érzés, amit vagy átélünk, vagy elnyomunk, de mindig megjelenik, ha érezzük, ha nem. Legfőképp a hangulatunkon lehet lemérni az eredményt.

Újabb szünetet tartott. Megvárta, míg feldolgozták az általa közölt okfejtést.

- Térjünk vissza a mi helyzetünkre. Van egy problémánk, amit meg kell oldani. A problémamegoldásnak kialakult módszere van. Ez művészet, amihez intuíció, és rátermettség szükséges, gyakorlással kifejlészthető. A módszer általában négy lépésből áll. Ezek: a probléma meghatározása, a típusának megállapítása, a megoldások megkeresése, és végül a döntés meghozása. Akkor tudunk egy problémát megoldani, ha meg tudjuk határozni, azaz definiálni tudjuk. A probléma egy kellemetlen helyzetből egy kívánt helyzetbe való eljutás. A mi esetünkben tehát a kellemetlen helyzet ez a frigy. A kellemes helyzet pedig a kettőtök normális kapcsolata, és az én önállóságom kivívása. Ebben megegyezhetünk, ugye?

- Igen, pontosan így van - válaszolta Gina.

- Nos akkor lépünk tovább. A megoldás következő lépése, hogy meghatározzuk a problémánk típusát. Négy típus létezik. Az első az, amelynél megvizsgálva a helyzetet kiderül, hogy nincs is probléma, azaz ha semmit sem teszünk, akkor is magától megoldódik. A második, amikor több jó megoldás is van. A harmadik típus, amikor több probléma van egyszerre jelen, és az egyik megoldása felerősíti a másikat. A negyediknél pedig nincs megoldás. Szerintem ránk a harmadik probléma típus vonatkozik. Sajnos ez oldható meg a legnehezebben, gyakorlatilag nincs tökéletes megoldás. Tehát ha mondjuk én lelépnék, akkor Gina kerülne még nagyobb bajba, emellett pedig a nagynéném kitagadna a vagyomból. Szerintem a legoptimálisabb megoldás számunkra az, ha megpróbáljuk valahogy a szülőket jobb belátásra bírni. Mit szólnak hozzá? Esetleg van jobb ötletetek?

Némi tanakodás után kénytelenek voltak egyetérteni Leslie javaslatával. Már csak a megvalósítás mikéntjét kellett kitalálniuk. Végül ebben is közös nevezőre jutottak.

6. fejezet

Samantha még mindig azon töprengett, hogy el merjen-e menni a randevúra, fel merje-e vállalni ezt a kapcsolatot, tudván, hogy éppen a munkaadója az a család, amelyikkel Leslie kapcsolatba került, és ennek meg csúfos vége lehet.

A fiú olyan magabiztosnak, mégis szelídnek tűnt a levélben, ami egyértelműen meggyőzte arról, hogy ő tényleg komolyan gondolja a vele való kapcsolatot. Ő is hasonló érzésekkel viseltetett a fiú iránt, és ez teljesen bizonyossá tette az eddigi érzéseinek helyességét.

- Bízom a megérzéseimben, és ez nekem bőségesen elég - döntött a találkozó mellett. - Végül is csak jó történhet, ha találkozom vele, a többit meg majd meglátjuk.

Szokása szerint csinosan felöltözött, fehér selyem blúzt vett fel, piros színű szoknyával. A feszes ruha kiemelte formás alakját, amit elégedetten nyugtázott.

Hét óra előtt pár perccel érkezett a megbeszélthelyre, ahol Leslie már várta. Egy nagyon szép csokor virágot tartott a kezében, amit a lány meghatottan vett át. Szótlanul indultak el. Mindegyikük a másik kezdeményezését várta, amit férfihoz méltóan végül is Leslie tett meg.

- Tudnál valami nyugodt, meghitt helyet javasolni, ahol kötetlenül beszélgethetnénk?

- Hát van egy kellemes hely a város másik végén, de ahhoz sokat kellene mennünk - bökte ki rövid gondolkodás után.

- Rendben van, akkor hívunk egy taxit, és elmegyünk oda.

Az úton gyorsan leintett egyet, és Samantha megadta az úti célt a sofőrnek. Jó félóra után megérkeztek egy szigetre, melyet a folyó két ága határolt. Leslie kifizette a fuvardíjat, majd követte a lányt. Lenyűgöző látvány tárult eléje. Hatalmas park, tele szebbnél szebb virágokkal, magas árnyas fákkal, keskeny sétányokkal. Az emberek egy része a sétányokon elhelyezett padokon ült, mások a zöld gyepen leterített takarót választották. A kiépített ösvényeken sétáló párok beszélgettek. A park közepén egy modern stílusú szórakoztató központ épülete állt. A park legfőbb jellegzetessége a szökőkúttal díszített tó, mely alaposan megemelte a hely pompáját. A tavirózsák és a nádak között aranyhalak és teknősbékák úszkáltak. Kis hidak íveltek át a tó felett, még romantikusabbá téve a szigetet.

A park egyik lombos fája alá telepedtek le, és hosszasan bámulták a körülöttük érezhető harmóniát, a természet erőinek egyensúlyát.

Leslie gondolatban újra elégedetten nyugtázta a lány ízlésének hasonlóságát a sajátjával. Ő is efféle helyszínt választott volna a beszélgetéshez.

- Csodálattal adózom az ízlésed előtt - dicsérte meg, így kezdve a beszélgetést a fiú. - Ez tényleg egy olyan hely, ahol jól tudja magát érezni az ember. Mióta ismered ezt a környéket?

- Már gyermekkoromban is ide szoktam jönni, ha valamilyen bánatom volt, vagy csak egyszerűen egyedül akartam lenni. Itt gyorsan fel tudok tölteni, rendezni a gondolataimat és az érzéseimet.

- Gyakran jársz ide?

- Mostanában egyre ritkábban járok erre. Az iskola eléggé elfoglal. Bár az is igaz, ha akarnám, ki tudnék jönni ide többször is. Úgy érzem, már nincs annyira szükségem rá, másképpen is meg tudom oldani a felmerülő problémáimat.

- Egyedül szoktál ide kijönni? - kíváncsiskodott Leslie nem titkolt szándékkal.

- Általában igen, néha a barátnőimmal, évfolyamtársaimmal is itt szokunk összejönni. Elég hely van ahhoz, hogy mindannyian elférjünk egymás mellett, jókat együnk, igyunk, nevetgéljünk. Itt zavartalanabban tudunk kikapcsolódni.

- Örülök neki, hogy ide hoztál, így legalább én is megismerkedhetek ezzel az elbűvölő hellyel. Azon kívül itt nyugodtan beszélgethetünk, senki sem fog minket felismerni.

- Ez is közrejátszott abban, hogy ide hoztalak. Félnivalóm ugyan nincs, mégis jobb, ha óvatosak vagyunk. Ha kitudódik, hogy velem találkozol a menyasszonyod helyett, mindkettőnknek komoly baja származhat belőle.

- Ebben tökéletesen igazad van. Vegyük úgy, mintha régi ismerősök lennénk, és most itt találkozunk újra. Rendben?

- Részemről semmi akadály.

Lassan sétáltak a parkban, miközben egyre jobban feloldódtak, és elkezdtek beszélgetni egymással.

Eleinte csak felszínes témákról folyt az eszmecsere, majd egyre inkább a belső, lelki életük került előtérbe. Mindketten teljesen nyíltan mondták ki a gondolataikat, világnézetüket, érzéseiket. Ez a fajta beszélgetés egyre erősebb szálát fűzött közük, ami még közelebb hozta őket egymáshoz.

Felültek a sziget körül járó lovas kocsira, aztán kölcsönöztek egy kétszemélyes biciklit. Jókat nevettek azon, ahogy a pedálról állandóan lecsúszott a lábuk. Jóval gyorsabban akarták hajtani a szerkezetet, mint ahogy az képes volt rá. Meg aztán arra is kellett figyelniük, nehogy valakit elüssenek az úton. Kicsit fáradtan, de mégis kellemes érzésekkel szálltak le róla. Úgy döntöttek, itt az ideje egy kis harapnivaló után nézni. Találtak is a közelben egy hangulatos éttermet, ahol magyaros ételeket szolgáltak fel. Megkóstolták a specialitásokat, majd egy pohár finom öt puttonyos tokaji aszút ittak desszertként.

- Mesélj valamit az iskoláról! - kérte Leslie a lányt a vacsora után.

- Most járom az utolsó évfolyamot, és minden valószínűség szerint a jövő évben megszerzem a diplomámat. Nagyon tetszik, és ráadásul a gyakorlatban is azonnal alkalmazhatom az ott tanultakat. A szállodában tapasztaltakat pedig az iskolában hasznosíthatom. A jelenlegi munkahelyem csak átmeneti. Miután édesanyám felépül a betegségéből, abba fogom hagyni. A jó munkám elismeréseként a hotel vezetése szerződést kötött velem, melyben anyagilag támogatják az iskola befejezését. Igaz, hogy még csak mint szobaasszony vagyok alkalmazásban, de utána itt folytatom a pályafutásomat, persze magasabb beosztásban.

- Mi a baja az édesanyádnak?

- Gerincbetegsége van, és az orvosok szerint sokat kell neki pihenni ahhoz, hogy rendbe jöjjön, és újra dolgozni tudjon. Én csak őt helyettesítem. Szigorúan meghagyta nekem, hogy csak addig dolgozhatok, amíg ő felépül.

- És mikor lett beteg az édesanyád?

- Úgy két hónapja kezdett fájni a dereka, aztán napról napra egyre rosszabb lett, míg végül mentővel kellett elvinni a kórházba. Súlyos gerincproblémát állapítottak meg nála. Valami ritka

betegsége van, melynek gyógyulása hosszú időbe telik. Hála Istennek, most már egyre jobban van, és az orvosok szerint hamarosan hazajöhet. Kicsit aggódom érte, mi lesz vele.

- Én biztos vagyok benne, hogy meggyógyul. Majd egyszer közösen meglátogatjuk, rendben van?

- Igen - válaszolta gyorsan, meg sem gondolva azt, hogy mit mond. Samantha-t nagyon meghatotta Leslie kedvessége és figyelmissége. Még senki sem érdeklődött ennyire iránta, és az édesanyja állapotáról is alaposan kikérdezte. Szó nélkül, megjegyzések, közbeszólások nélkül, teljes figyelmével követte minden szavát, testének rezdüléseit. Ez még jobban meggyőzte arról, hogy Leslie teljesen más, mint az eddigi udvarlói. Azok csak felszínes témákról, maguk felnagyításáról voltak hajlandók beszélgetni, mit sem törődve azzal, hogy ő miről szeretne velük beszélgetni.

- Most szeretném, ha te mesélnél arról, hogy mi a terved a leendő menyasszonyoddal kapcsolatban?

- A nagynéném makacs hozzáállása a partnerválasztáshoz pozitív hatással volt rám, mivel így sokkal jobban eltökéltem, hogy megkeresem a hozzám illő lányt, és kizárólag a megérzéseimre hagyatkozom. Az első néhány találkozás és beszélgetés után már tudtam, hogy Gina-t semmi esetre sem venném feleségül, még akkor sem, ha a nagynéném megharagszik érte, vagy botrány lesz belőle. Csak azért jöttem Lisa néniel ide, hogy betartsam azokat a játékszabályokat, melyeket ő állított fel az életem irányításában. Mellesleg pedig úgy gondoltam, hátha éppen itt találkozom azzal a lánnyal, aki hozzám való, akivel jól megértjük egymást, és feleségül vehetem. Hihetetlen dolog, hogy a megérzésem milyen pontos volt. Amikor először megláttalak, már éreztem, itt valami rendkívüli fog történni. A kisugárzásod olyan finom érzéseket keltett bennem, amit eddig még sohasem éreztem senki közelében. Számomra teljesen érdektelen, hogy mivel foglalkozol, milyen az anyagi helyzeted. A lelki összhang ennél sokkal többet ér, mert ez minden problémát meg tud oldani. Végül is ez segített hozzá, hogy felismerjem azt, te vagy az, aki érdekel, és veled akarok megismerkedni. Közben pedig megbeszéltem Gina-val, hogy úgy teszünk, mintha együtt járnánk, és közben kifundálunk valami hatásos dolgot, hogyan tudnánk a saját igényeinket érvényesíteni Lisa néni, illetve Gina szülei előtt.

- És azt hogy gondolod?

- Az első lépésként elmegyünk a szülőkhöz, és finoman, de határozottan tudatjuk velük a döntésünket. Remélem, felfogják és megértik a mi álláspontunkat, így a továbbiakban minden visszatérhet a régi kerékvágásba. Gina-nak már van partnere, és ők szeretik egymást. Én pedig keresem az igazit, akit most úgy érzem, megtaláltam - nézett kérdően Samantha-ra.

A lány ettől elbizonytalanodott. Eljött az ideje annak, hogy kinyilvánítsa az érzéseit, és véleményét a fiúval kapcsolatban.

- Tudom, hogy most azt várod tőlem, mondjak valamit arról, hogy nekem mi a véleményem. Nos, az eddigi benyomásaim rólad egész figyelemreméltóak. Sok közös vonás van bennünk, jól tudunk egymással kommunikálni, kellemesen érzem magam a társaságodban. Belső tulajdonságaid is megfelelőnek tűnnek számomra. A szívemben az érzések egyre erősebb vonzódást jeleznek feléd. Persze, még sokkal jobban meg kell, hogy ismerjelek ahhoz, hogy bármilyen végleges álláspontot is kialakítsak rólad.

- A kapcsolatunk eme stádiumában csak erre voltam kíváncsi. Számomra most az a legfontosabb, hogy eldöntsük, érdemes-e folytatnunk egymás megismerését, vagy legjobb, ha most végleg elválnak útjaink. Én az első variációra szavazok, te melyikre?

- Hát egyelőre én is - válaszolt a lány szinte alig hallhatóan.

- Nagyon szépen köszönöm, megnyugtattál.

Ebben a pillanatban mindketten nagyot sóhajtottak. Leslie lassú mozdulattal közelítette kezét a lányéhoz, miközben figyelte a reakcióját. Mivel beleegyezést vélt felfedezni a lány tekintetében, lágyan megfogta a kezét.

Percekig némán nézték egymás csillogó szemét. Szétnyitott újakkal kapcsolták össze a kezüket, így erősítve az összetartozás, elfogadás érzését. Olyan erős vonzalom alakult ki bennük egymás irányába, hogy szinte forrt körülöttük a levegő, és kezdett melegük lenni.

Ezt az idilli állapotot a pincér megjelenése zavarta meg. Leszedte az asztalt, miközben illedelmesen érdeklődött a vacsora ízletességéről. Leslie megdicsérte az ételleket, és a kiszolgálást, majd jelezte a pincérnek, hogy fizetni szeretne.

Felszabadultan távoztak az étteremből. A fiú újra megfogta Samantha kezét, aki közelebb húzódott hozzá. Élvezték egymás érintését miközben lassan, csendben sétáltak a parkban. Szinte egyszerre léptek, annyira gyorsan megtalálták az összhangot egymással.

Végül a lány törte meg a csendet.

- Kíváncsi vagyok, mit szólna most a nagynénéd, ha meglátna minket így együtt.

- Biztos megütné a guta, ezért jobb, ha gyorsan elfelejtjük őt, még mielőtt tényleg megjelenik. A gondolataid megvalósulnak, úgyhogy vigyázz, mikor mit gondolsz. Aztán ebből származnak a problémák, ha olyasmit forgatsz a fejedben, ami számodra kellemetlen következményekkel járhat. Beszéljünk inkább valami másról. Azt el is felejtettem mondani neked, hogy közben megváltozott a helyzet a lakhelyemmel kapcsolatban. Mégis a szállodában maradok, mivel Gina édesanyjának az az „óriási” ötlete támadt, hogy lakjunk együtt. Így a jövő héten össze kell költöznöm Gina-val. Ennek, mint mindennek, van jó és rossz oldala is. A jó az, hogy a közelemben lehetek, a rossz pedig az, valahogy meg kell oldanunk az alvást a lakosztályban. Remélem, ez az állapot hamarosan megoldódik, és akkor akár nálam is találkozhatunk. Úgyis éppen itt az ideje, hogy megbeszéljük, mikor és hol találkozunk legközelebb.

Már késő estére járt az idő, mikor Leslie hazavitte a lányt. Útközben megbeszélték a következő randevút. Samantha ki akart szállni a kocsiból, amikor Leslie visszahúzta, majd puha csókot nyomott az ajkára. A lány engedelmesen tűrte, majd viszonzta azt. Édes érzések kerítették hatalmába, legszívesebben magához szorította volna a fiút, de végül gyors mozdulattal kiszabadította magát, és kiszállt a taxiból.

Hátra nézett, majd határozott mozdulattal elindult a bejárat felé. Leslie mosolyogva integetett neki, majd miután a lány belépett az ajtón, jelezte a taxisnak, hogy indulhatnak.

Idősebb férfi vezette a kocsit, aki közben beszélgetésbe elegyedett a fiúval.

- Szemrevaló kis barátnőd van.

- Én is így gondolom.

- Szerintem, ti pontosan összeilletek. Annyira hasonlóak vagytok, hogy az már messziről is látszik. Fülíg szerelmesek vagytok egymásba, le se tudnátok tagadni!

- Bár úgy lenne, ahogy ön mondja! Még csak a kapcsolatunk elején vagyunk, bármi lehet belőle.

- Nekem elhíheted, titeket az Isten is egymásnak teremtett. Harcolj ezért a lányért, nagyon megérdemli!
- Nagyon szépen köszönöm a tanácsot, megfogadom.

Leslie igencsak elcsodálkozott magában a történeteken.

- Milyen igaza van ennek a taxisofőrnek! - ismerte fel. - Kicsit visszafogottak vagyunk, de belül ég bennünk a vágy, hogy minél előbb megölelhessük egymást. Pont most kellett találkoznom ezzel az úriemberrel, aki segített megerősíteni bennem a hitet, és az önbizalmamat. Ebből is látszik, véletlenek nincsenek.

Busás borraivalót adott a sofőrnek, és újra megköszönte segítségét. Boldogan ment fel a lakosztályába, és már alig várta, hogy újra találkozhasson a lánnyal.

Másnap délután Margaret és Lisa néni megjelentek a szállodában, és segítettek a lánynak beköltözni. Csak egy hétre való ruhát hoztak magukkal, a többit majd váltják. Gina kissé szomorúan vette tudomásul a megváltoztathatatlant, de ígéretéhez híven jópofát vágott a dologhoz. Miután a szülők elmentek, közösen megbeszélték, hogyan oldják meg ezt a szituációt. Végül Leslie kiköltözött a hálósobából, és a nappaliban vetette meg magának az ágyat. Így a lehetőségekhez mérten teljesen külön aludhattak.

Megbeszélték a napi dolgokat is, így mindenki meg tudja szervezni a saját programját.

- A látszatot fenn kell tartanunk a nagy bejelentésig, úgyhogy mindig mosolyogj, ha közösen megyünk valahova - oktatta ki Leslie a lányt.
- Igazad van, csak mondd, mit kell tennem, és annak megfelelően fogok viselkedni - válaszolta Gina.
- Ma este találkozóm van egy csinos lánnyal, aki tetszik nekem. Van valami programod?
- Én is megbeszéltem John-nal egy randevút, mi moziba megyünk - miközben csodálkozva nézett a fiúra. - Úgy tudom nincs senkid, akkor most kivel találkozol?
- Időközben megismerkedtem valakivel, aki rabul ejtett. Majd elmesélem, ha már közelebb kerültünk egymáshoz. Szerencsére ő kevésbé ismert, mint te, így kisebb az esélye, hogy valaki felfigyel ránk. De azért ti nagyon vigyázzatok, nehogy valaki felismerjen benneteket, és emiatt idő előtt bajba kerüljünk, jó?
- Persze természetesen, úgy intézzük a dolgainkat, hogy minden rendben legyen. Majd vidékre megyünk szórakozni, ott ismeretlenek vagyunk.
- Nagyszerű ötlet. Egyezzünk meg abban, hogy éjjelkor találkozunk a szálloda mögött, így együtt érkezünk vissza, megtartva a látszatot. Addig is jó szórakozást kívánok nektek!
- Köszönöm szépen, nektek is viszont!

Együtt léptek ki a szálloda ajtaján, miközben többen csodálkozó pillantást vetettek rájuk.

Leslie az első találkozás helyszínére sietett, ahol Samantha már várta. Rendeltek valami italt és süteményt, majd kölcsönösen elmesélték egymásnak, mi történt az utolsó randevújuk óta. A lány beszámolt az édesanyja állapotáról is, aminek a fiú nagyon örült. Az orvosok szerint a jövő héten kijöhet a kórházból, és otthon folytathatja a felépülést.

- Úgy tervezem, hogy mi is jövő héten jelentjük be a szülőknek az óhajunkat, és utána én is szabad leszek. Akkor miután édesanyád kijött a kórházból, elviszel hozzá, jó?

- Szuper! Így mindenki boldog lesz. Nagyon szeretne megismerni. Sokat meséltem neki rólad, és ez jó hatással van rá. Alig várja már, hogy belépjek a kórterem ajtáján, és elmondjam a fejleményeket.

- Szóval kitergegeted a kettőnk dolgát! Hát így bízzak meg benned? Biztos az első igazi találkozó is ezért maradt el! - jegyezte meg tréfásan.

- Bocsáss meg, de az édesanyám segítsége nélkül mi már rég szakítottunk volna. Akkoriban olyan nagy volt bennem a feszültség, hogy egyszerűen képtelen voltam tisztán gondolkodni. Ő segített megnyugodni. Az igaz, hogy ő javasolta azt a kis tréfát. Én meg belementem. Pedig alig bírtam magammal, annyira vágytam rád.

- Most már elmúlt ez a vágy, hogy múlt időben beszélsz róla? - folytatta Leslie az incselkedést.

- Jaj, dehogy, csak a történetet meséltem el. Amúgy bejött a tervünk. Ezzel tettünk próbára, kíváncsiak voltunk, mennyire komolyan akarsz egy szobalánnyal megismerkedni. Én nagyon féltem, nehogy elveszítselek, de aztán igazat adtam az édesanyámnak. Ha tényleg komoly a szándékod, akkor újra megpróbálsz kapcsolatba kerülni velem. Szerencsére így történt. Biztos elepszett volna a bánat, ha netán valami baj történik.

- Köszönöm, hogy ilyen őszinte vagy hozzám. Én meg úgy gondolkodtam, hogy valami közbejöhethet neked. Ezért azt mondtam magamban, hogy adok még egy esélyt ennek a kapcsolatnak. Ha az is kudarccal végződik, akkor az azt jelenti, hogy értelmetlen futnom utánad, és más lány után kell néznem. De szerintem felejtsük el a múltat, és foglalkozzunk a jellel.

- Ezek szerint te is szeretsz engem? - szegezte Leslie a kérdést Samantha-nak.

- Igen, tiszta szívemből szeretlek.

- Minő csodálatos szavak a füleimnek. Mit szólsz hozzá, ha most gyorsan fizetünk, és keresünk egy csendes helyet, ahol megbeszélhetjük a továbbiakat?

- Benne vagyok.

Leslie az izgalomtól remegve indult fizetni, majd kéz a kézben távoztak a kávéházból.

Kerülve a feltűnést megkeresték a legközelebbi helyet, amely megfelelőnek tűnt számukra.

- Akkor most kedves kisasszony, engedje meg, hogy megöleljem.

Leslie széttárta a két karját, és közelebb lépett a lányhoz. Samantha készségesen teljesítette a fiú kívánságát, amely teljes mértékben egyezett az övével. Régóta várt már erre a pillanatra, ami most végre elérkezett. Olyan szorosan simult hozzá, hogy érezhette a szíve dobogását. Percekig mozdulatlanul álltak, majd Leslie kissé kibontakozott az ölelésből, megkereste a száját, és vágytól telve izgató csókot nyomott rá. Samantha ellenkezés nélkül adta meg magát a fiú irányításának. Édes érzés kerítette hatalmába, ami felszabadított benne minden eddig felgyülemlett félelmet, ami a vele való kapcsolatát még beárnyékolta. Minden pillanatot ki akart élvezni, amit vele tölthet. Viszonozta a nyelvének játékát is. A fiú örült annak, hogy a lány teljesen megadta magát neki. Minden kívánságát ki akarta elégíteni. Hosszasan csókolóztak, egyikük sem akarta abbahagyni. Aztán végül a levegő utáni kényszer erősebb lett, és szétvált az ajkuk.

- Ez volt a legcsodálatosabb csók, amit valaha is átéltem. Ezt neked köszönhetem - dicsérte meg Leslie a lányt, miközben apró pusztit nyomott a lány formás orrára. - Ez életem legboldogabb perce. Napokig el tudnám viselni ezt a helyzetet.

- Én is - válaszolta Samantha, miután felocsúdott a csók érzelmi hatása alól.

Addig élvezték egymás közelségét, amíg csak lehetett. Az idő gyorsan elrepült. Már fél tizenkettőre járt az idő, így kénytelek voltak elválni. Az újabb találkozó időpontját, és helyét is megbeszélték, bár Leslie kíváncsi volt arra is, hogy mikor láthatja a lányt a szállodában.

- Holnap dolgozom, úgyhogy délután kettő felé láthatsz. De csak néhány percre, és már egy kollégám társaságában. Közben meggyógyultak a beosztottaim is, ezért most közösen végezzük a munkát.

- Nekem elég ez is - válaszolta cinkos nevetéssel Leslie. - Akkor a holnapi viszontlátás reményében - fejezte be a beszélgetést, miközben édes, érzéki csókkal búcsúzott el a lánytól.

Gina ígéretéhez híven a megbeszélthelyen várt Leslie-re. Vidáman, feldobódva lépdeltek a szálloda felé. Látszott rajtuk, hogy jól sikerült a randevújuk, ami még inkább valóságárvá tette a szerepüket. Elmesélték egymásnak az est főbb mozzanatait, és kölcsönösen örültek a másik sikerének. Ez nagyobb biztonágérzetet, bizalmat adott mindegyiküknek. Megegyeztek abban, hogy a jövő héten végre lerendezik az ügyüket, és akkor már nyíltan felvállalhatják a saját kapcsolatukat. Megnyugodva, kellemes érzésekkel telve mentek aludni.

Samantha megőrizve a látszatot, csak messziről, és csak tapintatosan nézte Leslie-t, aki alig bírta megállni, hogy a karjába kapja, és megcsókolja. Türtőztette magát, viszont közben csábítóan szemezett a lánnyal. Azért ügyeltek rá, hogy kerüljék a feltűnést. Szerencsére a szállodai dolgozóknak amúgy is kötelességük a vendégekre mosolyogni, így Samantha ezt minden gond nélkül megtehetette. Napi szokásukká vált az ilyen fajta találkozás, és a tényleges randevúk mellett ezt is nagyon élvezték. Ez volt a hab a tortán, így növelték a vágyat a következő együttlét iránt.

Samantha mindenről részletesen beszámolt az édesanyjának. Ő nagyon meg volt elégedve a lányával. Láta rajta, hogy teljesen visszanyerte az egyensúlyát, és most boldog. Ez rá is nagyon jó hatással volt, amiből következően rohamosan javult az állapota. Megegyezett az orvosokkal, hogy a jövő héten hazamehet. Ennek nagyon örült, mert már kicsit kellemetlen volt számára a kórház. Bezártnak, korlátozottnak érezte magát, és most nagyon vágyott a szabadságra, az édes otthonra. Természetesen nagyon kíváncsi volt a fiúra is, akiről annyi jót hallott. Biztos volt benne, hogy a lány megtalálta az igazit. Harcolnia kell érte, hiszen azért még vannak akadályok, melyeket le kell győzniük, amíg egymásé lehetnek.

Gina és Leslie a mai napra tervezték a sorsdöntő bejelentést. Mindketten nagyon izgatottak voltak. Leslie mostanában a meditációi alatt már hanyagolta a jövő fürkészését, miután rájött, hogy értelmetlen vele foglalkoznia. Inkább arra fektette a hangsúlyt, hogy erősítse magában a hitet, és az önbizalmat. Így nagyobb eséllyel sikerülhet az előtte álló feladatok megoldása. Most is azzal foglalkozott, hogy erőt gyűjtsön a megbeszéléshez. A szülők is örültek neki, hogy együtt vacsoráznak a fiatalokkal, hiszen már egy hete, hogy külön élnek. Az is jóleső érzéssel töltötte el őket, hogy ők kérték ezt. Így legalább ellenőrizhetik a dolgok jelenlegi állását.

Este hat órakor megjelentek a kastélyban, majd csendben megvacsoráztak. Mindenkin látszott a feszültség, így inkább felületes beszélgetés folyt.

Gina és Leslie a vacsora utánra időzítették a bejelentést.

- Egy kis figyelmet szeretnénk kérni - kezdte beszédjét Gina. - Az elmúlt időszak igazán bővelkedett eseményekben. Ellátogatott hozzánk Lisa néni és Leslie, ami alaposan megbolygatta az eddigi életünket. Megismerkedtünk velük, és nagyon jó barátokra leltünk bennük. Szoros kapcsolat alakult ki a két család között. Mi fiatalok is alaposan megismertük egymást, és nagyon jól érezzük magunkat egymás társaságában. Pusztán egy kis probléma árnyékolja be ezt a felhőtlen együttlétet. Mégpedig az, hogy ti szülők megpróbáltatok minket egymáshoz melengetni. Ez részben sikerült is, amiből azt a következtetést vontátok le, hogy mi szerelmesek vagyunk egymásba. A bálon elhangzott bejelentés a ti döntéseket tükrözte, és sajnos előtte elfelejtettétek velünk ezt megbeszélni. Mivel mi a kapcsolatunkat tisztán baráttian kezeltük, így kénytelek voltatok megpróbálni belekényszeríteni minket a frigybe. Leslie és én megpróbáltunk eleget tenni a ti óhajotoknak, csak hogy ez sajnos kudarcba fulladt. Az együttlét alatt arra jöttünk rá, hogy eltérő a világnézetünk, különbözőek a szokásaink, az elvárásaink is egymással szemben, és emiatt hiányzik a szükséges érzelmi háttér a házassághoz. Hiába beszéltük meg egymással az elvárásainkat, hiába találkoztunk annyiszor, hiába laktunk együtt, a végeredmény az lett, hogy felismertük, mindketten másik társra vágyunk. Szerintünk ez előbb utóbb váláshoz vezetne, ha pusztán anyagi megfontolásból összeházasodnánk. Ezért úgy gondoltuk, a végleges döntésünket tudatjuk veletek, és bízunk benne, hogy ezt ti is megértitek. Mindketten boldogtalanok lennénk, és valószínűleg ez rányomná a bélyegét a család többi tagjára, sőt még az üzleti életre is. Mi azt is figyelembe vettük, hogy a város és a környék legbefolyásosabb családja vagyunk, ami viszont állandóan ki van téve a tömeg rosszindulatának. Mit szólnának hozzá, ha állandó családon belüli botrányok kavarnák fel a kedélyeket? Mindenki rajtunk nevetne, amit mindenképpen el szeretnénk kerülni. Ezért kérünk benneteket, hogy engedjétek meg nekünk, hogy mi dönthessünk a saját sorsunk felett. Mi szeretnénk eldönteni azt, hogy ki legyen a társunk, és ez által boldogok lehessünk. Bízunk a bölcsességetekben, és a jóindulatotokban. Köszönjük szépen, hogy meghallgattatok.

Feszült csend következett, majd elsőnek Joe Rockefeller szólalt meg.

- Kedves gyermekeim. Én tökéletesen egyetértek veletek. Azonnal intézkedek, hogy minden ezzel kapcsolatos tevékenységet fejezzenek be, és rendbe hozzuk ezt a hibát.

- Hogy képzelitek ti ezt? - emelte fel a hangját Margaret. - Most akarjátok az egészet lefűjni? Amikor már mindent elrendeztünk? Sokkal nagyobb botrány lenne belőle, mint azt ti hiszitek. Mi az, hogy képtelenek vagytok egymást elfogadni, és megszeretni? A mi időnkben is a szülők döntöttek ebben a kérdésben. Milyen joron várjátok most ti el, hogy ez nálatok másképpen történjen? Majd az évek folyamán összeleledtek. Ez a házasság akkor is megkötötték, ha tetszik nektek, ha nem. És jobb, ha ehhez tartjátok magatokat.

- Pontosan így van - szólt közbe Lisa néni. - Vegyétek figyelembe, hogy sokkal fontosabb dolgok is vannak, mint a szerelem. A mi időnkben is a magasabb rendű érdekek határozták meg az ilyen események kimenetelét, és most is éppen erről van szó.

- Csak hogy azóta sokat fejlődött a világ, és itt lenne az ideje, hogy felismerjük azokat az egyetemes elveket, amelyek irányítják az egész univerzumot - reagált Leslie az előbb elhangzottakra. - Észre kellene végre venni, hogy a régi gondolkodásmód elavult, és újfajta nézőpont szükséges ahhoz, hogy hosszútávon a súlyos konfliktusokat el tudjuk kerülni. Milyen

érzést kelt az önök szívében a döntésük? Nézzenek szembe a tényekkel, és gondolkodjanak józanul. Mi értelme van egy olyan kapcsolatnak, mely eleve válásra van ítélve? Csak botrányokat fog szülni. Önöknek lesz a legrosszabb, mert állandóan magyarázkodniuk kell a lányuk viselkedése miatt. Gondolják el azt is, mi fog történni, ha a lányuk megutálja önöket azért, mert hozzákényszerítették? Örölnének neki, ha a lányuk örökre eltűnne a szemük elől? Szeretnék, ha szétszakadna a család, és önök örökre egyedül maradnának? A leendő unokák is messze el fogják kerülni önöket, nehogy hasonló helyzetbe kerüljenek, mint most a lányuk. Kinek jó ez?

- Már így is rengeteg pénzt költöttünk erre a házasságra, úgyhogy jobb, ha beletörődtek. A döntés végleges. Úgy készüljétek, hogy két hét múlva tartjuk az eljegyzési ünnepséget a szállodában. Megértettétek? - harsogta Margaret.

A fiatalok némán bólintottak.

Joe is csöndben maradt. Sohasem mert szembehelyezkedni a feleségével, pedig ritkán egyezett a véleményük. Már régen beletörődött a jelenlegi helyzetbe. Akkoriban, amikor ő is hasonló helyzetbe került, ugyanígy ellenkezett, de akkor is erőszakkal fojtották el benne a tiltakozást. Így aztán a lovak jelentették számára az egyetlen kikapcsolódást.

Gina és Leslie csalódottan távozott a Rockefeller rezidenciáról. Ennyire fafejű emberekkel még sohasem találkoztak. Annyira erősen ragaszkodnak a saját korlátolt nézeteikhez, és a hatalmuk fitogtatásához, hogy már képtelenek a valóság talaján állva józan döntéseket hozni. Nincs más megoldás, keményebb fellépésre van szükség a probléma rendezéséhez. A jó szó kevés volt. Amikor majd sokkoló hatása lesz a dolognak, akkor aztán kénytelenek lesznek feleszmélni.

Samantha szabadnapot vett ki a szállodában azért, hogy az édesanyját hazavihesse a kórházból. Előtte otthon tökéletes rendet rakott, és kicsinosította a lakást. Ebédet főzött, ami a gyakorlatlansága ellenére mégis finomra sikeredett, hiszen szeretetből készítette. Mikor mindennel végzett, elindult a kórházba.

Az édesanyja már türelmetlenül várta. Nagyon sok időt töltött bent, úgyhogy egy percet sem akart tovább várni.

- Csakhogy megjöttél lányom, már egy órája itt topogok, rád várva.

- Bocsáss meg, még el kellett intéznem egy pár dolgot. Tudod, hogy én is nagyon örülök, hogy végre hazajöhetsz. Na gyere, most már mehetünk.

Kivezette az autóhoz, miközben az édesanyja hálálkodott az orvosoknak, amiért meggyógyították.

- Tudod, azért legközelebb inkább kihagynám a kórházat. A gyógyszerek mellékhatása sokszor egészen elviselhetetlen volt. Ugyanezt otthon is el tudtam volna érni. A kezeléseknél legalább igénybe tudtam volna venni egy természetgyógyász segítségét, aki talán enyhítette volna a fájdalmaimat.

- Akkor most majd keresünk valakit, aki segít neked teljesen felépülni. Mit szólsz hozzá?

- Jaj, az nagyon jó lenne. Csak kérdés, hogy megtehetjük-e ezt anyagilag. A gyógyszerek így is nagyon sokba kerülnek.

- Felesleges ezen aggódnod, most a te gyógyulásod a legfontosabb, úgyhogy ellenvetésnek helye nincs. Majd én mindent elintézek.

- Rendben van. Beszéljünk akkor másról. Mi újság a barátoddal?

- Jóformán naponta találkozunk, és egyre jobban szeretem. Alig várom már, hogy újra láthassam. Ma találkozik a nagynénjével, és megpróbálnak tiszta vizet önteni a pohárba. Onnantól kezdve aztán nyíltan találkozhatunk. Eddig csak bujkáltunk, és állandóan vissza kellett magunkat fogni, nehogy valaki gyanút fogjon. Csodálatos az együttlét vele. Olyan öröm fog el, amikor a közelében vagyok, hogy még magam is csodálkozom néha, hogy ilyen létezik.

- Kívánom, hogy legyél vele boldog. Ha már így összejöttetek, szeretném én is közelebbről megismerni. Mikor mutatod be nekem?

- Holnap találkozom vele újra, majd akkor megbeszéljük, aztán azonnal tudatom veled, jó?

- Persze. Bár most még sokat kell pihennem, de majd kitalálok valamit.

- Te csak légy nyugodt, ez legyen az én gondom.

Közben megérkeztek a lakásukba, és az édesanyja meghatódva lépett be az ajtón. Minden szépen rendbe rakva, az asztal megterítve várta.

- Jaj, lányom, ez azért már túlzás. Biztos sokat fáradtál, hogy mindezt elvégezd.

- Szívesen tettem, mert a mai nap különleges. Sokheti távollét után hazajöttél, és ezért egy kis meglepetést akartam neked szerezni. Most pedig légy szíves, foglalj helyet az asztalnál, és mindjárt hozom az ebédet.

Ebéd után Samantha pihenőt rendelt az édesanyjának, ez alatt pedig elmosogatott. Kicsit megnyugodott, hogy sokkal jobban van, mint azelőtt. Majd ő gondját viseli, és keres egy jó természetgyógyászt, aki segíti a felépülését.

Gina és Leslie hamar megtalálta az együttlésből adódó gondok hatékony megoldását. Megszervezték a közös távozásokat és visszaérkezéseket, az alvást, valamint mindig egyeztették az előttük álló programokat. Többször beszélgettek arról, hogy mi legyen most azután, hogy a szülők ennyire ragaszkodnak a házasság gondolatához. John is bekapcsolódott a helyzet tisztázásába. Végül Leslie új ötlettel állt elő.

- Ez a fajta hozzáállás irányunkban arra enged következtetni, hogy minimális az esélyünk a győzelemre. Ezért nekünk is ennek megfelelően kell a dologhoz viszonyulnunk. Olyan stratégiát kell alkalmaznunk, amely egyszer és mindenkorra megoldja a kérdést. Ezt pedig csak egy módon tudjuk elérni. A fiú részletesen elmagyarázta nekik a javaslatát.

- Utolsó lehetőségként még azt is el tudom képzelni, hogy én lelépek. Szerintem ti is gondolkodjatok el azon, hogy mit tesztek akkor, ha esetleg nagyon eldurvul a helyzet.

Hosszas tanakodás után Gina és John újra Leslie-nek adott igazat. Megígérték neki, hogy közben ők is gondolkodnak rajta.

A következő találkozón Samantha azonnal észrevette a fiún, hogy rosszul sült el a megbeszélés a szülőkkel. Próbálta vigasztalni, bár neki is nehezebb esett jópofát vágni hozzá.

- Majd csak kitalálsz valamit, én bízom benned. Meséld el, mi történt, hátha én is tudok segíteni a megoldásban.

- Nagyon szépen köszönöm, hogy együtt érzel velem. Végül is közös ügyről van szó. Te is ugyanúgy részese vagy neki, mint mi.

Leslie részletesen beszámolt neki a történetekről, és a véleményét sem rejtette véka alá a szülőkkel kapcsolatban. Teljesen elkeseredett azon, hogy vannak még ennyire elvakult emberek, akiknek az összes cselekedetüket kizárólag a saját érdekeik vezérik. Bár tudta, hogy nehéz lesz a harc, de hogy ennyire, az őt is nagyon meglepte. Még az is hidegen hagyja őket, hogy később saját maguk fogják mindennek meginni a levét. Ebből is látszik, hogy a múltban élnek, ahelyett, hogy a jelennel foglalkoznának. Ugyanis a jelen cselekedetei fogják meghatározni a jövőjüket. Akkor meg majd másokat hibáztatnak a saját életük rosszabbra fordulásáért. Állandóan panaszkodnak, és a sorsra fogják, amiért az így sújtja őket. Úgy látszik, hogy az ilyen embereknek jó nagy pofont kell kapniuk ahhoz, hogy feleszméljenek.

- Hát most majd megkapják - fakadt ki Leslie. - Azt hiszem, most komoly tükröt fogok eléjük tartani, amin nagyon meg fognak lepődni. Szembesítem őket a negatív gondolkodásukkal, és tetteikkel, akkor legalább azonnal például szolgálhat nekik az eddigi cselekedeteik következménye.

Miután megnyugodott, a lány édesanyjáról kezdett érdeklődni.

- És veled mi történt, sikerült édesanyádat hazavinni?

- Természetesen, az orvosok elengedték, elmagyarázták az otthoni teendőket, és felírtak neki egy csomó gyógyszert. Bízom benne, hogy hamarosan meggyógyul. Egy kicsit panaszkodott a kezelése során felmerülő mellékhatások miatt, ezért úgy döntöttünk, hogy a gyógyszeres kezelés mellett keresünk egy jó természetgyógyászt, aki talán segít enyhíteni a gondot.

- Nagyon jók a természetgyógyászok is, de most éppen kéznél van egy parapszichológus.

- Miért, mi a különbség a kettő között? Netán tudsz valakit javasolni?

- A természetgyógyász közvetlen, például növényen, természetes alapanyagú szereken keresztül gyógyít, míg a parapszichológus közvetlenül energiával. A második kérdésre pedig az a válaszom, hogy ismerek valakit, aki ezzel foglalkozik, és nagyon jól csinálja.

- És ki lenne az? - kérdezte egyre nagyobb érdeklődéssel.

- Itt áll előtted. - válaszolta tökéletes magabiztossággal.

- Honnan tudsz te ilyen dolgokról? - kíváncsiskodott tovább, miközben elképedve nézett Leslie-re.

- Az egyetem mellett titokban ilyen témájú tanfolyamokon vettem részt, valamint elvégeztem egy parapszichológiai akadémiát is.

- Hogy mik derülnek ki rólad! Egészen kíváncsivá tettél. Te is tudnál segíteni az édesanyámnak?

- Biztos vagyok benne.

- Óriási! Akkor minél előbb találkoznod kell vele. Hű, de boldog vagyok. Most már egyre jobban bízom a gyógyulásában.

- Azt viszont előre tisztáznunk kell, hogy a gyógyulása kizárólag rajta múlik. Csak akkor tud bárki is segíteni rajta, ha ő is aktívan részt vesz benne. Az öngyógyító képesség fokozása által gyógyul meg a beteg.

- Szerintem ezzel nincs semmi probléma, ő nagyon rendbe akar jönni. Mindig is azt hajtogatta, hogy miután felépült, azonnal abba kell hagynom a munkát. Sőt, pont ő javasolta a természetgyógyászt is.

- Akkor jó. Imádok segíteni az embereknek, persze csak azoknak, akik meg is akarnak gyógyulni. A többieknek most úgysem lehet, ők had szenvedjenek egy kicsit tovább. Majd ha felismerik a valóságot, akkor értük is lehet tenni valamit. Ezt tűztem ki magam elé az életem fő céljaként. Ezért olyan dolgokkal foglalkoztam eddig, amelyek ehhez segítettek hozzá.

- Érdekes, hogy erről eddig hallgattál. Pedig szerintem ez számodra, és számomra is nagyon fontos kérdés.

- Pontosan így van, de csak most jött el az ideje, hogy ez a téma előkerüljön. Tudod, mindennek meg van a maga ideje, értelmetlen siettetni a dolgokat. Eddig is volt bőven közös témánk, és ha érdekel ez a terület is, akkor nagyon szívesen beszélek róla. Remélem, te is látsz majd benne fantáziát, és akkor közösen végezhetjük ezt a csodálatos hivatást. De nekem az is elég, ha elfogadod azt, hogy én ezzel szeretnék a jövőben foglalkozni. Te pedig azt csinálhatod, amihez kedved van. Majd idővel, ha már minden rendben lesz körülöttünk, úgyis alaposan meg kell tárgyalnunk a közös jövőnket.

- Engem is érdekelnek ezek a témák. Én is keresem az élet értelmét, és a tudásomhoz mérten próbálom megérteni az életem történéseit, megkeresni a mozgató rugókat, az okokat, mi miért történt, illetve történik velem. Már előre örülök neki, hogy milyen komoly filozófiai eszmefuttatást fogunk közösen folytatni.

- Mindenkitől lehet tanulni, mindannyian rendelkezünk olyan tudással, amivel a másik nem. Ez a legszebb az életben, hogy a másik tapasztalatából kivehetjük magunknak azt, amire szükségünk van, és fordítva. Én is sokat tanultam már tőled, pedig lehet, hogy te észre sem vetted.

- Biztos így van. Akkor beszéljük meg, hogy kedden délután meglátogatsz minket, és a többit meg majd meglátjuk.

- Köszönöm a megtiszteltetést, hogy engem választottál az édesanyád kezelésére. Ígérem, minden tőlem telhetőt megteszek, hogy sikerüljön egészségessé válnia. Akkor kedden találkozunk.

Hosszú csókkal köszöntek el egymástól. Samantha újra megbizonyosodott arról, hogy Leslie az élete párja. Bár ő eddig csak amolyan autodidakta módon foglalkozott hasonló témákkal, valójában nagyon is érdeklődik irántuk. Úgy látszik - Leslie szavaival élve - most jött el az ideje annak, hogy közelebről is megismerkedjen velük, ráadásul közvetlenül tőle, ami még érdekesebbé teszi az egészet.

7. fejezet

Margaret és Lisa néni egyeztettek álláspontjukat a fiatalok próbálkozásával kapcsolatban.

- Azt hiszem, mindketten egyetérthetünk abban, hogy ezek után jobban oda kell figyelniük rájuk, nehogy bármi módon megghiúsítsák ezt a házasságot - magyarázta a helyzetet Margaret. Most már látszik, hogy nehezebb lesz őket kordában tartani, mint ahogy eddig gondoltuk.
- Szerintem még azt is figyelembe kell vennünk, hogy Joe is kezd a fiatalok oldalára állni. Itt lenne az ideje egy kicsit őt is megpuhítani - nyilvánított véleményt Lisa néni.
- Tökéletesen igazad van, ezt a feladatot magamra vállalom. Addig te meg ellenőrizd le a fiatalokat. Már régen láttuk őket, itt az ideje egy kicsit a körmükre nézni.

Ennek megfelelően Lisa néni ellátogatott a szállodába.

- Délelőtt lévén Leslie-nek ott kell lennie, hiszen Gina még dolgozik. Egy kicsit körülnézek a lakosztályban, és lemérem, hol tart a dolog. Ha valami gyanúsat tapasztalok, azonnal jelzem Margaret-nek.

A recepción megtudakolta, hogy leadták-e már a lakosztály kulcsát. Azt a választ kapta, hogy a kulcs még fent van. Így hát felment a lépcsőn, és bekopogott az ajtón.

Leslie nyitott ajtót, majd meghökkenve tessékelte be a nagynénjét.

- Csak kíváncsi voltam, hogy éltek mostanában. Olyan régen találkoztunk már, annyira hiányoztál nekem.
- Amint láthatod jól elvagyunk. Gina éppen dolgozik, én meg éppen lepihentem. Hamarosan végez, aztán együtt megyünk ebédelni. Meghívhatunk téged is? - kérdezte pusztán tiszteletből, miközben tudta, hogy John is velük lesz, amiből nagy balhé lenne, ha kitudódna.
- Köszönöm nem, csak téged akartalak látni. Már megyek is. Margaret is meghívott ebédre egy kellemes étterembe, aztán meg elmegyünk kirándulni a közelben lévő nemzeti parkba, ahol különböző vadon élő állatokat lehet látni.
- Nagyon sajnálom, hogy így alakult. Éreztétek jól magatokat. Majd legközelebb megbeszélünk egy közös ebédet veled, jó?
- Köszönöm szépen, rendes tőled. Akkor én megyek is, hogy nyugodtan tudj készülni a menyasszonyoddal való ebédre.

Leslie nagyot sóhajtott, amikor a nagynénje kilépett az ajtón.

- Hú, ez meleg helyzet volt, de megúsztuk. Ezek szerint a szülők már kémkednek is utánunk, ami még nagyobb óvatosságra kell, hogy intsen bennünket. Figyelmeztetem Gina-t is, hogy még jobban vigyázzanak a hátralévő időszakban. Azt hiszem, Samantha-val nekünk is ki kell találnunk valamit, nehogy idő előtt kitudódjon a kettőnk kapcsolata.

Lisa néni azonnal beszámolt a tapasztalatairól.

- Mindent rendben találtam, így nincs miért aggódnunk. Leslie annyira készséges volt velem szemben, amilyen már régen. Ez arra enged következtetni, hogy végre beletörődött a sorsába.

- Azért a biztonság kedvéért, szerintem, gyakrabban kell őket ellenőrizni - kételkedett Margaret.

- Lehet, hogy igazad van. Az unokaöcsém nagyon jól tudja leplezni a benne rejlő érzéseket. Majd többször meglátogatom. Úgyis megegyeztünk, hogy megbeszélünk egy időpontot, és együtt ebédelünk. Így legalább lesz indok arra, hogy találkozzak vele.

- Akkor jó. Közben azért én is beszélek Gina-val, és megpróbálok puhatólni.

Leslie a megbeszélte időpontban megjelent Samantha otthonában. Egy szép csokor virággal a kezében lépett be, amit most a kórházból hazatért betegnek adott át. Mindannyian izgalommal várták már ezt a találkozót. Mary, a lány édesanyja szívélyesen fogadta.

- Örülök, hogy megismerhetem. Már nagyon sok jót hallottam magáról. Szerintem, nyugodtan tegeződjünk, így közvetlenebb kapcsolatot tudunk kialakítani.

- Köszönöm szépen a megtiszteltetést. Szívesen vettem a meghívást, még úgysem jártam nálatok, és hát természetesen érdekel az állapotod is. Már beszélgettünk Samantha-val róla, és bízom benne, hogy tudunk rajtad segíteni.

- Most már én is nagyon bízom benne, hogy meggyógyulok. Amióta a lányom beszélt a képességeiről, erősebb lett a hitem, és az önbizalmam. Rájöttem, hogy nekem is aktívan részt kell vennem a gyógyulás folyamatában, különben örökre ilyen maradok.

- Ez pontosan így van. Csak akkor tudok segíteni, ha te meg akarsz gyógyulni. Ugyanis én, és bárki más, mint közreműködő veszünk részt a folyamatban, valójában mindig a beteg gyógyítja meg önmagát. Mi csak segítünk benne. A tudásunkhoz mértén elmagyarázzuk az alapvető tudnivalókat, a betegségek okait, valamint a képességeinknek megfelelően erővel, energiával, és szeretettel támogatjuk az öngyógyítást.

- Hát az átlag ember teljesen más nézeteket vall ezzel kapcsolatban.

- Ez így igaz. Csakhogy a világ fejlődik, és előbb utóbb kiderül az igazság is. Először csak a nyitott emberek kezdenek érdeklődni a valóság iránt, majd idővel aztán mindenkihez eljut a tudás. Persze azt is figyelembe kell venni, hogy még nagyon sokan hitetlenül állnak hozzá akár a természetgyógyászat, akár a parapszichológia által közvetített tudáshoz, javasolt életmódhoz. Még nehezen tudják elképzelni, hát még elfogadni, hogy jóformán minden történés az életükben a saját gondolkodásuk következménye. Nincs senki és semmi, ami kívülről befolyásolhatná a sorsunkat. Ennek tudatosításához viszont a felelősség felvállalására van szükség. És ez a pont az, ami miatt legtöbben inkább megmaradnak a saját, régi, elavult gondolkodásuk mellett. Ez a folyamat aztán addig tart, míg a belső kényszer hatására különböző fizikai betegségek jelennek meg náluk, amelyek komoly jelzésértékkel bírnak. Amikor valakinek kellemetlenségei, súlyosabb esetben fájdalmai vannak, már nehezebben tudja elnyomni magában a változást sürgető készletét.

- Ha jobban belegondolok, én is pont emiatt lettem beteg. Mindent megtettem azért, hogy a lányom válláról levegyem a terheket, viszont egy idő után már képtelen voltam egymagam cipelni. Régimódi gondolkodás szerint éltem, el akartam kerülni, hogy a lányom hasonló körülmények között élje le az életét, mint én akkoriban.

- Nagyon jól látod a betegséged okát. Túlzásba vitted az aggodást, és a törődést. Figyelmen kívül hagytad, hogy a lányod egészséges, okos, talpraesett, és nyugodtan segíthetne a család dolgaiban. Mint ahogy, ha jól tudom, sokszor kért téged már erre.

- Igazad van. Most már látom, hogy másképp kellett volna gondolkodnom, és viselkednem.

- A betegséged segített felismerni, hogy a lányod nélküled is képes magát fenntartani, sőt, máris többet keres, mint te. Sok időbe, és szenvedésbe került, míg eljutottál ide, de végre megtaláltad a problémád okát. Ehhez csak gratulálni tudok. Ha most megnézed magad, észreveheted, hogy máris jobban vagy. A beszélgetés alatt óriási lépést tettél a gyógyulásod felé. Megköszönheted magadnak.

- Én is látom rajtad, hogy megkönnyebbültél - jegyezte meg csodálkozva, mégis örömmel Samantha. - Akkor most itt az ideje, hogy harapjunk valamit. Megkérem önöket, hogy fáradjanak át az étkezőbe, és foglaljanak helyet - váltott át udvarias hangnemre. Finom vacsorát készítettem a tiszteletükre. Remélem ízleni fog.

Fenséges vacsorában részesültek. Emellett Mary is kitett magáért, ugyanis különféle süteményekkel lepte meg őket.

Vacsora után még hosszan beszélgettek egymással. Különböző témák kerültek elő, és nagyon jól érezték magukat. Megtárgyalták a fiú körüli bonyodalmakat is, és próbáltak kiutat találni belőle. Leslie vázolta az elképzeléseit, és a lehetőségeket. Minden eshetőségre felkészült, így nyugodtabban várja a fejleményeket.

Samantha szomorúan vette tudomásul, hogy ebből a helyzetből egyelőre nincs optimális kiút, ezért a kapcsolata a fiúval sem alakulhat úgy, ahogy előzetesen elképzelte. Még várnia kell rá, míg szabad lesz. A szíve is majd megszakad, ha arra gondol, netán elveszti őt.

Késő éjszakáig tartott a látogatás. Megegyeztek abban, hogy Leslie ezután gyakrabban fog jönni, és a legközelebbi alkalommal már el is kezdik a kezelést.

Margaret és Lisa néni nagyon jól érezték magukat a nemzeti parkban. Vidáman ültek be az autóba, és indultak vissza. A hazafelé vezető úton megálltak egy étteremben vacsorázni. Margaret sokszor járt már itt, hiszen a tulajdonos régi jó ismerőse. Most is szívélyesen üdvözölték egymást. Bemutatta a férfit Lisa néninek. Mr. Bush a legszebb asztalhoz vezette őket.

- Kérlek, foglalj te is helyet itt mellettünk.

- Köszönöm szépen. De ragaszkodom hozzá, hogy meghívjalak benneteket vacsorára. Javasolom az étterem specialitását, a ráksalátát.

- Rendben van, elfogadjuk.

- A szakácsok mindjárt elkészítik a vacsorát. Hogy vagytok mostanában? Hallom, eljegyzés lesz nálatok? Gratulálok. Éppen a napokban láttam a lányodat a Henderson fiúval.

Margaret és Lisa néni döbbenetesen nézett egymásra.

- Kivel láttad a lányomat? - kérdezett vissza ingerülten.

- Azzal a John Henderson-nal, akivel régebben is járt.

- Száz százalék, hogy rosszul láttad. Az én lányom Lisa unokaöccséhez megy feleségül.

- Hidd el, vele láttam. Csak meg tudom különböztetni az embereket egymástól. A fiút nagyon jól ismerem. Többször járt már itt. Kéz a kézben jöttek be, hát azt hittem ő fogja feleségül venni. Még csodálkoztam is rajta, hogy miért a legeldugottabb sarokba ültek le. Aztán rájöttem, hogy biztos valami fontos dolgot akarnak egymással megbeszélni.

A két nő elképedve vette tudomásul az elmondottakat. Alig várták már, hogy kettesben maradjanak, és megvitassák az új helyzetet.

- Szóval a gyermekeink külön utakon járnak - dühöngött Margaret. - Minket meg közben jól átvernek. Hát majd megkapják a magukét, abban biztos lehetsz. Holnap újra beszélünk velük, és tisztázzuk a dolgot. Csak kerüljenek a szemem elé, úgy felpofozom Gina-t, hogy hetekig ápolgathatja magát. Most aztán nagyon mérges lettem rájuk.

- Nyugodj le, azért még nincs minden elveszve. Higgadtan gondoljuk át a dolgot, és próbáljunk meg valami okosat kisütni.

- Igazad van, először magunkban tisztázzuk le, és csak utána velük. Addig is állandóan figyelniük kell őket. Szerintem fogadjunk fel egy magánnyomozót, aki kiszimatolja, mit csinálnak, amikor együtt kellene lenniük.

- Én tudok valakit, akit itt senki sem ismer. Azonnal idehívom, és kiadom neki a feladatot.

- Rendben van, akkor tegyük meg a megfelelő lépéseket.

Samantha másnap munka után találkozott a fiúval a lakosztályban. Óvatosan közelítette meg, nehogy valaki észrevegye, hova megy. Leslie gyorsan bezárta a lány mögött az ajtót.

- Úgy örülök, hogy eljöttél. Annyira kívánlak, hogy állandóan az órát figyelem, mikor van már két óra.

- Én is nagyon vágyok rád - válaszolta Samantha.

Ezek voltak az utolsó szavai mielőtt Leslie csókkal tapasztotta be a száját. Szenvedélyesen csókolóztak. A lány teljesen elolvadt attól, amit ezalatt érzett. A fiú szorosan fogta, miközben egyik kezével a hátát simogatta. Erre a lány még jobban hozzásimult, és szinte egygé váltak. Leslie lágyan beletúrt a hajába. Ettől még erősebben lüktetett a vér az ereiben. Olyan erős vonzás keletkezett közöttük, hogy alig bírtak elszakadni egymástól. Samantha azt kívánta, bárcsak testileg még közelebb kerülhetne a fiúhoz. Mintha Leslie kitalálta volna a gondolatát, bevezette a lányt a hálószobába.

Élvezettel vetkőztették le egymást. Ruháról ruhára haladtak, felváltva, egyszer a fiú, majd a lány következett. Közben csodálták a másik formás testét, apró, finom simogatásokkal növelték egymás vágyát. Lágyan simultak egymáshoz, és a folyamatot gyakori csókolózás szakította meg. Mindegyikük a legapróbb részletekig ki akarta élvezni a jelen pillanatát.

Nagy sokára elérték a meztelenség állapotát. Leslie elégedetten nézte a lány selymes bőrét. Karba vette, és kényelmesen lefektette az ágyra, majd ő is mellé feküdt. Még szorosabban fogták egymást, hogy minél közelebből érezhessék egymás testét.

- Csodálatos vagy, nagyon szeretlek - súgta Samantha fülébe a fiú, amit a lány forró, szenvedélyes csókkal köszönt meg.

- Én is nagyon szeretlek. Most már tudom, hogy te vagy az, akire mindig is vártam, akivel boldogan élhetem le az életemet - válaszolta a lány.

Leslie újra megbizonyosodott arról, hogy nagyszerű társra talált a lányban. Viszonzásul apró, izgató csókokkal borította az arcát, a nyakát, ahol csak érte. Samantha teljesen megadta magát a fiúnak, hagyta, hogy minden porcikája, ahol jár, kellemes, bizsergető érzést keltsen benne, amit maximálisan élvezett. Biztatásképpen a fejére helyezte a kezét, és bátorítóan bele- beletúrt

a hajába. Leslie megérezte, hogy a lánynak is jól esik, amit csinál, és ez boldoggá tette. Ettől kezdve még csábítóbban tette, nyelvvel is érintve a lány finom, selymes bőrét, melynek sikerességét a lány halk szuszogása igazolta. A fiú egyre jobban élvezte, hogy ekkora gyönyört szerezhet neki, amitől aztán a férfiassága elérte a növekedés határát. Leslie szája, nyelve lassan eljutott a melléig, és lágyan, alig érintve, szinte a leheletével izgatta a már kemény bimbókat. A lány erre nagy sóhajok kíséretében egyre közelebb jutott a kielégüléshez.

- Most én jövök - súgta Samantha a fülébe, így jelezve, hogy szeretné visszaadni azt a sok jót, amit tőle kapott.

Átvette a kezdeményezést, és most a fiú lett passzív. Érzéki partnermasszázs vette kezdetét, melyben a lány puha ujjai segítségével alaposan felkorbácsolta Leslie vágyát. Ő is simogatta a lányt, ahol érte, az arcát, a vállait, a hátát, majd a melleit. Mindketten érezték a feltétlen bizalmat és elfogadást a másik irányából. A lány a gömbölyű mellével becézte a fiú testét, majd a nyelvvel izgatta a mellbimbóját, amitől mindketten még magasabb szintre jutottak a gyönyör felé vezető úton.

Újra a fiú vette át az irányítást, és ott folytatta, ahol az előbb abbahagyta. Most már a nyelvvel tette ugyanazt. Szaggatott nyögdéssel kísérte minden egyes mozdulatát. Haladt tovább a lány testén lefelé, ami mindkettőjük számára még élvezetesebbé tette az amúgy is csodálatos együttlétet. Remegve jutott el a lány titokzatos testrészéhez, amit először ugyanúgy csak a lélegzetével érintett meg. Még mindig várt a végső támadással, ezért a szája elindult oldalra a combok irányába, és méltó kezelésben részesítette a lány eme testtájékát is. Lassan visszatért a mellbimbókhoz, hogy így kényelmesebb legyen a lány mellett feküdni. Közben a kezével is folytatta a felfedező utat. Mikor Leslie érezte, hogy közeledik a csúcs mindkettejük számára, hanyag mozdulattal rátette a kezét a lány ágyék szőrzetére, majd jólesően cirógatni kezdte. Hol a szőrt, hol a szőr körüli puha bőrt simogatta. Körbe - körbe jártak az ujjai, aztán hossz- majd keresztirányú mozgásba kezdtek. Négy ujjával egyszerre izgatta a területet, majd összefogott egy csomó szőrt, izgatóan meghúzta, figyelve a reakciót. Ilyet Samantha még sohasem tapasztalt, eddig ismeretlen érzés kerítette hatalmába. Amikor aztán a fiú keze eljutott teste legérzékenyebb pontjára, és elkezdte az ujjával a simogatást, a lány érzéki sikolyok kíséretében elérte a csúcst. Ez a fiú vágyát még jobban felkorbácsolta. A lány is részesülni akart a fiú vágyainak kielégítésében, ezért finoman masszírozni kezdte a férfiasságát, amitől aztán Leslie a maga számára is ismeretlen hangok megszólalása közben elélezett.

Néhány percre egymás mellett feküdtek, élvezve a másik nemi szervének puha érintését, és azt a tudatot, hogy ekkora örömet tudtak szerezni egymásnak, pedig még a teljes egyesülés meg sem történt. Mindketten érezték, hogy egymásnak teremtette őket az Isten, hiszen ilyen nyitottságot még sohasem tapasztaltak egy másik ember felé. Samantha azt kívánta, hogy ez az állapot örökké tartson, bár előre tudta, hogy a szerelmüknek még sok mindent kell kiállnia ahhoz, hogy beteljesülhessen.

Boldogsággal a szívükben, nehezen váltak el egymástól.

Leslie újra megjelent Mary-nél, és elkezdte a kezelését.

- Az első dolog, amit tisztáznunk kell, hogyan is működünk. Mi emberek energiából álló, dimenzionális lények vagyunk. Nincsenek határaink, végtelen energiaburok vesz minket körül. Energia óceánban élünk, részei vagyunk az egésznek. Az ember három részből áll, szellemből, lélekből és fizikai testből. Ezek közül egyedül a fizikai test az, ami látható, megfogható, a másik kettő úgymond láthatatlan, de érzékelhető. A fizikai testet anyagként értelmezhetjük. A

lelket, mint energiát, a szellemet pedig, mint információt, amely lehet pozitív, vagy negatív előjelű. Ezeknek megfelelő szintek, illetve síkok a fizikai, asztrális, mentális sík.

- Akkor vagyunk egészségesek, ha e három részünk harmóniában van, azaz a kapcsolat közöttük teljesen kiegyensúlyozott. Együtt alkotnak egységet, egészet. Ezért is hívjuk ezt az állapotot egészségnek. Az egyik kizárólag a másik kettő kárára tud nagyobb területhez jutni. Az egyensúly hiányának megszüntetése által nyerhetjük vissza az egészségünket. Eddig érthető, amit elmondtam?

- Tökéletesen, bár elsőre elfogadni annál nehezebb.

- Nagyszerű. Mivel most az a cél, hogy számotokra is nagyjából érthetőek legyenek a dolgok, ezért csak az alapvető tudnivalókat mondom el. Akkor ezek után szerintem végezzük el a kezeléset.

Leslie nekikészülődött. A nyugodt körülmény itt adott, ami létfontosságú ilyen esetben. A beteg nyitottsága nélkül a kezelés biztos kudarcot hozna. Magát is felkészítette arra, hogy most félre kell tennie a saját dolgait, és kizárólag a beteggel kell foglalkoznia. Kiüresítette az elméjét, és figyelmét maximális mértékben Mary-re irányította. Minden idegszálával az elkövetkező feladatra koncentrált.

A kezelés több mint fél óráig tartott. Miután befejezték, közösen megbeszélték a tapasztalatokat.

- Amikor elkezdődött a kezelés, melegséget éreztem a gerincem egy pontjánál - kezdte Mary az élményeit mesélni. - Ez fokozatosan erősödött, majd később szétterjedt az egész gerincemen, és kellemes bizsergésbe ment át. Teljesen megnyugodtam tőle. Aztán egy idő után felemelő érzés kerített hatalmába, mintha egyé váltam volna a világgal. Amikor befejezted a kezelést, ez az érzés szép lassan megszűnt. Közben a fájdalom teljesen elmúlt, és most olyan könnyűnek érzem magam. Mintha valami súlyos tehertől szabadultam volna meg. Csodálatos volt. Nagyon szépen köszönöm.

- Nagyon szívesen. Megmondom őszintén, ahhoz képest, hogy csak az első kezelés volt, óriási eredménynek tartom azt, amit tapasztaltál. Ez azt jelenti, hogy nagyon nyitott voltál a változásra, és ez be is következett. Mint már mondtam, a kezelés eredménye kizárólag rajtad múlott. Elsősorban magadnak köszönheted, hogy ekkora hatása volt. Azt hiszem, a gyógyulásodnak nagyon nagy az esélye.

Az est további részében vidáman beszélgettek egymással. Mary mesélt a gyerekkoráról, Samantha születéséről, és néhány érdekes eseményt is felelevenített az életéből. A fiatalok érdeklődéssel hallgatták az előadást, és jókat nevettek egy - egy vidám epizódon. Leslie késő este távozott tőlük, hiszen megbeszélt időpontra vissza kellett érnie a szállodához. Megígérte, hogy néhány nap múlva újra eljön, és folytatják a kezelést.

Ígérétehez híven a fiú gyakran meglátogatta a Rey családot, és a kezelése hatására fokozatos javulás állt be Mary állapotában. Ennek mindannyian nagyon örültek, és ettől egyre jobban bíztak a teljes siker eljövételében. Ez idő alatt Leslie és Samantha a lakosztályt választották a randevújuk színhelyéül, mivel így feltűnés nélkül találkozhattak. E találkozókon az együttlét édes érzése mellett egymás világszemléletével is megismerkedtek.

- Nagyon sok érdekes dolgot hallottam tőled, amiből látszik, hogy mennyire elavult nézeteink vannak.

- Szerintem a gond az, hogy engedjük magunkat a külső tényezőktől indítatva befolyásoltatni. Ha figyelünk a saját belső igényeinkre, és ennek megfelelően élünk, sokkal egészségesebbek, és kiegyensúlyozottak lennénk. Ehhez persze szembe kellene néznünk önmagunkkal, és a kívüllég helyett a belső világunk felé kellene fordulnunk, amit általában félünk megtenni.

Samantha és Leslie másnap ismét találkozott a lakosztályban.

- Kedvesem, már alig bírtam ki ezt a pár órát, amióta utoljára találkoztunk - üdvözölte Leslie a lányt.

- Te is nagyon hiányoztál nekem.

- Reméltem is, hogy így van. Már csak pár napot kell várunk az eljegyzésig, aztán miénk a pálya. Senki sem tud elválasztani minket egymástól.

Percekig némán ölelték, és csókolták egymást, amikor valaki kopogott az ajtón. Nagyon meglepődtek.

- Biztos Gina az, addig foglalj helyet, mindjárt visszajövök - szólalt meg halkán Leslie.

Leslie kinyitotta az ajtót, és döbbsenten nézte a nagynénje vigyori arcát.

- Elnézést kérek, hogy csak így bejelentés nélkül rád töröm az ajtót. Tudod, Margaret kiadta, hogy sűrűbben ellenőrizzelek benneteket, nehogy valami butaságot kövessetek el még az eljegyzés előtt.

Belépett a lakosztályba, ahol azonnal észrevette Samantha-t.

- Hát ez meg kicsoda? - szegezte a kérdést gúnyosan a fiúnak.

- Csak egy szobalány. Behívtam egy kicsit beszélgetni. Kíváncsi vagyok az itteni dolgozók véleményére. Ő éppen itt takarított, és gondoltam felteszek neki néhány kérdést.

- Mégis hogy képzeled ezt a dolgot? Itt lakik veled a menyasszonyod, és amíg ő távol van, te meg más nővel hancúrozol?

- Csak beszélgetünk. Nincs semmi sem közöttünk.

- Közben meg bezárod az ajtót?

- Tudod, neki tilos szóba elegyedni a szálloda vendégeivel, ezért zárom be az ajtót. Ha esetleg illetéktelenek bejönnek, még rosszat gondolnak róla.

- Elég furcsa, hiszen minden nap bejár hozzád.

- Á dehog, csak hébe-hóba, éppen amikor erre jár, és én is itt vagyok.

- Most rajtakaptalak! - rikkantotta kaján vigyorral. - Ugyanis már több napja titokban figyeltetünk benneteket egy magánnyomozóval, és ő pontosan az ellenkezőjét állítja, mint amit most te.

Leslie elképedve hallgatta Lisa néni szavait. Szóhoz sem jutott, annyira lesújtotta a nagynénje és Margaret bizalmatlan viselkedése.

- Kicsikém, jobb lesz, ha maga most azonnal eltűnik a szemem elől! - fordult a lányhoz. - Nagyon ajánlom, hogy minél előbb felejtse el az unokaöcsémet, úgy mintha sosem találkoztak volna! Ugye világosan beszéltem?

Samantha szó nélkül távozott.

- Utoljára szólok, hogy foglalkozz Gina-val, és ehhez tartsd magad. Ha még egyszer meghallom, hogy ezzel a fehérréppel találkozol, azonnal kirúgatom. Megértetted?

- Igen, Lisa néni.

- Nahát, azért ám! Tudod, hogy utálok a kellemetlen helyzeteket. Ezért inkább megpróbálom elkerülni őket, pláne ha miattad kényszerülök bele. Ez volt az utolsó amit eltűrtem tőled. Ehhez tartsd magad, máskülönben azonnal kismizlek. Remélem ettől aztán észhez térsz!

Néhány pillanatnyi szünetet tartott, majd önelégülten távozott.

- Hát..., akkor én megyek is, és találkozunk az eljegyzésen.

Hamarosan Gina is megérkezett. Kölcsönösen beszámoltak a velük történekről.

- Erre aztán még álmomban sem gondoltam - csodálkozott Leslie. - Hogy még magányomozóval is figyeltessenek bennünket!

- Én is pont ilyen helyzetbe kerültem John-nal. Egyszer csak betoppant az anyám, és szörnyen fölényesen viselkedett. Úgy ordított velünk, ahogy a torkán kifért.

- Hát ez a fejlemény egy kicsit elbizonytalanított. Látszik, hogy semmitől sem riadnak vissza, csakhogy nyélbe üssék végre azt az ügyet. Kemény ellenállásba ütköztünk. Ezt csak egyféleképpen tudjuk ellensúlyozni. Mégpedig úgy, hogy véget vetünk a harcnak, és magán az eljegyzésen jelentjük be ugyanazt, mint amit a múltkor a szülők előtt. Csak sokkal határozottabban. A nagyközönség előtti nyilatkozatunk nagyobb megrökönyödést fog kelteni. Ott aztán már kénytelenek lesznek elfogadni, ha tetszik nekik, ha nem. Akkor majd kiderül, hogy milyen következményei lesznek a bejelentésnek. Mindenesetre a mi részünkről lerendezzük a dolgot egyszer és mindenkorra. Más választásunk amúgy sincs.

Samantha teljesen letörten lépett ki a lakosztály ajtaján. Leginkább Leslie-ben csalódott. Az első adandó alkalommal, amikor nyíltan ki kellett volna állnia mellette, egyszerű szobalánynak nevezte, akivel csak beszélgetni szokott.

- Hát így higgyek neki? Lehet, hogy előttem is megjátssza magát, közben meg emberszámba sem vesz?

Aztán némi gondolkodás után mégis változtatott az előzetes, negatív érzellemmel túlfűtött véleményén, és megbocsátott neki.

- Az igazat megvallva ebben a helyzetben én is csak valami hasonlót tudtam volna kitalálni. Mivel minden lépésünket figyelték, ezért teljesen mindegy volt, milyen valótlán történettel állunk elő. Biztos, hogy éppen erre időzítették a rajtaütést, hiszen közvetlenül a jövetelem után toppantak be.

Leslie mostantól kezdve csak telefonon keresztül beszélt Samantha-val, azt is nyilvános fülkéből, így sokkal kisebb az esélye annak, hogy lebukik.

- Kedvesem! Remélem, megbocsátasz, amiért tegnap szobalánynak neveztelek, így próbáltalak megvédeni a nagynéném haragjától. Tudom, hogy az igazságnak súlya van, és mindig ragaszkodni kell hozzá, de abban a helyzetben mindenképpen meg akartam őrizni a látszatot. Bár mint később kiderült, teljesen feleslegesen.

- Az első reakcióm tényleg negatív volt, de aztán rájöttem, hogy teljesen mindegy lett volna, mit mondasz.

- Most már csak pár napot kell kibírnunk egymás nélkül, és utána miénk a világ.
- Nehéz lesz, de majd csak elviselem valahogy.
- Tudom egyetlenem, nekem is nagyon hiányzol, nélküled céltalan az életem. Furcsa, hogy most így érzek, hiszen eddig mindig optimista voltam, és bármi is történt velem, mindig találtam megoldást. Most, hogy tudom, te vagy életem nagy szerelme, egész másképpen gondolom. Olyan erős ragaszkodást érzek irántad mint még soha.
- Örülök, hogy így van. Én is hasonlóan érzek. A gondolataim kizárólag körülötted forognak. Az édesanyám is nagyon szomorú amiatt, hogy elmaradnak a további kezelések.
- A kezeléseket akkor is meg tudom oldani, ha távol vagyok tőle.
- Még erre is képes vagy? Újabb titokra derült fény.
- Nincsenek határok. Akárkivel kapcsolatba tudsz kerülni, elég, ha rá gondolsz. A kezelés is hasonlóképpen működik, csak ott sokkal jobban kell tudni koncentrálni. Emellett nincsenek titkok sem. Mindenki, aki méltó rá, hozzájuthat bármilyen információhoz bárkiről és bármiről. Viszont a te érintésed, és csókod megvalósítása innen távolból jócskán kívül esik a képességeim határán, ezt egyelőre képtelen vagyok megoldani.
- Hát mégis van olyasmi, ami túltesz rajtad? - próbált Samantha viccelődni.
- Hidd el, nagyon töröm a fejem rajta, hogy tudnám ezt a párkilométernyi távolságot valahogy áthidalni. Tudom, hogy létezik teleportálás, amivel fizikai testünket át tudjuk helyezni egyik helyről a másikra, de ehhez nekem még fejlődnöm kell. Lehet, hogy gyorsan elmegyek Sai Babához, és kérem tőle ezt a képességet, csak hogy mielőbb a karjaimban tarthassalak.
- Ki az a Sai Baba?
- Indiában élő ember, aki sokak szerint természetfeletti képességekkel rendelkezik. Állítólag tud ékszert, órát, bármilyen tárgyat materializálni, azaz a semmiből teremteni. Sok gyógyíthatatlan beteg járt már nála, és csodák csodájára tökéletes egészségben távoztak tőle.
- Eléggé hihetetlennek tűnik.
- Számomra is az, ezért elolvastam néhány könyvet róla, és a tanításairól. Sok érdekes dolgot találtam. Sajátos filozófiája van a világról. A vallások egységét hirdeti. Szerinte csak egy vallás létezik, ez pedig a szeretet vallása. Az alapvető emberi értékeket tartja a legfontosabbnak, és erre tanítja az embereket. Emellett komoly volumenű karitatív tevékenységet is végez. Szerinte Indiában óvodák, iskolák, kórházak százait hozta létre, tartja fenn, és ezekben minden szolgáltatás teljesen ingyenes.
- Melyek az alapvető emberi értékek?
- Erkölcs, önzetlen szeretet, erőszak nélküliség, lelki béke, igazság, tisztesség.
- Hát, figyelemre méltó ember lehet.
- Azok szerint, akik személyesen találkoztak vele, azt állítják, ő Isten emberi alakban. Róla jövendöltek a híres jósök a múltban. Tény, hogy rengeteg csodás esetet lehet hallani felőle. Pont ezért mondtam az előbb, hogy gyorsan elutazok hozzá, és kérem, hogy adja meg nekem ezt a képességet. Akkor aztán bármikor találkozhatok veled, és senki sem tudja meg.
- Én inkább kibírom a jelenlegi állapotot, minthogy nagyon megváltozzál.
- Igazad van. Én is csak vicceltem, bár amúgy a teleportáció tényleg működik.
- Biztos így van, de én jobb szeretném, ha ilyen maradnál, amilyen most vagy.

- Akkor viszont tényleg el kell gondolkodnom azon, hogy téged válasszalak-e - reagált Leslie kicsit komolyabb hangnemben.

- Most ezt meg miért mondd? - komorodott el hirtelen Samantha.

- Azért, mert mindannyian állandóan változunk. Ha te mindig ugyanolyannak akarsz látni, mint amilyen most vagyok, akkor megfosztasz a fejlődés lehetőségétől. Ez pedig szerintem nagyon rossz lenne mindkettőnknek, és megrontaná a kapcsolatunkat. Talán úgy kellene fogalmaznod, hogy a túlzott változást szeretnéd nálam elkerülni. Ebbe szó nélkül beleegyezek, sőt kérek is erre, hogy előre figyelmeztess, ha netán erre sor kerülne.

- Igazad van, én is így gondoltam, csak rosszul fejeztem ki magam. Bocsáss meg érte, kérek.

- Természetesen megbocsátok. Biztos voltam benne, hogy másképp gondoltad azt, amit mondtál. Csak próbáltam felhívni a figyelmedet arra, hogy törekedj mindig az egyensúlyra, és nagyon vigyázz arra, hogy mit mondasz. Van egy mondás, miszerint a gondolataink határozzák meg a szavainkat, a szavaink határozzák meg a tetteinket, a tetteink határozzák meg a szokásainkat, és a szokásaink határozzák meg a sorsunkat. Láthatod, hogy egy rossz szó milyen hatást fejthet ki a másokra, és ez által magunkra. Én kérek elnézést azért, amiért szomorúságot, félelmet okoztam neked. Még nekem is sokat kell tanulnom, hogy mindenkivel a legmegfelelőbb hangnemben tudjak kommunikálni. Én is törekszem arra, nehogy valakit - főleg téged - megbántsalak. Nagyon szeretlek, és minden vágyam, hogy mielőbb a karomban tarthassalak. Gondolj sokat rám, a következő beszélgetésig.

- Meglesz. Én is nagyon szeretlek. Addig is sok sikert kívánok neked, és vigyázz magadra.

Samantha a beszélgetés után még pár percig azon töprengett, hogy mit is tanulhatott a fiútól. Most tudatosodott benne, hogy milyen gyorsan, öntudatlanul meg lehet valakit bántani. Újra felismerte, hogy mennyire könnyen kibillenthető bárki is az egyensúlyából. Bár Leslie jó szándékkal tette, mégis idő kellett hozzá, hogy visszaálljon az eredeti állapotba. Ebből is látszik, van még mit megtapasztalnia és beépítenie az életébe.

8. fejezet

- Tisztelt Samantha! - kezdte a mondanivalóját Mr. Coleman. - Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor tudatom önnel a vezetőség döntését.

Nagyot sóhajtott, majd folytatta.

- A szálloda tulajdonosa elégedetlen az ön munkájával, és utasított engem, hogy azonnali hatállyal szüntessem meg a munkaviszonyát. A tanulmányi szerződésével kapcsolatban annyit azért sikerült elérnem, hogy az eddig kifizetett összeget elengedjük önnek. Nagyon sajnálom, ami történt, én a magam részéről maximálisan meg voltam önnel és a munkájával elégedve. Kérem, vegye fel a szükséges papírokat a személyzeti osztályon, majd a fizetését a pénztárban. Miután rendezte az ügyeit, azonnal távoznia kell a szállodából. Megtiltották önnek, hogy belépjen a hotelbe.

Samantha sírva fakadt. Ez teljesen váratlanul érte. Eddig semmi probléma sem merült fel a munkájával kapcsolatban. Sőt, nagyon meg voltak vele elégedve. Érthetetlen volt számára ez a hirtelen jött elégedetlenség.

- Csak az lehet, hogy Leslie nagynénje intézkedett - jutott végül erre a következtetésre, miután alaposan átgondolta a történeteket. - Szóval kirúgattak. Léteznek még ennyire kegyetlen emberek a Földön? Még attól sem riadnak vissza, hogy tönkretegyenek olyanokat is, akiknek vajmi közük van a dolgokhoz. Nekik senki, és semmi sem számít. Mindenkin átgázolnak, csak hogy a saját érdekeiket érvényesítsék. Eddig próbáltam őket pozitívan szemlélni, de ezután mit gondoljak róluk? Csak együtt tudok érezni velük, amiért ennyire gonoszok. A végén úgyis ők fogják a rövidebbet húzni.

Eddig jutott az elkeseredettség hatására feltörő gondolataival, amikor eszébe jutott az édesanyja.

- Mit fog szólni, ha megmondom neki. Lehet, hogy őt sem veszik vissza? Akkor bizony nagyon szomorú lesz. Még a végén ő is áldozatul esik ennek a kapcsolatnak. El kell előtte titkolnom, legalább addig, míg megbeszélem Leslie-vel. A fiú biztosan dührohamot fog kapni, ha megtudja. Ennyire gonosznak még ő sem gondolja a nagynénjét.

- Ez már aztán több a soknál! - reagált Leslie ingerülten, miután meghallotta a hírt. - Nekik semmi sem szent? Ártatlan embereket sodornak bajba, ahelyett, hogy végre abbahagynák ezt az idétlen háborút velünk. Lisa néni azt mondta nekem, hogy csak akkor rúgat ki, ha még egyszer találkozom veled. Már pedig ez azt jelenti, hogy ő ezt már régen eldöntötte Margaret-tel. Amellett, hogy ilyen makacsok, még ráadásul hazugok is. Most már eltökélt szándékom, hogy a végső csata után végleg otthagynom a nagynénémet.

Nagyot sóhajtott, majd biztosította Samantha-t, hogy minden gondjukat el fogja rendezni.

- Most már nincs idő és lehetőség arra, hogy ezt az eljegyzés előtt rendezzük, de utána mindenképpen elintézem, hogy ezt visszacsinálják, és kárpótoljanak benneteket. Jó lesz így?

- Igen, de te inkább a saját ügyeddel törődj, mert most az a legfontosabb. Én támogatlak mindenben. A tiszta szeretetem ott lesz veled a bejelentésnél.

- Köszönöm szépen. Érted mindenre képes vagyok, annyira szeretlek!

- Én is téged. Belehalnék, ha elveszítenélek. Senki más nincs, aki pótolni tudna téged. Vigyázz magadra, és sok sikert.

Leslie könnyekre fakadt, annyira meghatódott a lány szavai hatására. Még eltökéltebbé vált. Tűzön vízen keresztül vág, csakhogy végre szabad lehessen. Olyan hatalmas erőt érzett magában, amivel minden előtte lévő akadályt könnyedén félresöpör.

- Hölgyeim és uraim, tisztelt vendégeink! - kezdte eljegyzési beszédjét Margaret Rockefeller. - Sok szeretettel köszöntjük önöket a mai ünnepeken. Reméljük, hogy nagyon jól érzik magukat. Mindent megtettünk az önök szórakoztatása érdekében. Azt hiszem, már mindenki tudja, miért gyűltünk ma itt össze. Gina és Leslie most jegyzi el egymást. Örömteli ez a pillanat számunkra, hiszen az egyetlen lányunk megy férjhez, és kezd önálló életet. Sokat tettünk azért, hogy jó neveltetésben részesüljön, és mindent megkapjon az életben. Mostantól kezdve majd önmagának kell ugyanezt megteremteni. Természetesen anyagilag továbbra is segítjük őket.

Kis szünetet tartott, majd így folytatta:

- Egy saját otthon létrehozása komoly kihívás, és mi már ezt is előre megterveztük. Persze a mai napig titokban tartottuk, legyen meglepetés a gyerekek számára. Vásároltunk egy szép kis birtokot nekik közel a miénkhez, és a ház is már építés alatt van. Biztosan elégedettek lesznek vele.

Margaret kérdően nézett a fiatalokra. Arra volt kíváncsi, hogy milyen érzést vált ki bennük a hír. Gina és Leslie szóhoz sem tudott jutni az elragadtatástól. Egymásra néztek, majd köszönéssel felérő pillantást küldtek a szülők, és Lisa néni felé.

- Mivel lányunk ideális partnerre lett Leslie-ben, biztosan boldogok lesznek egymással. Most pedig átadom a szót nekik, hogy pár szót szóljanak.

Óriási taps követte az örömanya bejelentését. Hangos éljenzés hallatszott a terem minden részéből.

- Először is szeretnénk nagyon szépen megköszönni a szüleinknek, nevelőinknek azt a hatalmas segítséget, amit az életünk eme pontjáig kaptunk tőlük - vette át a szót Leslie. - Nélkülük ki tudja, hová jutottunk volna. Hálásak vagyunk nekik érte, örökké emlékezni fogunk rá.

Megvárta, míg befejezik a szavai után a tapsot. Ekkor Leslie kemény, határozott hangnemre váltott.

- Most szeretnénk Gina-val egy fontos dolgot bejelenteni. Mi ketten kizárólag baráti viszonyban vagyunk. Itt ma az eljegyzés elmarad, ugyanis mindketten mást szeretünk.

A teremben egyszerre síri csend lett. Teljesen letaglózott mindenkit a fiú bejelentése. Leslie észrevette az emberek ámulatát. Az is szemet szúrt neki, hogy milyen gyorsan tudnak egyik pillanatról a másikra érzelmileg a két végletbe esni. Pontosan ilyen hatást várt. Ez teljesen megnyugtatta, és higgadtan folytatta.

- Gina-val megegyeztünk abban, hogy tanulságos leckét adunk azoknak, akik a hatalmukat felhasználva próbálják a saját érdekeiket rákényszeríteni a kiszolgáltatottakra. A mai estét kizárólag azért alakítottuk így, hogy ezen keresztül szembesítsük az ilyen típusú embereket a saját negatív jellemükkel.

A gyerekeknek és minden embernek szabad akarata van. Ez azt jelenti, hogy önállóan dönthetünk az életünkben előttünk álló kérdésekben. Mi határozhatjuk meg, hogy kit válasszunk partnerünknek, és milyen életutat válasszunk magunknak. A kényszerítés, a hatalom fitogtatása teljesen ellentétes az élet törvényeivel. Az élet arról szól, hogy a saját döntéseink következményeit tudjuk megtapasztalni, és ebből tanulhassunk.

Ebből következően mi sem vagyunk hajlandóak alávetni magunkat a szüleink, nevelőink akaratának. Mivel a véleményünket teljesen figyelmen kívül hagyták, ezért csak ily módon tudjuk kimutatni a döntésünket ebben az élethelyzetben. Nyilvánvaló, hogy e házasság tető alá hozása szigorúan anyagi megfontolásból történt, ami sajnos még mindig nagymértékben uralja az emberek akaratát. Itt az ideje, hogy mindenki jó alaposan gondolkodjon el azon, hogy milyen mértékben irányítja a pénz az életét. Ennél vannak sokkal magasabb dolgok is, melyek egyetemes érvényűek, és halálunk után is hasznosíthatók. Képzeljék csak el, mi lesz a pénzükkel a haláluk után. Hány dollárt tudnak majd akkor felhasználni? Egyetlen centet sem. Hát akkor kérdem én, minek gyűjtik annyira elvakultan? Aztán amikor megszerezték, attól rettegnak, mennyit vesztenek el belőle, és mindig azon vannak, hogy minden áron megőrizték, illetve növeljék. A földi javaikat az élet útjába rakják, így akadályozzák a továbbhaladásukat, ahelyett, hogy inkább élveznék, azt, amijük van. Életük minősége ellen dolgoznak. Holt fáradtan, idegesen mennek haza az irodából. Otthon is kizárólag a munkahelyi gondokkal foglalkoznak. Közben pedig a családi életük romokban hever. Nincs türelmük a párjukra figyelni, beszélgetni vele, megosztani egymással a gondokat, problémákat, és természetesen az örömeiket. Elmaradnak a közös programok, amelyek összehoznák, közelebb vinnék a családtagokat egymáshoz, ami nyitottságot, önzetlenséget, feltöltődést, és kikapcsolódást eredményezne.

A gyerekek nevelése is teljesen háttérbe szorult. Már kiskorban elkezdődik a család szétválása azzal, hogy dada neveli a gyereket. Az anya pedig a saját kisdéd dolgaival szórakoztatja magát, ahelyett, hogy megtalálná a gyereknevelés szépségét, valamint a szeretet, az egymásrautaltság, és az önzetlenség alapvető érzését. Aztán idősebb korban teletömik a zsebüket pénzzel, csak-hogy elfoglalják magukat valahogy, és békén hagyják a szüleiket. Ők pedig cigarettába, alkoholba, drogba menekülnek, mert nincs senki, aki segíthetne nekik a felmerülő lelki problémáikat megoldani. Rossz társaságba keverednek, ahol legalább emberszámba veszik őket. Így előbb-utóbb eljön az a pillanat, amikor a gyerekükre már képtelenek hatást gyakorolni, és szegyenkezve veszik tudomásul, hogy végleg elveszítették. Öregkorukra teljesen magukra maradnak, mintha gyermektelen szülők lennének. A két szülő egymástól való elhidegülésből pedig szükségszerűen félrelépés, válás következik be. Ez a jövő vár azok számára, akik kizárólag a maguk érdekeit tartják szem előtt, és makacsul ragaszkodnak elavult nézeteikhez.

Leslie kis szünetet tartott, majd végszóként a következőket mondta:

- Saját elképzelésünk van az életünkről, és ebben az előzmények ismeretében nincs helye a szülői véleménynek. Az anyagiakra sem tartunk igényt, meg tudjuk magunknak teremteni mindazt, amire szükségünk van. Ez sokkal nagyobb elégedettséget nyújt nekünk, mintha csak úgy az ölünkbe hullna a gazdagság. Ezért saját magunk harcolunk meg, a mi küzdelmünk van benne, és a mi sikerünket is tükrözi, ami végül nagyobb önbizalmat eredményez. Mindannyian nagyon jól tudjuk, milyen tapasztalásokra van szükségünk. Ha valamit rosszul teszünk, csak saját magunkat hibáztathatjuk érte. Amikor okulunk a hibáinkból, és változtatunk a nézeteinken - hiszen nekünk is bőven van még mit tanulnunk - akkor ez a felelősségvállalás magasabb szintjére juttat bennünket, és ettől tapasztaltabbak leszünk, vagyis jobbak válunk.

Nagyon szépen köszönjük, hogy meghallgattak. Bízunk benne, hogy az előbb elhangzottakkal jobb belátásra tudtuk bírni a szüleinket, nevelőinket. Reméljük, a továbbiakban konstruktívabb

hozzállást fognak tanúsítani irányunkban. Legyen ez az eset okulás mindenki számára, aki hasonló helyzetben lévőknek érzi magát. Még van esély a dolgokat helyes irányba terelni. Örülni fogunk, ha mindenki megtalálja a saját boldogságát, hiszen valójában ez életünk egyetlen célja. Ehhez viszont fel kell adnunk a régi beidegződéseinket, és új eszméket kell magunkévá tenni. Ehhez kívánunk erőt, kitartást, és sok szeretetet.

A beszédet néhány pillanatnyi csend követte. Mindenki elgondolkodott az előbb elhangzottakon, és próbálták megemésztetni.

Elsőként Margaret eszmélt fel. Odalépett a lánya elé, és két hatalmas pofonnal jutalmazta.

- Mit képzelsz te magadról, mi? Hát ezt érdemeljük tőled? Ennyire rosszak vagyunk, hogy így bánsz velünk? Mindent megadtunk, csak hogy boldog lehess. Így hálálod meg a szülői gondoskodást?

- Hagyd őt békén! - állt közjük hirtelen Joe. - Mikor veszed már végre észre, hogy hibásan ítéled meg a helyzetet? Eddig én is gyáva voltam, hogy fel merjem vállalni a veled való konfrontációt. Most szerencsére a gyerekek szembesítettek ezzel a rossz tulajdonságommal, és felnyitották a szememet. Itt az ideje, hogy egyszer és mindenkorra leállítsd magad, és végre tartsd tiszteletben mások véleményét. Régóta mondogatják már nektek, hogy értelmetlen őket belekényszeríteni ebbe a házasságba. Akkor meg mit erősködsz annyira? Ismerd fel végre, hogy ők mást akarnak, mint ti, és hiába is próbálsz bármilyen tisztességtelen módszerrel befolyásolni őket, kudarcot vallasz.

Margaret döbbenet hallgatta a férje szavait. Kénytelen volt elismerni, hogy ezt a háborút elvesztette.

- Lehet, hogy igazad van, majd még gondolkodom rajta - habogott bizonytalanul.

Eközben Lisa néni is megtette a maga részéről a válaszlépést.

- Kitagadlak. A továbbiakban ismeretlenként tekintek rád. Nekem nincs többé unokaöcsém. Megfosztalak minden vagyondtól, ezután egy fityinget sem fogsz kapni tőlem, nincstelen senkiházi lettél. Hiába könyörögsz majd pár centért, süket fülekre fogsz találni nálam. Miattam oda mész, ahova akarsz! Úgyis koldusok közt fogod tengetni az életed hátralévő részét! Tűnj a szemem elől! Látni sem bírlak!

- Biztosan ezt akarod? - kérdezett vissza Leslie alázatosan.

Lisa néni válaszra sem méltatta, méltóságteljesen fordult el tőle.

Gina őszinte csodálattal hallgatta apja szavait. Csak most ismerte fel igazán, hogy tud ő határozott is lenni, ha nagy szükség van rá.

- Köszönöm szépen, apa, hogy mellém álltál. Ez életem legboldogabb perce. Végre újra van igazi édesapám. Sok szenvedést kellett elviselnünk ahhoz, hogy végre megmutasd igazi önmagad. Büszke vagyok rád!

Meghatódva, könnyes szemmel adott neki pusztit.

- Sokat köszönhetek neked, lányom. Megmutattad, hogyan kellene harcolni a saját igazunkért, és minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy a legjobbat tudjuk magunkból kihozni. Mostantól új időszámítás kezdődik a családjukban. Ezután csak azt tesszük, ami mindannyiunknak jó.

- Örülök, hogy ezt mondd. Én viszont sokat köszönhetek Leslie-nek, aki erőt, és hitet adott a harchoz. Nélküle szó nélkül behódoltam volna anyának. Szerintem menjünk oda hozzá, és biztosítsuk őt a támogatásunkról.

- Igazad van, de hol van Leslie?

Másnap a botránytól harsogott az egész város. A napilapok címlapján szerepelt az ominózus kijelentés. Az újságírók hada próbálta a résztvevők véleményét kikérni az ott törtétekről, hogy aztán szaftos kis cikket írhasanak róla. Elsősorban a Rockefeller család körül legyeskedtek, hátha valami kitudódik a dolgok háttéréről. A meghívottak egy része egyszerűen elkergette őket. Ők még az est hatása alatt voltak, és elgondolkodtak a törtéteken. A másik fele pedig, akik csak egy jó kis szórakozásnak tartották, még saját véleményét is költöttek hozzá. A hír gyorsan eljutott New Yorkba is. Az ottani újságok is nagy teret szenteltek az eseménynek, hiszen az est egyik főszereplője mégis csak ott lakik. Érdekes módon a történet megosztotta a közvéleményt. Voltak, akik a fiataloknak adtak igazat, és mások pedig a szülőknek. Valóságos közvélemény-kutatás, és vitaműsor alakult ki belőle. Az ilyen és hasonló eseteket gyorsan felkapja a média.

Lisa néni sebtében távozott a helyszínről. Minél előbb el akarta felejteni ezt a csúfos vereséget. Ennyire még senki sem csinált belőle bohócot, mint éppen a saját unokaöccse. Pedig mennyire támogatta mindenben: fölnevelte, egyetemre járatta, komoly zsebpénzt adott neki, majd az iskola után hatalmas irodát, jó állást ajánlott neki. Még New York legbefolyásosabb köreibbe is bevezette.

- Most majd kénytelen lesz a saját lábára állni. Pénz nélkül el fog veszni. A kisujjamat sem fogom megmozdítani érte, akárhogy könnyörög majd nekem.

Lisa néni eltökélt szándékkal határozta el, hogy végleg kiveri a fejéből Leslie-t. Semmi sem köti már őket egymáshoz, és nélküle sokkal jobban fognak a dolgok menni.

Margaret teljesen összezavarodott. Képtelen volt feldolgozni a vele törtéteket. A legtöbben a fiataloknak adtak igazat, ami őt teljesen elbizonytalanította. Ő még mindig őket hibáztatta, amiért az események így alakultak. Sőt, a férjét is megvetette, amiért melléjük állt. Az még jobban bosszantotta, hogy Joe megfosztotta minden döntési jogától. Utasította a személyzetet, hogy minden kérdésben csak ő, vagy a lánya határozhat. Hasonlóan járt el a vállalkozások vezetésében is. Az eset óta a feleség véleményére már senki sem kíváncsi. Az emberek szeméből inkább megvetés, mint együttérzés sugárzik feléje. Elvesztette az emberek bizalmát. Még a barátnői is elfordultak tőle. És ez számára már teljes mértékben elviselhetetlen.

Gina hiába kereste Leslie-t. A portások arról tájékoztatták őt, hogy közvetlenül a bejelentés után kijelentkezett a szállodából, és ismeretlen helyre távozott. A lány teljesen letört.

- Biztos a nagynénje viselkedése váltotta ki belőle azt az elhatározást, hogy lelép. Szomorú vagyok, hiszen nagyon sokat kaptam tőle. Viszont mindent megteszek, hogy Samantha visszanyerje az állását, és busás kárpótlást kapjon a miattunk elszenvedett megaláztatásokért. A továbbiakban pedig gondom lesz rá, hogy mindene meglegyen. El is megyek hozzájuk, hogy én legyek az, aki először közli velük a jó hírt.

Samantha az újságokból értesült az eseményekről. Az utolsó telefonbeszélgetés óta nincs híre Leslie felől.

- Legalább annyi időt szakíthatott volna rám, hogy valami módon tudassa, mi történt, és mit fog ezután tenni - dorgálta meg a fiút magában.

- Hé, Samantha, légy már egy kicsit megértőbb velem szemben! - intette magát nyugalomra. - Biztos rengeteg gondja van, és emellett mindent megtesz azért, hogy mielőbb kapcsolatba lépjen veled. Inkább foglalkozz a jelennel. Először is tudatnod kell az édesanyáddal az állásod megszűnését. A többi meg majd kiderül a maga idejében.

Eddig jutott el a gondolataival, mikor csengettek. Ajtót nyitott, és meglepetésére Gina állt az ajtóban.

- Jó napot kívánok! Samantha Rey-t keresem.

- Én vagyok az. Kérem, fáradjon beljebb.

- Bizonyára ismerős vagyok önnek. Gina Rockefeller vagyok, Leslie volt menyasszonya, ha fogalmazhatok így.

- Látásból már ismerem önt.

- Szeretnék megkérni arra, hogy a továbbiakban tegeződjünk, így szerintem közvetlenebb kapcsolatot tudunk kialakítani. Jó?

- Részemről semmi akadály.

- Köszönöm szépen. Nos azért jöttem, hogy megkérdezzem, találkozta-e azóta Leslie-vel?

- Nem, semmi hír felőle. Még azt sem tudom igazán, hogy mi történt.

- Szóval semmit sem tudsz?

- Csak amit az újságokban lehet olvasni. Az meg általában messze van a valóságtól.

- Akkor engedd meg, hogy elmeséljem neked a történeteket. Természetesen csak az általam tapasztaltakat tudom elmondani. Leslie-ről csak annyit tudok, hogy a bejelentés után azonnal kilépett a szállodából, és azóta ismeretlen helyen tartózkodik.

Részletesen tájékoztatta őt az eseményekről. A történetekhez képest kellemesen elbeszélgettek, és lassan baráti kapcsolat szövődött kettejük között. Samantha ezután bemutatta a lányt az édesanyjának, aki szívélyesen fogadta.

Gina a végére hagyta a kellemes hírt.

- Igazából most azért jöttem, hogy a veled történeteket valahogy helyrehozzam. Leslie szomorúan mesélte el nekem, hogy a nagynénje és az édesanyám közösen kirúgattak a munkahelyedről. Sajnos én is csak utólag tudtam meg, úgyhogy most szeretnék elnézést kérni tőled a viselkedésükért. Tudom, hogy a lelki szenvedést lehetetlen kárpótolni, de legalább a te és az édesanyád becsületét vissza tudom állítani.

- Mit beszélsz? - kérdezte Mary kissé ingerülten. Kit rúgtak ki?

- Nyugodj meg anya! Éppen most - mielőtt Gina csengetett - akartam neked elmondani - válaszolta Samantha. - Tudod, ez számodra is kellemetlen lett volna, ezért vártam velem egy kicsit, amíg kialakulnak a dolgok.

- Hát akkor éppen jókor jöttem - reagált Gina örömmel. - Ugyanis közben már intézkedtem, hogy azonnal állítsák vissza a munkaviszonyodat, és a megpróbáltatásaid ellensúlyozására utaljanak ki számodra ötezer dollár jutalmat.

- Minden jó, ha jó a vége! Nagyon szépen köszönöm a segítségedet. Igazából engem most sokkal jobban aggaszt Leslie sorsa. Mi lehet vele? Úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el.

- Bízunk benne, hogy hamarosan jelentkezik, és akkor többet tudhatunk róla. Nos, én azt hiszem, itt az ideje, hogy távozzam. Nagyon örülök, hogy megismerhettelek, és remélem, hogy a későbbiekben is találkozunk. Ha van kedved, szívesen látunk téged édesanyáddal együtt a birtokunkon. Megtiszteltetésnek venném, ha mielőbb bemutathatnálak az édesapámnak, és a barátomnak is. Majd úgy rendezzük, hogy édesanyám nélkül ejtsük meg ezt a találkozót. Mondjuk, legyen jövő hét szerdán, este hatkor. Mit szólsz hozzá?

- Nagyon szépen köszönjük a meghívást, elfogadjuk - válaszolta, miután Mary is beleegyezett.

- Nagyszerű! Akkor értetek küldöm a sofőrünket, aki majd vissza is hoz benneteket, így biztosan odataláltok. Addig is minden jót kívánok. Ha bármilyen problémád akadna, vagy ha van valami híred Leslie-ről, kérlek, azonnal szólj nekem.

- Természetesen, és még egyszer nagyon szépen köszönjük.

- Na látod anyukám, milyen fantasztikus az élet. Éppen akkor akartam elmondani neked a rossz hírt, amikor Gina csengetett. Szerencse, hogy vártam vele, és íme máris minden jóra fordult.

- Csodállak, lányom, hogy ennyire magabiztos vagy, és ennyire törödsz velem. Én biztos beleőrültem volna, ha megtudom.

- Remélem, most már megmaradsz olyannak, amilyen vagy, mert még sokáig szeretnék magam mellett tudni. Te adod az erőt, hogy az élet megpróbáltatásait el tudjam viselni.

- Nyugodt lehetsz benne, hiszen Leslie csodát tett velem, a kezeléseket óta majd kiugrok a bőrrömből, annyira boldog vagyok. Tényleg, mit mondott Gina róla?

- Jóformán semmit, amíg ő az édesanyjával veszekedett, Leslie eltűnt. Senki sem tudja, hová ment. Még nekem sem szólt semmit.

- Nyugodj meg, hamarosan előkerül.

- Azt hiszed, az olyan könnyű! - keseredett el Samantha.

Az édesanyja sokáig vigasztalta, míg valamennyire megnyugodott.

- Csodálatos álmot láttam az éjjel! - futott az édesanyja ágyához Samantha másnap reggel. - Találkoztam Leslie-vel, és megnyugtatót, hogy minden rendben van körülötte. Hiányzik neki, és biztosított arról, hogy nagyon szeret, és vágyik rám. Elmesélte, hogy a nagynénje kitagadta a vagyonából, és úgy tesz, mintha ismeretlen lenne számára. Elmondta, hogy most Miami-ban dolgozik, és jól érzi magát. Megígérte, hogy mihamarabb anyagilag rendbejön, azonnal felveszi velem a kapcsolatot.

- Na látod, akkor biztos így is van!

- Nagyon örülök, bár ez egy kicsit furcsa módja a kapcsolatfelvételnek, én mégis készpénznek veszem.

- Nyugodj meg, hiszen most a legfontosabb feladat, hogy újra felvedd a munkát a szállodában.

- Igazad van, foglalkozzunk inkább a jelennel! Kíváncsi leszek, hogyan fogadnak a régi kollégák.
- Szerintem örülni fognak, hogy újra látnak.
- Én is bízom benne.

A munkatársai nagyot néztek, amikor újra meglátták. Miután elmondta, hogy időközben érvénytelenítették a felmondását, a kollégái örömmámorban úsztak.

- Képtelenek voltunk elhinni, hogy egyik napról a másikra csak úgy kirúgjanak - üdvözölte Kate, miután kettesben maradtak. - Ráadásul, azért, mert rosszul végezted a munkádat. Hiszen eddig mindenki meg volt veled elégedve, és mi is szeretünk veled dolgozni.

- Jól esik, hogy ezt mondod. Tévedés volt az egész. A személyzeti igazgató nagy meghajlások közepette kért tőlem elnézést, a hibás döntésért. Még egy jutalmat is kaptam meghurcoltatásomért. Úgyhogy minden visszaállt az eredeti állapotába. Csak egyetlen dolog, ami változott, az a tanulmányi szerződéselem. Azon még gondolkodom, hogy megújítsam-e. Ki tudja, mit hoz a jövő?

- Boldog vagyok, hogy újra itt vagy. Nagyon hiányoztál. Látom rajtad, hogy te is ki vagy virulva.

- Igen, neked köszönhetem, hogy sikerült magamban rendezni a problémámat. Az édesanyámmal beszélgettem, és közösen megtaláltuk a megoldást.

- Örülök neki. Tudod, az a hír járja, hogy összetűzésbe keveredtél a szálloda tulajdonosával, és emiatt bocsátottak el.

- A dolog eléggé bonyolult, de van benne némi igazság. Szerencsére sikerült elsimítani a nézeteltérést, úgyhogy végül is ők kértek tőlem bocsánatot.

- Bocsáss meg, ha egy kicsit kíváncsiskodom, de olyat is hallottam, hogy valami férfi van a dologban. Mi igaz ebből?

- Ez így van. Itt a szállodában ismerkedtem meg álmaim lovagjával, és többek között ez okozta a bonyodalmat.

- Tényleg? Ezek szerint miatta kerültél abba az állapotba akkoriban?

- Pontosan. Első látásra megtetszett nekem, csak hát közöttünk nagyon nagy volt a társadalmi különbség.

- Csak volt?

- Igen, mert közben sok minden történt, és végül ezt is sikerült tisztáznunk egymással.

- Eléggé titokzatos vagy, mondjál már valamit róla.

- Na jó. De remélem, tartod a szád?

- Természetesen.

- Tudod eddig titokban kellett tartani a kapcsolatunkat, mert a szülőknek más elképzeléseik voltak. A fiúnak ugyanis a szálloda tulajdonos lányát kellett volna elvennie.

- Szóval ő volt az! Ezért volt olyan bonyolult a helyzeted!

- Az első találkozásnál olyan érzések törtek fel bennem, amit képtelen voltam elnyomni. Aztán az azt követő események tovább erősítették a kétségeimet vele kapcsolatban. Végül már odáig

jutottam, hogy képtelen voltam tiszta fejjel gondolkodni, amit végül már te is észrevetted. Te adtad a végső lökést ahhoz, hogy beszéljem már meg valakivel ezt a dolgot, mert a végén még kiborulok. Ekkor mindent kitaláltam az édesanyámnak, és ettől aztán tökéletesen megnyugodtam. A megoldás utána már magától jött. Úgy döntöttem, hagyom az eseményeket maguktól történni, és közben meglátom, hogy alakul a vele való kapcsolatom. Szerencsére ő is engem választott, és megszervezte a találkozást velem, ami számomra ájulással végződött.

- Mivel? - hitetlenkedett Kate.

Samantha gyorsan elmesélte ezt az első hihetetlen találkozást.

- Mikor találkoztatok legközelebb?

- Néhány nap múlva újra ott dolgoztam, és kíváncsi voltam, mi fog történni. A lakosztály ajtaja zárva volt, amitől kissé megnyugodtam. Mint később kiderült, ő közben a fürdőszobában várt rám. Egy hatalmas, csodaszép csokor virág díszelgett az asztal közepén. Előjött a rejtkehelyéről és a legnagyobb megdöbbenésemre ott állt mögöttem. Bocsánatot kért, amiért megijesztett pár nappal ezelőtt, és bevallotta, szeretne megismerkedni velem, mert örülten tetszem neki.

- Hú, de izgi! Meséld tovább, kérlek!

- Nos, megegyeztünk egy találkozóban. Édesanyám javaslatára próbára tettük. Én otthon maradtam, ő pedig elment. Természetesen csalódott volt. Szerencsére adott még egy lehetőséget a randevúra, ugyanis írt nekem egy levelet. Most már aztán én is mindent megtettem, hogy találkozzunk. Kimentünk a szigetre, ahol egy csodálatos estét töltöttünk el együtt. Aztán a többi már ment magától.

- Nagyon romantikus találkozás. Szerelem első látásra, harc a fiúért, és végül a beteljesedés!

- Na, arra még várhatunk!

- Miért, mi a probléma?

- Tudod, az eljegyzés után ő azonnal eltűnt a városból, és azóta semmi hír felőle. Csak egy álom, amit éppen ma reggel éltem át.

- Tényleg? Ilyet még sosem tapasztaltam.

- Még én sem. Számomra is érdekes volt, de már egyre jobban hiszek benne, hogy működik. Ugyanis időközben kiderült, hogy a szerelmem parapszichológiával foglalkozik, és sok érdekes dolgot mesélt el. Szerinte minden esemény és tapasztalás valamilyen tudást, illetve információt hordoz magában, amit meg kellene fejteni. Legtöbbször átvitt értelemben, de néha, mint szerintem most ez az álom, konkrétan.

- Őszintén megmondom, egy kicsit irigyellek. Ilyen srácot én is el tudnék magam mellett képzelni. Az elmondottakból is látszik, hogy talpraesett emberről lehet szó, és emellett nagyon érzéki.

- Ő pontosan ilyen. Határozott, öntudatos, okos, emellett pedig gyengéd, figyelmes, és vidám. Azt hiszen, megfogtam az Isten lábát vele. Csak már itt lenne mellettem!

- Ha tényleg szeret téged, vissza fog jönni hozzád.

- Köszönöm a biztatást!

Samantha újra a régi, tőle megszokott módon vetette bele magát a munkába. Jólesett neki, hogy végre elmondhatta a Leslie-vel kapcsolatos dolgait Kate-nek is.

Vidáman fejezte be a mai napot a szállodában.

Este a Rey család izgatottan készülődött. A szálloda tulajdonosával találkozni óriási megtiszteltetés. Mary most megy először ilyen gazdag emberhez, ráadásul vendégségbe. Kíváncsian várta, milyen élmények várnak ott rá.

A sofőr pontosan érkezett. Készségesen besegítette Mary-t és Samantha-t a kocsiba, majd tökéletes nyugalommal csukta be az ajtót.

A lány érdeklődéssel szemlélte az utat, vajon merre laknak a vendéglátók. Nagyjából ismerősnek tűnt neki az út, így legközelebb biztosan egyedül is idetalál.

- Szerinted méltóak vagyunk ehhez a meghíváshoz? - vetette közbe Mary.

- Jaj, édesanyám, hogy kérdezhetsz ilyet! Szokj hozzá, hogy ezentúl hasonló társaságba fognak hívni minket, és ennek megfelelően kell a dolgokhoz viszonyulni. Nyugodt lehetsz, elég, ha természetesen viselkedsz, a többi ügyis jön magától.

- Van valami különleges, amit tudnom kell?

- Semmi az égvilágon. Minden rendben lesz, meglátod. Csak add önmagad. Ez a legfontosabb szabály, amit érdemes betartanod.

- Most jut eszembe, elfelejtettünk ajándékot hozni!

- Maradj már nyugton, nincs semmi szükség rá, most minket hívtak meg, és ilyenkor ők látnak vendégül. Engedd el magad, és élvezd az életet. Amit adnak, azt el kell fogadni, - tanította nekem Leslie. Ha megtagadod az élet ajándékait, bárkitől is származzon az, akkor legközelebb még ennél is kevesebbet fogsz kapni. Úgyhogy adj hálát azért, amid van, és ettől még több jó jelenik meg körülötted, ami folyton növekedni fog.

- Igazad van! - nyugodott meg végre Mary.

Hamarosan megérkeztek a kastélyhoz. Ekkora pompát csak a szállodában láttak eddig. Teljesen elbűvölték őket az eddig látottak. Gina jött eléjük.

- Nagyon örülök, hogy eljöttetek! Már alig vártuk, hogy láthassunk benneteket. Fáradjatok beljebb. Engedjétek meg, hogy bemutassalak benneteket az édesapámnak, és Johnnak.

Joe Rockefeller szívélyesen fogadta őket.

- Őszintén örülök, hogy megismerhetem önöket. Már nagyon sok jót hallottam önökről, és kíváncsian vártam ezt a találkozót.

- Mi köszönjük a meghívást - viszonzta Mary a meleg szavakat.

- Kérem, foglaljanak helyet, és érezzék otthon magukat. Hamarosan elkészül a vacsora, addig még tudunk egy kicsit beszélgetni.

Mary és Samantha kényelembe helyezték magukat, majd vidám beszélgetésbe kezdtek. Joe tapintatosan érdeklődött a szállodai állapotokról, azután Mary betegségére tért rá.

- Asszonyom, hallottam Gina-tól, hogy súlyos beteg volt.
- Igen, a gerincem rakoncátlanodott, de szerencsére most már majdnem teljesen meggyógyultam.
- Örömmel hallom. Ha mégis bármilyen segítségre lenne szüksége, nyugodtan szóljon. Mindent megteszünk azért, hogy mielőbb egészséges legyen.
- Nagyon rendes öntől, hogy így törődik velem, de a leendő vejem már kezébe vette a dolgot.
- Hát ezt meg hogy értsem? - kérdezte csodálkozva Joe.
- Samantha barátja parapszichológus, és már az első kezelés után sokkal jobban éreztem magam. Azóta pedig úgy érzem magam, mintha tíz évet fiatalodtam volna.
- Hogy mik derülnek ki Leslie-ről!

Közben a házvezetőnő jelezte, hogy elkészült a vacsora. Joe kérésére átsétáltak az étkezőbe, ahol bőséges fogások várták őket.

Samantha bízta az édesanyját, hogy nyugodtan válasszon magának azt, amit kíván. Erre Mary megkönnyebbült, és felszabadultan állt neki az étkezésnek.

Az est további részében a házigazdák megmutatták nekik a kastélyt, és az érdekességeket. Véleményt cseréltek az elmúlt időben történt eseményekről is. Mindannyian egyetértettek abban, hogy végül jól sült el a dolog. Már csak egyetlen gond van, ez pedig Leslie. Joe felajánlotta, hogy megkeresteti a fiút. Ezt Samantha határozottan ellenezte.

- Biztos meg van az oka, amiért inkognitóban akar maradni. Lehet, hogy a nagynénje elől akar elmenekülni, és még a telefonnal sem akarja magára felhívni a figyelmet. Bár nekem a legrosszabb ez az állapot, mégis úgy gondolom, várjuk meg, míg ő jelentkezik. Annyira már ismerem, hogy a lehető legrövidebb időn belül életjelt ad magáról. Én maximálisan megbízom benne.
- Igazad van - reagált Gina. Ha akarta volna, már rég megtehetette volna. Sőt, minket is bevonhatott volna a terveibe. Az is lehet, az eljegyzéskor még számára sem volt tiszta merre is menjen, és még csak keresgél.
- Egyik nap éppen róla álmodtam. Az álomban megnyugtatott, hogy minden rendben van körülötte, és most Miami-ban van. Biztosított a felől, mielőtt lehet, azonnal jelentkezik.
- Érdekes lehetett. Akkor nyugodtak lehetünk, hamarosan hallunk felőle.

Ezek után Gina beszélt a jövőbeni terveikről.

- Úgy gondoltuk, hogy ha már a sors így összehozott minket, és közös feladatot kaptunk, ezt figyelembe kellene vennünk. Miután végül is a sötét felhők eloszlottak a fejünk fölül, itt az ideje, hogy megtervezzük a jövőnket. Az a véleményünk, hogy a két szerelmes párnak együtt kellene megtartania az eljegyzést. Persze ehhez szükséges Samantha és Leslie beleegyezése is.
- Jó ötlet - reagált Joe. - Én mindenben támogatlak benneteket.

- Mi még csak a kapcsolatunk elején vagyunk - válaszolta Samantha, miután végre megértette, miről is beszél Gina.

- Természetesen ez csak egy terv, de mi úgy döntöttünk John-nal, hogy megvárunk benneteket. Szerintem ti pontosan egymáshoz illettek, és már csak meg kell várnunk Leslie jelentkezését. Aztán meg tudjátok egymással beszélni az érzéseiteket egymással. Ekkor majd kiderül, hogy a tervünk hogyan fog megvalósulni. Mi mindenestre szolidaritást vállalunk veletek, mert egyértelműen Leslie-nek köszönhetjük, hogy a problémánk megoldódott.

Samantha meghatódva fogadta az elhangzottakat. Alig bírta visszafojtani a sírást annyira jól esett neki, hogy ennyire törődnek vele és Leslie-vel.

- Szóhoz sem jutok a meghatottságtól. Boldog vagyok, amiért ilyen emberek vesznek körül, akiknek fontos mi történik velünk. Régóta érzem már, hogy a sorsom nagyszerű emberekkel hoz majd össze. Csak most fedeztem fel, ti vagytok azok, rólatok van szó.

Mit mondhatnék még nektek, nagyon szépen köszönök mindent - folytatta miután nagyot sóhajtott. - Bárcsak ő is itt lenne, és részesülhetne mindabban a jóban, amit most tőletek kaptam.

Mindannyian biztosították Samantha-t a támogatásukról, és a legnagyobb egyetértésben búcsúztak el egymástól. Megegyeztek abban, hogy ezután sokkal szorosabb kapcsolatot tartanak majd fenn, és többször találkoznak. Mary és Samantha a sofőr segítségével jutottak haza. A többiek még hosszan beszélgettek, majd John is távozott.

- Ez már mégiscsak sok, amit velem műveltek! - háborgott Margaret, miután kiengedték a szobafogságból. - Ez az én házam, és jogom van eldönteni, hogy mit csinállok, és kit hívok meg ide vendégségbe.

- Tévedsz, ez a ház az enyém - válaszolta Joe nyugodtan. - Azonkívül pedig a saját tetteid következménye az, ami veled most történik. Elvesztetted a bizalmunkat, és ezért néhány óvintézkedést tettünk, hogy elkerüljük a további összetűzéseket.

- Akkor sincs jogotok bezárni engem a saját szobámba! Kikérem magamnak ezt a fajta viselkedést!

- Ebben tökéletesen igazad van. Ha majd úgy látjuk, hogy megváltoztál, valószínűleg másképp viszonyulunk hozzád. Addig pedig azt csinálod, amit mi mondunk.

- Azt hiszem az lesz a legjobb, ha elmegyek innen. Jó kis pert akasztok a nyakadba, amiért így viselkedtél velem szemben! Mindent magamnak fogok követelni a vagyontól, és tönkreteszlek!

- Menj, Isten áldjon!

- Komolyan beszélsz? - hökkent meg Margaret. - Tényleg ilyen könnyen elengedsz?

- A fiataloktól megtanultam, ha valaki valamit akar, azt engedjük meg neki. Neked is megadom a szabad akaratot, azt teszel, amit akarsz. Ezzel egyidejűleg a döntés következménye is a tiéd. Te így döntöttél, ám legyen.

- Várjál, én csak vicceltem. Jó nekem ez így is, ahogy van.

- Sajnálom, egyszer már meghoztál egy döntést, és én azt elfogadtam. Innen már nincs visszaút. Jobb lesz hát, ha inkább összeszeded a cókódokat, és távozol. Addig megbeszélésem Gina-val a döntésedet. Ha esetleg ő visszatart, akkor miattam maradhatsz.

- Kérlek, gondoljuk át újra ezt a dolgot.

- Ezen már nincs mit átgondolni. Most közösen odamegyünk Gina-hoz, és elmondjuk neki a fejleményeket.

Gina objektíven hallgatta mindkettejük érvelését.

- Nézd anya, én már régen megbocsátottam neked azért, amit velünk műveltél. Sokat köszönhetünk neked, hiszen sok mindenre megtanítottál minket. Ettől függetlenül én még mindig hiányolom belőled a megértést, és a jóindulatot. A történetek ellenére változatlan a hozzáállásod, ami szerintem is apa véleményét támasztja alá. Mivel képtelen vagy megváltozni, ami természetesen a te szabad döntésed, én is úgy gondolom, jobb, ha elmész. Így mindannyian megnyugszunk, és a továbbiakban, mint barátok viszonyulhatunk egymáshoz.

- Hogy merészelsz így beszélni velem! - csattant fel Margaret hangja. - Koszos kis csitri vagy, és még te akarsz engem kioktatni?

- Tökéletesen igaza van a lányodnak - vágott közbe Joe. - Ebből is látszik, hogy még mindig képtelen vagy józanul, objektíven gondolkodni és cselekedni. Tehát mint mondtam, fogd a holmidat, és távozz a birtokról! A szobalányok segítenek neked a rakodásban. Az ügyvédem holnap felveszi veled a kapcsolatot, és elindítjuk a válási procedúrát.

Margaret másnap nagy szidalmazások, káromkodások közepette kiköltözött a Rockefeller rezidenciáról. Joe és Gina megkönnyebbülve vették tudomásul, hogy szabadok lettek.

- De régen vártam már erre a percre - vallotta be őszintén Joe. - Neked köszönhetem lányom. Nagyon boldog vagyok.

- Egy kicsit fáj, hogy anya képtelen volt felismerni az igazságot. Azt hiszem, valahol mindenképpen megérdemelte. Talán ez majd segít neki jobbbá válni.

9. fejezet

Lisa néni hazatérte után belevetette magát a munkába. Elég sokáig maradt távol, úgyhogy szükség is volt már rá, hogy sorra végigjárja a vállalkozásait, és utánaézzzen a dolgainak.

Megrökönyödésére némely cégének vezetője élesen bírálta a denveri eseményekben tanúsított magatartását. Többen Leslie mellé álltak, és magyarázatot követeltek tőle. Elhatározta, hogy összehívja az érintetteket, és elmondja az ott történeteket.

- Kedves barátaim! Nagyon örülök, hogy eljöttetek. A denveri tartózkodásom egy kicsit hosszúra sikeredett, és csak most jöttem vissza. Sajnos az utam kudarcba fulladt. Tudjátok, Leslie-nek szerettem volna menyasszonyt keresni. Meg is találtam, de sajnos ők ketten ellenezték ezt a házasságot. Így kénytelen voltam hazajönni.

- Hol van az unokaöcséd? - kérdezték többen is.

- Fogalmam sincs, azóta külön élünk.

- Hogy érted azt, hogy külön éltek? - szegezte neki a kérdést az egyik legbefolyásosabb bizalmasa.

- Szétváltak útjaink, elengedtem. Arra megy, és azt csinál, amit akar. Csúnyán viselkedett velem, leégetett ország-világ előtt. Ezért kitagadtam, és megfosztottam minden pénzétől. Ezután a saját lábán kell megállnia, ami úgysem fog neki sikerülni.

- Hogy tehetél ilyet, hiszen Leslie nagyon jó ember! Mindannyian nagyra becsüljük a jellemét, hozzáállását. Rengeteget tanultunk tőle, és szerintünk tökéletesen igaza volt, amikor így döntött. Biztos te voltál az, aki minden áron össze akartad adni őket. Annyira már ismerünk, hogy némely dologban nagyon makacs vagy. Ilyen esetben képtelen vagy felismerni, hogy a másiknak van igaza. Őt viszont teljesen nyílnak, egyenesnek ismertük meg, akivel eddig mindenben sikerült közös nevezőre jutnunk, még a legbonyolultabb, legkényesebb kérdésekben is.

A többiek egyöntetűen helyeselték a szónok véleményét.

- Nincs igazatok, a mi időnkben is hasonlóan köttettek a házasságok, miért lenne ez most másképp?

- Azért, mert a körülmények megváltoztak. Új szokások alakultak ki, és többek között ez is megváltozott.

- Én vettem magamhoz Leslie-t, neveltem fel, elismert szakmát adtam a kezébe, sőt még jó állást is kapott tőlem. Nekem köszönhet mindent. Ebből következően jogom van eldönteni, kit vegyen feleségül. Pont egy szobalány legyen az, mi? Hát nem!

- Szerintünk ez teljesen helytelen álláspont, amit most képviselsz. Itt az ideje, hogy végre beismerd, hibáztál. Keresd meg, és kérj tőle bocsánatot.

- Dehogy kérek bocsánatot! Ilyen csúnyán még senki sem bánt el velem. Annyira megalázott, hogy látni sem bírom. Megleszünk mi nélküle is. Bebizonyítom, én is vagyok annyira okos, mint ő. Felvirágoztatom a vállalkozásaimat a segítségetekkel, és jobban fognak működni, mint valaha. Ezzel én a magam részéről le is zárom ezt a témát. Beszéljessünk inkább az üzletről. Mit tehetnénk, hogy jobban menjenek a dolgok?

A résztvevők többsége csalódottan távozott a helyszínről. Azt várták, hogy Lisa néni okul a történekből, és megváltoztatja a véleményét. Szomorúan vették tudomásul, a főnökük ebben az ügyben teljesen megmakacsolta magát. Bár nekik jóformán semmi közük sincs az ő családi életéhez, mégis Leslie mentalitása és eddig végzett munkája mindenképpen irigylésre méltó. Ennél sokkal jobb bánásmódot érdemelne, mint ahogy azt Lisa néni jelenleg gondolja.

Másnap néhány cégvezető összeült, és közös álláspontot alakított ki az ügyben. Ultimátumot dolgoztak ki. Ebben közölték a főnökükkel, amennyiben záros határidőn belül képtelen változtatni Leslie-vel kapcsolatos hozzáállásán, abban az esetben azonnali hatállyal felmondanak, és távoznak a cégek vezetői posztjáról.

Ezt Daniel Bush, a csoport szónoka adta át.

- Tisztelt Lisa! Reméljük, ez a levél jobb belátásra bír majd téged, aminek szívből fogunk örülni. Sok éve dolgozunk már együtt, de eddig mindig rendezni tudtuk a sorainkat. Most jött el az a pillanat, amikor erre csak egy lehetőséget látunk. Kérünk téged, fontold meg a döntésedet az unokaöcséddel kapcsolatban, és bízunk benne, hogy helyes következtetésre jutsz. Továbbra is élvezed a többiek bizalmát, viszont ez az ügy eléggé megosztott minket. Mi néhányan azon a véleményen vagyunk, hogy méltatlan lenne a részünkről, ha ezt szó nélkül hagynánk. Ezért úgy határoztunk, egyértelműen kinyilvánítjuk a véleményünket, és megvárjuk a reakciódat.

- Köszönöm, hogy ennyire nyíltak vagytok felém. Nagyon sajnálom, hogy a sok éves együttlétünk ellenére ilyen komoly nézeteltérés alakult ki köztünk. Ígérem, alaposan átgondolom a múlt eseményeit, és megfontolt döntést fogok hozni.

- Ez már aztán komoly figyelmeztetés, Lisa! - konstatálta magában az előző beszélgetést. - A leghűségesebb barátaim cserben akarnak hagyni. Még az a szerencse, hogy csak néhányan. A többiek mellettem vannak. Hát majd én megmutatom nekik is, hogy nélkülük még jobban fognak menni a dolgok, mint most. Felesleges meggondolnom, Leslie-t kitagadtam, pénz nélkül pedig senki sem képes élni. Megvárom, míg könnyörögve borul le a lábaim elé, és esdekelve kér arra, hogy bocsássak meg neki. Akkor majd hajlandó leszek megfontolni a döntésemet. Közben pedig felvirágoztatom a vállalkozásaimat, és bebizonyítom, hogy minden problémát meg tudok oldani, akár még nélkülük is.

Másnap tudatta a végkövetkeztetést a csoport tagjaival.

- Kedves barátaim! Alaposan megfontoltam a beadványotokat, és örömmel tudatom veletek a döntésemet. Úgy határoztam, hogy megmaradok az eddigi álláspontomnál. Ha szilárd az elhatározásotok, akkor azt nagyon sajnálni fogom, de ti akartátok, hogy ez történjen. Köszönöm az eddigi munkátokat, amit a cégeimért tettedek. Remélem, tisztában vagytok azzal, hogy az esetleges felmondásotok esetén kizárólag a szerződésben foglalt juttatásokat kapjátok. Sajnos a múltbeli barátságunk ezennel vége szakadt, így mint két idegen fogunk egymástól elválni. Kívánom, hogy találjátok meg a számotokra legmegfelelőbb munkát.

A társaság szomorúan fogadta ezeket a szavakat. Alig akarták elhinni, amit hallottak. Úgy látszik, ez az eset nagyon mély sebet ejtett Lisa szívére, és a sebek felszakítása sokkal fájdalmasabb lenne, mint a sokéves barátságuk szétszakadása.

Felálltak, és sorban elhagyták a helységet.

Lisa néni kíváncsian várta a hatást. Délután hat óra körül aztán már megkönnyebbült.

- Eddig senki sem hozta hozzám a felmondását, ami azt jelenti, meggondolták magukat. Végül mégis nekem adtak igazat. Nyugodtan mehetek haza.

Másnap korán reggel vidáman ment be az irodájába, ahol a titkárnője tudatta vele, hogy több levelet is kapott.

- Ilyen korán? - kérdezett vissza, de addigra már a titkárnő elhagyta a szobát.

Kibontotta az összes levelet, melyek mindegyike felmondást tartalmazott.

- Hát mégis megtették! - hökkent meg. - Ennyire komolyan gondolták? Azt hittem, csak viccelnek velem. Na mindegy, majd megpróbálom őket jobb belátásra bírni.

Egyenként behívatta őket az irodájába, ahol mindenkinek adott egy utolsó esélyt, hogy visszavonja a felmondását. Döbbenten vette tudomásul, hogy mindannyian menni akarnak.

Telt, múlt az idő. Samantha egyre szomorúbb lett amiatt, hogy Leslie-ről semmi híre. Már több mint fél éve, hogy eltűnt. Kétségek gyötörték, mi lehet vele.

- Legalább egy telefont megengedhetne, hogy megnyugodjak. Lehet, hogy már régen elfelejtett? Csak addig voltam neki jó, amíg itt volt? Közben meg talált valaki mást. Még ha esetleg így is lenne, legalább szólna, hogy bocs de dobtalak, és most mással járok.

- Én maximálisan megbízom benne - váltott át pozitív gondolkodásra. - Eddig csak jót kaptam tőle, miért kellene kételkednem benne. Csak azért, mert régen láttam? Ha ennyit kibírtam mellette, a többi már gyerekjáték. Amúgy is még be kell fejeznem az iskolát. Az édesanyám is visszatért a szállodába dolgozni, minden kezd jóra fordulni. Egyre több baráttra tettem szert ebben az időben. Gina és az édesapja nagyon szívélyesek velünk, szinte hetente találkozunk valahol, és közös programokat szervezünk. Mintha Joe és Mary is közelebbi kapcsolatba kerültek volna. Mostanában gyakrabban mennek el kettesben, hol színházba, hol egyéb más rendezvényre. Az édesanyám is sokkal vidámabb, felszabadultabb, mint régebben volt. Jót tett neki Leslie kezelése, úgy tűnik teljesen felépült. Legalábbis az orvosok szerint, ugyanis most már engedik dolgozni. Még szerencse, hogy titokban tartjuk, mitől gyógyult meg. Ha megtudnák, biztos elcsodálkoznának rajta, sőt még kételkednének is benne. Ők azt hiszik, hogy a gyógyszerektől jött rendbe. Hagyjuk meg őket a hitükben. Talán hamarosan az ilyen és hasonló természetgyógyászati, illetve parapszichológiai módszerek is elnyerik méltó helyüket a hagyományos gyógyítás rendszerében, és a két módszer együtt segít majd a betegeknek felépülni.

Ez idő alatt Lisa kénytelen volt átvenni a vezető nélkül maradt társaságok irányítását. Rohamos hanyatlás következett be a cégek jövedelmezőségében, ami őt egyre jobban aggasztotta. A vállalkozások legjobb emberei fokozatosan léptek át a konkurenciához, ami szükségszerűen előre vetítette e cégek bukását. Végre rájött, hogy mennyire fontos az emberekkel való megfelelő bánásmód. A legjobb stratégia megszerezni, megtartani, és közben megbecsülni a leghatékonyabban dolgozókat. Csak az ilyen kreatív emberek segítségével lehet talpon maradni, és profitot termelni. Tudatosult benne az is, hogy egyedül képtelen egyszerre ennyi problémával megbirkózni. Most már igazán bánja, amiért elengedte a legjobb barátait. Az elmúlt időszak eseményei kezdték benne megtörni azt a meggyőződést, hogy helyesen döntött.

Azóta többször is végiggondolta azokat a bizonyos mondatokat, helyzeteket, és egyre jobban kételkedett a lépései helyességében.

- Akkor is megmutatom, hogy sikerül kilábalnom ebből a slamasztikából! - tört fel benne mégis a dac. - Meg kell akadályozom, hogy a vállalkozásaim csődbe menjenek! Még van bennem annyi erő, hogy rendbe hozzak mindent.

- Jó napot kívánok Rey kisasszony! - üdvözölte Nick Ferrer, az új pénzügyi vezető, miután bemutatották őket egymásnak.

- Önnek is, tisztelt uram!

- Itt a szállodában komoly hírneve van önnek, ezért nagyon kíváncsi voltam magára. Tudja, a múlt héten jöttem ide dolgozni, és most jutottam el odáig, hogy közelebbről is megismerkedjek önnel, és a többi kollégával.

- Szívesen bemutatom önnek a beosztottaimat, ha úgy kívánja.

- Megtisztelne vele, amit nagyon szépen megköszönök.

Samantha tisztelettudóan végigvezette őt a munkaterületén, miközben készségesen válaszolt a hozzá intézett kérdésekre.

- Mondja csak, mióta dolgozik itt?

- Több, mint fél éve, de már csak pár hetet leszek itt. Be kell fejeznem a tanulmányaimat, és le kell vizsgáznom.

- Nagyon érdekes, és minek tanul?

- Vendéglátást hallgatok a helyi egyetemen.

- Micsoda véletlen, én is éppen itt végeztem tavalyelőtt. Mégsem láttam önt soha.

- Tudja, én itt lakom Denverben, és csak az órákra járok be.

- Á, értem, akkor ezért. Hányadik évfolyamot járja éppen?

- Az utolsót. Nyáron végzek, és akkor meglesz a diplomám.

- Visszajön ide dolgozni, vagy pedig máshol helyezkedik el?

- Fogalmam sincs, majd államvizsga után eldöntöm.

- Miért, elégedetlen az itteni körülményekkel?

- Minden attól függ, hogy a sorsom merre irányít.

- Érdekes válasz. Ennyire hagyja magát sodortatni az étellel? Én egészen más véleményen vagyok. Szerintem mindenki maga döntse el, mit akar, merre menjen, és amellet szilárdan álljon ki.

- Ettől még figyelhetünk a megérzéseinkre, és hagyhatjuk, hogy a leoptimalisabb megoldás megjelenjen, igaz? Szerintem sokkal jobb, ha mindennel a maga idejében foglalkozunk, hiszen értelmetlen már most azon gondolkodnunk, mit fogunk majd akkor tenni. Még sok minden van előttünk, míg addig a pontig eljutunk.

- Hát, van benne némi igazság. Mit szólna hozzá, ha ma este együtt vacsoráznánk, és közben megtárgyalnánk ezt a dolgot közelebbről?

- Köszönöm szépen a meghívást, de ma programom van.
- Akkor holnap?
- Holnap is. Értelmetlen próbálkozni, nincs kedvem magával vacsorázni.
- Hú, de hideg lett egyszerre! Attól még nyugodtan eljöhet velem, mondjuk ebédelni, igaz?
- Csak győzze kívárni!
- Azért megengedi, hogy próbálkozzam, ugye?
- Nyugodtan, ha van hozzá elég kitartása.

Samantha kissé ingerülten hagyta el a munkahelyet.

- Biztos udvarolni akar nekem! Az igazat megvallva egész jóképű. Megnyerő a modora, udvarias, és emellett jól öltözött. Jó parti lenne, persze csak akkor, ha magányos lennék. Feleslegesen töri magát, nekem már van barátom. Leslie az egyetlen, akivel hajlandó vagyok leélni az életemet. Még ha a világ végére kell is elmennem érte. Csak már itt lenne mellettem!

Másnap megjelent Nick, és újra próbálkozott. Samantha udvariasan elutasította. Ez a folyamat aztán napokon keresztül folytatódott. Végül Samantha megsajnálta a fiút, és lehetőséget adott neki egy ebédre.

- Nagyon örülök, hogy végre elfogadta a meghívásomat. Nézze el az illetlenségemet, amiért én kérem, de mit szólna hozzá, ha tegeződnénk?
- Részemről semmi akadály.
- Nagyszerű. Akkor el tudnád mondani, miért tartott ilyen sokáig, amíg beadta a derekadat?
- Őszinte leszek hozzád. Egyszerűen azért, mert már megsajnálalak, hogy állandóan nemet kell mondanom neked.
- Örülök, hogy ennyire őszinte vagy velem. Pedig én már kezdtem elveszíteni a reményt, hogy sohasem fogsz velem ebédelni. De végre megtört a jég, ami nagyon sokat jelent számomra.
- Előre figyelmeztetlek, van már barátom, ezért felesleges próbálkoznod.
- Attól még ebédelhetünk együtt, igaz? Mi rossz van abban, ha egy munkatársaddal ebédelsz?
- Semmi.
- Én csak ebédelni hívtalak, minden hátsó szándék nélkül.
- Tudod, a kollégák azonnal piszkos gondolatokat gerjesztenek, és pletykálkodni kezdenek.
- Na és, mit foglalkozol velük? Ha valakinek már van társa, akkor onnantól kezdve tilos barátkozni az ellentétes nemű emberekkel? Szerintem ez egy nagyon korlátolt gondolkodás. A pletykálkodókat pedig csak megvetni tudom.
- Ebben tökéletesen igazad van. Én is így gondolom, csak hogy a rosszakarók többen vannak.
- Ezt meg hogy érted?
- Ha esetleg a barátom fülébe jutna, hogy veled találkozom, mit szólna hozzá? Biztos féltékeny lenne.
- Akkor a barátod bizalmatlan veled szemben, ami alapvetően rossz tulajdonság, főleg egy tartós kapcsolat esetén, és ez előbb utóbb aláássa a barátságot.

- Szerinted, mi lenne a helyes magatartás?

- Ha nekem lenne, mondjuk feleségem, én szó nélkül engedném, hogy más férfival találkozzon. Akár még késő este is. Mert akit én társamul választok, abban maximálisan megbízok. Ilyen találkozások előtt úgyis megbeszelnénk, ki hova megy. Jól néznénk ki, ha holmi szóbeszéd hatására azonnal elválnának a házastársak. Bizalom nélkül nagyon rövid ideig működik egy házasság. Jobb, ha el sem kezdik, minthogy idő előtt elváljanak.

- Pontosan ez az én véleményem is. Talán a hosszú távollét okozhatja nálam azt, hogy ilyen butaságokkal foglalkozok.

- Ezek szerint már régen láttad a barátodat?

- Több, mint fél éve, hogy elment. Azóta még csak életjelet sem adott magáról. Csupán egy álom az, ami érkezett, ha lehet annak egyáltalán hinni.

- Akkor elhiszem, hogy most így gondolkodsz. Nehéz lehet kibírni nélküle, főleg úgy, hogy azt sem tudod, mi van vele. De itt vagyok én, aki egy kicsit megszínésíti a napjaidat. Persze, csak ha te is akarod.

- Ezen még majd gondolkodom, jó?

- Természetesen. Én csak segíteni szeretnék. Mellette pedig jobban megismerni téged, mint a hotel kiemelkedő alkalmazottját. Állítólag nagyon sokat lehet tőled tanulni.

- Köszönöm a kedvességedet és a dicséretedet. Örülök neki, hogy ilyen vélemény alakult ki rólam. Ez sokat jelent nekem. Akkor a legközelebbi viszont látás reményében most búcsúzó.

- Remélem, holnap már szó nélkül elfogadod az ebédmeghívásomat?

- Persze, de azt én fizetem. Megegyeztünk?

- Üsse kavics, benne vagyok!

Samantha megkönnyebbülten folytatta a munkáját.

- Igaza van Nick-nek, mitől kellene félnem? Hiszen csak beszélgetünk, amihez pedig senkinek semmi köze. Miért utasítanám vissza a barátságát? Csak azért mert férfi? Ezt biztos Leslie is megértené. Talán még támogatná is, hiszen Nick nagyon rendesnek látszik.

Lisa néni egyre nagyobb depresszióba esett. A vállalkozásai sorra mennek tönkre, és képtelen hathatós intézkedéseket hozni a csőd megakadályozására. Már megpróbálkozott visszahívni a régi barátait, de ők hajthatatlannak bizonyultak. Már túljutottak azon a ponton, hogy eltekintsenek a velük szembeni bánásmód káros következményeitől. A régi szálak, melyek összekapcsolták egymást, teljesen elszakadtak. Ahhoz, hogy ezeket helyre tudják állítani még Lisa néni bocsánatkérése is kevés. Végleg szakítottak vele. Jól érzik magukat az új munkahelyükön, ott legalább megbíznak bennük. Ki tudja, mi lenne, ha mondjuk, visszatérnének, és néhány hónap, vagy év múlva hasonló körülmények között kellene távozniuk. Ez a félelem az, ami miatt inkább maradnak a helyükön. Ami egyszer megtörtént, megtörténhet máskor is. Talán Leslie lenne az egyetlen, aki esetleg komoly hatást tudna rájuk gyakorolni. Ha ő kérné, még talán el is gondolkodnának rajta. Neki jobban hisznek, mint a nagynénjének.

Samantha másnap is találkozott Nick-vel. Most már sokkal nyitottabb volt a fiúhoz, így vidámabban is telt az ebéd. Azon vették észre magukat, hogy több mint egy órája beszélgetnek. Gyorsan befejezték, nehogy a főnökeik emiatt megorroljanak rájuk. Megegyeztek abban, hogy

ha mindketten úgy akarják, a továbbiakban is együtt ebédelnek. Samantha mindig előre jelezte neki mikor lesz szabadnapos. Ezekon a napokon Nick egyedül ebédelt, vagy csatlakozott más kollégához.

Ezek az ebédek jelentették a lánynak a nap csúcspontját. Nagyokat viccelődtek együtt, máskor viszont szinte késhegyre menő vitákat folytattak bizonyos filozófiai kérdésekről. Samantha egyik nap azon vette észre magát, hogy egyre jobban vonzódik Nick-hez. Képtelen volt eldönteni, ez most egy mély barátság érzése, vagy pedig a szerelemé. Azonnal lelkiismeret furdalása támadt. Rájött, hogy Leslie hiányát nagyszerűen pótolja a másik fiú. Többször feljött benne az a kívánság, bárcsak megfogná a kezét. Néha azt is teljesen elfelejtette, hogy van barátja. Ez pedig nagyon bántotta. Úgy gondolta, ha Leslie itt lenne mellette, akkor biztosan másképpen viszonyulna Nick-hez is. Már többen is célozgattak rá, hogy a kolléga nagyon közel került hozzá. Bár csak Kate tudta, hogy Samantha-nak van valakije, mégis a hátuk mögött sugdolóztak az emberek. Egy időben sikerült magát függetleníteni ezektől a negatív megnyilvánulásoktól, de ahogy telt az idő, és még mindig semmi híre sincs a szerelméről, egyre inkább zavarta. Kate is többször megjegyezte neki, hogy ez a kapcsolat kezd veszélyessé válni számára. Ilyenkor mindig igazat adott neki. Aztán, amikor újra találkozott Nick-vel, egyszerűen teljesen megfélekezett az intelemről. Mindig csak otthon jutott eszébe, hogy már megint túlságosan a beszélgetőtárs hatása alá került. Ha ez így megy tovább, valami visszafordíthatatlan esemény történik, amit mindenképpen el akart kerülni. Bizalma Leslie felé továbbra is töretlen, és minden pillanatban várja, mikor jelentkezik már. Abban viszont igazat kellett adnia magának, hogy egy férfi közelségére szüksége van. Ezért is esik neki jól, ha ebédkor találkoznak. Amíg ez csak a normális keretek között zajlik, minden rendben van. Csak legyen ereje felismerni, és gátat szabni a feltörő vágyaknak, melyek egyre erősebbek és egyre többször jelennek meg, amikor Nick-vel van.

Samantha az utolsó hetét töltötte a szállodában. Fokozatosan búcsúzott el a kollégáitól. Mindenkiel, aki igényelte, hosszan elbeszélgetett. Hasznos tanácsokkal látta el őket, hogyan viszonyuljanak az élet megpróbáltatásaihoz, és sok sikert kívánt nekik. Támogatásáról biztosította őket. Bárki bármikor felkeresheti, ha valami gondja van, és úgy gondolja, éppen az ő segítségére van szüksége. Megígérte, elgondolkodik rajta, hogy az iskola befejezése után visszatér hozzájuk. Mindannyian sok szerencsét kívántak neki is, és szomorúan vették tudomásul, hogy eljött ez a nap is.

A végére hagyta Kate-et, aki a legjobb barátnője lett az ittléte alatt.

- Kedves barátnőm! Szeretném nagyon szépen megköszönni mindazt a sok jót, amit tőled kaptam. Sohasem foglak elfelejteni, annyira megszerettek. Képtelen vagyok kifejezni azt az érzést, ami most bennem van amiatt, hogy elhagylak.

- Én is nagyon szomorú vagyok, de hát ez az élet rendje. Egy darabig együtt vagyunk, egymástól tanulunk, majd ha ezt elvégeztük, szétválnak útjaink.

- Pontosan így látom én is. Az itt töltött idő alatt rengeteget tanultam tőled. Sok mindent megtapasztaltam, volt benne kellemes és kellemetlen élmény is. A kellemest megőrzöm a szívemben, a kellemetlenből pedig okulok, majd elengedem.

- Annyira jó volt veled együtt dolgozni, hogy szinte alig vártam már, hogy másnap újra jöhessenek. Ezen még az első időkben a családom is csodálkozott. Miután elmagyaráztam nekik, hogy van egy nagyon kedves kolléganőm, aki nagyszerű jellemmel bír, és rengeteget tett az életem jobbá tételében, végül igazat adtak nekem.

- Örülök, hogy segíthettem. Számomra az volt a legcsodálatosabb élmény, hogy a körülöttem lévő többsége vevő volt azokra a tapasztalatokra, melyeket át szerettem volna adni. Amikor ez sikerült, határtalan boldogságot éreztem magamban. Mindig ez az érzés kerített hatalmába, amikor a szívem szerint cselekedtem. Erre szerettelek volna benneteket is megtanítani. Úgy érzem, ez részben sikerült. E rövid idő, amit itt töltöttem csak arra volt elég, hogy elindítsalak benneteket ezen az úton. Most már magatoknak kell továbblépni. Mint már a többieknek is mondtam, az ajtóm örökké nyitva áll előttetek, ha szükségetek van rám, bármilyen gondotok is legyen. Ez természetesen rád is vonatkozik. Ígérem, ha nekem is szükségem lesz a segítségedre, szólni fogok.

- Erre akarlak is kérni. Mi annyira közeli kapcsolatba kerültünk egymással, hogy értelmetlen lenne ezt teljesen megszakítanunk. Csak azt kívánom, találd meg minél előbb a boldogságot. Tudom, hogy a jelenlegi helyzetted aggodalomra ad okot, ezért én csak azt tudom neked tanácsolni, bízz meg teljesen Leslie-ben. Nekem is az a véleményem, ő a te életed párja. Légy hozzá türelmes, fogalmad sincs, mi mindenen ment ő keresztül. Azt szokták mondani, az életben a jó dolgokért mindig meg kell küzdeni. Ezt vedd figyelembe. Útravalóul fogadj el tőlem egy kis ajándékot. Bízom benne, amikor ránézel, emlékeztetni fog rám.

- Szóhoz sem jutok a megfeszítéstől - rebegte, miközben átvette Kate-től az ajándékot. - Csodálatos! Éppen ilyen díszlámpára vágytam már régóta. A szobám legszebb helyére fogom tenni, hogy állandóan szem előtt legyen.

- Repes a szívem az örömtől, hogy kitalálhattam a kívánságodat. Sokat gondolkodtam rajta, mi is illene hozzád a legjobban, végül a sors ehhez a lámpához vezetett.

- Nagyon szépen köszönöm.

- Hát akkor, szerintem itt az ideje búcsúzni. Még egyszer sok sikert neked, és néha azért jelentkezz. Kérlek, tudasd velem is, ha Leslie jelentkezett.

- Mindenképpen értesítelek, ha valamit megtudtam felőle. Majd anyuval üzenek neked, jó?

- Rendes vagy, köszönöm szépen.

A két nő sírva borult egymás nyakába. Percekig némán ölelték egymást. Végül szétváltak, és ment mindenki a maga útjára.

Lisa néni feje fölött tovább tornyosultak a gondok. Kénytelen volt néhány cégénél csődöt jelenteni. Az egész város az ő szerencsétlenségén nevetett. Az eddig sikeres üzletasszony elbukott. Mihelyst magának kell a dolgokat intéznie, máris kiderül, hogy semmi érzéke sincs hozzá. Hiába hozott létre válságstábot, a kivezető utat képtelen volt egyedül megtalálni. Az unokaöcsével szembeni magatartása miatt, amit hónapokig harsogott a média, csak olyan emberek jelentkeztek hozzá cégvezetőnek, akiket szintén a hatalomvágy hajtott. Az ilyen emberek foglalkoztatása pedig, mint később kiderült, rossz húzásnak bizonyult. A sikeres üzletemberek messze elkerülték. Ki akarna egy makacs tulajdonossal egyezséget kötni, amikor még a leghűségesebb emberei is sorra elhagyják. Ezek a körülmények vezettek el a jelenlegi helyzethez.

Lisa néniben egyre jobban erősödött az a felismerés, miszerint minden negatív eseménynek mozgatórugója a saját makacssága. Most már kezdte belátni, hogy az uralkodási vágya vezetett idáig. Leslie sokszor figyelmeztette már rá, de gyenge volt a változtatásra. Most, hogy szembesült saját viselkedésének ilyen komoly következményeivel, már belátta, itt az ideje másképp viszonyulni a dolgokhoz és az emberekhez.

- Első lépésként bocsánatot kell kérnem mindenkitől, akit valaha is megbántottam. Ennek legegyszerűbb módja, ha ezt nagy nyilvánosság előtt teszem meg, így tudatom mindenkivel, hogy időközben megváltoztam.

Samantha utolsó ebédjét töltötte a szállodában. Már csak Nick maradt egyedül, akitől el kellett búcsúznia. Még Kate-nél is fontosabb volt számára a fiú, hiszen ő segített neki elviselni Leslie hiányát.

- Ma utoljára fogok veled ebédelni. Holnaptól más partner után kell nézned.

- Szomorúan hallok e szavakat. Pedig arra gondoltam, talán folytathatnánk a mi kis plátói kapcsolatunkat a továbbiakban is.

- Talán néha lesz majd rá mód, hogy találkozzunk, hiszen itt maradok a városban. Majd néhányszor bejövök az édesanyámhoz, jó?

- Megmondom őszintén ennél többre gondoltam. Annyira jó veled lenni és hallgatni a kellemes hangodat, úgy érzem, nagyon fogsz hiányozni. Mit szólnál hozzá, ha mondjuk, a jövő hétre megbeszelnénk egy vacsorát?

- Benne vagyok.

- Nagyszerű. Akkor javasolj egy napot, légy szíves.

- Nézzük csak, nekem a péntek felelne meg. Mit szólsz hozzá?

- Rendben van, azon a napon én is ráérek. Viszont engedd meg, hogy az éttermet én válasszam ki.

- Megbízom benned. Tudom, hogy milyen jó az ízlésed, ezért rád bízom.

- Megtisztelsz. Akkor ebben megegyeztünk. Este hétkor érted megyek, és természetesen utána haza is viszlek. Remélem, el tudsz arra készülni?

- Hogy kérdezhetsz ilyet egy nőtől? Mi mindig pontosak vagyunk!

- Ebben már van tapasztalatom. Ez csak vicc volt. Ismerlek már annyira, hogy tudom, mennyire ügyelsz a pontosságra.

- Azért ám! Még a végén megharagszom rád, amiért ilyen rossz véleményed van rólam.

- Jaj, bocsáss meg, kérlek, nagy bánatot okoznál nekem, ha így válnánk el.

- Akkor félre a tréfával! Itt szeretném megköszönni mindazt a jót, amit tőled kaptam. Fogalmam sincs, hogy vészeltem volna át ezt az időszakot nélküled. A barátom távolléte súlyos teherként nyomja a szívemet, és egyedül te voltál az, akinek sikerült a közelembé férkőznie.

- Ami kezdetben eszméletlen nehéz volt.

- Így van. Tudod, én teljesen megbízom Leslie-ben, ezért minden megpróbáltatást vizsgaként fogok fel, és örömmel vállalom. Te maximálisan hozzájárultál ahhoz, hogy könnyebb legyen elviselnem, és megoldanom őket.

- Örülök, hogy segíthettem. Mint azt már tudod, itt a szállodában mindenki büszke arra, ha veled lehet. Én pedig különösen, hiszen a bizalmadba is fogadtál. Ezt nagyon sokan irigylik tőlem.

- El is hiszem.

- Pedig fogalmuk sincs arról, hogy mi pusztán beszélgetünk egymással, és megosztjuk a tapasztalatainkat, a világról alkotott nézetünket.
- Had higgyenek azt, amit akarnak. Ha képtelenek arra, hogy megkérdézzenek minket, akkor csak találgassanak. Ezek a felesleges gondolatok inkább hátráltatják őket, mintsem segítene rajtuk.
- Az igazságnak súlya van - mondá a bölcs. - Az igazság világosságot gyújt bennünk. Ezért sokkal jobb, ha ragaszkodunk hozzá, minthogy helyette téveszméket teremtünk magunknak, amiket aztán később súlyos nehézségek árán kell majd feloldanunk.
- Most megint olyasmit mondtál, ami új felismerés számomra. Ha jobban belegondolok, igazad van. Ha mindig az igazságra törekszünk, könnyebbé válik az életünk.
- Én is ugyanezt fogalmaztam meg, csak más szavakkal.
- Ezek a filozófiai értekezések fognak hiányozni neked.
- Ha módot és lehetőséget adsz rá, akkor ezt könnyen pótolhatjuk.
- Majd még meglátjuk, jó?
- Hölgyem, az ön szava szent, azt teszek, amit ön mond - váltott át udvarias hangnemre.
- Nos, tisztelt Uram, akkor jövő péntek este várom!
- Megtisztel, kedves kisasszony, ott leszek!

Felszabadultan váltak el egymástól. Samantha örült neki, hogy megmarad a kapcsolata Nickkel. Amíg Leslie távol van, legalább elfoglalja magát. Most, hogy ma dolgozik utoljára, még több szabad ideje lesz. El kell gondolkodnia rajta, hogyan szervezze meg ezután a napjait. Mindenképpen többet kell majd tanulnia, és be kell járnia a konzultációkra.

- Szerencsére a szakdolgozatomat már javarészt elkészítettem. De ezzel még ráérek foglalkozni! Inkább kiélvezem ittlétem utolsó pillanatait!

- Miss. Samantha Rey, azonnal jelentkezzen a személyzeti igazgató úr irodájában! - hallotta a hangosbemondóban.

- Mit akarhat tőlem az igazgató? - lepődött meg egy pillanatra. - Hiszen már elbúcsúztunk egymástól!

Gyors léptekkel sietett oda. A titkárnő leültette az előszobában, majd tudatta az igazgatóval, hogy megérkezett. Mr. Coleman kijött, majd betessékelte az irodájába. Samantha döbbenetesen vette észre a szobában tartózkodó munkatársait, köztük az édesanyját is. Annyian voltak, hogy alig fértek el benne.

- Kedves Samantha! Szomorúan vesszük tudomásul, hogy távozik körünkből. Mivel mindannyian úgy érezzük, megtiszteltetés volt számunka önnel együtt dolgozni, ezért szeretnénk, ha mindig szívesen gondolna vissza ránk. Egy rövid kis összejevetelt szerveztük meg, hogy ily módon tudjunk elbúcsúzni öntől, sok sikert kívánva életének további részéhez. Úgy gondoltuk, egy kis ajándékkal szeretnénk megköszönni mindazt, amit öntől kaptunk. Bízunk benne, hogy az egyetem elvégzése után megtisztel minket azzal, hogy itt folytatja pályafutását.

Mr. Coleman egy hatalmas csokor virágot nyújtott át az elérzékenyült lánynak. Nick-nek jutott a megtisztelő szerep, hogy átadja a szálloda dolgozóinak ajándékát, egy csodaszép kristály vázát. Az összes dolgozó egyenként fejezte ki nagyrabecsülését iránta, és sok sikert kívánva búcsúztak el tőle.

Samantha örömkönnyek között köszönte meg ezt a kedvességet, amit irányába mutattak.

- Őszintén megmondom, ez teljesen váratlanul ért engem. Én csak egy egyszerű szobaasszony voltam itt, és már annak is örültem, ha a közvetlen kollégáimtól elbúcsúzhattam.

Mindenkinek szeretném megköszönni, hogy ilyen előzékeny bánásmódban részesítettek. Ahhoz képest, amit akkor éreztem, amikor először tettem be a lábam a szállodába, azóta nagyon sok jóban részesültem. Emlékszem még az első napokra, hatalmas önbizalommal, tenni akarással léptem be ide. Még az előzetes elvárásaimat is messze felülmúlták az első benyomások. Ennek megfelelően szívesen jöttem minden nap dolgozni. Óriási vágyat éreztem magamban, hogy az iskolában tanultakat át tudjam ültetni a valóságba, és izgalommal vártam, milyen tapasztalatokat fogok itt szerezni. Emellett kíváncsi voltam az itt dolgozó emberekre is, hiszen ez volt az első munkahelyem. A tapasztalataim között voltak kellemesek, és kellemetlenek is. Próbáltam segíteni azoknak, akik nyitottak voltak felém. Velük nagyon jó kapcsolatot sikerült kialakítanom. Akik pedig távolról figyeltek engem, békén hagytam őket. Talán ez vezetett ahhoz, hogy egyre többen keresték a társaságomat. Ennek nagyon örültem, hiszen ebben a közegben ezek voltak az első lépéseim. Aztán az előléptetésem igazolta a cselekedeteim helyességét. Még magam is nagyon meglepődtem azon, hogy milyen hamar sikerült beilleszkednem ebbe a csodálatos közösségbe, és tevékenyen hozzá tudtam járulni a sikerhez. Ezért esett nagyon rosszul, amikor egyik percről a másikra kitették a szűrőmet. Az igazat megvallva később rájöttem, hogy ez miért következett be. Szerencsére a sors kegyes volt hozzám, és mindent idejében helyreállított. Most pedig eljött az a pillanat, amikor az itteni küldetésem véget ért. Édesanyám teljesen meggyógyult, és visszatért a munkájához. Ez pedig számomra a búcsút jelenti. Megegyeztünk abban, mielőtt ő felépül, azonnal folytatom az egyetemi tanulmányaimat. Én ennek örömmel teszek eleget, mivel életem új szakaszába lépett. Ismeretlen, izgalmas kihívások állnak még előttem. Nekem most elsősorban az iskolára kell koncentrálnom. Utána majd elválik, merre visz a sorsom, és mit fogok akkor tenni. Mindenesetre jól esik hallani, hogy visszavárnak.

Zárszóként, szeretném még egyszer nagyon szépen megköszönni mindannyiuk támogatását, segítségét, és szeretetét, amivel elhalmoztak engem. Kívánom, hogy mindenki minden pillanatban legyen olyan boldog, mint amilyen most én vagyok. Sok sikert mindenkinek az életben!

Hatalmas taps követte a lány szavait, aki a meghatottságtól még mindig sírt.

Az édesanyja segített neki hazavinni a sok szép ajándékot, amit kapott. Egész este arról beszélgettek, mennyi minden történt velük az utóbbi időben. Elégedettek lehetnek vele, az életük jó irányban halad, ami kizárólag a saját gondolkodásuknak, és cselekedeteiknek a következménye. Pozitív életszemlélet eredményeképp alakult így életük, ahogy mindig is szerették volna. Már mindketten tökéletesen biztosak abban, hogy az élet azt tükrözi számukra vissza, amiben ők szívből hisznek. Legyen az jó, vagy rossz, mindkettőt egyformán. Már csak a jót kell választaniuk, és ez idővel meg is jelenik.

- Bárcsak tudnánk már valamit Leslie-ről! - sóhajtott nagyot Samantha, miután alaposan kitárgyaltak mindent. - Ez az egyetlen dolog, ami még megoldásra vár.
- Kérd meg Istent, hogy segítsen neked valami módon kapcsolatba lépned vele. Biztosan meghallgatja a kívánságodat, és teljesíti azt.
- Jó ötlet édesanyám, ezt fogom tenni!

10. fejezet

Lisa néni sajtótájékoztatót tartott, melyre meghívta az ország összes fontos újságját, és a legbefolyásosabb tévécsatornákat.

- Tisztelettel köszöntöm önöket, és nagyon örülök, hogy elfogadták a meghívásomat. Különleges alkalom ez a mai, mivel életem legfontosabb döntését hoztam meg, mielőtt erre sort kerítettem.

Nagyot sóhajtott, majd folytatta.

- Az elmúlt időben több olyan esemény is történt az életemben, ami arra készítetett, hogy elgondolkodjak bizonyos dolgokon. Mint önök is nagyon jól tudják, sokáig kiegyensúlyozott életet éltem. Komoly harc árán felküzdöttem magam a leggazdagabb emberek közé. Ez természetesen csak olyan pozitív emberek segítségével sikerült megvalósítani, akikkel hosszú ideje nagyon jó barátságban voltam. Közös erőfeszítések árán sikerült magunknak komoly hírnevet kivívni. Ebben a kellemes állapotban azonban minimális erőfeszítést igényelt a felmerülő problémák rendezése. Talán ez vezetett oda, hogy kezdtem egy kicsit könnyelműen venni a dolgokat. Azt hittem, hogy minden, amit akarok, azonnal megvalósul. Sajnos, figyelmen kívül hagytam a körülöttem lévő emberek, és a világ igényét. Úgy gondoltam, nincs semmi, és senki, aki megállíthat. Túlzásba vittem a dolgok feletti uralmat, és sokszor megmakacsoltam magam. Amit egyszer a fejembe vettem, azt minden áron meg akartam valósítani. Hasonló történt akkor is, amikor az unokaöcsémet meg akartam házasítani. Olyasmit próbáltam megvalósítani, ami messze a saját hatókörömn kívül esett. Most már tudom, hogy ott indítottam el azt a lavinát, ami miatt az életem minden területe hanyatlani kezdett. Tönkrement a családi életem, elmartam magamtól a legjobb barátaimat, és e kettő következménye lett aztán a vállalkozásaim bukása. Sok idő kellett nekem ahhoz, hogy mindezt felismerjem. Többször is megjelent a tudatomban a változtatást sürgető sugallat, de én továbbra is mereven ragaszkodtam az elavult nézeteimhez. Valósággal vonzottam magamhoz a negatív személyeket, eseményeket. Végül addig folytattam a szélmalomharcot, míg rájöttem, hogy ennek így semmi értelme. Elhatároztam, hogy végre változtatok a saját mentalitásomon, és rendbe teszem a dolgokat körülöttem. Első lépésként tisztáztam magamban azon tulajdonságaimat, melyek a világ törvényeivel ellentétesek. Kisöpörtem magamból azokat a negatív gondolatokat, melyek rossz irányba vittek, és károsan befolyásolták a döntéseimet. Tudom, hogy ez a folyamat még hosszú időt vesz igénybe, de legalább már elindultam abba az irányba, amely idővel kivezet ebből a szörnyű helyzetből. A következő lépésként úgy döntöttem, hogy a lehető legnagyobb nyilvánosság előtt bocsánatot kérek azoktól, akiket bármivel is megbántottam. Szánom, bánom bűneimet, amiért így viselkedtem velük. Remélem, megértik, csak most jutottam el a tudatosság eme pontjára. Csak hálás lehetek nekik, hogy ilyen tükröt tartottak elém, ami szembesített önmagammal, és elindított a fejlődés útján. Nagyon szépen megköszönöm a segítségüket. Ígérem, hogy ezentúl másképpen viszonyulok hozzájuk, és mindenkihez, elfogadom a kritikát, legyen az számomra kellemes, vagy kellemetlen. Most már tudom, hogy az emberi kapcsolatok a legfontosabbak az életben, és mindent meg kell tenni az ápolásukért.

Kérem önöket, adják át az üzenetemet a médián keresztül. Bízom benne, az újfajta gondolkodás helyrehozza a múlt ballépéseit, és újra barátokként üdvözölhetjük egymást. Mostantól kezdve mindenki előtt nyitva áll az ajtó. Kérem Leslie-t, az unokaöcsémet is, hogy jöjjön vissza hozzám, mert már nagyon hiányzik.

E bejelentés megjelent az összes fontosabb újságban, és tévécsatornán. Az emberek többsége helyeselte Lisa néni törekvését, amiért ily módon próbálja rendbe hozni a dolgokat. A következménye csak később érezte hatását, ugyanis a volt barátai még mindig kételkedtek benne. Jó reklámfogásnak tartották, hátha ezzel újra magához tudja őket csalogatni. Idővel aztán elismerték, a változás valóban bekövetkezett nála, és ő tényleg komolyan gondolta az elmondottakat. Viszont nekik is szükségük volt időre, hogy az új helyzetet át tudják gondolni, és ennek megfelelően reagáljanak rá.

- Értesítjük tisztelt utasainkat, hogy néhány perc múlva megkezdjük a leszállást a denveri repülőterre. Kérem, kapcsolják be a biztonsági öveket.

Leslie egyre izgatottabbá vált, ahogy közeledett a majdnem egy éves távollétének vége. Hamarosan magához ölelheti Samantha-t. A közös jövőjükkel kapcsolatban már mindent megtervezett, és előkészített. Távozása után Miamiban telepedett le, és szerencsére azonnal kapott állást. Egy ügyvédi irodánál alkalmazták, ahol nagyon gyorsan belejött a munkába. Minél előbb megnyugtató körülményt akart teremteni maga, és élete párja számára, ezért nagyon keményen dolgozott. A kiemelkedő munkája eredményeképpen néhány hónap múlva átcsábították az egyik legnagyobb ipari és kereskedelmi társasághoz jogi tanácsadónak, természetesen jóval magasabb fizetésért. Most már úgy érzi, sikerült az alapokat leraknia. Magabiztosan állhat a leendő menyasszonya elé.

- Most fél hat van, ha minden jól megy, hétre már Samantha-nál leszek - állapította meg magában. - Kíváncsi vagyok, mi történt azóta ebben a városban. Az újságokból olvasott hírek szerint hatalmas vihart kavart az eljegyzésünk meghiúsulása. Azt hiszem, sikerült elérni a célt, és néhány ember fejében megkondultak a harangok. Amint látom, Lisa néni is alaposan megváltozott. A minap olvastam a bejelentését az egyik napilapban. Rettentően elcsodálkoztam rajta, hogy egyáltalán meg merte tenni. Ezek szerint sikerült a tervem, és néhányan azok közül, akik alanyai voltak a mi játszmánknak, javítottak önmagukon. A nagynénémnek már régen megbocsátottam, és nekem is nagyon hiányzik. Ettől függetlenül mindenképpen ragaszkodom a nagy kínok árán megszerzett szabadságomhoz. Hamarosan megnősülök, ami szintén szükségessé teszi az önállóságot.

Remegést érzett a gyomrában. Hogyan fogja fogadni Samantha? Mit szól hozzá, amikor megkéri a kezét? Megannyi kérdés vár megválaszolásra az elkövetkezendő órákban, és napokban. A jövő hétre szabadságot kért, hogy legyen ideje mindent nyugodtan elrendezni.

Mire idáig jutott a gondolataiban a gép befutott a repülőtér egyik fogadó termináljához, és az utasok megkezdték a kiszállást. Leslie is készülődött.

Samantha vidáman várta a vacsorát Nick-vel. Már kezdett hiányozni neki a fiú társasága, hiszen majdnem egy hete, hogy utoljára találkoztak. Az édesanyja is örült a lánya jókedvének, de mellette azért figyelmeztette is, nehogy valami butaságot csináljon.

- Nagyon vigyázz magadra, lányom. Sose tudhatod, mit hoz a jövő.

- Igazad van édesanyám, ígérem, figyelek mindenre. Ahogy most mondod, és jobban odafigyelek a megérzéseimre, valami furcsa előérzet kavarg bennem. Amellett, hogy örülök a mai estének, valami más, elszomorító is érzek. Fogalmam sincs, mi lehet az, de elég határozottan ott motoszkál a szívemben. Köszönöm, hogy szóltál, majd résen leszek, jó?

- Próbáld a negatív hatásokat kiküszöbölni, és a lehetőségekhez képest érezd magad jól.

- Úgy lesz, megígérem. Tartom magam a Leslie iránt érzett szerelmemhez, és csak addig megyek el Nick-vel, amíg szabad.

Felöltözve, útra készen várta a fiú csejéjét.

Leslie kiszállt a repülőből, felvette a csomagjait, és a kijárat felé vette az irányt. Közben még arra is volt gondja, hogy virágot vegyen. Hatalmas csokrot készített Samantha-nak. Elégedetten nyugtázta az elkészült művet.

A kijáratnál beült egy taxiba, és megadta a címet. Izgatottan, dobogó szívvel figyelte az utat. Hét óra előtt öt perccel fordult be a taxi az ismerős utcába. A házak előtt sorban álltak az autók, így a sofőr az utca közepén állt meg. Leslie éppen fizetni akart, amikor megpillantotta a ház ajtaján kilépő Samantha-t. Felragyogott az arca. Oda akart kiáltani neki, de közben észrevette, amint egy másik férfi közelít feléje, két puszival üdvözl, és odavezeti egy másik autóhoz. Összeszorult szívvel nézte a jelenetet.

- Most mit gondoljak? - kérdezte magát. - Ebből csak egy dologra következtethetek, hogy életem párja más férfival jár. Biztos már régen elfelejtett, és keresett magának valakit. Mit tehetsz? Elfogadom a megváltoztathatatlant, és sok boldogságot kívánok nekik.

Jelezte a taxisofőrnek, hogy meggondolta magát, és inkább vigye őt gyorsan a Grand Hotelbe.

A taxis átlátva a helyzetet, csikorgó kerekekkel indult az új címre. Miközben a taxi elhaladt az autó mellett, amelybe Samantha éppen beszállt, Leslie fájdalmas pillantást vetett a lányra. Úgy tűnt, mintha egy pillanatra találkozott volna a tekintetük. Gyorsan elfordította a fejét, nehogy a lány felismerje.

- Tökkelütött hülye vagy, Leslie! - korholta szomorúan magát. - Én vagyok a hibás, amiért ez bekövetkezett. Túl sokáig vártam őt. Legalább egy telefönt megereszthettem volna, hogy értesítem a hollétekről, és biztosítsam az iránta érzett szerelmemről. Akkor elkerülhettem volna ezt a számomra megalázó esetet, és a közös jövőnk tervezése helyett mással tudtam volna foglalkozni. Csak most ismertem fel, hogy mindent előre el akartam rendezni, és kihagytam belőle őt. Biztos azt hitte, hogy végleg felszívódtam, és ezért keresett magának más férfit.

- Most már mindegy - sóhajtott egy nagyot. - Megszállok a szállodában, kipihenem az út fáradalmait, és visszarepülök Miamiába.

Samantha mosolyogva lépett ki a ház ajtaján. Csinosan felöltözött férfi várta. Megengedte, hogy puszt adjon neki, és odavezesse az autójához. Éppen beült, amikor egy taxira lett figyelmes. Nagy zajjal indult el, pont a házuk elöl. Arra pillantott, és nézte a benne ülő személyt. Csak nagyon rövid ideig látta, mégis úgy tűnt neki, mintha Leslie lett volna az.

- Á, biztos rosszul láttam! Ő kiszállt, és boldogan üdvözölt volna. Hiszen már olyan régen találkoztunk.

Aztán kételkedés, és szörnyű büntudat tört fel benne.

- Csakhogy ő éppen azt látta, amint kilépek az ajtón, és Nick kocsjába szállok be! Még ráadásul puszt is kaptam. Mit gondolhatott rólam? Ebben a helyzetben csak egyet. Mással járok. Pedig csak vacsorára vagyok hivatalos, a barátságom kívül semmi sincs köztem és Nick között. Milyen kegyetlen az élet, hogy éppen most kellett neki megjelenni. Pont egy félreérthető helyzet jött létre. Legalább felhívhatott volna telefonon, mielőtt idejön, hogy méltóan fogadhassam. Persze megértem őt, közel egyévi távollét után meglepetést akart nekem okozni.

Hát az sikerült. Most hogyan mászok ki ebből a slamasztikából? Mennyire erős benne a szerelem irántam, hogy meg tudom őt győzni a valóságról?

Nick azonnal észrevette rajta a gyors hangulatváltozást.

- Mi történt veled, az előbb még vidám voltál, most meg falfehér vagy?

- Láttad azt a taxit a ház előtt?

- Igen, éppen akkor érkezett, amikor csengettem neked.

- Szerintem Leslie ült benne. Láta amint közelítesz felém, üdvözölsz és odavezetsz a kocsidhoz. Ebből ő azt a következtetést vonhatta le, hogy mi együtt járunk.

- Biztos, hogy őt láttad?

- Csak egy pillanat volt az egész, ezért bizonytalan vagyok, de a szívem azt súgja, hogy ő volt.

- Nyugodj meg, akkor biztosan hamarosan jelentkezik.

- Ezek után már kételkedem benne. Te mit tennél hasonló helyzetben?

- Hát, fogalmam sincs. Ezen gondolkodni kellene.

- Mi lenne az első reakciód?

- Őszintén megvallva, mint férfi nekem is ez jutna először az eszembe.

- Na, látod! Bár Leslie nagyszerű jellemmel bír, mégis a hosszú távollét, és az eléggé félreérthető helyzet pont akkor, amikor megérkezett hozzám, együttesen benne is megrendíthette a bizalmat irántam.

- Ezt el tudom képzelni. Akkor most mit tegyünk?

- Teljes a káosz a fejemben, és a szívemben. Te mit javasolsz?

- Gondolom te is éhes vagy, és ezen a helyzeten egyelőre lehetetlen változtatni. Ezért azt ajánlom, menjünk el vacsorázni, és közben megpróbálunk kisütni valami okosat.

- Legyen.

Nick elvitte az általa kiválasztott hangulatos étterembe. Szótlanul ültek le a lefoglalt asztalhoz. Samantha rábízott mindent a fiúra, ő most képtelen volt választani az ajánlatból.

- Fogalmam sincs, most mihez kezdjek - törte meg a csendet a lány.

- Nézzük meg közelebbről a dolgot. Először is meg kell bizonyosodnunk arról, hogy tényleg ő volt-e.

- Azt meg hogyan csináljuk?

- Felhívjuk a repülőteret, és megtudakoljuk, volt-e ma ilyen nevű utasuk. Ugye az álmodban Miami-ról volt szó?

- Igen, azt hiszem.

- Ha valóban volt ilyen nevű utas, akkor biztosra vehetjük, hogy ő volt az. Ezután már csak meg kell keresnünk.

- Van valami ötleted, hogyan?

- Természetesen. Először is ki kell találnunk, hova mehetett. Valószínűleg ma még itt marad a városban, és csak holnap távozik.
  - Igazad lehet. Folytasd, kérlek!
  - Nos, szerinted hova mehetett aludni a városban? Van valakije itt, vagy szállodába mehetett?
  - Hát, ha jobban belegondolok, nincs senkije. Amellett vagyok, hogy inkább szállodába ment.
  - Akkor ebben egyetértünk. Ezek szerint a következő lépés megtudni, melyik szállodában szállt meg. Mi a véleményed, lehet, hogy visszament a mi hotelünkbe?
  - El tudom képzelni, bár ebben a lelkiállapotban lehet, hogy inkább másikat választ. Mindenesetre a dolgunk akkor a legkönnyebb, ha ott szállt meg. Hamar ki tudjuk deríteni, hogy mi a helyzet, hiszen te még ott dolgozol, és talán még engem is megismernek a kollégák.
  - Így van. Akkor azt javaslom, nyugodtan vacsorázzunk meg, és jóllakottan nekiállunk a keresésnek.
  - Benne vagyok, bár az enyhe túlzás, hogy ebben a helyzetben nyugodt tudjak lenni.
  - Márpedig meg kell tenned. Most pontosan arra van szükség. Légy türelmes, minden rendbe fog jönni, ígérem.
  - Nagyon rendes vagy, köszönöm szépen a segítségedet. Bár eléggé furcsa számomra, hogy miért az én társaságomat keresed. Sokszor gondolkodtam már rajta, hogy mi motiválhat téged. Tőlem csak barátságot kaphatsz, semmi többet.
  - Hidd el, nekem ez bőven elég. Rengeteget köszönhetek neked, sok mindenre megtanítottál. Lehet hogy számodra ez természetes, nekem viszont hatalmas előrelépést jelentett a veled folytatott számtalan beszélgetés. Úgy érzem, a veled töltött idő alatt eljutottam a saját lelki fejlődésem jóval magasabb szintjére, és már egyedül is képes vagyok megbirkózni az előttem álló feladatokkal. Ez kizárólag a te önzetlen szeretetteddel sikerült.
- Tudom, hogy a szerelmed már másé, és én ezt teljes mértékben tiszteletben is tartom - folytatta, miután nagyot sóhajtott. - Az igazat megvallva a mai estét arra akartam felhasználni, hogy tisztázzam az érzéseimet. A vacsora után akartam megvallani neked, hogy tiszta szívemből szeretlek. A mostani események viszont egyértelművé tették számomra, hogy te kizárólag Leslie-t szereted. Ezt természetesen megértem, és nincs bennem rossz érzés senki iránt. Ilyen az élet. Vannak dolgok, melyeket másképp akarunk mi emberek, és másképpen akarja a sors. Csak köszönetet mondhatok neked, amiért a közeledbe engedted. Bízom benne, hogy a későbbiekben is megmaradhatok neked, mint barát, akihez bármikor fordulhatsz, bármilyen gondod legyen is.
- Végül szeretnék nektek sok boldogságot kívánni. Tudom, hogy sikerülni fog a barátodat megtalálni, és rendezni vele a nézeteltéréseket. Ebben is maximálisan támaszkodhatsz rám. Örömmel segítek. Amit adsz, azt kapsz. Ezt a mondást tőled hallottam először, és nagyon megjegyeztem. Azóta ennek szellemében élek.
- Szóhoz sem jutok, olyan sok mindent hallottam tőled az elmúlt percekben - válaszolta Samantha.
  - Tudom, hogy most teljesen zavart vagy, és meglepszem azzal, hogy ma együtt vacsorázzunk, és utána azonnal megkeressük Leslie-t.
  - Örökké hálás leszek Istennek, hogy téged mellém irányított. Én is nagyon sokat köszönhetek neked. Az meg különösen felemelő érzés számomra, hogy az irántam érzett beteljesületlen szerelmed ellenére segítesz a boldogságomat megtalálni.

- Most, hogy mindketten kifejeztük nagyrabecsülésünket a másik iránt, álljunk neki a vacsorának, még a végén elhül.
- Akkor jó étvágyat kívánok neked!
- Köszönöm szépen, viszont kívánom!

Leslie belépett a hotel ajtaján, ahol korábban sok szép élményben részesült. Mindenről Samantha jutott eszébe, ami még fokozta letargikus hangulatát.

- Jó estét kívánok, uram! - szólt rá a londiner.
- Köszönöm szépen, viszont kívánom! - válaszolt automatikusan, miközben ránézett a férfire.
- Nagyon rendes öntől, hogy visszatért a szállodánkba. Kívánom, hogy érezze jól magát nálunk.
- Várjon csak, ugye ön volt az, aki segített nekem a szobalány címét megszerezni?
- Igen én vagyok. Azonnal megismertem, hiszen az ön nagylelkűsége segített a családomnak egyenesbe jönni.
- Örülök, hogy tehettem valamit. Én is sokat köszönhetek önnek. Tudja mit, gyorsan bejelentkezem, és meghívom önt egy kis beszélgetésre. Kíváncsi vagyok mi történt itt azon a bizonyos estén, és természetesen utána. Az ön szájából szeretném hallani a történeteket.
- Megtisztel uram. Tíz órakor végzek, utána lehetséges!
- Rendben van, akkor találkozunk a bárban tíz után pár perccel.

Nick és Samantha a vacsora után felhívta a repülőteret, és izgatottan vártak a válaszra. Pár perc múlva a vonal másik végéről kedvező hírt közöltek, miszerint ma éppen jött egy ilyen nevű úriember Miamiból, és háromnegyed hatkor szállt le a repülőgépe.

- Az első játszmat megnyertük! - tudatta az újságot a lánnyal Nick. - Tényleg Leslie volt az, akit láttál!
- Akkor ez azt jelenti, hogy tovább kell keresnünk. Vegyük sorra az összes szállodát a városban, és kérdezzük meg őket, náluk szállt-e meg. Valószínűleg messze elkerülte a mi szállodánkat, úgyhogy azt ki is húzhatjuk a listából.
- Véleményem szerint viszont elég csak a jobb szállodákat felhívni.
- Igazad van, de annyi pénze biztos van, hogy legalább egy három csillagos szállodában vegyen ki szobát.

A telefonkönyvet felhasználva végigmentek az összes három és négycsillagos hotelen. Minden próbálkozásuk eredménytelen maradt. Végül rászánták magukat arra, hogy sorra vegyék az ötcsillagosokat is. Hiába, Leslie-t elnyelte a föld.

- Az utolsó esélynek mégiscsak a saját szállodánk maradt.
- Akkor ennek én járok utána - határozta el Samantha.

- Halló, Grand Hotel? Itt Samantha Rey beszél.
  - Szia Samantha, Ronald vagyok, a recepció. Milyen kellemes meglepetés! Hogyhogy ilyen későn telefonálsz? Segíthetek valamiben?
  - Szia Ronald. Egy fontos ügyben érdeklődöm. Keresünk egy bizonyos Leslie Curtis nevű férfit. Meg tudnád nézni, hogy bejelentkezett-e ma este hozzátok? Előre is nagyon szépen megköszönöm a segítségedet.
  - Várj egy pillanatot, azonnal utánanézek.
- Pár perc eltelte után Ronald hangja újra megjelent a kagylóban.
- Van ilyen nevű vendégünk, csak egy napra kért szállást. Szükséged van még más információra is?
  - Köszönöm szépen, ennyi elég. Nagyon sokat segítettél. Majd valamivel meghálálom ezt neked.
  - Örülök, hogy tehettem valamit érted. Minden jót, a legközelebbi viszont látás reményében most búcsúszom, mert közben jöttek új vendégek. Szia!
  - Lehet, hogy hamarabb lesz, mint azt te gondolod - mondta volna, de arra már Ronald letette.

Samantha arcán az öröm, és a gondterheltség egyszerre ült ki. Könnyes szemmel tudatta a hírt Nick-kel.

- Leslie a szállodában van.
- Nagyszerű! A keresésünk nagy nehézségek árán, de végül eredményt hozott. Akkor most döntsük el, mit tegyünk.
- Minél előbb tisztáznunk kell ezt a helyzetet. Menjünk be a szállodába és keressük meg őt.
- Legyen úgy, ahogy te akarod. Szerintem is ez a legjobb megoldás.
- Várjunk csak, támadt egy nagyszerű ötletem! Szólni kellene Gina-nak is, közösen talán könnyebb lesz Leslie-t megtalálni, és meggyőzni az igazságról.
- Igazad van, akkor hívd fel, és beszélj meg velem!

Samantha a telefonban röviden tájékoztatta Gina-t a fejleményekről. Megegyeztek abban, hogy a szálloda előtt találkoznak, és megszervezik a keresést.

Leslie kissé felszabadultabban intézte el a szobafoglalással kapcsolatos formákat.

- Végre egy ismerős, aki valós információ birtokában van. Lepihenek egy kicsit, hogy friss legyenek a beszélgetés alatt - döntötte el magában.

Felment a szobájába, lefürdött, majd az ágyra fekve átgondolta az eseményeket. Csalódott volt, egészen másképp képzelte el a mai napot. A szíve is majd kiugrott a helyéből, amikor újra felidézte magában a lány háza előtt történeteket. Mit tehetne, hiszen egyértelműen egy másik férfival látta őt. Csinosan felöltözve lépett ki az ajtón, és vidáman, mosolyogva köszönt a hódolójának. Még pusztit is adott neki, ami eléggé közeli kapcsolatot tételez fel vele. Rokonáról nincs tudomása, tehát marad az udvarló státusz. El kell fogadni a megváltoztathatatlant. Ezek szerint Samantha teljesen elfelejtette őt. Talán ha odamenne a lányhoz, sikerülne valamit

elérnie. Ez viszont ellenkezik az elveivel. Ha már egyszer másé lett, nincs értelme harcolni érte. Ennek így kellett lennie. Le kell szűrni belőle a tapasztalatokat, és más lány után kell nézni.

Eddig jutott a gondolataiban, amikor elszunnyadt. Tíz előtt hat perccel ébredt fel. Álmában Samantha-ért harcolt, és végül ő győzött. Kissé megnyugodva kelt fel az ágyból. Rendbe szedte magát, és lassú léptekkel lesétált a bárba. A londiner is éppen akkor lépett be. Kerestek maguknak egy nyugodt helyet. Leslie italt rendelt mindkettőjük számára, majd beszélgetni kezdtek.

- Még be sem mutatkoztunk egymásnak. Leslie Curtis vagyok.

- Thomas Black.

- Bár én vagyok a fiatalabb, mégis megkérhetném, hogy tegeződjünk? Megtisztelne vele.

- Természetesen.

- Köszönöm szépen, hogy elfogadtad a meghívásomat. Ígérem, csak néhány percre foglallak le.

- Van időm. Felhívtam a feleségemet, és mondtam neki, hogy egy kicsit később megyek haza. Nyugodtan beszélgethetünk.

- Csak azt szeretném tudni mi is történt azután, hogy kijelentkeztem a szállodából.

- Hát elég nagy botrány kerekedett ki belőle, ami szerencsére gyorsan elült. Én csak azt tudom elmondani, amit hallottam. Itt azért vannak megbízható, és jól informált emberek, akiktől meg lehetett szerezni az információkat.

- Mi történt a menyasszonnyal?

- Gina Rockefellerről annyit tudok, hogy az anyja felpofozta, de aztán az apja mellállt, és leállította a feleségét. Úgy tudom, Mrs. Rockefeller minden döntésből kizárták, és később távozott a birtokról is.

- Ez aztán a jó hír!

- A lánnyal kapcsolatban annyit tudok, hogy most a régi barátjával jár, és hamarosan összeházasodnak. Az apja teljesen megváltozott. Sokkal határozottabb lett, és a lányával is többet törődik.

- Mi történt a nagynénémmel?

- Azt hiszem gyorsan lelépett, és mostanában csak a botrányairól hallani.

- Ezt én is tudom, a médiában sok mindent láttam. Mit tudsz Samantha Rey-ről?

- Arról a lányról beszélsz, akinek az adatait kérted tőlem?

- Igen.

- Ha jól tudom, a botrány előtt már kirúgták.

- Akkor még én is itt voltam. Mi lett vele azután?

- Az eset után néhány nappal Gina utasítására visszavették, ráadásul még jutalmat is kapott.

- Hát itt sok minden megváltozott!

- Így van. Teljesen más a légkör, sokkal nyitottabbak az emberek, és minden jobban működik. Ha jól tudom a múlt héten dolgozott itt utoljára, az édesanyja ugyanis azóta felépült.

- Van barátja?

- Ebben csak a szóbeszédre tudok hagyatkozni. Annyit hallottam, hogy mostanában van egy kolléga, valami pénzügyi vezető, akivel állandóan együtt ebédelnek.

- Ezek szerint elképzelhető, hogy csak barátok? - dobbant egy nagyot Leslie szíve az izgalomtól.

- Lehetséges. Az információm szerint nincs köztük semmi. Persze attól még lehet, csak itt senki sem tud biztosat.

- Hogy néz ki az a pénzügyi vezető?

- Éppen itt jön, nézd meg magad!

Leslie döbbsen fordult hátra. Meglátta Samantha-t, Gina-t, és John-t azzal a férfival, akivel a ház előtt találkozott.

- Jó estét kívánunk! Megengedik, hogy csatlakozzunk a társaságukhoz? - kérdezte Nick.

- Természetesen, foglaljanak helyet! - hebegett Leslie.

Síri csendben ültek egymás mellett. Egymást méregették, vajon ki mire gondol. Közben Thomas illedelmesen megköszönte a beszélgetést, és távozott.

Végül Gina törte meg a csendet.

- Kedves Leslie! Egy kicsit másképp képzeltek el ezt a találkozást veled, hiszen oly sokáig voltál távol tőlünk. Bízunk benne, hogy valamilyen formában tudatod velünk, mi történt azóta veled. Sajnos ez elmaradt, így hát reménykedtünk, jól vagy, és előbb utóbb jelentkezel. Az elmúlt időben rengeteg dolog megváltozott, és ez mind a te érdemed. Az új életünket köszönhetjük neked, és mindannyiunknak nagyon hiányoztál, főleg Samantha-nak. Hetente találkozunk egymással, olyankor mindig téged emleget. Nagyon szeret téged, már alig várja, hogy magához öleljen. Meglepődtem, amikor ma este felhívott, mert látott téged, csak hogy te szó nélkül faképnél hagytad. Azonnal kétségbe esett. Azt hitte, örökre felszívódsz, hiszen a helyzet, amiben láttad, kétségtelenül félreérthető. Megkért engem, hogy segíts téged megtalálni, és nyugtassalak meg, te vagy az egyetlen, akivel szeretné az életét leélni. Nick-nek köszönheti, hogy képes volt elviselni a hiányodat. Éppen mára beszéltek meg egy vacsorát, amikor a semmiből egyszer csak előbukkantál.

- Ez pontosan így van - vette át a szót Nick. - Nagyon jól esett, amikor a bizalmába fogadott, és kitárta előttem a szívét és a lelkét. Próbáltam enyhíteni a hiányodat, és emellett sokat tanultam tőle. Az igazat megvallva irigyellek, amiért téged választott, de ettől függetlenül azt kívánom nektek, legyetek egymással boldogok.

Leslie még mindig szótlánul nézte a körülötte ülőket. Teljesen érthető és elfogadható volt számára, amit hallott. Végül is már Thomas is megingatta abban a hitében, hogy Samantha mással jár. Így a mostani helyzetet már készpénznek vette. Leginkább azon csodálkozott, hogy ilyen nagyszerű barátai vannak, akik a szívükön viselik a sorsát, és önzetlenül megtesznek mindent a boldogsága érdekében.

- Felemelő érzés számomra, hogy ekkorát változott a világ, amióta itthagytam. Szívem repes az örömtől, hogy segíthettem nektek. Higgyétek el, nekem is nagyon nehéz volt elviselni ezt az időszakot. Állandóan azon járt az eszem, vajon mi lehet veletek? Legszívesebben naponta telefonáltam volna. Több oka is volt annak, amiért ezt az ötletet elvettem. Meg akartam mutatni magamnak, a nagynénémnek, és főleg Samantha-nak, hogy képes vagyok a saját lábamra állni, és biztos egzisztenciát tudok teremteni. A másik ok a nagynéném volt. El

akartam kerülni, hogy idő előtt rám találjon. Ismerve a módszereit, bármit el tudtam róla képzelni, csak hogy a közelemben férközzön. A harmadik ok pedig Samantha volt. Meg akartam tudni, hogy képes vagyok-e nélküle élni, és más nők közeledését vissza tudom-e utasítani. Ebben természetesen az is benne van, hogy az ő szerelme is próbára lett téve. Ha még ennyi idő után is engem szeret, akkor biztosan boldogok leszünk. Utólag már rájöttem, hogy ezen okok ellenére már előbb is jelentkezhettem volna. Hibáztam, és ezért most szeretnék mindenkitől bocsánatot kérni. Szerencsére most már vége a szenvedésnek. Annyira szeretem Samantha-t, hogy azt el sem tudom mondani. Minden, amit eddig tettem kizárólag azért volt, hogy megteremtsem a feltételeket ahhoz, hogy ünnepélyesen megkérhessem a kezét az édesanyjától.

- Ez aztán a nagyszerű csattanó! - ujjongott Gina. - Akkor itt az ideje, hogy elfelejtsetek minden bánatot, melyet egymásnak okoztatok, és végre megöleljétek egymást.

Samantha és Leslie örömkönnyeik kíséretében borultak egymás vállára. Olyan szorosan ölelték egymást, ahogy csak lehetett. A többiek elérzékenyülve nézték őket. Gina megfogta John kezét, és erősen megszorította. Erre a fiú odafordult hozzá, és hosszú csókkal tudatta vele az érzéseit.

Nick látva, hogy az ő küldetése itt lejárt némán elbúcsúzott tőlük és távozott. A személyzet közben száj tátva figyelte őket. Meghatódtak attól a hatalmas boldogságtól, mely róluk sugárzott. Magukban ők is felidéztek a szerelem édes érzését, és újra átélték az első találkozást a barátjukkal.

Miután a szerelmesek visszaültek a helyükre, hosszas beszélgetésbe kezdtek. Órákon át folyt az eszmecsere. Sorban elmesélték a velük történeteket, így osztva meg egymással az élményeket és a tapasztalatokat. Már szombat reggel egy óra volt, amikor Gina és John jelezték, nekik még ma lóversenyre kell menniük, és előtte azért szeretnének egy kicsit pihenni. Boldogan váltak el egymástól. Megegyeztek abban, hogy holnap a Rockefeller birtokon találkoznak, és együtt ebédelnek. Gina kihangsúlyozta, hogy Mary-t is feltétlenül hozzák magukkal.

Samantha és Leslie magára maradt.

- Itt az ideje, hogy mi is lepihenjünk - szólalt meg Leslie. - Mi a véleményed róla?

- Az igaz, hogy már igencsak benne vagyunk az éjszakában, de én még frissnek érzem magam.

- Ebben akkor közös nevezőn vagyunk. Annyira feltöltődtem, hogy akár még el tudnék veled menni valahová szórakozni.

- Ezt vegyem felkérésnek?

- Veheted annak, csak arra voltam kíváncsi, benne vagy-e. Akkor mehetünk?

- Nem.

- Miért? - vont a szemöldökét Leslie.

- Először el kell intéznünk egy telefont.

- Kit akarsz felhívni? Ilyenkor már mindenki alszik.

- Az édesanyámat. Már túl késő van, és lehet, hogy aggódik értem.

- Ha csak ez az akadály, akkor meg vagyok nyugodva. Azt hittem, valami kifogásod van ellenem, és emiatt utasítottál el - viccelt Leslie.

- Jó hogy mondod, még addig gondolkodom rajta - füllentett Samantha.
- Halló, Rey lakás! - hallatszott egy álmos hang a telefonban.
- Szia, én vagyok, Samantha!
- Hol vagy, lányom? Egyáltalán mennyi az idő? Közben én már lefeküdtem, és el is aludtam.
- Azt hiszem, reggel fél kettő körül lehet. A szállodában vagyok a vőlegényemmel.
- Ez már azért mégiscsak túlzás! Mit csináltok ott ilyen sokáig? Nick megkérte a kezéd?
- Nick már régen hazament.
- Akkor meg kivel vagy?
- Leslie-vel.
- Mit beszélsz? Hogy került ő oda?
- Hát ezt elég nehéz lenne a telefonban elmagyaráznom. Most csak azért hívtalak, hogy értesítselek. Biztonságban vagyok, nyugodtan aludhatsz, majd valamikor hazaérek.
- Örülök neki lányom, hogy Leslie ott van melletted. Akkor éreztétek jól magatokat, és várlak haza!
- Köszönöm szépen, akkor további jó éjszakát.

Leslie alkalmi ruhát vett magára, majd a város egyetlen késő éjszakáig nyitva tartó bárjába mentek. A több szintes épületkomplexumban minden korosztály megtalálhatta a saját igényét kielégítő szórakozási lehetőséget. A diszkóban pezsgő hangulat ragadta magával őket. Annyira jól érezték magukat, hogy szinte kifulladásig ropták a táncot. Kis pihenő után átsétáltak a báli hangulatot idéző terembe is. A keringő és a hozzá hasonló számok újra lendületbe hozták őket. A lassú, érzelmes számoknál szorosan egymáshoz simulva önfeledten táncoltak. Végül reggel hat óra körül értek vissza a szállodába.

- El is felejtettem önt hazakísérni! - tette magát Leslie.
- Hát ez a legnagyobb illetlenség egy férfi részéről! Még szerencse, hogy független vagyok. Az ilyesmi számomra válóok lenne.
- Esetleg, engesztelésül felajánlhatnám a szobámat kedves kisasszony? Én addig kint alszom a folyosón.
- Ha jól belegondolok, egész jó ajánlat. Azt hiszem, elfogadom. Már úgyis elég fáradt vagyok ahhoz, hogy most hazamenjek.
- Megtisztel, hölgyem. Remélem, azért annyit megenged, hogy megmosakodjak, és úgy feküdjek le?
- Minek magának mosakodni, a folyosón úgyis koszos lesz.
- Majd szólok a szobalánynak, hogy azonnal mosson fel.
- Tudhatná, hogy ilyenkor nincs senki, aki tudna önnek ebben segíteni.
- Ha ez így van, akkor azonnal kijelentkezem, és keresek egy rendesebb szállodát.

Nagyot nevettek az előbbi párbeszéden, majd kéz a kézben mentek fel a szobába. Gyorsan megmosakodtak, és egymás mellé feküdtek az ágyba.

- Most jut eszembe, hogy nincs is pizsamám. Mit fogok most felvenni? - folytatta a viccelődést Samantha.
- Azt hiszem, kivételesen a rendelkezésére tudom bocsátani az enyémet.
- Kinek kell a magáé! A sajátomat akarom!
- Akkor legyen olyan kedves, és ugorjon haza érte!
- Mit képzelsz? Ön akarta, hogy itt aludjak, hát gondoskodjon róla maga!
- Minek egyáltalán magának a pizsama? Úgyis nagyon meleg mostanában az éjszakák. Aludjon inkább meztelenül!
- Látom, maga semmit sem hajlandó tenni ebben az ügyben.
- Várjon csak! Támadt egy nagyszerű ötletem. Hunyja be a szemét, és figyeljen. Azonnal megoldom ezt az egyszerű problémát.

Szenvedélyes csókkal zárta le a „vitát”. Teljesen átadták magukat a szerelem édes érzésének. Régóta vágytak már a másik érintésére, és ez még jobban növelte bennük a vágyat. Leslie izgató csókokkal borította a lány arcát, nyakát, bőrét. Annyira kívánták egymást, hogy az előjáték feleslegessé is vált.

- Voltál már egyáltalán fiúval? - kérdezte a lányt.
- Még szűz vagyok, ha erre gondolsz.
- Egyetlenem, akkor lehetek én az, aki ezt az állapotot megszünteti nálad?
- Lehetsz.
- Nagyon szépen köszönöm a bizalmadat. Ígérem, óvatos leszek.

Samantha annyira nyitott volt a fiú felé, hogy a szüzességének elvesztésénél keletkező fájdalmat elnyomta a benne feltörő kéj édes érzése. Leslie igazi férfihoz méltóan elégitette ki a lány minden kívánságát. Finom mozdulatokkal közelítettek a beteljesülés, az egyé válás elsöprő érzése felé. A mozgásuk kezdett ritmikussá, harmonikussá válni. Mindketten arra törekedtek, hogy a másik is élvezze az együttlétet. Adni akartak, hogy aztán kaphassanak, ami még erősebbé tette a köztük már kialakult összhangot. Ez végül az aktus csúcspontján mindegyiküknél az egész testre kiterjedő orgazmusban nyilvánult meg.

11. fejezet

Lisa néni egyre inkább kétségbeesett. Már régen megjelent a nyilatkozata a médiában, ennek ellenére Leslie azóta sem jelentkezett nála.

- Az is lehet hogy teljesen elfelejtett! Ezt nagyon is el tudom képzelni róla. Nehezen bocsátja meg nekem, amiért korlátozni akartam a szabadságában. Tökéletesen igaza van! Az egyik könyvben viszont éppen a megbocsátás fontosságáról olvastam. Ami megtörtént, az megtörtént, a múlton már lehetetlen változtatni. Engedjük el a haragot, és a gyűlöletet. Bocsássunk meg mindenkinek, bárki bármit is vétett ellenünk. Mi pedig oldjuk fel magunkban a büntudatot. Tudnunk kell, hogy mindenki, magunkat is beleértve az adott pillanatban a tudásának, és képességeinek a maximumával rendelkezik, és ennek megfelelően cselekszik. Ha többet tudna, biztos másképp viszonyult volna a helyzethez. Ugyanúgy igaz ez akkor is, ha most tekintünk vissza a múltra. Azóta már jóval több tapasztalattal rendelkezünk, és egy hasonló eset előfordulásakor biztosan másképpen viselkednénk, mint ahogy azt akkor tettük.

Némi gondolkodás után döntő elhatározásra jutott.

- Biztos arra vár, hogy én tegyem meg az első lépést. De hogyan? Bár tudnám hova ment! Azt hiszem az lesz a legjobb, ha én keresem meg őt, és személyesen kérek tőle bocsánatot. Így lesz lehetőségünk megbeszélni a dolgokat, egyeztetni az álláspontunkat, és közös nevezőre tudunk jutni.

Másnap felhívta azt a magánnyomozót, aki a múltkor is segített neki, és magához hívatta.

- Újabb megbízásom lenne a maga számára.

- Rendelkezzék velem, asszonyom! - válaszolta Frank Slouter.

- Most az unokaöcsémet kell megkeresnie. A denveri botrány óta ismeretlen helyen tartózkodik, és én szeretném megtalálni, hogy beszélni tudjak vele.

- Milyen információra van szüksége?

- Először is a címére, telefonszámára, munkahelyére.

- El tudná részletesen mondani az utolsó eseményeket, amikor látta, kérem?

- Hogyne. Az eljegyzés estéjén, a bálon láttam utoljára. Mint tudja, ő még ott lakott a szállodában, amikor az eset történt. Az összeveszésünk után kijelentkezett a szállodából, és eltűnt.

- Értem.

- A szolgálatait természetesen busásan megfizetem, a költségeit fedezem, bármennyi is legyen az.

- Rendben van.

- Talán azon a szobalányon keresztül el tud jutni hozzá, akit akkoriban figyelt.

- Köszönöm az ötletet, ezt a eshetőséget is megvizsgálom. Akkor én most mennék. Ha megtudok valamit, azonnal jelentkezem.

- Azért arra figyeljen, hogy senki se fogjon gyanút. Szeretném elkerülni a további bonyodalmakat.

- Ígérem, minden óvintézkedést megteszek.
- Nagyon szépen köszönöm a segítségét!
- Részemről a megtiszteltetés!

Leslie ébredt fel elsőnek. Óvatosan nyitotta ki a szemét. Vakító napsütés szűrődött be az ablakon. Csodálatosan érezte magát. Mellette szendereg élete párja, szorosán hozzásimulva. Arca a mellkasán, teste félig ráborulva az övére, bal lába az ő két lába között pihen, kezével pedig átöleli a felsőtestét. Hallatlan nagy boldogság ilyen helyzetben lenni. Órákig el tudná ezt viselni.

Mozdulatlan maradt, hagyta a lányt tovább aludni. Közben újra végiggondolta az eseményeket. Olyan erős hatást váltott ki benne, ami kezdte a vágyát felfelé korbácsolni. Az élmények felidézése egy újabb fizikai reakciót is kiváltott. Nyugalomra intette magát, helyette inkább élvezte ezt az idilli állapotot. Elmélyülten vizsgálta a lány arcát, szép, selymes haját, bőrének puhaságát, bársonyosságát. Mindig is ilyen lányra vágyott. Testileg, lelkileg, és szellemileg egyaránt tökéletes. Jó vele viccelődni, emellett komoly dolgokról is egyenrangúan lehet vele beszélgetni. Teljesen nyitott feléje, ami miatt a filozófiai kérdésekről is elmélyülten tudnak eszmecserét folytatni. A kettejükéből adódó különbségek pedig még érdekesebbé teszik az életet. Az együttélés alatt majd kiderül, hogyan tudnak közös nevezőre jutni ezekben a kérdésekben. Ha megvan mindkettejükben az a képesség, elfogulatlanul meghallgatni és megismerni a másik álláspontját, majd objektíven dönten, akkor komolyabb veszekedések nélkül élhetik le együtt az életet. Ha megértők vagyunk a társunk problémái iránt, akkor mi is elvárhatjuk, hogy ő is ilyen legyen a miénk felé. Egymásnak segítve sokkal könnyebben tudjuk rendezni a nézeteltéréseket. A másik feltétel nélküli elfogadása és a teljes nyitottság egyre közelebb viszi a házastársakat egymáshoz, ami egyébiránt a mélyebb szintű önmegismeréshez is vezet. Ez pedig nagy szó. A mai világban ennek pont az ellenkezője igaz. Az emberek többsége képtelen odafigyelni a másakra, teljesen közömbös a párja érzései, gondolatai, és véleményei iránt. Önzöek, zárkóztak, és emellett még ráadásul felületesek is. A legkisebb nézeteltérést is súlyos csapásként fogják fel, és azonnal a válasra gondolnak, mint egyetlen megoldás. Pedig az életnek pontosan arról kellene szólnia, hogy miként tudunk más eszméket megvizsgálni, befogadni, és ennek hatására változtatni a hozzáállásunkon. A házasság éppen azért jön létre, hogy az emberek olyan problémákat állíthassanak maguk elé, amit csak ezen az intézményen keresztül van lehetőség létrehozni. Ez teszi lehetővé mindkettejüknél, hogy megtanulják a saját érdekeiket félretéve a közösség érdekeit szem előtt tartani, és annak megfelelően tevékenykedni. Igazából ez a célja az emberi létnek. Az elkülönültség állapotából eljutni az egység állapotába. Felismerni, hogy mindannyian egyek vagyunk. Hatalmas tudással rendelkező lények vagyunk, és életünknek egyetlen célja van, visszaemlékezni erre a tudásra. Szövetséget kötöttünk a teremtővel, amely arról szól, hogy ismerjük meg önmagunkat, és tapasztaljuk meg képességeinket, azaz megnyilvánulásainkat. Így felismerhetjük, hogy milyen csodálatos adottságokkal rendelkezünk, és a feltétel nélküli szeretet is állandóan bennünk van, csak meg kell engednünk magunknak, hogy érvényesülhessen.

Idáig jutott a gondolataiban, amikor Samantha ébredezni kezdett. Leslie megvárta, míg teljesen felébred.

- Csodálatosan szép jó napot kívánok, kedvesem! - üdvözölte a lányt, majd finoman szájon csókolta.
- Csak álmodom, vagy ez tényleg a valóság? Itt fekszem veled, és nagyon boldog vagyok.

- Ez a valóság. Vége minden szenvedésnek, melyet egymásnak okoztunk.
- Ennek igazán örülök. Hány óra lehet?
- Fogalmam sincs, szerintem már délután van, annyira erősen süt be a nap a szobába. Arra viszont képtelen vagyok, hogy ilyen kicsiség kedvéért feladjam ezt a kellemes állapotot. Egyetlen lehetőség nyílik rá, ha sűrű bocsánatkérések közepette megkérsz rá, hogy nézzem meg.
- Bocsánat, bocsánat, bocsánat. Megkérhetném az urat, nézze meg, mennyi az idő? Ha végzett a feladattal, azonnal térjen vissza a kiindulási helyére!
- Igenis, kedves kisasszony! Kérését azonnal végrehajtom!
- Négy óra múlt hat perccel - jelentette, miután visszafeküdt a lány mellé.
- Rendben van uram, a feladatot maradéktalanul teljesítette! Ez jutalmat érdemel.

Samantha szorosán átölelte a fiút, és szenvedélyes csókkal ajándékozta meg. Leslie viszonzta a kedvességét. Ismét feltört bennük a vágy, kielégíteni a másik minden kívánságát.

Sokáig élvezték egymás testét, ami végül újra a csúcra juttatta őket. Eggyé váltak testben, és lélekben. Megint megtapasztalták a teljes nyitottság csodálatos adományát, ezt az őrzítő szerelmet.

- Azt hiszem, itt az ideje harapni valamit - szólalt meg Samantha nagy sokára.
- Tökéletesen igazad van. Mit javasolsz?
- Szerintem hívjuk fel az édesanyámat, és jelentkezzünk be nála vacsorára. Mi a véleményed róla?
- Jól hangzik. Akkor megkérem a kedves kisasszonyt, hogy vegye fel a telefont, és intézze el ezt az egyszerű feladatot.
- Igenis, uram. Kérése számomra parancs.
- Halló, itt Samantha beszél!
- Szervusz kislányom! De jó, hogy hallom a hangodat. Hol vagy most?
- A szállodában, Leslie-vel.
- Akkor meg vagyok nyugodva. Már alig várom, hogy találkozhassak vele, és megköszönjem, hogy segített meggyógyulnom.
- Azt hiszem hamarosan lesz rá lehetőség. Éppen azért hívtunk, hogy bejelentkezzünk hozzád vacsorára. Van rá lehetőség?
- Természetesen. Nagyon finom ebédet főztem nektek, de hiába vártam rátok. Pedig mellette még egy kis meglepetést is tartogattam számotokra. Most már mindegy. Mire értek ide?
- Várj egy kicsit, megbeszélem Leslie-vel.
- Mire tudunk elkészülni? - fordult hozzá.
- Hát ez elsősorban rajtad múlik. Szerintem fél hétre ott lehetünk - válaszolta a fiú.
- Édesanyám, úgy fél hét körül ott leszünk, jó?

- Nagyszerű. Akkor igyekezzetek! Várlak benneteket!

- Köszönjük szépen, sietünk. Szia!

- Most jut eszembe, nincs is ruhám, amit felvehetnék - viccelődött Samantha.

- Nekem jó vagy így is!

- Azt elhiszem. Az utcára azonban csak felöltözve vagyok hajlandó kimenni.

- Na jó, akkor uzsgyi ki az ágyból, és mars mosakodni. Addig én elintézem ezt a pitiáner dolgot.

Míg a lány mosakodott, addig Leslie lefutott a szálloda alagsorába, és egy teljes női öltözettel tért vissza. Mire Samantha végzett a fürdéssel, a ruhaneműk már ott díszeltek az ágyon a lány legnagyobb döbbenetére. Nagyon meghatotta ez a figyelmesség.

- Ez csodálatos, drágám! Fantasztikus vagy! - kiáltott feltörő örömmel.

- Remélem, kisasszony, elégedett az ízlésemmel? - kíváncsiskodott Leslie.

- Tökéletesen - válaszolta a lány és csókkal viszonzta a fiú szeretetét.

Míg Leslie mosakodott Samantha fel is próbálta a ruhát. Fantasztikusan állt rajta. Megnézte magát a tükörben, és elégedetten nyugtázta az eredményt. Ennyi kedvességet már régen kapott, mint amennyit a fiútól. Szinte olvas a gondolataiban, és minden fenntartás nélkül teszi azt, ami a másikat kielégíti. Szolgaként viselkedik, emellett pedig hatalmas önbizalommal és alázattal rendelkezik. Nick is nagyon jó ember, de ez a fajta mentalitás még hiányzik belőle. Ezért is maradt meg Leslie mellett, és ezért várt rá oly sok hónapon keresztül. Ilyen férfi csak egy van a világon, aki ennyire illik hozzá. Rengeteg közös vonással rendelkeznek, és a különbségek pont azokon a területeken jelentkeznek, ahol van még mit javítani a jellemükön.

Közben Leslie is elkészült, és divatos öltönyben jelent meg a lány előtt. Kölsönösen mustrálták egymást, majd a dicséreteket követően kéz a kézben léptek ki a szoba ajtaján.

- Most jut eszembe, már régen ki kellett volna jelentkeznem a szobából. Ezennel földönfutóvá váltam.

- Ezen a komoly gondon talán tudok segíteni. Azt javaslom, ma még aludjon itt, és holnaptól megosztom az ágyamat önnel. Meg van az úr elégedve az ötletemmel?

- El vagyok ragadtatva. Ez a fajta kreativitás felülmúlja a legtitkosabb vágyaimat is.

- Akkor megegyeztünk. A recepción majd én elintézem a formásokat. Most viszont itt az ideje, hogy siessünk, mert az édesanyám már türelmetlenül vár minket.

- Igenis, amíg ön elrendezi a dolgot, én hívok egy taxit.

- Csak egy perc távollétet engedélyezek, különben büntetést kell kiszabnom önre.

- Igyekezni fogok, kedves kisasszony.

Mire mindketten elintézték a maguk feladatát, a taxi előállt. Leslie-nek még arra is volt gondja, hogy egy csokor virágot vásároljon Mary-nek. Izgatottan várták a találkozót.

Samantha édesanyja szívélyesen fogadta őket.

- Jaj, de örülök, hogy látlak benneteket! Annak meg különösen, hogy végre te is előkerültél - fordult Leslie felé.

- Én is boldog vagyok, hogy itt lehetek - reagált a fiú, miközben átnyújtotta a virágcsokrot. - Rendkívül nehéz volt kibírnom ezt az időszakot. Állandóan ti jártatok az eszemben. Éjjel nappal azon voltam, hogy minél előbb rendbe tehessem magam körül a dolgokat, és visszatérhessek hozzátok.

- Remélem, most már örökre velünk maradsz?

- Hát ez még megbeszélés tárgya kell, hogy legyen. Számomra az lenne maga a boldogság.

- Hát akkor azt javaslom, vacsorázzunk meg, és aztán megbeszéljük a továbbiakat.

Mary nagyon finom ünnepi vacsorával ajándékozta meg őket. Meglepetésként kipróbált egy új sütemény receptet, ami mindkettejüknek nagyon ízlett. Közben felszabadultan mesélte el a gyógyulásának folyamatát, majd könnyes szemmel köszönte meg Leslie-nek a segítségét.

- Mit is mondhatnék, nagyon szépen köszönöm azt a hatalmas segítséget, amivel lehetőséget adott arra, hogy sikerüljön meggyógyulnom. Hálát adok az Istennek, amiért téged hozzánk vezérelt. Nagyon szomorú lettem, amikor hirtelen eltűntél. Samantha viszont megnyugtatót, hogy a kezelések így is folytatódni fognak, mert te képes vagy távolból is gyógyítani. A távolság ellenére mégis éreztem, hogy egyre jobban vagyok. Sokszor jutottál eszembe, amikor pihentem, és ekkor újra átéltem a kezelések alatti kedélyállapotot, ami valósággal feldobott. Utána pedig teljesen megnyugodva, frissen keltem fel.

- Mint már sokszor mondtam, a gyógyulásod kizárólag rajtad múltott. Én csak, mint segítő vettem részt a folyamatban.

- Az teljesen mindegy, én akkor is neked mondok köszönetet, mert nélküled még mindig beteg lennék.

- Szívem repes az örömtől, amikor azt hallom, hogy valaki a közreműködéssel tudott egészségessé válni. Ez ad nekem erőt és hitet, hogy jó az, amit csinálok. Érdemes ebben az irányban továbbhaladnom, ezáltal még több embernek tudok hozzájárulni a fejlődéséhez.

- Mesélj valamit te is, mit csináltál, amíg távol voltál?

- Szívesen. Nos, az eljegyzés napján reggel komoly meditációba kezdtem, és próbáltam megtudakolni, mi vár ma rám. Minden apró részletre rákérdeztem, és zömében világos választ kaptam a kérdéseimre. Már akkor tudtam, hogy igazi botrányt kavarr majd a bejelentésünk, ami természetesen pozitív hatással lesz az emberek zömére. Sajnos azzal is tisztában voltam, hogy a szülők valószínűleg továbbra is ellent fognak állni nekünk. Így hát egyértelművé vált számomra, az egyetlen járható út a lelépés. Útmutatást kaptam, mit csináljak a bejelentés után, ha tényleg így fog lezajlani minden, ahogy azt előre megéreztem.

- Ha előre tudtad, akkor miért hagytál itt szó nélkül? - kérdezte Samantha.

- Te tudod a legjobban, hogy én csak akkor mondok ki valamit, ha az száz százalékban valós. A megérzésekben is néha hibák csúszhatnak be, hiszen az Egónk szereti megmásítani az igazságot a saját érdekeinek megfelelően. Ezért aztán mindig megvárom, míg a jövőt firtató kérdésekről bizonyosságot szerzek. Ebben az esetben is erről volt szó. Ki tudja, mi történik még a hátralévő időben? Lehet, hogy közben valamelyik szereplő hirtelen valami csoda folytán

megváltozik, és teljesen másképpen alakul minden, mint amit előre elképzelttem. Azonkívül pedig el akartam kerülni, hogy a nagynéném idő előtt rám találjon. Meg akartam őrizni a látszatot, hogy köztünk nincs semmi. Tudom, hogy ez számodra nagyon kellemetlen volt, de abban a pillanatban ez tűnt számomra a leghelyesebb döntésnek.

- Azért legalább egy levelet, vagy üzenetet küldhettél volna.

- Ebben neked tökéletesen igazad van. Úgy gondolom, szükségem volt némi egyedüllétre, hogy rendezni tudjam magamban a történeteket, és meghatározom a további lépéseket. Komoly kihívás volt számomra, hogy képes vagyok-e nélküled kibírni az életet. Ebből tudtam igazán lemérni, milyen mély érzések motoszkálnak bennem, és valódi-e az irántad érzett szerelmem, vagy csak egyszerű fellángolás. Amire ezt tudatosítottam magamban és rájöttem, tiszta szíveimből szeretlek, addigra eltelt néhány nap. Ezután eldöntöttem magamban, először megteremtem az öfenntartáshoz szükséges feltételeket. Annyira vágytam rád, hogy az szinte fájt. Mégis erősebb volt bennem az akarat, megmutatni magamnak és neked, képes vagyok a saját lábamra állni. Ez idő alatt állandóan rád gondoltam, és ez adott erőt elviselni az élet kemény megpróbáltatásait. Szerencsére az erő velem volt és úgy ment minden, mint a karikacsapás. Rövid idő alatt megteremtettem az anyagi biztonságomat, és onnantól kezdve azért dolgoztam, hogy az együttlétünkhöz szükséges alapok is meglegyenek. Miután ezzel végeztem, akkor jöttem rá, milyen hosszú idő telt el azóta. Minden gondolatomat az kötötte le, minél előbb tiszta vizet öntsek a pohárba. Most már nyugodtan készülődtem, és boldogan, ám mégis szorongással vártam a veled való találkozást. Feltörték bennem olyan érzések, melyek kétségessé tették számomra az eddigi fáradozásaim értelmét. Mi van, ha közben elfordultál tőlem? Ha e hosszú idő alatt találtál magadnak valaki mást? Ettől aztán nagyon megijedtem. Azonnal szaladtam a főnökömhöz, és kértem egy hét szabadságot. Így esett meg, hogy péntek délután repülőre ültem, és rohantam hozzád. Amit a ház előtt láttam, igazolni vélte aggályaimat. Ettől teljesen kiborultam. Bánatomban kivettem egy szobát a szállodában, és úgy döntöttem, másnap visszatérek Miami-ba, majd új életet kezdek. A többit meg már úgyis tudod.

- Mi történt tegnap este? - kíváncsiskodott Mary.

- Ezt majd én elmesélem - vette át a szót Samantha. - Leslie éppen akkor ért a házunk elé, amikor én Nick-vel találkoztam. Annyira el voltam vele foglaltva, hogy csak arra lettem figyelmes, egy taxi örült iramban indul el. Odapillantottam, és mintha őt láttam volna. Először kételkedtem benne, de aztán a szívem jelzése egyértelművé tette az igazságot. Megbeszéltem Nick-vel a történeteket, és megszerveztük a keresésedet. Nagyon rendes fiú, a távolléted alatt ő tartotta bennem a lelket. Sokat beszélgettünk, és éppen ez lett volna az első vacsora veled, amikor betoppantál. Hosszú telefonálgatás árán végül sikerült megtalálnunk téged. Szóltam Gina-nak, segítsen tisztázni a helyzetet. Nagyon kétségbe voltam esve, hogy a látszat hatására végleg eltűnsz. Ez nekem a véget jelentette volna. Szerencsére minden összejött, és meg tudtuk oldani ezt a komoly problémát. Órák hosszat beszélgettünk a többiekkel, míg végül kettesben maradtunk. Olyan mértékben feltöltődöttünk az egymás iránt érzett szerelemtől, hogy még volt erőnk éjjel négy órakor táncolni menni. Ekkor hívtalak fel.

- Meddig mulattatok az éjjel?

- Úgy nyolc óra tájban keveredtünk haza. Akkor már annyira álmosak voltunk, hogy délután négyig egyfolytában aludtunk. Ébredés után hívtunk fel téged.

- Most hol dolgozol? - kérdezte Mary.

- Az egyik legnagyobb részvénytársaság jogi tanácsadója vagyok. Miami-ba érkezésem után azonnal kaptam állást, igaz csak egy kisebb ügyvédi irodában. A kiemelkedő munkám eredményeképpen hamarosan sikerült ehhez a céghez kerülnöm.

- Akkor szívből remélem, most már minden akadály elhárult, ami a kettőtök kapcsolatát eddig beárnyékolta. Beszéltetek már erről egymással?

- Konkrétan még nem.

- Azt hiszem, itt az ideje, hogy ez is megtörténjen.

- Én is úgy gondolom. Egy hetünk van, hogy tisztázzuk a helyzetet.

- Hogy tervezted meg az ittlétedet?

- Őszintén megvallva egészen másképp, mint ahogy eddig történt. Már tegnap este szerettem volna a legfontosabb kérdést feltenni, de az események másképp alakultak. Az új szituáció eléggé átrendezte az erőviszonyokat, ami azt jelenti, hogy Samantha vette át az irányítást felettem, és meghatározta a kezdő lépéseket.

- Ezt meg hogy értem?

- Úgy édesanyám, hogy Leslie földönfutóként érkezett, és nekem kellett arról gondoskodni, legyen hol álmra hajtania a fejét - vette át a szót Samantha kicsit mókásan. - Viccet félretéve, én döntöttem el hol aludjon. Ma még a szallodában holnaptól pedig megosztom vele szerény hajlékomat.

- Bocsánat, de én egészen másképp képzeltem el az egészet - reagált Leslie hamiskásan. - Azt hittem együtt fogunk a szallodában aludni. Én ugyanis képtelen vagyok egyedül visszamenni oda. Már azt is elfelejtettem, melyik a szobám.

- Majd még eldöntöm, hogy merjek-e még egyszer melletted aludni! - vágott vissza mosolyogva a lány. - Olyan vagy, mint egy mágnes, aki menthetetlenül vonzza magához az áldozatát, és többé el sem engedi. Jól meg kell gondolnom, vállaljam-e ezt a szerepet.

Még percekig csipkelődtek egymással. Egész kis csetepaté alakult ki belőle. Végül abba hagyták, és komolyabb témákra tértek át.

Leslie ellenőrizte Mary egészségi állapotát, és megnyugtatónak találta. A biztonság kedvéért egy utolsó kezelésben részesítette, hiszen attól, hogy meggyógyult abból a betegségből, más, lappangó betegségek még előfordulhatnak nála. Ezek idő előtti korrigálása lenne igazából a legfontosabb feladat. Megelőzni a kialakuló betegségeket. Ha már egy betegség megjelent a fizikai szinten, sokkal több energiára van szükség azt helyre hozni.

- Most jut eszembe, holnap ebédre vagyunk hivatalosak a Rockefeller rezidenciára - jegyezte meg Samantha az édesanyja felé fordulva. - Gina kihangsúlyozta, hogy téged is feltétlen vigyünk magunkkal.

- Jó hogy szóltál, már éppen akartam kérdezni, mit szeretnétek holnap enni.

- Akkor a kérdésedre máris megkaptad a választ. Van egy javaslatom. Most mi elmegyünk, és holnap tizenegykor érted jövünk. Mit szólsz hozzá?

- Addigra biztosan készen leszek. De pontosak legyetek ám! Tegnap is feleslegesen vártam rátok!

- Majd igyekszünk, jó?

Samantha összeszedett néhány holmit a maga számára, hiszen ma a szállodában fog aludni. Miután végzett a csomagolással, beültek az autójukba, és a hotelbe hajtottak. Ott gyorsan kipakoltak, majd megbeszélték az esti programot.

- Mit terveztél a ma estére? - kérdezte Leslie.

- Hát szerintem, itt lenne az ideje, hogy tisztázzuk egymással az érzéseinket, gondolatainkat.

- Nagyszerű ötlet, én is éppen erre gondoltam. Nos, akkor ki kezdje?

- Kezd te.

- Milyen rendes vagy, átadod az elsőbbséget.

- Megengedem, hogy te irányítsd a beszélgetést.

- Megtisztelsz. Nos akkor kezdeném. Azt hiszem, már nyilvánvaló számodra, hogy téged tekintelek életem párjának. Ha mégsem lenne az, akkor most újra kijelentem, hogy tiszta szíveimből szeretlek. Veled szeretném leélni az életemet. Te vagy az egyetlen, aki olyan erős hatást tud rám gyakorolni, hogy érted bármire képes lennék. Az én szememben te vagy a tökéletes nő. Jó alakod van, csinos vagy, ezenkívül pedig a belső tulajdonságaid valósággal irigylésre méltóak. Kellemes társaság vagy, még viccelődni is élvezetes veled. Emellett pedig a komoly dolgokról mindig objektív véleményt alkotsz. Ami számomra a legfontosabb, az a nyitottságod. Így sokkal közelebb kerülhetünk egymáshoz, és az együttélésünk alatt felmerülő gondokat, problémákat könnyedén meg tudjuk beszélni. Még órákig tudnék áradozni rólad, de inkább hagylak téged is szóhoz jutni.

- Nagyon szépen köszönöm e dicsérő szavakat. Megnyugodtam, hogy ilyen jó vélemény alakult ki rólam. Mit is mondhatnék még ezután? Már az első, röpké találkozásnál megtetszettél nekem, amit úgy is fogalmazhatnék, szerelem első látásra. Igaz, idő kellett mire ez tudatosult bennem. Aztán pedig kétségek kezdtek gyötörni, vajon te mit érzel irántam. Komoly szándékaid vannak, vagy csak játszol velem. Közben kiderült, neked már van menyasszonyod, ami még jobban összezavart. Addig folytattam ezt a szélmalomharcot az érzéseim és a gondolataim között, míg mások is észrevették rajtam a vívódást. Aztán valamelyest sikerült rendeznem magamban. Ekkor jöttél te, és megleptél a szobában. Olyan csodálatos volt melletted lenni, hogy teljesen elengedtem magam. Ekkor kezdtek feltörni bennem azok az elnyomott érzések, melyeket addig átéltem, ami végül az ájulásomhoz vezetett. Szerencsére a dolgok jó irányba fordultak, és egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Te adtál nekem erőt, amivel könnyedén el tudtam viselni a megpróbáltatásokat. Amikor aztán eltűntél, eléggé letörtem. Időbe telt, mire hozzászoktam a hiányodhoz. Állandóan rád gondoltam, és vártam a jelentkezésedet. Jól esett, hogy Gina a védőszárnyai alá vett, ami kissé csökkentette a bánatomat. Aztán jött Nick, aki megszínesítette a napjaimat. Bizonyos értelemben átvette a szerepedet. Átmenetileg elfeledtette velem, hogy egyedül vagyok. Már az elején tisztáztam veled, hogy te vagy az életem párja, és hiába próbálkozik. Ennek ellenére ő mégis állandóan a társaságomat kereste. Eleinte zavart, mit szólnál, ha meglátná minket, aztán később megértettem, hogy a barátság és a szerelem két különböző dolog. Így nyitottak lettünk egymás felé. Az igazsághoz az is hozzátartozik, néha azon vettem észre magam, hogy teljesen a hatása alá kerültem. Jól esett, hogy valaki törődik velem, azonkívül megoszthatom valakivel a gondolataimat és az érzéseimet. Egész komoly filozófiai eszmecserét folytattunk. Otthon mindig te jutottál az eszembe, és ilyenkor lelkiismeret furdalásom támadt. Miért vagy annyira távol tőlem, miért hallgatsz magadról ilyen sokáig? Aztán édesanyámnak támadt egy ötlete. Mi lenne, ha kérnék Istent, segítsen veled felvenni a kapcsolatot. Meg is tettem a szükséges

lépéseket, és csodák csodájára másnap megjelentél. Ez újra alaposan megerősítette bennem a hitet. Minden kérésünk meghallgatásra talál. Ekkor történt az a bizonyos eset, ami újra összekuszálta a szálakat. A barátok segítségével sikerült mindent idejében rendbe hozni. Visszatérve a jelenre őszintén meg kell vallanom, én is tiszta szívemből szeretlek. Nincs az a szó, mellyel ki tudnám fejezni az érzéseimet. Én is élvezem a humorodat, imádom, amikor mellettem vagy, becézgetsz, simogatsz, és emellett jó veled az ágyban. Teljesen megbízom benned, szeretem, ahogy tanítasz, legyen az bármilyen téma. Olyan szépen és választékosan beszélsz, hogy öröm hallgatni. Van valami megfoghatatlan, megmagyarázhatatlan benned, amit csodálok, és nagyon kíváncsi vagyok rá. Csak a megnyilvánulását látom, ami hatalmas erő, hit, és önbizalom formájában sugárzik belőled. Összességében tehát el kell mondanom, számomra te vagy a tökéletes férfi.

- Minő felemelő érzés ennyi szépet hallani magamról! Természetesen tisztában vagyok azzal, és remélem te is, hogy mindkettőnknek vannak hiányosságai, és ellentétes nézeteink, de pont ezek azok, melyek segítenek a túlzásainkat idővel kiegyensúlyozni. A véleményed és az általam előbb felsorolt indokok azok, melyek arra készítetnek, hogy megkérdezzem, hajlandó vagy-e velem leélni az életedet?

- Te aztán eléggé rámenős vagy, hallod-e?

- Nézd, elég időt voltam távol, és képtelen vagyok már többet várni.

- Igazad van, bár ezen még gondolkodnom kell.

- Meddig akarsz még rágódni rajta? Volt rá egy egész évéd, hogy tisztázd magadban az érzéseidet. Az előbb már ki is mondtad.

- Azért ez egy kicsit hirtelen jött. Bár számítottam rá, szerintem még aludjunk rá egyet. Holnap tájékoztatlak a döntésemről, jó?

- Nem. Ha még mindig vacillálsz, akkor mitől fogsz holnap biztos lenni a dolgodban?

- Most, hogy az utolsó lépés előtt állunk, kicsit elbizonytalanodtam. Tudod, én hiszek a síríg tartó szerelemben, ezért van szükségem még egy kis időre. Azon kívül még meg kellene beszélünk, hogyan képzeljük el a közös jövőnket.

- Rendben van, elfogadom a kifogásodat. Akkor légy szíves, és fejtsd ki az álláspontodat a jövőképedről, már ha azt egyáltalán velem tervezted meg.

- Hagyd abba a gúnyolódást! Most nagyon komolynak kell lennünk.

- Igazad van, tényleg rosszul szóltam. Bocsáss meg érte. Azért történhetett meg, mert egy kicsit elszomorítottál. Eddig jóformán minden gond nélkül ment kettőnk között, és most, hogy te bezárkóztál, tanácstalan vagyok. Ez pedig számomra a legkétségbeejtőbb helyzet. A bizonytalanságot nagyon nehezen viselem el. Szépen kérlek, tárd fel előttem az aggályaidat, hogy meg tudjalak érteni, és eloszlatni a kételyeidet.

- Miről beszélsz? Részemről nincs semmi akadály a kettőnk között.

- Akkor meg mire vagy még kíváncsi?

- Mi az, amitől olyan titokzatos vagy? Ez a legfontosabb kérdés, mielőtt a döntésemet meghozom.

- Ó, csak ez a baj? Ezen könnyen segíthetek. Bár elég nehéz ezt elmagyarázni, érted mégis megteszem. Talán ott kellene kezdenem, hogy sajátos életfilozófiám van. Már gyermekkoromban is különleges képességekkel, és látásmóddal rendelkeztem. Arról már biztosan tudsz, hogy a világ egészen másképpen néz ki, mint ahogy mi innen, a Földről látjuk. Az

édesanyád kezelésekor már elmondtam, mindannyian dimenzionális lények vagyunk. Létezik egy lény, aki a legtöbbünk számára felfoghatatlan, de mégis érzékelhető, ha elég nyitottak vagyunk feléje. Sokféle elnevezése van, a legtöbben Istennek nevezik. Ő alkotta meg ezt a világot, melyben jelenleg élünk. Szintén általa teremtődünk, mi lelkek. A teremtő örökké létezett, és létezni fog, mint ahogy mi is. Azért hozott létre bennünket és a körülöttünk lévő világot, hogy általunk megismerhesse önmagát, a képességeit. Ugyanazzal a képességgel rendelkezünk, mint ő. Valójában minden pillanatban teremtünk. Azt teremtjük meg, amit gondolunk. Mi is arra vágyunk, hogy megismerjük önmagunkat, hiszen ez az isteni terv része. Ahhoz viszont, hogy ezt megtehessek, el kell távolodnunk tőle, hiszen a mi isteni szikránk az ő hatalmas fényéhez képest elenyésző. A feltétel nélküli szeretet ellentéte a félelem. Ahhoz, hogy képesek legyünk megkülönböztetni a kettőt egymástól, mindegyiket külön-külön meg kell tapasztalnunk. Ezért a teremtő létrehozta a sötétséget, ahol a félelem uralkodik. Elküldött minket oda, hogy ismerjük meg azt a világot is, és utána térjünk vissza a fénybe. Ennek a folyamatnak vagyunk most a részesei. Ki-ki a maga tempójában. Vannak köztünk gyorsabban fejlődő, és vannak lassabban fejlődő lelkek. Ahhoz, hogy a félelmeink megtapasztalása után képesek legyünk visszatérni a feltétel nélküli szeretethez, önmagunk felé kell fordulnunk. Tapasztalatokat kell szereznünk a saját képességeinket illetően. Az összes létező tudással rendelkezünk, csak emlékeznünk kell rá. Fel kell ismernünk a képességeinket, és használni őket. Minden gondolat, cselekedet a szeretet és a félelem arányának megfelelő hatást vált ki bennünk. Valójában a saját megnyilvánulásainkat a saját környezetünk tükrözi vissza. A legtöbb ember ezért látja olyan sötéten a világot. Valamennyi cselekedetünk, legyen az földi mércével mérve a legsúlyosabb, leggonoszabb, a saját jellemünket erősíti. Ebből következően minden tett a lét legmagasabb szintjéről nézve jó, és helyes, hiszen végső soron tapasztaláshoz vezet. Téves az az elmélet, hogy létezik bűn. Ezt a fogalmat kizárólag az emberek egy csoportja hozta létre, azért, hogy hatalmat tudjon gyakorolni a többiek felett. Félelmet keltenek az egyénben, hogy még inkább hatásuk alatt tartsák. Ez főleg a bizonyos vallások vezetőire érvényes.

Ahhoz, hogy ki tudjunk lépni a félelem hatása alól, a teremtő állandóan segítőköt küld közénk, akik mutatják az utat a fény felé. Ezek közé tartozom én is. Felismertem a világegyetem igazságainak bizonyos hányadát, melyet szívesen megosztok azokkal, akik vágnak az igazságok megismerésére. A magasabb szintre lépéshez viszont elengedhetetlen a szabad akarat betartása. Így én is csak akkor segítek, ha erre igény mutatkozik. A feltétel nélküli szeretet egyre nagyobb mértékű kinyilatkoztatásával léphetünk előre az önmegismerés útján.

Összefoglalva az elmondottakat, azt tudom neked mondani, hogy az általam eddig felismert, és megtapasztalt igazságok, valamint a feltétel nélküli szeretet jelenlegi szintje az, ami azt a fajta titkot - ha lehet egyáltalán annak nevezni - takarja, amire te kíváncsi vagy. Természetesen még én is nagyon messze vagyok a tökéletesség állapotától, nekem is még sokat kell fejlődnöm. Talán éppen ezért kerültünk mi össze, hogy tapasztalatainkat megoszthassuk egymással. Mindannyian más utat jártunk be eddig az önmegismerés terén, ezért mindenkitől lehet valamit tanulni. Nos, meg vagy elégedve a válaszzal?

- Tökéletesen. Csak azon csodálkozom, miért vártál ezzel ilyen sokáig? Ezt már előbb is elmondhattad volna, és akkor könnyebben tudtam volna dönteni.

- Az igazat megvallva, a te lelki fejlődésed csak most ért el arra a pontra, hogy ennyire magas szintű dolgokról beszélhessek. Teljesen felesleges olyasmivel terhelnem téged, amit képtelen vagy felfogni, megérteni, és megtapasztalni. Az elmúlt időben hatalmas változáson mentél keresztül, ami lehetővé tette, hogy most előjöhessenek ezek a témák. Te is nagyon magas

szinten állsz a feltétel nélküli szeretet átélésében, csak ennek még tudatosulnia kell nálad is. Van még egyéb kételyed velem kapcsolatban, melyet tisztáznunk kellene?

- Most már nincs. Elégedett vagyok.

- Akkor tudsz felelni a még mindig nyitott kérdéseimre?

- A válaszom, igen.

- Boldoggá tettél. Az előzőekből is látszik, ha elég nyitottak vagyunk egymás felé, még a legbonyolultabbnak tűnő helyzeteket is meg tudjuk oldani. Bízom benne, ez mindig így lesz kettőnk között.

- Én is. Szerintem, most van itt az idő a jövőbeli terveinkről beszélni.

- Nekem viszont erről más a véleményem. Ezt a témát hagyjuk inkább holnapra. Most más programot eszeltem ki.

- Mi lenne az?

- Titok.

Leslie pezsgőt rendelt. Mikor az megérkezett, két poharat töltött meg, majd letérdelt Samantha lábai elé.

- Kedvesem, most hivatalosan szeretném megkérdezni tőled, hozzám jössz-e feleségül - miközben elővette a lánynak szánt kísérő gyűrűt.

- Igen, hozzád megyek feleségül - válaszolta a lány határozottan.

- Imádlak, hercegnőm. Ígérem, minden tőlem telhetőt megteszek, hogy életed minden pillanatában boldog legyél mellettem.

- Ezt el is várom, hercegem.

Leslie izgatottan húzta fel az ujjára a gyémántokkal kirakott ékszert, amit Samantha könnyes szemmel csodált meg. A fiú örömmel, és elégedetten állapította meg, hogy pontosan hozzá illik. A lányt teljesen elbűvölte a fiú alázatos viselkedése, figyelmessége. Ilyen bánásmódban részesülni számára a boldogság legmagasabb foka.

Koccintottak, majd úgy itták ki a poharat, mint akik most isszák a pertut.

- Ha megbocsátasz, még szeretném megmutatni neked az eljegyzési gyűrűket. Bízom benne, ezek is elnyerik a tetszésedet.

- Szóval nélkülem döntöttél ebben a fontos kérdésben? - viccelt Samantha.

- Szánom-bánom bűnömet, de úgy tudom, ez a férfiak feladata kellene, hogy legyen. Ha mégsem tetszik, akkor azonnal visszaviszem, és közösen választunk egy másikat. Megfelel ez a fajta elintézési mód a hercegnőmnek?

- Tökéletesen.

Leslie elővette a gyűrűket. Háromféle aranyból készült, a középvezetken különböző színű, harmonikusan illeszkedő apró drágakövek futottak körbe. Samantha szóhoz sem tudott jutni, annyira lenyűgözte a látvány. Sokfajta karikagyűrűt látott már, de messze ez volt közülük a legszebb.

- Hol sikerült ilyen csodaszép gyűrűt vened?

- Ez is abba a titok kategóriába tartozik, amiről az előbb már beszélünk. Először is feltételeztem, hogy összeillünk. Aztán útmutatást kértem, milyen legyen a formája annak a gyűrűnek, amelyik mindkettőnknek egyformán tetszik. Miután a képzeletemben pontosan megjelent a képe, elfutottam a város legjobb ékszeréséhez, és megrendeltem nála.

- Nagyon tetszik. Biztos drága volt. Örülök, hogy ilyen férjem lesz, aki maximálisan figyelembe veszi az igényeimet, és mindent elkövet, hogy azokat kielégítse.

- Köszönöm az elismerést. Amúgy elmondhatom, igazán jutányos áron jutottam hozzá. Annyira megtetszett az ékszerésznek a kész alkotás, hogy megkért, had tegye ki a kirakatba néhány napra. Meg is lett az eredménye, ugyanis sorban jöttek hozzá az emberek, és ilyen, vagy hasonló megrendelést adtak neki. Így végül nekem fél áron adta oda.

- Milyen szerencse!

A szavak helyett a tettek vették át a szerepet az est további részében. Közös fürdőzéssel kezdődött. Rózsaszirmokkal teleszórt kádban lubickoltak, vággyal telve szappanozták be egymást, majd mosták le a habot. Izgató simogatásokkal egybekötve törölték meg a másik testét. A végén finom olajjal kenték be egymást, így növelték egymás érzékiségét. Ezt a folyamatot gyakran hosszú csókolózás szakította félbe. Újra elérték a teljes nyitottság és a másik feltétel nélküli elfogadásának állapotát. Szeretettől vezérelve felszabadultan adták át magukat a boldogságnak, amiért ennyire jó együtt lenni. Szinte kitalálták egymás gondolatát, és kielégítették minden kívánságát. Órákig folyt ez a fajta mámor, melyet maximálisan ki is élveztek. Végül holt fáradtan, mégis magasztos érzésekkel estek be az ágyba. Egymást szorosán átölelve aludtak el.

12. fejezet

- Jó hírem van, asszonyom! - jelentkezett szombat este Frank Slouter Lisa néninél. - Megtaláltam az unokaöccsét.

- Nagyszerű! Kérem, mondjon el mindent részletesen.

- Nos, abból indultam ki, hogy Leslie elhagyta a várost. Utánanéztam, azon a napon, illetve a következőn volt-e ilyen utas a repülőjáratok valamelyikén. Szerencsére kiderült, a fiú Miami-ba utazott. Reméltem, hogy ott keresett magának munkát. Végigtelefonáltam az összes ügyvédi irodát. Sikerült megtalálnom az egyikben. Itt viszont azt közölték, hogy idő közben már kilépett. Emellett készségesen elmondták, hova ment. Így jutottam el a Thomson's részvénytársasághoz, mely az egyik legjelentősebb vállalat azon a környéken. Leslie itt dolgozik, mint jogtanácsos. Nagyon megbecsülik, és komoly fizetése van. Azt is megtudtam, hogy a jövő hétre szabadságot vett ki. A munkatársai örömmel újságolták, hogy a fiú leánykérés címén kérte az eltávozást. Ebből arra lehet következtetni, hogy van valakije. Ekkor gondolkodóba estem, és eszembe jutott az ön ötlete. Kiderítettem, hogy péntek délután Leslie elutazott Denverbe.

- Szóval Leslie a jövő héten még ott lesz.

- Így igaz. Utánajártam a denveri dolgoknak, és sok mindent megtudtam az elmúlt időben történetekről.

- Had halljam.

- A Rockefeller családban változások történtek. Mrs. Rockefeller a férje és a lánya háttérbe szorította, amit ő képtelen volt elviselni, ezért elhagyta a házat. Azóta el is váltak. A vagyoni részét megkapta. Gina, a lányuk összeállt a Henderson fiúval, akivel már régóta szeretik egymást.

- Ezek aztán a hírek!

- Van itt még más is. Kiderült, hogy a szobalányt Gina kisasszony utasítására azonnal visszavették a szállodába, és még ráadásul jutalmat is kapott a megpróbáltatásaiért. Azóta ők ketten nagyon szépen összebarátkoztak, és szinte hetente találkoznak. Azt is rebesgetik, hogy Mary Rey és Joe Rockefeller igen közel kerültek egymáshoz. Talán még házasság is lehet belőle.

- És mi a helyzet Samantha Rey-jel?

- Annyit sikerült róla megtudni, hogy azóta kilépett a szállodából, és az egyetemi tanulmányi befejezésére koncentrál. Úgy tűnik, nagyon közeli kapcsolatba került egy bizonyos kollégával. Szinte minden nap találkoztak, együtt ebédeltek, persze csak addig, míg a lány ott dolgozott.

- Ki ez a bizonyos kolléga?

- Valami vezető féle, a pénzügyi osztályon dolgozik. Jóképű, elég tehetős férfi.

- Szóval ön azt mondja, hogy Leslie Denverben van, de Samantha-nak viszont van valakije. Akkor ki lehet az, akire az unokaöcsém pályázik? Lehet, hogy mégis rosszul ítélt meg a helyzetet akkoriban?

- Ha kívánja, ennek is utána tudok nézni.

- Éppen erre akartam kérni. Derüljön ki végre, ki Leslie választottja.

- Igenis, asszonyom, akkor hamarosan jelentkezem.
- Igyekezzen minél hamarabb megtudni, hogy még ott érjem Denverben, ha tényleg ilyen eseményre kerül sor.
- Minden tőlem telhetőt megteszek.

- Szóval az unokaöcsém képes volt a saját lábára állni. Ráadásul még nagyon magas pozícióba is került. Ennek szívből örülök. Egy év telt el, és nagyon remélem, azóta megbocsátott nekem. Most már csak arra vagyok kíváncsi, kivel szeretné az életét leélni. Saját magának választ partnert, vele kell együtt élnie egy életen keresztül. Bárhogyan is dönt, sok boldogságot kívánok nekik. Bárcsak már ott tartanánk, hogy ezt személyesen tehessem meg - sóhajtott egy nagyot.

Samantha és Leslie reggel hat óra körül ébredt fel. Még egy órát maradtak a puha ágyban és élvezték egymás közelségét. A hosszú távollét miatt elmulasztott együttléteket így próbálták behozni. Újra feltört a vágy bennük, eggyé válni. Ez a legcsodálatosabb állapot, melyet érdemes minél többször átélni. Miután sikerült kielégíteniük ezt a vágyat, Leslie indult mosakodni. Samantha gyorsan követte. Képtelen volt egyedül feküdni az ágyban, és várni, míg a fiú végez. Inkább ő is felkelt. A tegnapihoz hasonlóan közös fürdőzés lett belőle. Még szerencse, hogy korán keltek, mert így igencsak elhúzódott a készülődés. Azon vették észre magukat, hogy már kilenc óra van, de még messze vannak attól az állapottól, amikor indulhatnak.

- Hercegnőm, itt az ideje, hogy szedelőzködjön - adta ki Leslie az utasítást. Még a végén elkészünk.
- Igenis, hercegem, máris készen vagyok.
- Kiválasztotta már az alkalomhoz illő ruhát, vagy kénytelen vagyok újra beszerezni egyet?
- Mivel előre tudatta velem a mai programot, ezért kerestem magamnak egyet.
- Akkor meg vagyok nyugodva. A múltkor is a nők úgy néztek rám, mintha szellemet látnának. Egy szál nadrágban belibbentem a boltba, és női ruhát kértem. Azt hitték, magamnak lesz. Nagyon látszott rajtuk, mit gondolnak rólam.
- Ezt el is felejtetted nekem elmondani. Majd intézkedem, hogy legközelebb férfihoz méltóan bánjanak veled.
- Jaj, csak azt ne! Még a végén megtámadnak, és megerőszakolnak!
- Erre is előre figyelmeztetem őket. Csak szigorúan a munkájukra kell koncentrálniuk, a hercegemre rá sem szabad nézniük, nehogy véletlenül elcsábítsanak.
- Ez azért már túlzás lenne, hercegnőm. Akkor mostantól kezdve egy nő sem nézhet meg, és én sem nézhetek meg egyet sem?
- Nézni azt szabad, de többet nem. Megértette hercegem?
- Még ezt is kevésnek találom.
- Na jó, mindent csinálhat velük, ami a párkapcsolaton kívül erkölcsös. Megfelel ez a kritérium?
- Csakhogy végre eljutottunk az optimális megoldáshoz. Ez számomra is elfogadható.

- Már megint önre kell várni, hercegem. Ahelyett, hogy feleslegesen jártatja a száját, inkább öltözködni kellene. Rossz fényt vet a kapcsolatunk alakulására, ha mindig utánam készül el, és nekem kell várnom önre.

- Megértettem, hercegnőm, máskor jobban fogok igyekezni.

Jókedvvel hagyták el a szobát. Előtte mindent rendbe raktak, összeszedték a holmijaikat, mivel máától Samantha ágya lesz a közös légyott színhelye. A lány segítette elintézni a kijelentkezést. Ezután elhagyták a szállodát. Egy kis nosztalgiát ébresztett bennük ez a távozás, hiszen itt találkoztak először, és rengeteg élményben volt részük.

Végül beültek az autóba, és beugrottak Mary-ért.

- Jó napot kívánok, gyermekeim! - üdvözölte őket Mary. - Örömmel vettem tudomásul, hogy a pontosságotok a régi. Hogy telt a tegnapi este?

- Jól el voltunk - válaszolt Samantha. - Beszélgettünk erről, arról, majd lefeküdtünk aludni. Nagyon fáradtak voltunk.

- Mi az, a múltkori mulatozás elfogyasztotta az erőtöket?

- Tegnapra más program volt betervezve. Fontos kérdésekben jutottunk közös nevezőre.

- Na de mi van a legfontosabb kérdéssel?

- Tudod, hogy van az - vette át a szót Leslie. - Jól meg kell azt fontolni, nehogy a végén valami balul üssön ki.

- Pedig azt hittem, erről is beszélgettetek?

- Ez így van, de még bizonyos dolgokat tisztázni kell - füllentett Samantha, miután észrevette, hogy a fiú még várni akar a bejelentéssel.

- Hát, ti tudjátok. Mindenesetre én mindenben támogatlak benneteket.

- Nagyon szépen köszönjük, édesanyám. Nos, akkor szerintem induljunk, hogy idejében odaérjünk Gináékhoz.

Az út alatt vidáman csevegtek. Samantha vezetett, mert ő tudta a legjobban az utat. Hamarosan megérkeztek a Rockefeller házba. A család már várta őket.

- Annyira örülünk, hogy eljöttetek! - fogadta őket Joe. - Már mindannyian lázban égtünk, hogy találkozassunk. Annak meg különösen, hogy Leslie végre előkerült. Nagyon sokat köszönhetünk neked, és csak most nyílt rá a lehetőség, hogy ezt megtegyük.

- Nagyon szépen köszönöm az elismerő szavakat - szólalt meg Leslie elérékenyülve. - Jól esik, hogy ennyire figyeltek rám. Én is sokat köszönhetek nektek, hiszen rengeteg tapasztalattal lettem gazdagabb az ittlétem alatt. Azonkívül pedig a legfontosabb, ami szintén a ti érdemetek, hogy közben megismerkedtem egy csodálatos teremtménnyel, életem párjával, Samantha-val.

- Mindannyian örülnénk neki, ha ebéd után elmesélnéd nekünk a távolléted alatti élményeidet.

- Nagyon szívesen.

Az ebéd elkészültéig a társaság vidám eszmecserét folytatott. Megmutatták Leslie-nek az idő közben vásárolt új lovakat, és a díjakat, melyeket azóta nyertek. Elkísérték a tóhoz, ahol akkoriban jól érezték magukat, és felidéztek a horgászás élményeit. A fiúnak jólesett, hogy ennyire szívélyesek hozzá. Érezte a feléje sugárzott hálát, amiért az ő segítségével egy csapásra jóra fordult az életük. Annyira meghatódott ezen, hogy képtelen volt visszatartani a könnyeit. Egymás vállára borulva sírtak. Kiadták magukból az összes bánatot, melyeket a velük történt események okoztak bennük.

- Csatlakozhatnék én is a társasághoz? - szólalt meg a háttérből egy ismerős hang.

Mindannyian a hang felé fordultak.

- Elnézésüket kell kérnem, amiért ilyen váratlanul, és bejelentés nélkül csak úgy betoppantam - szólalt meg Lisa néni. - Olyan régen találkoztunk már, hogy úgy éreztem itt az ideje rendeznem a kapcsolatomat a jelenlévőkkel, amiért annyi szenvedést okoztam. Azóta már rájöttem, hogy az ittlétem alatt nagyon csúnyán viselkedtem önökkel. Remélem megbocsátanak nekem, amiért éppen most utaztam ide, de őszintén el kell mondanom, már nagyon vágytam az unokaöcsémrel való találkozásra. Tudom, hogy nagyfokú illetlenség volt a részemről kémkedni utána, de jelen helyzetben ezt találtam az egyetlen megoldásnak. Ígérem, ezentúl mindenkit békén hagyok. Többször is felmerült bennem az a gondolat, miképpen tudnám helyrehozni a hibáimat. Azóta jóformán mindent elkövettem, hogy ezt jóvátegyem. Végül arra a következtetésre jutottam, hogy mindenkitől személyesen kérek bocsánatot. Ezért vagyok most itt.

A jelenlévők csodálkozva hallgatták e szavakat. Az amúgy is labilis érzelmi állapotuk még jobban kibillent. Szerencsére mindannyian pozitívan reagáltak Lisa néni kijelentésére. Már régen megbocsátottak neki, és épp az előbb engedték el a haragot és gyűlöletet.

- Milyen csodálatos meglepetés! - üdvözölte Joe az új vendéget. - Éppen ebédhez készülődünk, és megtiszteltetésnek vennénk, ha velünk tartanál.

- Nagyon szépen köszönöm, elfogadom a meghívást.

Leslie és Lisa néni egymásra néztek. A közös múlt öntudatlan felidézése, és a távol töltött idő könnyebbé tette számukra a találkozást. Örömkönnyek kíséretében ölelték meg egymást. Percekig tartott, mire képesek lettek szétválni.

- Hogy kerültél ide? - kérdezte Leslie, miután mindannyian megnyugodtak.

- Hát azt elég hosszadalmas elmagyarázni. Röviden annyit mondok, hogy megbíztam a magánnyomozó barátomat, keressen meg téged. Tegnap este jött a hírrel, hogy most hol dolgozol, és mit csinálsz. Azt is megtudta, éppen szabadságot kértél, és Denverbe utaztál. Kíváncsi voltam, ezért megkértem, nézzen utána, kivel is akarsz találkozni. Mikor elment, elgondolkodtam a hallottakon, és hirtelen elhatározással utána szóltam, hogy várjon meg engem is. Képtelen voltam otthon ülni, és várni. Vele együtt iderepültem az éjszaka folyamán, és a segítségével megkerestelek. Idáig követtünk téged, vártam egy keveset, aztán bemelegkedtem, és most itt vagyok.

- Örülök, hogy látlak.

- Én is. Kérdezhetek valamit?

- Bármit.

- Megbocsátottál már nekem?
- Természetesen. Sőt, ha jobban belegondolok, még hálás is vagyok neked, hiszen nélküled talán sohasem találkoztam volna Samantha-val.
- Köszönöm az elismerést, ez jólesett. Miért vártál a velem való kapcsolatfelvétellel ilyen sokáig?
- Már régóta fel akartalak hívni, de közben egy egészen más ügy kötötte le a figyelmemet.
- Mi lehetett olyan fontos, hogy engem hanyagoltál el?
- Hidd el, te is fontos vagy nekem. Először Samantha-val akartam rendezni a kapcsolatot, mert vele szeretném az életemet összekötni. Nagyon megijedtem, amikor feleszméltem, hogy már lassan egy éve távol vagyok tőle, és hátha azóta már más férfi van az életében. Ezért nyomban idejöttem.
- Akkor még jobban örülök neki, hogy rászántam magam erre a hosszú útra. Itt az ideje, hogy megbeszéljük az elmúlt időszak eseményeit.
- Szerintem először ebédeljünk meg, és aztán mindent tisztázhatunk.

A most már vidám társaság önfeledten fogyasztotta el az ünnepi ebédet. Mindannyian a szívükben érezték, hogy a mai nap még sok örömteli eseményt tartogat számukra. A desszert után átvonultak a nappaliba, és sorban elmesélték az ominózus eset óta velük történeteket. Annyira közel kerültek egymáshoz, és nyitottak voltak a többiek felé, hogy még a hibáikat és a tanulságaikat is ki merték mondani. Ettől még felszabadultabbak lettek. Késő estig folyt ez a magasztos eszmecsere. Még arról is elfelejtkeztek, hogy vacsorázni is kellene. A mindenki számára tanulságos beszélgetés végén Leslie kért szót.

- Tisztelt jelenlévők. Életem legboldogabb napja a mai. Akkora szeretet és hála sugárzik az arcotokról, hogy alig bírom elviselni. Állandóan a sírás kerülget, amikor arra gondolok, hogy mennyi tapasztalattal lettem általatok gazdagabb. Ezt nektek köszönhetem. Érdekes volt harcolnom az igazságért és a szeretetért. Beigazolódott, hogy az élet azt tükrözi vissza, amit belül a szívünk mélyén érzünk, és gondolunk. Ez nekem akkora hitet adott, hogy képes voltam minden elém tornyosuló akadályt legyőzni, csak hogy megtaláljam a boldogságomat. Mindaz, amit elvártam az élettől, beteljesedett. Szabad akartam lenni, megmutatni magamnak, hogy képes vagyok a saját lábamra állni. Újra megbizonyosodtam afelől, hogy a pénz csak egy eszköz, a szeretet, és a pozitív gondolkodás sokkal fontosabb nála. Most jött el az a pillanat, amikor életem egy sikeres szakasza lezárult. Az önmegvalósítás szakaszát átveszi a közösségi érdekekért való tevékenység. Ennek első lépése számomra a családalapítás. Mint már mindannyitok számára ismert, ezt én kizárólag Samantha-val tudom elképzelni. Mi már ketten döntöttünk ebben a kérdésben, ezért veszem a bátorságot, és most megkérem a kezét az édesanyjától.

Leslie csodálatos virágcsokrot adott át Mary-nek. A többiek hatalmas tapsal jelezték egyetértésüket. Meglepődve a bejelentésen, és a fiú kedvességén Mary annyira érzékenyült, hogy elkezdtek potyogni a könnyei. Csak bölintani tudott. Miután végre megnyugodott szóban is reagált a jó hírré.

- Boldog vagyok, hogy végre rászántátok magatokat erre a lépésre. Csak azt kívánhatom, hogy minden körülmények között szeressétek egymást. Adjatok meg mindent a másíknak, bármit is kíván. Így biztosan boldogok lesztek.

- Ez aztán az örömteli bejelentés! - vette át a szót Gina. - Amikor a mi problémáink is rendeződtek, és végre nyíltan felvállalhattuk a kapcsolatunkat, eldöntöttük, hogy megvárunk benneteket. Most, hogy ez bekövetkezett, mi is szeretnénk itt mindenki előtt bejelenteni, hogy mi is összeházasodunk. John és én már előtte megbeszéltük a szüleinkkel. Hamarosan ők is itt lesznek, és akkor megejthetjük a hivatalos eljegyzést. Úgy határoztunk, kizárólag szűk családi körben ünnepeljük meg. Addig kérünk benneteket, legyetek egy kis türelemmel.

- Nagyon örülök, hogy egyszerre két eljegyzés részese lehetek - értett egyet Lisa néni az elhangzottakkal. - Többszörösen is boldog vagyok. Először is végre sok idő után találkozhattam az unokaöcsémmel. Aztán különösen felemelő érzés megbizonyosodnom afelől, hogy Samantha a lehető legjobb választás Leslie számára. Őszintén sajnálom, hogy megpróbáltalak benneteket szétválasztani, és tiszta szívemből köszönöm mindenkinek, hogy ez végül is megghiúsult. Én is szeretnék csatlakozni azokhoz, akik sok boldogságot kívánnak nektek. Mindig legyetek hűek önmagatokhoz, de emellett törekedjetez kompromisszumra. Ez az én jó tanácsom számotokra.

- Akkor már csak én maradtam ki a sorból - szólalt meg Joe. - Egy szülő számára mi lehet a legfontosabb, mint hogy boldognak látni a gyermekét. Ez az élet legszebb adománya. Mostanában ismertem fel, hogy a szülő legfontosabb feladata megteremteni a megfelelő körülményeket az utódai számára. A róluk való gondoskodást viszont csak addig szabadna a szülőnek átvenni, amíg ők képessé válnak a saját lábukra állni. Ekkor szabadon kell engedni őket, hogy élhessék a saját életüket, és a maguk tapasztalatán keresztül oldhassák meg az előttük álló feladatokat. A nyugodt családi légkörben sokkal gyorsabban fejlődhetnek a gyerekek, mint az állandó veszekedésekkel tarkított, egymást pocskondiázó, megalázó kapcsolatban. Akkor tudunk a legtöbbet adni a gyerekeinknek, ha megengedjük nekik, hogy minél több tapasztalatot tudjanak szerezni. Hiába óvjuk őket túlságosan, ezzel csak hátráltatjuk a fejlődésüket. Inkább arra vigyázzunk, hogy csak kisebb megrázkódtatások árán jussanak a számukra szükséges felismerésekhez, tanulságokhoz. Így elkerülhetők a nagyobb balesetek. Azt hiszem, most már tudom, mennyire fontos a szülő - gyermek kapcsolat. Örülök, hogy végre elmondhatom, kitűnő a lányommal a viszony, és bízom benne, ez a továbbiakban is így lesz. A nagy esemény eljöveteleig azt javaslom, szívjunk egy kis friss levegőt.

- Hogy sikerült így megszervezned a mai estét? - kérdezte Samantha boldogan, miközben várták a Henderson családot.

- Amíg te a fürdőszobában pepecseltél, én felhívtam Gina-t, és megbeszéltem vele a tervet.

- Szólhattál volna nekem is, hogy így tervezed a bejelentést.

- Meglepetést akartam szerezni neked. Remélem megérted. Úgy éreztem, ez számodra is sokat jelent majd, hogy ilyen körülmények között, és egyszerre jegyezzük el egymást.

- Csodálatos férfi vagy, hogy még erre is gondoltál.

- Hálás vagyok a teremtőnek, hogy ilyen nagyszerű feleséggel áldott meg, mint amilyen te vagy.

Hamarosan megérkezett a Henderson család is. Üdvözölték egymást, majd közös vacsora következett. Az est fénypontjára ezután került sor. Miután mindannyian elhelyezkedtek, Joe vezette le a ceremóniát. A két fiatal pár boldogan vett benne részt. Régóta vártak már erre a pillanatra, és ezért mindannyian elérzékenyülve húzták egymás ujjára a gyűrűt. Szorosan

egymás mellett állva, hosszú csókkal jelezték, mennyire szeretik egymást. A szülők is gratuláltak nekik. Miután mindannyian lenyugodtak, Joe felállt.

- Mit is mondhatnék még ezután. Szívből örülök, hogy eljött ez a mai este. Életemben többször vettem már részt hasonló eseményen, de ez volt számomra a legszebb. Annyira megható volt benneteket látni, hogy képtelen voltam visszatartani a könnyeimet. Pedig számomra, és remélem Mary számára is még csak most jön el a legörömtelibb pillanat. Miután Leslie beszélt Gina-val a tervéről, úgy döntöttem, én is megteszem a magam részéről a lépéseket. Lehet, hogy már sejtitek, mit akarok mondani. Amióta először találkoztam Samantha édesanyjával, azóta valami megmozdult a szívemben. Eddig sohasem éreztem hasonlót, annak ellenére, hogy Margaret-tel házasságot kötöttem. Megkondultak bennem a harangok, és rájöttem, hogy szerelmes vagyok. Igen, tudom, hogy ötven éves fejjel ez elég furcsa, de mégis igaz. Miután a volt feleségem elhagyta a házat, elhatároztam, mostantól kezdve én is a szívemre hallgatok. A sors kegye folytán sikerült Mary-vel közelebbi kapcsolatba kerülnöm, és szerencsére a közeledési szándékomat siker koronázta. Miután többször találkoztunk, megvallottam neki az érzéseimet, és az ő oldaláról is hasonló visszajelzést kaptam. Innen már egyenes út vezetett a mai napig, amikor is elhatároztam, hogy itt előttetek megkérem a kezét. Gina-val ezt is meglepetésnek szántuk, és bízunk benne, a Rey család mindkét tagja örömmel fogadja. Nos, kedves Mary, hajlandó vagy feleségül jönni hozzám?

Mary szóhoz sem jutott a csodálkozástól. Ez volt ma a második eset, hogy komoly kérdésben neki kellett döntést hoznia. Ez már neki túl sok volt. Percekig folytak a könnyei, mire meg tudott szólalni.

- Hát ti aztán jól kiszúrtatok velem! Most haragudnom kellene rátok, amiért ekkora feladat elé állítatok. Szerencsére képtelen vagyok rá. Szavakkal ki sem tudom fejezni, mennyire boldog vagyok. Már az is örömteli számomra, hogy a lányom révbe ért. Arról meg még álmodni sem mertem, hogy valaha is lesz valaki, akivel összeköthetem az életemet. Ezek után nagyon meglepődtem magamon, amikor Joe megjelent az életemben. Visszagondolva az akkori érzéseimre, én is hasonló helyzetben voltam, mint Samantha. Olyan férfiba voltam szerelmes, aki már elkötelezett volt. Nagyon elcsodálkoztam, amikor meghallottam, hogy közben Margaret beadta a válókeresetet. Fogalmam sem volt, hogy most örüljek, vagy sírjak. Az én boldogságom a fontosabb, vagy egy család egybemaradása. Végül erre a kérdésre a jövőbeli események adták meg a választ. Miután többször találkoztunk Gina-val, és gyakran ebédeltünk náluk, lehetőségem nyílt arra, hogy felmérjem a helyzetet. Joe annyira előzékeny volt velem, hogy a végén kénytelen voltam elismerni, a kapcsolatunkból még lehet valami. Állandóan programokra kaptam meghívást, ami boldoggá tett. Arra gondolni sem mertem, hogy ez a kérdés egyszer elhangzik, és éppen nekem kell megválaszolnom. Egyetlen vágyam, hogy a lányom boldogsága mellett végre én is az lehessek. Ezért a válaszom határozottan, igen.

Joe könnyes szemmel vette elő a gyűrűket, megfogta Mary kezét, és az ujjára húzta. Mary is ugyanígy tett a másikkal. Megölelték és megcsókolták egymást. A többiek sorban gratuláltak nekik.

- Ez aztán a kellemes meglepetés! - szólalt meg Samantha, miután megnyugodtak a kedélyek. - Eddig egy szó sem esett a ti eljegyzésetekről. Ettől függetlenül nagyon örülök, hogy édesanyám is megtalálta azt a férfit, akire már oly régóta vár. Nagyszerű érzés egyszerre három eljegyzésen résztvenni!

- Én is alaposan meglepődtem - reagált Lisa néni. - Most éreztem csak igazán át, mennyire fontosak az emberi kapcsolatok. A család összetartó ereje minden akadályt képes legyőzni. Megtisztelő számomra, hogy részt vehettem ezen az ünnepségen. Biztos ez volt az az erős késztetés bennem, ami arra utasított, hogy mielőbb idejőjtek és lássalak benneteket.

- Azt hiszen, a mai este felejthetetlen emlék lesz mindannyiunk számára - fűzte hozzá Leslie. - Most már csak arra kell ügyelnünk, hogy az itt átélt boldogság végigkísérjen minket életünk hátralévő részében, és őrizzük állandóan a szívünkben.

- Örvedetes, hogy ennyire összejöttek a dolgok és mindenki boldog - mondta el a véleményét Gina is. - Viszont Margaret-et is meg kellett volna hívnunk, hátha azóta másképp viszonyul hozzánk.

- Igazad van, lányom - válaszolt a felvetésre Joe. - Majd holnap tudatjuk vele a hírt. Reméljük, változott a hozzáállása, és ő is örülni fog neki.

Hendeson-ék megragadták az alkalmat, és elköszöntek. Nekik holnap fontos üzleti tárgyalásuk lesz, ezért elnézést kérve távoztak. A társaság ezek után kezdett szétszéledni.

- Szerintem holnap gyertek el újra ebédre hozzánk, és beszéljük meg a még nyitott kérdéseket - javasolta Joe.

- Én holnap éppen délelőtt dolgozom - jegyezte meg Mary hamiskásan.

- Hát ez már mégiscsak sok! Éppen most jegyeztelek el, és te máris ellentmondasz a vőlegényednek? - vette a lapot Joe.

- A főnökeim rossz szemmel fogják nézni, ha holnap szabadságot kérek, vagy beteget jelentek.

- E súlyos probléma megoldására tudok egy lehetséges megoldást.

- Mi lenne az?

- Ma este itt alszol nálunk, reggel pedig együtt megyünk be a szállodába, és közösen jelentjük be nekik az eljegyzésünket. Majd ott megbeszéljük, hogy a továbbiakban mit szeretnél csinálni, és annak megfelelő állást fogunk felajánlani neked. Utána pedig visszajövünk, és újra találkozunk a többiekkel. Mit szólsz hozzá?

- Hát, egész jó terv. Kérdés, mit szól hozzá a lányom? Ez lenne az első eset, hogy külön alszom a lányomtól. Mi lesz vele nélkülem?

- Akkor aludjanak ők is itt, így megspórolhatják az utazást, és ezáltal a te kívánságod is teljesítve van.

- Mi a véleményetek? - fordult Mary a fiatalokhoz.

- Részünkről semmi akadálya a dolognak - egyezett bele Leslie, miután Samantha is beadta a derekát. - Lisa néni! Veled mi lesz? Ha javasolhatom, aludj te is itt, így többet lehetünk együtt.

- Köszönöm a felajánlást, elfogadom.

- Nagyszerű! Akkor én azonnal intézkedem, hogy készítsék elő a szobákat a vendégeink számára - ujjongott Joe.

Felszabadultan foglalták el a számukra kijelölt szobákat.

- Megengeded, hogy itt is melletted aludjak? - kérdezte Leslie Samantha-t mosolyogva.

- Miért? Arra gondoltál, esetleg külön szobába vonulsz?
- Csak arra vagyok kíváncsi, mennyire tartod be az ígéretedet. Ha jól emlékszem, anno arról volt szó, hogy megosztod velem az ágyadat. Most viszont egy idegen ágyban kell aludnunk. Erre is vonatkozik a megállapodásunk?
- Na jó, legyen. Meg vagy elégedve?
- Tökéletesen. Már csak egy gondom van. Nincs pizsamám. Mindent nálatok hagytam. Így is áll az ajánlatod?
- Ha neked is megfelel, hogy nekem sincs, akkor én is kénytelen vagyok beleegyezni.
- Hogyne felelne meg, ez számomra a legideálisabb helyzet. Így sokkal közelebb férközhetek hozzád.
- Erről azért még meg kell győznöd, hogy van értelme.
- Ezt úgy mondod, mintha az eddigi teljesítményem kívánni valót vonna maga után!
- Az elmúlt év kihagyásait még be kell hoznod, csak akkor tudunk egyensúlyba kerülni. Addig viszont még le vagy maradva.
- Akkor meg még fontosabb, hogy minél hamarabb be tudjuk pótolni az elmulasztott alkalmakat.
- Rendben van, meggyőztél.
- Ennek igazán örülök. Csakhogy végre beadtad a derekadat. Imádom, hogy a viccelődéseink is olyan keretek között mozognak, ami maximálisan figyelembe veszi a másik ember érzéseit.
- Nekem is pontosan ez tetszik benne. Tiszteletben tartjuk egymást, és csak addig megyünk el, amíg meg tudjuk előzni a sértődést, a civakodást. Ráadásul még ekkor is teljesen nyitottak maradhatunk egymás felé. Szerintem a komoly dolgokat is hasonlóképpen kell majd a jövőben megbeszelnünk.
- A számból vetted ki a szót! - zárta le Leslie a mókázást, és szenvedélyes csókkal tudatta vele, mennyire vágyik rá.

13. fejezet

Másnap reggel a társaság egy része korábban kelt. Mary és Joe vidáman készülődött. Látszott rajtuk, hogy tökéletesen elégedettek egymással. Bár Mary-nek gyorsan jött ez a változás, mégis aránylag könnyen megszokta az új helyzetet. Az elmúlt időszakban már kezdte természetesnek venni, hogy Joe mennyire előzékeny vele szemben, és ebből kifolyólag ő is igyekezett a lehető legjobban kiszolgálni, a kedvében járni. Hamar hozzászokott a szerepéhez, mert örömmel tette. Felismerte, hogy a férfi fittyet hány az ő anyagi helyzetére, és elsősorban a belső értékei miatt vonzódik hozzá. Egyenrangú társként kezeli őt, ami megalapozta Mary-ben a magabiztosság érzésének kialakulását. Ezzel egyidőben csökkent benne a kisebbségi érzés, amit eddig a társadalmi különbség és a gazdagság táplált. A mostani eljegyzés pedig még kiegyensúlyozottabbá tette.

- Itt az ideje, hogy eldöntsd, mit szeretnél a továbbiakban csinálni - fordult Mary-hez Joe.
- Hát ezen még gondolkodnom kell. Azt hiszem, egy darabig maradok a jelenlegi helyemen, és idő közben megvizsgálom az eshetőségeket.
- Legalább abban kellene egyezsége jutnod magadban, hogy a továbbiakban hol akarsz lakni. Amint látod a házunk elég nagy ahhoz, hogy nyugodtan ideköltözhessetek a lányoddal, persze csak akkor, ha ő is így gondolja.
- Azt hiszem, ezt is majd csak délután lesz időnk megbeszélni. Először egyeztetni kell a jövőbeni terveket a gyerekekkel. Ők meg még alszanak. Most inkább menjünk, mert a végén elkések a munkahelyemről.
- De fontos neked a munka!
- Mi felnőttek akkor tudunk a legtöbbet adni, ha jó példával járunk elől. Hogy nézne ki, ha csak mondanánk, mit kell csinálni, közben meg egészen máshogy cselekednénk. A fiatalok azonnal észrevennék, és hamarosan oda lenne a hitelességünk. Az viszont igaz, hogy ilyen különleges esetekben megengedhető a lazítás.
- Csakhogy végre elengedted magad. Már azt hittem, órákig kell várnom, mire eljutunk ideig.
- Bocsáss meg, de még hozzá kell szoknom, hogy egy multimilliomos felesége leszek, és a kicsinyességemet idővel fel kell adnom.
- Annak örülök, hogy számodra a hatalom és a pénz az értékrendedben ezekután is csak az emberi értékek után következnek. Sokan megszedülnek és elvakítja őket a kapzsiság. Tudom, hogy ez nagy teher, de én éppen ebben szeretnék segíteni neked.
- Nagyon rendes vagy, köszönöm szépen. Ezért kell nekem még egy kicsit több idő az új helyzet tisztázásához.
- Megértelek. Valószínűleg én is dilemmába esnék, ha hirtelen ekkora változás állna be az életemben.

Leslie kellemes eseményre ébredt. Samantha puha ujjával finoman simogatta a mellén a szőrt. Annyira érzékenyen csinálta, hogy a fiúban ismét feltört a vágy. Keze elindult, és izgatóan pásztázta végig a lány testének elérhető részeit. Erre a lány is feleszmélt, és rájött, hogy Leslie már ébren van. Fel akart ülni, de a fiú finoman tudtára adta szándékát. Benne is beindult a kék

édes érzése, és átadta magát a folyamatnak. Miután mindketten beteltek az élvezettel, beszélgetni kezdtek.

- Most, hogy minden elrendeződött, itt lenne az ideje megbeszelnünk a közös jövőnket - szólalt meg Samantha.

- Ha már te voltál az első, aki felvetette ezt a témát, légy szíves áruld el, hogyan képzeld el te.

- Első lépésként be kell fejeznem az egyetemet. Hátravan még a szakdolgozat befejezése, és a záróvizsga letétele. Ha minden simán megy, akkor két hónap múlva végzek. Utána fogalmam sincs, mihez kezdek. Attól függ, te mit tervezel. Én mindenhova követlek, ha esetleg máshol akarsz letelepedni.

- Örülök, hogy így gondolkozol. Az én szempontomból most az lenne az ideális, ha követnél engem Miami-ba. Ott már kiépítettem egy biztos egzisztenciát, és szerintem neked is találunk megfelelő munkahelyet.

- Benne vagyok. De azért előbb megbeszélem az édesanyámmal. Most az ő sorsa is rendeződött, így talán könnyebben beleegyezik, hogy itthagyjam.

- Természetesen tájékoztatunk mindenkit az elképzelésünkről, és meghallgatjuk a véleményüket. Aztán majd meghozzuk a végső döntést.

- Hát akkor ezt gyorsan elintéztük.

- Látod, ha mindketten egyezsége törekszünk, és objektíven szemléljük a másik javaslatát, hamar meg tudjuk találni az optimális megoldást. Bízom benne, hogy a továbbiakban is ugyanilyen nyitottak maradunk egymás felé.

- Maximálisan megbízok benned. Ebből következően nincs ok, amiért másképpen kellene a kapcsolatunknak működnie. Azt hiszem, elkönnyelhetünk egy újabb közös vonást, mégpedig azt, hogy képesek vagyunk minden helyzetben önmagunkat adni, függetlenül attól, hogy milyen elvárása van a másiknak velünk szemben. Ez nagy dolog, mivel általában a kapcsolatokban a felek a másik igényeinek próbálnak megfelelni.

- Ezt a megközelítést most hallom először!

- Ezek szerint én is tudok valami újat mondani neked!

Leslie szorosán átölelte a lányt. Sokáig élvezték ezt az állapotot. A feltétel nélküli szeretet olyan erősen kavargott bennük és körülöttük, hogy teljesen a hatása alá kerültek. Szinte eggyé váltak. A legmagasztosabb érzések törtek fel bennük, ami érzelmi túlsordulással is járt. Percekig sírtak, majd hálát adtak a sorsnak, amiért ezt megtapasztalhatták.

Miután sikerült érzelmileg újra egyensúlyba kerülniük, rendbe szedték magukat, és lesétáltak az étkezőbe. A kellemes reggeli után átmentek a nappaliba, ahol a többiek már várták őket.

- Döntöttetek már a jövőtöket érintő kérdésekben? - fordult Lisa néni a fiatalokhoz.

- Igen, nagynéném! - válaszolt Leslie. - Elhatároztuk, miután Samantha befejezte az iskolát ő is Miami-ba költözik hozzám. Ott majd keresünk egy jó munkahelyet a számára.

- Végleges már ez a döntések?

- Még meg akarjuk beszélni veled és Mary-vel is. Nyitottak vagyunk minden jó ötletre, amely számunkra is elfogadható.

- Csak azért kérdezem, mert lenne egy javaslatom, persze ha tényleg érdekel benneteket.

- Állj elő vele, szívesen meghallgatjuk!

- Nos, mint tudjátok, megbántam minden korábbi negatív cselekedetemet. Én is elkezdtem foglalkozni azokkal a kérdésekkel, melyek az élet alapvető igazságaival foglalkozik. Őszintén el kell mondanom, nagyon érdekes téma. Egészen fel vagyok dobódva, amikor ilyen jellegű könyvet olvasok. A távolléted alatt már intézkedtem, hogy az összes vagyonomat rád hagyom. Az ügyvéddel végrendeletet készítettem, és lefektettem benne a döntésemet. Bár most már tudom, hogy a pénz számotokra csak az emberi értékek után következik a fontossági sorrendben, azért mégiscsak jó, ha van belőle. Namármost, ha tényként kezeljük, hogy te vagy e hatalmas vagyon örököse, szerintem fokozatosan át kellene vened az irányítását. Ezért úgy gondolom, ha Samantha-nak mindegy, hol telepszik le, akkor én azt javasolnám, gyertek inkább New Yorkba. Én már belefáradtam az üzletbe, meg már öregszem. Így könnyebb lenne mindannyiunknak az átállás.

- Nagyon meg vagyok hatódva, hogy ennyire megváltoztál - reagált Leslie. - Hálát adok Istennek, amiért ilyen nagynénivel áldott meg. Köszönöm szépen a megtiszteltetést.

- Neked mi a véleményed? - fordult Samantha-hoz.

- Nekem teljesen mindegy, Miami-ba, vagy New Yorkba költözöm. Mindenesetre ezt először egyeztetnünk kell az édesanyámmal.

- Természetesen rátok bízom a döntést - könnyebbült meg Lisa néni. - Ígérem, csak minimális mértékben foglak benneteket zavarni, és nyugodtan szóljatok, ha netán a terhetekre lennék. Most már könnyebben elviselem a magányt, mint azelőtt. Azonkívül pedig amióta megváltoztam egyre több új barátom lett azóta. Bár a régi kapcsolataimban még vannak problémák, de bízom benne, azok is hamarosan rendbejönnek.

- Ennek szívből örülök - vette át a szót Leslie. Akkor azt javasolom, várjuk meg Mary-t és tudassuk vele is az elképzelésünket.

Közben megérkezett Gina és John is. Ők is elmondták a jövőbeni terveiket.

- Az édesapám javaslatára úgy határoztunk, hogy kiválasztjuk a számunkra legszimpatikusabb vállalkozást, és ketten megpróbáljuk minden segítség nélkül irányítani. Így igazi tapasztalatokhoz jutunk, és önálló életet tudunk élni. Magától értetődően az első időkben kikérjük a szülők véleményét, javaslatát, hogyan is induljunk el. Bízunk benne, hogy sikerül nekünk is a saját lábunkra állni, és boldogok leszünk.

- Nagyszerű terv! - hallatszott Joe hangja a távolból. - Éppen most léptünk be az ajtón, amikor meghallottuk a döntéseket. Boldog vagyok, hogy a lányom ennyire józanul tud gondolkodni. Mi már erről régebben beszélgettünk, és én is azon a véleményen voltam, hogy akkor tudjuk igazán értékelni azt, amink van, ha magunk dolgoztunk meg érte. Ezt is Leslie-től tanultam. Örülök, hogy ti is erre a következtetésre jutottatok.

- Pontosan ezért határoztunk így John-nal. Mi is szeretnénk magunknak és másoknak megmutatni, hogy képesek vagyunk rá. Éppen én is Leslie-re akartam utalni. Pontosan ő volt az, aki belénk táplálta ezt a fajta mentalitást. Tudjuk, hogy sokkal könnyebb a felelősséget elhárítani magunkról, minthogy felvállalni. Mi mégis az utóbbi mellett döntöttünk, mivel ez ad igazi hitet, bizonyosságot, hogy lám nekünk is sikerülhet. A hibáinkat így tudjuk a

legkönnyebben felismerni, hiszen az élet állandóan tükröt tart felénk. Ha valamit rosszul csinálunk, azonnal meglátszik. A legszebb az egészben, hogy ez ugyanúgy igaz a jó dolgokra is. Így tudjuk lemérni jelenlegi képességeinket és korlátainkat, és ezen keresztül tudunk továbbfejlődni.

- Kívánom, hogy mindig legyetek hűek az igazsághoz, és objektíven szemléljétek a világot. Ha bármiben, bármikor segítségre van szükségetek, nyugodtan szóljatok. Azért vagyunk, hogy a tapasztalatainkat átadhassuk nektek. Ebből mi is leszűrhetjük a tanulságokat, és mi is örülhetünk a sikereiteknek.

A délelőtt további részében minden fontos kérdésben sikerült közös nevezőre jutniuk, így felszabadultan nézhettek a jövő felé.

- Az élet szép, az élet csodálatos! - jutott Leslie eszébe e magasztos gondolat. - Hát akkor éljük! A szenvedés csak és kizárólag a magunk által teremtett félelmekkel teli gondolatok következménye. Másnak hisszük magunkat, mint amik valójában vagyunk. Viszont minden pillanatban dönthetünk, hogy mostantól kezdve azok legyünk, akik mindig is voltunk, és mindig is leszünk. Határtalan szeretettel teli lelkek, akik a teremtő által minden hatalommal fel lettek ruházva. Szerencsére a választás joga mindig a kezünkben van. Ismerjük meg a képességeinket! Használjuk őket, és legyünk boldogok!

Vége